

บทที่4

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้เป็นขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อหาข้อสรุปแนวทางการใช้ที่ว่างในการสื่อสาร บุคลิกภาพตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ซึ่งจะศึกษาแนวการใช้ที่ว่างจากผลงานเรขศิลป์ ในประวัติศาสตร์8สไตล์ ได้แก่ 1.อาร์ต แอนด์ คราฟท์(Arts & Crafts) 2.อาร์ต นูโว(Art Nouveau) 3.ฟิวเจอริซึม (Futurism) 4.ดาด้าริซึม(Dadaism) 5.อาร์ต เดคโค(Art Deco) 6.คอนสตรัคทีวิซึม(Constructivism) 7.เดอส์ไตล์(De Stijl) และ 8.บาวเฮาส์(Bauhaus) ทั้งนี้ในการวิเคราะห์ประกอบด้วยข้อมูล2ส่วนได้แก่

1. ผลงานเรขศิลป์2มิติ กำหนดที่จะทำการศึกษาเฉพาะผลงานเรขศิลป์ในประวัติศาสตร์ทั้ง8 สไตล์ ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น โดยใช้หนังสือประวัติศาสตร์เรขศิลป์เป็นแหล่งการเก็บรวบรวมผลงาน และเนื่องจากผลงานที่มีจำนวนมาก จึงกำหนดขั้นตอนและหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกผลงานซึ่งได้อธิบายไว้ในบทที่3

2. หลักในการวิเคราะห์ หลักการในการวิเคราะห์ผลงานเรขศิลป์ในงานวิจัยนี้ ได้แก่

1 ภาพ พื้นภาพ และ ที่ว่าง (Figure, Ground and Space)

2 รูปร่าง กรอบภาพ และ ที่ว่าง(Element, Frame of Reference and Space)

3 รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

4 โครงสร้างองค์ประกอบ และ ที่ว่าง(Structure and Space):

ในการวิเคราะห์นั้นจะแบ่งการวิเคราะห์ตามสไตล์สมัยต่างๆ เรียงลำดับจากสไตล์ที่เกิดขึ้นก่อน หลังตามลำดับ และในแต่ละสไตล์จะใช้หลักการใช้ที่ว่าง4หัวข้อดังกล่าวข้างต้นในการวิเคราะห์การใช้ที่ว่างจากผลงานเรขศิลป์ตามบุคลิกภาพต่างๆที่อ้างอิงตามประวัติศาสตร์ โดยมีขั้นตอนในการวิเคราะห์ตามที่ได้กำหนดไว้ในบทที่3 ซึ่งลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ดังนี้

1. แสดงภาพผลงานและอธิบายการใช้ที่ว่างของผลงานทั้งหมดในสไตล์

1.1 การแสดงผลงานทั้งหมดในสไตล์และการแบ่งกลุ่มผลงาน มีการให้ลำดับเลขผลงานเป็น a1 a2 a3, b1 b2 b3, c1 c2 c3 เป็นต้น อักษรภาษาอังกฤษแสดงกลุ่ม ตัวเลขแสดงลำดับภาพที่อยู่ในกลุ่ม

1.2 การอธิบายการใช้ที่ว่างของผลงานทั้งหมดในสไตล์ และสรุปเป็นตาราง

2. แสดงภาพผลงาน วิเคราะห์และสรุปการใช้ที่ว่างของผลงานตามบุคลิก

2.1 การแสดงผลงาน ซึ่งมีการให้ลำดับเลขผลงานแบบเดียวกับในข้อ 1.1

2.2 คัดเลือกเฉพาะผลงานที่มีบุคลิกเดียวกัน มาสร้างเป็นตารางที่แสดงการใช้ที่ว่าง ผลงานที่มีบุคลิกเดียวกัน

2.3 จากตารางในข้อ2.2 วิเคราะห์และสรุปแนวการใช้ที่ว่างตามบุคลิก

3. ทำการวิเคราะห์ในขั้นตอนแบบเดียวกันทั้ง8สไตล์ และสรุปผลการวิเคราะห์เป็นตาราง

และจากนี้ไปจะเริ่มดำเนินการวิเคราะห์การใช้ที่ว่างจากสไตล์ อาร์ต แอนด์ คราฟท์ ดังต่อไปนี้

ผลงานเรขศิลป์อาร์ต แอนด์ กราฟท์

จากการคัดเลือกผลงานเรขศิลป์ อาร์ต แอนด์ กราฟท์ ปรากฏว่ามีผลงานทั้งหมด 14 ชิ้น แบ่งกลุ่มผลงานได้4กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่1ผลงานลำดับที่a1-a2

ผลงานลำดับที่a1

ภาพที่58 ผลงานหน้าปกหนังสือบทกวี(Title

Page for Poems), 1895

โดย เฮอริเบิร์ต ฮอรั่น (Herbert Home

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่a2

ภาพที่3 จากบทที่2หน้า8 ผลงานหน้าหนึ่ง จากหนังสือ เดอะ เซ็นทอร์(The Centaur), 1915

โดย บรูซโรเจอร์ส(Bruce Rogers)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

กลุ่มที่2ผลงานลำดับที่b1-b3

ผลงานลำดับที่b1

ภาพที่59 ผลงานการจัดเรียงอักษร (Typographic Page)

โดย บรูซ โรเจอร์ส(Bruce Rogers)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่b2

ภาพที่60 ผลงานจากหน้าหนึ่งของหนังสือ เดอะ เดสเซนท์ ออฟ อิสhtar (The Descent of Ishtar)

โดย ลูเซียน พิสซาร์โร(Lucien Pissarro), 1903

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่b3

ภาพที่ 61 ผลงานหน้าหนึ่งจากหนังสือ เดอะ สตอรี ออฟ เดอะ กิลทเทอริง พเลน (The Story of the Glittering Plain), 1894

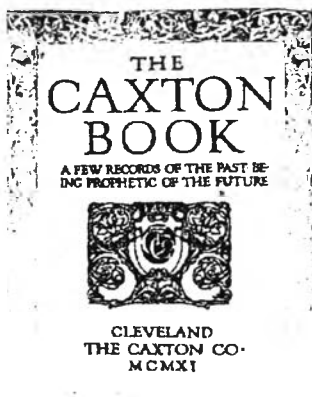
โดยวิลเลียม มอริส และ วอลเตอร์ คราน

(William Morris and Walter Crane)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

กลุ่มที่3ผลงานลำดับที่c1-c4

ผลงานลำดับที่c1

ภาพที่62 ผลงานจากหน้าปกหนังสือของบริษัท
แคกตัน (Caxton Company), 1911

โดย เฟเดอริก ไกวดี้ (Frederic Goudy)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่c2

ภาพที่63 ผลงานจัดเรียงตัวอักษร แบบมาซาริน
(Mazarin Typeface), 1895

โดย พี่น้องตระกูลบารน์ฮาร์ด แอนด์ สปินด์เลอร์

(Barnhart Brothers & Spindler)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่c3

ภาพที่64 ผลงานจากผลงานหน้าปกหนังสือ ฟรา
ลูคา พาซิโอลิ (Title Page for Fra Luca Pacioli)

โดย บรูซ โรเจอร์ส (Bruce Rogers)

ที่มา: Thirty Centuries of Graphic Design

โดย Jame Graig and Bruce Barton

ผลงานลำดับที่c4

ภาพที่4จากบทที่2หน้า8 ผลงานบทกวีของเวจ
ฮาน (Vaughan)

โดยสำนักพิมพ์เวลล์ (Vale Press), 1897

ที่มา: Thirty Centuries of Graphic Design

โดย Jame Graig and Bruce Barton

กลุ่มที่4ผลงานลำดับที่d1-d5

ผลงานลำดับที่d1

ภาพที่65 ผลงานหน้าหนึ่งจากหนังสือ เดอะ ชาอูเชอร์ (The Chaucer) โดย เอ็ดเวิร์ด เบิร์น โจนส์ (Edward Burne-Jones), 1896

ที่มา: Thirty Centuries of Graphic Design

โดย Jame Graig and Bruce Barton

ผลงานลำดับที่d2

ภาพที่66 ผลงานหน้าหนึ่งจากหนังสือ เดอะ เวิร์คส์ ออฟ จีออฟเฟอริส ชาอูเชอร์ (The Works of Geoffrey Chaucer), 1896

โดยวิลเลียม มอริส(William Morris)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

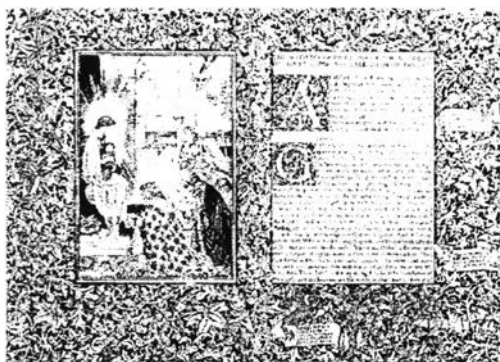

ผลงานลำดับที่d3

ภาพที่ 5 จากบทที่2หน้า9 ผลงานหน้าปกจากเดอะ สตอรี่ ออฟ เดอะ กิลทเทอริง เพลน(The Story of the Glittering Plain) โดยวิลเลียม มอริส และ วอลเตอร์ คราน (William Morris and Walter Crane), 1894

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่d4

ภาพที่6 จากบทที่2หน้า9 ผลงานจากหนังสืออัล
ตาร์(Altar Book) โดย ดาเนียล เบรคเลย์ อัฟไดค์
(Daniel Berkley Upcike), 1896

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่d5

ภาพที่67 หนังสือของจ็อบ(Book of Job) ไม่ทราบ
นามผู้ออกแบบ, 1902

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานเรขศิลป์คอราร์ท แอนด์ กราฟท์ ทั้งหมด14ชิ้น สามารถแบ่งรูปแบบผลงานได้เป็น 4กลุ่ม ดังนี้

ผลงานกลุ่มที่1 องค์ประกอบที่ใช้ในผลงานในกลุ่มที่1 ได้แก่ ตัวอักษร ภาพประกอบและลวดลาย จากลายเส้น ผลงานในกลุ่มนี้เป็นผลงานที่มีลักษณะค่อนข้างเรียบง่าย เนื่องจากใช้องค์ประกอบค่อนข้างน้อย เว้นที่ว่างค่อนข้างมาก มีการใช้ลายเส้นบางๆสร้างภาพประกอบและลวดลายระนาบแบน และใช้ตัวอักษรที่เน้นขอบลายเส้น นำมาจัดวางอย่างเป็นระเบียบในแนวโคจรเส้นตรงแนวตั้งและแนวนอน ในกลุ่มนี้มีจำนวนผลงาน2ชิ้น ได้แก่

ผลงานลำดับที่a1 ผลงานหน้าปกหนังสือบทกวี(Title Page for Poems)

โดย เฮอริเบิร์ต ฮอว์น (Herbert Home)

ผลงานลำดับที่a2 ผลงานหน้าหนึ่ง จากหนังสือ เดอะ เซ็นทิวรี่(The Centaur)

โดย บรู๊ค โรเจอร์ส(Bruce Rogers)

ผลงานกลุ่มที่1 มีลักษณะของที่ว่างตามหัวข้อในการวิเคราะห์เรื่อง ภาพ และ พื้นภาพ รูปทรง และกรอบภาพ รูปแบบที่ว่าง และ โครงสร้างการจัดองค์ประกอบ ดังนี้

ภาพ และ พื้นภาพ

ผลงานในกลุ่มนี้เป็นผลงานที่ค่อนข้างเรียบง่ายเนื่องจาก สามารถแยกส่วนองค์ประกอบระหว่าง ส่วนที่เป็นภาพ และ พื้นภาพได้ชัดเจน ส่วนที่เป็นภาพได้แก่ ตัวอักษร และ ลวดลาย ส่วนที่เป็นพื้นภาพได้แก่ พื้นที่ว่างขาวเรียบๆ ดังนั้นผลงานกลุ่มนี้จึงจัดเป็นผลงานที่มีพื้นภาพเรียบง่าย

ผลงานทั้ง2ชิ้นในกลุ่มที่1นี้ต่างก็มีพื้นภาพแบบเรียบง่าย ผลงานลำดับที่a1นั้นเว้นที่ว่างขาวไว้ประมาณ70%ของพื้นที่ภาพทั้งหมด ส่วนผลงานลำดับที่a2 เว้นที่ว่างขาวไว้ประมาณ50%ของพื้นที่ภาพ จากการเปรียบเทียบดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า ลักษณะพื้นภาพเรียบง่ายนั้นไม่ได้ขึ้นกับประมาณการเว้นพื้นที่ว่าง แต่ขึ้นกับการแยกแยะออกได้ง่ายชัดเจนระหว่างภาพและพื้นภาพ

รูปทรง และ กรอบภาพ

ความสัมพันธ์ของรูปทรงและกรอบภาพอันมีผลต่อที่ว่างนั้น มี3ประเด็นด้วยกันได้แก่ ลักษณะของรูปทรง ตำแหน่งของรูปทรง และ การใช้กรอบซ้อนกรอบภาพ

ลักษณะรูปทรง ลักษณะของรูปทรงในที่นี้ หมายถึงลักษณะของรูปทรงหลักของผลงาน แม้ว่าผลงานเรขศิลป์คอราร์ท แอนด์ กราฟท์ จะเน้นความวิจิตรบรรจงด้วยการใส่รายละเอียดมากมาย แต่เมื่อมองภาพรวมแล้วจะเห็นได้ว่า ผลงานเรขศิลป์ในยุคนี้มีรูปทรงหลักเป็นรูปสี่เหลี่ยมทั้งสิ้น เนื่องจากรายละเอียดมากมายเหล่านั้นล้วนแต่ถูกจัดวางภายในกรอบสี่เหลี่ยม

ผลงานในกลุ่มที่1 รูปทรงสี่เหลี่ยมเกิดจากการจัดเรียงบล็อกตัวอักษรอย่างเป็นระเบียบในแนวเส้นตรง และเนื่องจากผลงานกลุ่มนี้มีพื้นภาพเรียบง่าย จึงทำให้สามารถเห็นที่ว่างที่อยู่ล้อมรอบรูปทรงหลักได้อย่างชัดเจน ซึ่งเป็นรูปทรงในแนวเส้นตั้งและเส้นนอนในพื้นที่ตรงกันข้ามกับรูปทรงหลักนั่นเอง

ลักษณะกรอบภาพ ลักษณะกรอบภาพของผลงานในกลุ่มนี้ ได้แก่ กรอบภาพสี่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวตั้ง

ตำแหน่งของรูปทรง ผลงานลำดับที่a1มีการจัดวางตำแหน่งรูปทรงโดยยึดเส้นแกนกลางภาพเป็นหลัก มีการทิ้งระยะพื้นที่ว่างทางด้านซ้ายและขวาไว้เท่าๆกัน หรือกล่าวได้ว่าเป็นการจัดวางโดยใช้สมดุลแบบสมมาตร

ส่วนผลงานลำดับที่a2 มีการจัดวางตำแหน่งรูปทรงที่เอียงไปจากเส้นแกนกลางภาพ มีการทิ้งระยะพื้นที่ว่างทางด้านซ้ายและขวาไว้ไม่เท่ากัน หรือกล่าวได้ว่าเป็นการจัดวางโดยใช้สมดุลแบบอสมมาตร

การใช้กรอบซ้อนกรอบภาพ การใช้กรอบหลายเส้นประดับเป็นรูปแบบที่เห็นได้เด่นชัดในผลงานเรขศิลป์อาร์ต แอนด์ คราฟ ผลงานในกลุ่มที่1นี้เป็นการใช้กรอบซ้อนกรอบเช่นกัน แต่เนื่องจากผลงานกลุ่มนี้เป็นผลงานที่ค่อนข้างเรียบง่าย ใช้อ็คระกอบรูปทรงค่อนข้างน้อยไม่เน้นการสร้างกรอบที่มีลวดลายวิจิตรบรรจงมาก ผลงานลำดับที่a1 จึงใช้เพียงกรอบหลายเส้นบางๆซ้อนกัน2เส้นขนานกัน

ส่วนผลงานลำดับที่a2 ไม่มีการใช้กรอบ แต่เป็นผลงานการจัดวางตัวอักษรและรูปทรงให้อยู่ในแนวบล็อกสี่เหลี่ยมได้อย่างเป็นระเบียบ และสมำเสมอเปรียบเสมือนว่ามีกรอบภาพเช่นกันแต่เป็นกรอบภาพที่ว่างขาว

รูปแบบที่ว่าง

รูปแบบที่ว่างในการวิเคราะห์มี3รูปแบบด้วยกันได้แก่ มิติของที่ว่าง ที่ว่างแบบรูปปิดหรือเปิด และที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบ

มิติที่ว่าง ในการวิเคราะห์เรื่องมิติที่ว่างนั้น จะพิจารณามิติที่ว่าง2แบบด้วยกันได้แก่ มิติที่ว่างตั้ง และ มิติที่ว่างลึก ผลงานเรขศิลป์กลุ่มนี้ ใช้ที่ว่างลงตาแบบที่ว่างตั้ง ในส่วนของตัวอักษรนั้นเป็นการจัดเรียงตัวอักษรขนาดเท่ากันในแนวนอนเพื่อความง่ายในการอ่าน ในส่วนของลวดลายเป็นการใช้ลายเส้นแบ่งพื้นที่ว่างขนาดใกล้ๆกัน สร้างรูปแบบลวดลายซ้ำๆ ที่ไม่มีการไล่สีแสงเงา ซึ่งการใช้รูปทรงขนาดเท่าๆกัน และไม่มีการไล่สีแสงเงา ทำให้ระนาบภาพตื้นและแบน

ที่ว่างแบบรูปเปิดและแบบรูปปิด ผลงานในกลุ่มนี้แยกประเภทขององค์ประกอบได้3กลุ่ม ได้แก่ ตัวอักษร ภาพประกอบ และ ลวดลาย ซึ่งถูกจัดวางลงบนที่ว่างโดยมีการเว้นระยะระหว่างกัน และ ระยะที่ว่างเหล่านี้ทำให้ที่ว่างสามารถเคลื่อนที่ไหลเวียนไปในบริเวณพื้นที่ต่างๆบนภาพได้ ผลงานในกลุ่มนี้จึงใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ สำหรับผลงานกลุ่มที่1นี้ ที่ว่างบวกได้แก่ส่วนที่เป็นตัวอักษร ภาพประกอบและลายเส้น ที่ว่างลบคือพื้นที่ว่างขาวที่พื้นภาพนั่นเอง ซึ่งขนาดสัดส่วนพื้นที่ส่วนที่เป็นที่ว่างบวกจะน้อยกว่าที่ว่างลบอย่างเห็นได้ชัด มีการทิ้งจังหวะที่สม่ำเสมอของที่ว่างบวกและที่ว่างลบ เนื่องจากการจัดเรียงตัวอักษรเป็นแถวในแนวนอนอย่างเป็นระเบียบ และจัดเรียงแบบการซ้ำของลวดลายอย่างสม่ำเสมอ

โครงสร้างองค์ประกอบ

ผลงานในกลุ่มนี้ มีการจัดวางตัวอักษร และภาพประกอบในแนวเส้นตั้งและ เส้นนอน ดังนั้นผลงานในกลุ่มนี้จึงจัดว่าใช้โครงสร้างตาราง

ผลงานกลุ่มที่2 ลักษณะผลงานในกลุ่มที่2นี้ ใช้ลายเส้นสร้างองค์ประกอบ ตัวอักษร ภาพประกอบ และ ลวดลาย เช่นเดียวกับผลงานในกลุ่มที่1 แตกต่างกันตรงที่ผลงานในกลุ่มที่2นั้น เน้นการใช้ภาพประกอบขนาดใหญ่ และการประดับด้วยลวดลายมากขึ้น และมีการจัดวางรูปทรงอันได้แก่ ตัวอักษร ภาพประกอบ และ ลวดลาย อย่างเต็มพื้นภาพ แต่มีการเว้นขอบขาวไว้โดยรอบ ดังนั้นเมื่อเปรียบเทียบกับผลงานในกลุ่มที่1 พื้นที่ส่วนที่เป็นรูปทรงจึงมากขึ้น ในขณะที่พื้นที่ว่างน้อยลง ผลงานในกลุ่มนี้มีจำนวนผลงาน3ชิ้น ได้แก่

ผลงานลำดับที่b1 ผลงานการจัดเรียงอักษร (Typographic Page)

โดย บรู๊ก โรเจอร์ส(Bruce Rogers)

ผลงานลำดับที่b2 ผลงานจากหน้าหนึ่งของหนังสือ เดอะ เซสเซนต์ ออฟ อิสตาร์

(The Cescent of Ishtar)

โดย ลูเชิน พิสซาร์โร(Lucien Pissarro)

ผลงานลำดับที่b3 ผลงานหน้าหนึ่งจากหนังสือ เดอะ สตอรี ออฟ เดอะ กิลเลตติง พเลิน

(The Story of the Glittering Plain)

โดยวิลเลียม มอริส และ วอลเตอร์ คราน(William Morris anc Walter Crane)

ผลงานกลุ่มที่2 มีลักษณะของที่ว่างตามหัวข้อในการวิเคราะห์เรื่อง ภาพ และ พื้นภาพ รูปทรง และกรอบภาพ รูปแบบที่ว่าง และ โครงสร้างการจัดองค์ประกอบ ดังนี้

ภาพ และ พื้นภาพ

ผลงานกลุ่มที่2นี้ จัดว่าเป็นผลงานที่มีพื้นภาพค่อนข้างซับซ้อน เนื่องจากผลงานในกลุ่มนี้มีการใช้พื้นที่ส่วนที่เป็นรูปทรงไม่ว่าจะเป็นตัวอักษร ภาพประกอบ และลวดลาย ค่อนข้างมาก จัดวางอย่างเต็มพื้นภาพ การแยกแยะส่วนที่เป็นรูปทรง ออกจากที่ว่าง มองได้ยากขึ้น

รูปทรง และ กรอบภาพ

ความสัมพันธ์ของรูปทรงและกรอบภาพอันมีผลต่อที่ว่างนั้น มี3ประเด็นด้วยกันได้แก่ ลักษณะของรูปทรง ตำแหน่งของรูปทรง และ การใช้กรอบซ้อนกรอบภาพ

ลักษณะรูปทรง ผลงานในกลุ่มที่2 มีรูปทรงหลักสี่เหลี่ยม เป็นรูปสี่เหลี่ยมที่เกิดจากการจัดเรียงตัวอักษร และภาพประกอบขนาดเล็กภายในบล็อกสี่เหลี่ยม แต่การตกแต่งด้วยลายเส้นโค้งโดยรอบบล็อกตัวอักษร และภาพประกอบนั้น ทำให้ความเด่นชัดของรูปทรงสี่เหลี่ยมน้อยลง จึงทำให้ความเด่นชัดของรูปทรงที่ว่างน้อยลงด้วย

ลักษณะกรอบภาพที่ใช้ ได้แก่ กรอบภาพสี่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวตั้ง

ตำแหน่งของรูปทรง ผลงานลำดับที่b1และb2 มีการจัดวางตำแหน่งรูปทรงโดยยึดเส้นแกนกลางภาพเป็นหลัก และทิ้งระยะพื้นที่ว่างทางด้านซ้ายและขวาไว้เท่าๆกัน หรือการจัดวางโดยใช้สมดุลแบบสมมาตร ทั้งนี้พิจารณาความสมมาตรได้2แบบ ผลงานลำดับที่b1พิจารณาความสมมาตรแบบหน้าเดียว เนื่องจากเป็นผลงานเป็นหน้าปกหนังสือ ผลงานลำดับที่b1มีความสมมาตรแบบหน้าคู่ ส่วนผลงานลำดับที่b3 มีการจัดวางตำแหน่งรูปทรงที่เอียงไปจากเส้นแกนกลางภาพ มีการทิ้งระยะพื้นที่ว่างทางด้านซ้ายและขวาไว้ไม่เท่ากัน หรือกล่าวได้ว่าเป็นการจัดวางโดยใช้สมดุลแบบอสมมาตร

การใช้กรอบซ้อนกรอบภาพ ผลงานในกลุ่มนี้มีการใช้กรอบลายเส้นประดับล้อมรอบบล็อกตัวอักษร และภาพประกอบ การใช้กรอบซ้อนกรอบทำให้ที่ว่างถูกปิดล้อมไว้ภายในกรอบภาพ และการมองเห็นอยู่เพียงในภาพ

รูปแบบที่ว่าง

รูปแบบที่ว่างในการวิเคราะห์มี3รูปแบบด้วยกันได้แก่ มิติของที่ว่าง ที่ว่างแบบรูปปิดหรือเปิด และที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบ

มิติที่ว่าง ผลงานเรขาคณิตกลุ่มนี้ใช้มิติที่ว่างตัน ที่ภาพดูแบน เนื่องจากเป็นผลงานที่ใช้ตัวอักษรและลวดลายที่มีขนาดใกล้เคียงกัน ในส่วนของตัวอักษรนั้นเป็นการจัดเรียงตัวอักษรขนาดเท่ากันในแนวนอนเพื่อความง่ายในการอ่าน ในส่วนของลวดลายเป็นการใช้ลายเส้นแบ่งพื้นที่ว่างขนาดใกล้เคียงกัน สร้างรูปแบบลวดลายซ้ำๆ ที่ไม่มีการไล่สีแสงเงา ซึ่งการใช้รูปทรงขนาดเท่าๆกัน และไม่มีการไล่สีแสงเงา ทำให้ระนาบภาพตันและแบน

ที่ว่างแบบรูปเปิดและแบบรูปปิด ลักษณะแบบที่ว่างของผลงานกลุ่มนี้ ค่อนข้างจะเป็นลักษณะที่ว่างแบบรูปปิด แม้ว่านักออกแบบจะเว้นระยะที่ว่างระหว่างส่วนที่เป็นลวดลายและส่วนที่เป็นตัวอักษรก็ตาม แต่การเว้นระยะที่ว่างที่เห็นนั้นแสดงให้เห็นการแบ่งแยกขอบเขตของส่วนที่เป็นลวดลายและตัวอักษร มากกว่าทำให้เกิดการเคลื่อนไหวในการมองเห็นและการเคลื่อนไหวของที่ว่าง เนื่องจากลวดลาย และตัวอักษรนั้นถูกจัดวางอย่างอัดแน่นปิดล้อมการเคลื่อนไหวของที่ว่าง

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ ผลงานกลุ่มที่2นี้ ที่ว่างบวกได้แก่ส่วนที่เป็นตัวอักษร ภาพประกอบ และลายเส้น ที่ว่างลบคือพื้นที่ว่างขาวที่พื้นภาพเช่นเดียวกับกลุ่มที่1 แต่ขนาดสัดส่วนพื้นที่ส่วนที่เป็นที่ว่างบวกและลบนั้นดูใกล้เคียงกันมาก นอกจากนี้จะเห็นได้ว่าพื้นที่ว่างบวกและที่ว่างลบ ถูกแบ่งเป็นขนาดเล็กๆแทรกตัวอยู่ร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ

โครงสร้างองค์ประกอบ

ผลงานในกลุ่มนี้ มีการจัดวางตัวอักษร และภาพประกอบในแนวเส้นตั้งและ เส้นนอน ดังนั้นผลงานในกลุ่มนี้จึงจัดว่าใช้โครงสร้างตาราง

ผลงานกลุ่มที่3 ผลงานในกลุ่มนี้ประกอบด้วย ตัวอักษร ภาพประกอบ และลวดลาย เช่นเดียวกับผลงานในกลุ่มที่1 และ2 แต่มีลักษณะเด่นคือ เน้นการใช้กรอบภาพ เนื่องจากนักออกแบบจัดวางองค์ประกอบต่างๆได้แก่ ตัวอักษร ภาพประกอบ และ ลวดลาย ภายในขอบเขตกรอบสี่เหลี่ยม โดยกรอบด้านในเป็นตัวอักษรเนื้อความ หรือภาพประกอบ ส่วนกรอบด้านนอกเป็นลวดลายประดับ ในกลุ่มนี้มีผลงานทั้งสิ้น4ชิ้น ได้แก่

ผลงานลำดับที่c1 ผลงานจากหน้าปกหนังสือของบริษัทแคคตัน (Caxton Company)

โดย เฟเดอริก โกวดี (Frederic Goudy)

ผลงานลำดับที่c2 ผลงานจัดเรียงตัวอักษร แบบมาซาริน(Mazarin Typeface)

โดย พี่น้องตระกูลบาร์นฮาร์ด แอนด์ สปินด์เลอร์(Barnhart Brothers & Spindler)

ผลงานลำดับที่c3 ผลงานจากผลงานหน้าปกหนังสือ ฟรา ลูคา พาซิโอลิ

(Title Page for Fra Luca Pacioli)

โดย บรูซ โรเจอร์ส(Bruce Rogers)

ผลงานลำดับที่c4 ผลงานบทกวีของเวจฮาน(Vaughan)

โดยสำนักพิมพ์เวลล์ (Vale Press)

ผลงานกลุ่มที่3 มีลักษณะของที่ว่างตามหัวข้อในการวิเคราะห์เรื่อง ภาพ และ พื้นภาพ รูปทรง และกรอบภาพ รูปแบบที่ว่าง และ โครงสร้างการจัดองค์ประกอบ ดังนี้

ภาพ และ พื้นภาพ

ผลงานกลุ่มที่3นี้ สามารถแบ่งแยกภาพและพื้นภาพได้ด้วยกรอบภาพ ส่วนที่เป็นภาพได้แก่ กรอบภาพด้านในบรรจุ ตัวอักษร และภาพประกอบ ส่วนที่เป็นพื้นภาพได้แก่ กรอบภาพรอบนอกที่จัดวางลวดลายเส้นที่ละเอียดซับซ้อน ดังนั้นผลงานกลุ่มที่3 จึงจัดเป็นผลงานที่มีพื้นภาพที่ค่อนข้างซับซ้อน

รูปทรง และ กรอบภาพ

ความสัมพันธ์ของรูปทรงและกรอบภาพอันมีผลต่อที่ว่างนั้น มี3ประเด็นด้วยกันได้แก่ ลักษณะของรูปทรง ตำแหน่งของรูปทรง และ การใช้กรอบซ้อนกรอบภาพ

ลักษณะรูปทรง ผลงานในกลุ่มที่3นี้ ใช้รูปทรงหลักสี่เหลี่ยมซึ่งเกิดจากการจัดวางตัวอักษร และภาพประกอบขนาดเล็กภายในกรอบสี่เหลี่ยม แต่เนื่องจากผลงานมีพื้นภาพซับซ้อน และมีรายละเอียดมาก จึงทำให้รูปทรงของที่ว่างที่ปรากฏบนผลงานชิ้นนี้ดูไม่ชัดเจน

ลักษณะกรอบภาพที่ใช้ ได้แก่ กรอบภาพสี่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวตั้ง

ตำแหน่งของรูปทรง ผลงานเรขศิลป์ในกลุ่มนี้ มีการจัดวางตำแหน่งรูปทรงโดยยึดเส้นแกนกลางภาพเป็นหลัก และทิ้งระยะพื้นที่ว่างทางด้านซ้ายและขวาไว้เท่าๆกัน หรือการจัดวางโดยใช้สมดุลแบบสมมาตร ทั้งนี้พิจารณาความสมมาตรได้2แบบ แบบแรกพิจารณาความสมมาตรแบบหน้าเดียว ในกรณีที่ผลงานเป็นหน้าปกหนังสือ แบบที่สอง ความสมมาตรแบบหน้าคู่ ในกรณีที่ผลงานเป็นหน้าคู่ภายในหนังสือ

การใช้กรอบซ้อนกรอบภาพ ผลงานในกลุ่มนี้มีการใช้กรอบลายเส้นประดับซ้อนกรอบตัวอักษรที่อยู่ด้านในอย่างเด่นชัด การใช้กรอบซ้อนกรอบทำให้ที่ว่างถูกปิดล้อมไว้ภายในกรอบภาพ ทำให้การมองหยุดนิ่งอยู่เพียงในภาพ

รูปแบบที่ว่าง

รูปแบบที่ว่างในการวิเคราะห์มี3รูปแบบด้วยกันได้แก่ มิติของที่ว่าง ที่ว่างแบบรูปปิดหรือเปิด และที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบ

มิติที่ว่าง ผลงานเรขศิลป์กลุ่มนี้ใช้มิติที่ว่างตั้ง ที่ภาพดูแบน เนื่องจากเป็นผลงานที่ใช้ตัวอักษรและลวดลายที่มีขนาดใกล้เคียงกัน ในส่วนของตัวอักษรนั้นเป็นการจัดเรียงตัวอักษรขนาดเท่ากันในแนวนอนเพื่อความง่ายในการอ่าน ในส่วนของลวดลายเป็นการใช้ลายเส้นแบ่งพื้นที่ว่างขนาดใกล้ๆกัน สร้างรูปแบบลวดลายซ้ำๆ ที่ไม่มีการไล่สีแสงเงา ซึ่งการใช้รูปทรงขนาดเท่าๆกัน และไม่มีการไล่สีแสงเงา ทำให้ระนาบภาพตั้งและแบน ไม่แสดงถึงความมิติความลึกของภาพ

ที่ว่างแบบรูปเปิดและแบบรูปปิด ลักษณะแบบที่ว่างของผลงานกลุ่มนี้ แยกพิจารณาได้2ส่วน ในส่วนที่เป็นกรอบลวดลายนั้นถือเป็นที่ว่างแบบรูปปิด เนื่องจากเป็นการสร้างลวดลายที่เกิดจากการบรรจบกันของเส้นปิดล้อมที่ว่างไว้ภายใน ให้ความรู้สึกตึงเครียด หยุดนิ่ง และขาดการเคลื่อนไหวอย่างอิสระ ส่วนที่เป็นตัวอักษรภายในกรอบด้านในภาพนั้นถือเป็นลักษณะที่ว่างแบบรูปเปิด เนื่องจากมีการเว้นระยะที่ว่างระหว่างตัวอักษรทำให้ที่ว่างสามารถเคลื่อนที่ไหลเวียนได้ แต่เมื่อมองโดยภาพรวมแล้ว ผลงานในกลุ่มนี้ถือเป็นลักษณะที่ว่างแบบรูปปิดเนื่องจากการใช้กรอบซ้อนกรอบ ที่ปิดล้อมการเคลื่อนไหวของที่ว่างให้อยู่เพียงภายในกรอบ

ที่ว่างบวก และที่ว่าง ผลงานกลุ่มนี้เป็นผลงานที่มีความละเอียดซับซ้อน เน้นการประดับตกแต่ง ดังนั้นพื้นที่ส่วนที่เป็นที่ว่างบวกหรือส่วนที่เป็นตัวอักษร ภาพประกอบ และลวดลาย จึงมีขนาดพื้นที่มากกว่า ส่วนที่เป็นที่ว่างลบ หรือส่วนที่เป็นที่ว่าง

จากการจัดเรียงตัวอักษรเป็นแถวในแนวนอนอย่างเป็นระเบียบ และการจัดวางลวดลายซ้ำอย่างสม่ำเสมอ ทำให้มีการแทรกตัวของที่ว่างลบเข้าไประหว่างที่ว่างบวกอย่างสม่ำเสมอเช่นกัน

โครงสร้างองค์ประกอบ

ผลงานในกลุ่มนี้วิเคราะห์โครงสร้างได้ 2 รูปแบบ ได้แก่ โครงสร้างในเส้นแนวตั้งและแนวนอนหรือโครงสร้างตาราง(The Grid) และโครงสร้างซ้ำ(Repetition)

การใช้โครงสร้างตาราง(The Grid) ปรากฏให้เห็นจาก การจัดวางตัวอักษร และภาพประกอบในกรอบรูปสี่เหลี่ยม ซึ่งรูปสี่เหลี่ยมแสดงให้เห็นโครงสร้างการจัดวางรูปทรงในแนวเส้นตั้งและ เส้นนอน ส่วนโครงสร้างซ้ำ(Repetition)นั้นจะปรากฏให้เห็นที่การจัดวางลวดลายบนพื้นภาพ ซึ่งนักออกแบบจัดวางหน่วยของลวดลายซ้ำๆกันในขนาดพื้นที่เท่าๆกัน

ผลงานกลุ่มที่ 4 ผลงานในกลุ่มนี้ใช้ลายเส้นสร้างองค์ประกอบต่างๆได้แก่ ตัวอักษร ภาพประกอบและลายเส้นเช่นเดียวกับผลงานในกลุ่มที่ 1 2 และ 3 และมีการจัดวางองค์ประกอบภายในขอบเขตกรอบสี่เหลี่ยมเช่นกับผลงานในกลุ่มที่ 3 แตกต่างกันที่ผลงานในกลุ่มนี้มีความละเอียดซับซ้อนและอัดแน่นขององค์ประกอบเต็มพื้นที่ภาพจึงทำให้ความเด่นชัดของรูปกรอบสี่เหลี่ยมน้อยลงเมื่อเปรียบเทียบกับผลงานในกลุ่มที่ 3 ในกลุ่มที่ 4 นี้มีผลงานทั้งสิ้น 5 ชิ้น ได้แก่

ผลงานลำดับที่ d1 ผลงานหน้าหนึ่งจากหนังสือ เดอะ ชาวเซอร์ (The Chaucer)

โดย เอ็ดเวิร์ด เบิร์น โจนส์(Edward Burne-Jones)

ผลงานลำดับที่ d2 ผลงานหน้าหนึ่งจากหนังสือ เดอะ เวิร์คส์ ออฟ จีออฟเฟอริส ชาวเซอร์

(The Works of Geoffrey Chaucer)

โดยวิลเลียม มอริส(William Morris)

ผลงานลำดับที่ d3 ผลงานหน้าปกจากเดอะ สตอรี ออฟ เดอะ กิลทเตอริง เพลน

(The Story of the Glittering Plain)

โดยวิลเลียม มอริส และ วอลเตอร์ คราน

(William Morris and Walter Crane)

ผลงานลำดับที่ d4 ผลงานจากหนังสืออัลตาร์(Altar Book)

โดย ดาเนียล เบรคเคย์ อัฟไดค์(Daniel Berkley Upcike)

ผลงานลำดับที่ d5 หนังสือของจ็อบ(Book of Job) ไม่ทราบนามผู้ออกแบบ

ผลงานกลุ่มที่4 มีลักษณะของที่ว่างตามหัวข้อในการวิเคราะห์เรื่อง ภาพ และ พื้นภาพ รูปทรง และกรอบภาพ รูปแบบที่ว่าง และ โครงสร้างการจัดองค์ประกอบ ดังนี้

ภาพ และ พื้นภาพ

ผลงานกลุ่มที่4 สามารถแบ่งแยกภาพและพื้นภาพด้วยกรอบภาพ ในแบบเดียวกันกับผลงานกลุ่มที่3 แตกต่างกันที่ผลงานกลุ่มที่3นี้ใช้ตัวอักษร ภาพประกอบ และลวดลายด้วยลายเส้นที่ละเอียดซับซ้อนมากกว่า และจัดวางอย่างอัดแน่นมากกว่า ทั้งในส่วนที่เป็นภาพ และ พื้นภาพ ดังนั้นผลงานกลุ่มที่4 จึงจัดเป็นผลงานที่มีพื้นภาพที่ซับซ้อน

รูปทรง และ กรอบภาพ

ความสัมพันธ์ของรูปทรงและกรอบภาพอันมีผลต่อที่ว่างนั้น มีประเด็นด้วยกันได้แก่ ลักษณะของรูปทรง ตำแหน่งของรูปทรง และ การใช้กรอบซ้อนกรอบภาพ

ลักษณะรูปทรง ผลงานในกลุ่มที่4นี้ ใช้รูปทรงหลักสี่เหลี่ยมซึ่งเกิดจากการจัดวางตัวอักษร และ ภาพประกอบขนาดเล็กภายในกรอบสี่เหลี่ยม แต่เนื่องจากผลงานมีพื้นภาพซับซ้อน และมีรายละเอียดมาก จึงทำให้รูปทรงของที่ว่างที่ปรากฏบนผลงานชิ้นนี้ดูไม่ชัดเจน

ลักษณะกรอบภาพที่ใช้ ได้แก่ กรอบภาพสี่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวตั้ง

ตำแหน่งของรูปทรง ผลงานลำดับที่d1และd2 มีการจัดวางตำแหน่งรูปทรงที่เอียงไปจากเส้นแกนกลางภาพ มีการทิ้งระยะพื้นที่ว่างทางด้านซ้ายและขวาไว้ไม่เท่ากัน หรือกล่าวได้ว่าเป็นการจัดวางโดยใช้สมดุลแบบอสมมาตร

ส่วนผลงานลำดับที่d3 d4และd5 มีการจัดวางตำแหน่งรูปทรงโดยยึดเส้นแกนกลางภาพเป็นหลัก และทิ้งระยะพื้นที่ว่างทางด้านซ้ายและขวาไว้เท่าๆกัน หรือการจัดวางโดยใช้สมดุลแบบสมมาตร ทั้งนี้พิจารณาความสมมาตรได้2แบบ แบบแรกพิจารณาความสมมาตรแบบหน้าเดียว ในกรณีที่ผลงานเป็นหน้าปกหนังสือ แบบที่สอง ความสมมาตรแบบหน้าคู่ ในกรณีที่ผลงานเป็นหน้าคู่ภายในหนังสือ

การใช้กรอบซ้อนกรอบภาพ ผลงานในกลุ่มนี้มีการใช้กรอบลายเส้นประดับซ้อนกรอบตัวอักษรที่อยู่ด้านในแสดงถึงการใช้กรอบซ้อนกรอบอย่างเด่นชัด การใช้กรอบซ้อนกรอบทำให้ที่ว่างถูกปิดล้อมไว้ภายในกรอบภาพ และการมองหยุดนิ่งอยู่เพียงในภาพ

รูปแบบที่ว่าง

รูปแบบที่ว่างในการวิเคราะห์มี 3 รูปแบบด้วยกันได้แก่ มิติของที่ว่าง ที่ว่างแบบรูปปิดหรือเปิด และที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบ

มิติที่ว่าง ผลงานเรขาคณิตกลุ่มนี้ใช้ที่ว่างวงตาแบบที่ว่างตัน เนื่องจากเป็นผลงานที่ใช้ตัวอักษรและลวดลายที่มีขนาดใกล้เคียงกัน ในส่วนของตัวอักษรนั้นเป็นการจัดเรียงตัวอักษรขนาดเท่ากันในแนวนอนเพื่อความง่ายในการอ่าน ในส่วนของลวดลายเป็นการใช้ลายเส้นแบ่งพื้นที่ว่างขนาดใกล้เคียงกัน สร้างรูปแบบลวดลายซ้ำๆ ที่ไม่มีการไล่สีแสงเงา ซึ่งการใช้รูปทรงขนาดเท่าๆกัน และไม่มีการไล่สีแสงเงา ทำให้ระนาบภาพตื้นและแบน ไม่แสดงถึงความมิติความลึกของภาพ

ที่ว่างแบบรูปเปิดและแบบรูปปิด ลักษณะแบบที่ว่างของผลงานกลุ่มนี้ แยกพิจารณาได้ 2 รูปแบบ ในส่วนที่เป็นกรอบลวดลายนั้นถือเป็นที่ว่างแบบรูปปิด เนื่องจากเป็นการสร้างลวดลายที่เกิดจากการบรรจบกันของเส้นปิดล้อมที่ว่างไว้ภายใน ให้ความรู้สึกตึงเครียด หยุตนิ่ง และขาดการเคลื่อนไหวอย่างอิสระ ส่วนที่เป็นตัวอักษรภายในกรอบด้านในภาพนั้นถือเป็นลักษณะที่ว่างแบบรูปเปิด เนื่องจากมีการเว้นระยะที่ว่างระหว่างตัวอักษรทำให้ที่ว่างสามารถเคลื่อนที่ไหลเวียนได้ แต่เมื่อมองโดยภาพรวมแล้วผลงานในกลุ่มนี้ถือเป็นลักษณะที่ว่างแบบรูปปิดเนื่องจากการใช้กรอบซ้อนกรอบ ที่ปิดล้อมการเคลื่อนไหวของที่ว่างให้อยู่เพียงภายในกรอบ

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ ผลงานกลุ่มนี้ก็เป็นผลงานที่มีความละเอียดซับซ้อนมาก เน้นการประดับตกแต่ง ดังนั้นพื้นที่ส่วนที่เป็นที่ว่างบวกหรือส่วนที่เป็นตัวอักษร ภาพประกอบ และลวดลาย จึงมีขนาดพื้นที่มากกว่า ส่วนที่เป็นที่ว่างลบ หรือส่วนที่เป็นที่ว่าง อย่างชัดเจน

จากการจัดเรียงตัวอักษรเป็นแถวในแนวนอนอย่างเป็นระเบียบ และการจัดวางลวดลายซ้ำอย่างสม่ำเสมอ ทำให้มีการแทรกตัวของที่ว่างลบเข้าไประหว่างที่ว่างบวกอย่างสม่ำเสมอเช่นกัน

โครงสร้างองค์ประกอบ

ผลงานในกลุ่มนี้วิเคราะห์โครงสร้างได้ 2 รูปแบบ ได้แก่ โครงสร้างในเส้นแนวตั้งและแนวนอนหรือโครงสร้างตาราง(The Grid) และโครงสร้างซ้ำ(Repetition)

การใช้โครงสร้างตาราง(The Grid) ปรากฏให้เห็นจาก การจัดวางตัวอักษร และภาพประกอบในกรอบรูปสี่เหลี่ยม ซึ่งรูปสี่เหลี่ยมแสดงให้เห็นโครงสร้าง การจัดวางรูปทรงในแนวเส้นตั้งและ เส้นนอน ส่วนโครงสร้างซ้ำ(Repetition)นั้นจะปรากฏให้เห็นที่การจัดวางลวดลายบนพื้นภาพ ซึ่งนักออกแบบจัดวางหน่วยของลวดลายซ้ำๆกันในขนาดพื้นที่ที่เท่าๆกัน

จากการอธิบายการใช้ที่ว่างของผลงานในสไตล์ อาร์ต แอนด์ คราฟท์ สามารถสรุปเป็นตารางได้ดังต่อไปนี้

ผลงานเรขศิลป์ อาร์ต แอนด์ คราฟท์ สามารถสื่อถึงบุคลิกภาพได้6แบบได้แก่ บุคลิกทางการ (Formal) เข้มงวด (Austere) ประณีต(Meticulous) ร่ำรวย (Wealthy) มีวัฒนธรรม(Cultured) และบุคลิกซับซ้อน(Complex) ดังได้วิเคราะห์ตามลำดับบุคลิกดังนี้

ผลงานเรขศิลป์บุคลิกทางการ(Formal)

จากผลการคัดเลือกตัวอย่างผลงานเรขศิลป์ อาร์ต แอนด์ คราฟท์ ในตารางที่5 ปรากฏว่ามีผลงานที่สื่อบุคลิกทางการทั้งหมด 7 ชิ้น ดังนี้

กลุ่มที่1ผลงานลำดับที่a2

ผลงานลำดับที่a2

ภาพที่3 จากบทที่2หน้า8 ผลงานหน้าหนึ่ง จากหนังสือ เดอะ เซ็นเจอร์(The Centaur), 1915

โดย บรูซ โรเจอร์ส(Bruce Rogers)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

กลุ่มที่2ผลงานลำดับที่b1

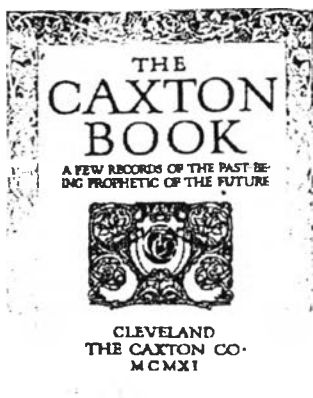
ผลงานลำดับที่b1

ภาพที่59 ผลงานการจัดเรียงอักษร (Typographic Page)

โดย บรูซ โรเจอร์ส(Bruce Rogers)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

กลุ่มที่3ผลงานลำดับที่c1-c3

ผลงานลำดับที่c1

ภาพที่62 ผลงานจากหน้าปกหนังสือของบริษัท

แคคตัน (Caxton Company), 1911

โดย เฟเดอริก โกวดี (Frederic Goudy)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่c2

ภาพที่63 ผลงานจัดเรียงตัวอักษร แบบมาซาริน

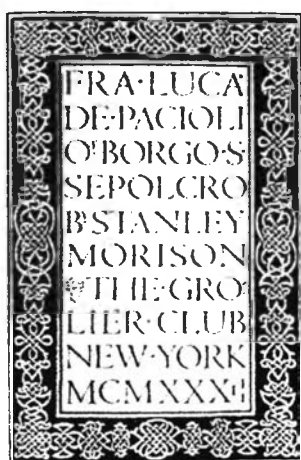
(Mazarin Typeface), 1895

โดย พี่น้องตระกูลบาร์นฮาร์ด แอนด์ สปินด์เลอร์

(Barnhart Brothers & Spindler)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่c3

ภาพที่64 ผลงานจากผลงานหน้าปกหนังสือ ฟรา

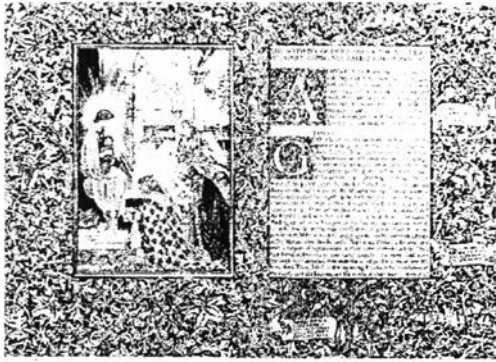
ลูคา พาซิโอริ(Title Page for Fra Luca Pacioli)

โดย บรูซ โรเจอร์ส(Bruce Rogers)

ที่มา: Thirty Centuries of Graphic Design

โดย Jame Graig and Bruce Barton

กลุ่มที่4ผลงานลำดับที่d4-d5

ผลงานลำดับที่d4

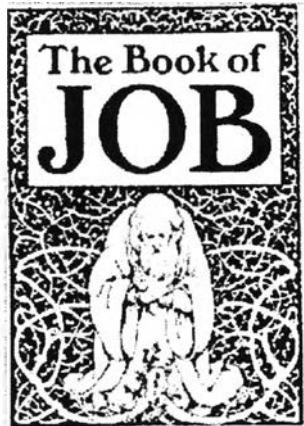
ภาพที่6 จากบทที่2หน้า9ผลงานจากหนังสืออัลต

ร์ว้า(Altar Book) โดย ดาเนล เบรคเลย์ อัฟไดค์

(Daniel Berkley Upcike), 1896

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่d5

ภาพที่67 หนังสือของจ็อบ(Book of Job) ไม่ทราบ

นามผู้ออกแบบ, 1902

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

จากสรุปการใช้ที่ว่างจากผลงานเรขศิลป์ อาร์ต แอนด์ คราฟท์(Arts&Crafts) ในตารางที่ 13 สามารถคัดเลือกนำมาเฉพาะผลงานที่มีบุคลิกทางการ ที่แสดงการใช้ที่ว่างได้ดังในตารางที่14 หน้า78 และวิเคราะห์สรุปแนวการใช้ที่ว่างบุคลิกทางการได้ดังในหน้า79

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างบุคคลิกทางการ(Formal)

ผลงานเรขศิลป์อาร์ต แอนด์ กราฟิ์ จัดเป็นผลงานที่มีบุคคลิกทางการ ได้จำนวนผลงาน7ชิ้น จัดแบ่งผลงานได้4กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ผลงานลำดับที่a2

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ผลงานลำดับที่b1

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ผลงานลำดับที่c1 c2และc3

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ผลงานลำดับที่d4และd5

จากการสรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานทั้ง4กลุ่มในเรขศิลป์ อาร์ต แอนด์ กราฟิ์ ในตารางที่13 สามารถนำมาสรุป ลักษณะการใช้ที่ว่างเฉพาะผลงานที่มีบุคคลิกทางการทั้ง7ชิ้นงานข้างต้นได้ดังในตารางที่14 และจากตารางที่14 สามารถสรุปแนวการใช้ที่ว่างตามหัวข้อการวิเคราะห์ดังนี้

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ ภาพ และ พื้นภาพ(Figure and Ground)

จากตารางที่14พบว่า ผลงานกลุ่มที่1นั้นใช้พื้นภาพเรียบง่าย ส่วนผลงานกลุ่มที่2 3และ4นั้นใช้พื้นภาพซับซ้อน ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า บุคคลิกทางการนั้น สามารถใช้ได้ ทั้งลักษณะพื้นภาพเรียบง่าย และซับซ้อน แต่ในการใช้ที่ว่างเพื่อแสดงบุคคลิกทางการนั้นยังมีเรื่องของการใช้โครงสร้างที่เป็นระเบียบของเส้นในแนวนอน และเส้นในแนวตั้ง และการจัดวางที่ว่างและรูปทรงอย่างสม่ำเสมอ ดังที่แสดงไว้ในตารางที่14 ซึ่งการใช้พื้นภาพเรียบง่ายจะสามารถแสดงให้เห็นลักษณะดังกล่าวได้ดีกว่า การใช้พื้นภาพเรียบง่าย ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าแนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ ภาพและพื้นภาพ ให้แสดงถึงบุคคลิกทางการ ได้แก่พื้นภาพเรียบง่าย โดยเน้นให้มีความแตกต่างของค่าความเข้มสี(Value)ระหว่างภาพและพื้นภาพอย่างชัดเจน และการจัดวางอย่างเป็นระเบียบในโครงสร้างตาราง เพื่อสามารถเห็นลักษณะรูปที่ว่างและโครงสร้างในแนวเส้นตั้งและเส้นนอนได้ชัดเจน

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปทรง และ กรอบภาพ

(Element and Frame of Reference)

ความสัมพันธ์ของรูปทรงและกรอบภาพอันมีผลต่อที่ว่างนั้น มี3ประเด็นด้วยกันได้แก่ ลักษณะของรูปทรง ตำแหน่งของรูปทรง และ การใช้กรอบซ้อนกรอบภาพ

ลักษณะของรูปทรง

จากตารางที่14พบว่า ผลงานทั้ง4กลุ่มมีการใช้รูปทรงขนาดเล็ก ประกอบกันขึ้นเป็นขอบเขตของรูปทรงหลักสี่เหลี่ยม ภายในกรอบผลงานรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวตั้ง จากรูปทรงหลักสี่เหลี่ยม ทำให้เกิดรูปทรงที่ว่างในแนวเส้นตั้งและเส้นนอน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบระหว่างการใช้รูปที่ว่างขนาดเล็กและการใช้

รูปที่ว่างขนาดใหญ่แล้ว พบว่าการใช้รูปที่ว่างขนาดใหญ่จะสามารถแสดงให้เห็นโครงสร้างรูปที่ว่างที่ถูกจัดระเบียบในโครงสร้างตารางได้ชัดเจนกว่าการใช้รูปที่ว่างย่อยๆขนาดเล็ก

ตำแหน่งของรูปทรง

จากตารางที่14 พบว่าจากผลงานทั้งหมด7ชิ้น มีผลงานที่ใช้การจัดวางตำแหน่งรูปทรงและที่ว่างโดยใช้ความสมดุลแบบสมมาตร1ชิ้นได้แก่ผลงานลำดับที่a2 ส่วนผลงานที่เหลืออีก6ชิ้นนั้นใช้ความสมดุลแบบสมมาตร ดังนั้นจึงสรุปว่าบุคลิกทางการใช้ความสมดุลแบบสมมาตร

การใช้กรอบซ้อนกรอบภาพ

การใช้กรอบหลายเส้นประดับเป็นรูปแบบที่เห็นได้เด่นชัดในผลงานเรขศิลป์ทั้ง4กลุ่มในบุคลิกทางการ ซึ่งลักษณะการใช้กรอบซ้อนกรอบเช่นนี้ทำให้ที่ว่างถูกปิดล้อมไว้ภายในกรอบภาพ และการมองหยุดนิ่งอยู่เพียงในภาพ ให้ความรู้สึกที่ตึงเครียดและจริงจัง สื่อถึงความรู้สึกที่เป็นทางการ

อย่างไรก็ตามผลงานลำดับที่a2 ในกลุ่มที่1ซึ่งเป็นผลงานที่จัดเรียงตัวอักษร บนพื้นภาพเรียบง่ายนั้น ไม่มีการใช้กรอบ แต่ผลงานชิ้นนี้แสดงถึงความเป็นทางการ ด้วยการจัดวางตัวอักษรอย่างเป็นระเบียบ ความสม่ำเสมอภายในกรอบสี่เหลี่ยม ทำให้เกิดรูปทรงที่ว่างในแนวเส้นตั้งและเส้นนอนที่ชัดเจน

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

รูปแบบที่ว่างในการวิเคราะห์มี3รูปแบบด้วยกันได้แก่ มิติของที่ว่าง ที่ว่างแบบรูปปิดหรือเปิด และที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบ

มิติของที่ว่าง

จากตารางที่14 พบว่าผลงานเรขศิลป์บุคลิกทางการทั้ง4กลุ่ม ใช้มิติที่ว่างตั้งทำให้ภาพดูแบนเนื่องจากเป็นผลงานที่เน้นการใช้ลดหลายเส้นที่อัดแน่น ไม่แสดงความแตกต่างที่ชัดเจนของ ขนาดรูปทรง จึงทำให้รู้สึกว่ารูปทรงแบน และอยู่ที่ระดับใกล้เคียงกันที่ระนาบภาพ(Picture Plane)

ที่ว่างแบบรูปปิด หรือ แบบรูปเปิด

จากตารางที่14 พบว่าผลงานบุคลิกทางการนี้มีทั้งการใช้ที่ว่างแบบรูปปิด และ แบบรูปเปิด ผลงานในกลุ่มที่1นั้นใช้ที่ว่างรูปแบบเปิด โดยเว้นระยะเปิดของที่ว่างเท่าๆกันระหว่างตัวอักษร ส่วนผลงานกลุ่มที่2 3 และ4 นั้นใช้ที่ว่างแบบรูปปิด ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าบุคลิกทางการนั้นสามารถใช้ที่ว่างได้ทั้ง2แบบ โดยเน้นที่การจัดวางโครงสร้างที่เป็นระเบียบ เนื่องจากบุคลิกทางการนั้นมีความเด่นชัดในเรื่องของความระเบียบ สม่ำเสมอ

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ

จากการสรุปลักษณะที่ว่างในตารางที่14 พบว่าผลงานทั้ง4กลุ่มมีการทิ้งจังหวะของที่ว่างบวก และที่ว่างลบอย่างสม่ำเสมอ ด้วยการจัดเรียงตัวอักษรเป็นแถวในแนวนอนอย่างเป็นระเบียบ และการจัดวางรูปแบบลดหลายซ้ำๆ

ผลงานทั้ง4กลุ่มนี้มีการใช้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกต่อที่ว่างลบที่แตกต่างกัน ผลงานกลุ่มที่1 นั้นที่ว่างบวกมีขนาดพื้นที่น้อยกว่าที่ว่างลบ ผลงานกลุ่มที่2 ใช้ที่ว่างบวกมีขนาดพื้นที่ใกล้เคียงกับ ที่ว่างลบ ส่วนผลงานกลุ่มที่3-4 ใช้ที่ว่างบวกมีขนาดพื้นที่มากกว่าที่ว่างลบ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างขนาดสัดส่วนที่ว่างบวกและที่ว่างลบทั้ง3แบบ พบว่าเมื่อที่ว่างบวกมีขนาดพื้นที่น้อยกว่าหรือเท่ากับที่ว่างลบ จะสามารถแสดงถึงบุคลิกทางการได้ดีที่สุด เนื่องจากเมื่อที่ว่างบวกมีขนาดพื้นที่น้อยกว่าหรือเท่ากับที่ว่างลบ หมายถึงการมีพื้นที่ว่างมากกว่าหรือพอกับพื้นที่ของรูปทรง การเว้นที่ว่างค่อนข้างมากจะทำให้สามารถแสดงให้เห็นการจัดระเบียบและความสม่ำเสมอของที่ว่างและรูปทรงได้ชัดเจนมากขึ้น

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

จากการสรุปลักษณะที่ว่างบุคลิกทางการในตารางที่14 พบว่าผลงานเรขาคณิตบุคลิกทางการนี้ วิเคราะห์โครงสร้างได้2รูปแบบ ได้แก่ โครงสร้างในเส้นแนวตั้งและแนวนอนหรือโครงสร้างตาราง(The Grid) และโครงสร้างซ้ำ(Repetition)

การใช้โครงสร้างตาราง(The Grid) ปรากฏให้เห็นจาก การจัดวางตัวอักษร และภาพประกอบในกรอบรูปสี่เหลี่ยม ซึ่งรูปสี่เหลี่ยมแสดงให้เห็นโครงสร้าง การจัดวางรูปทรงในแนวเส้นตั้งและ เส้นนอน ส่วนโครงสร้างซ้ำ(Repetition)นั้นจะปรากฏให้เห็นที่การจัดวางลวดลาย ซึ่งนักออกแบบจัดวางหน่วยของลวดลายซ้ำๆกันในขนาดพื้นที่เท่าๆกัน แสดงถึงแบบแผนและความเป็นทางการ

ข้อสรุปแนวการใช้ที่ว่างสำหรับบุคลิก ทิศทาง (Formal)

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสามารถสรุปแนวทางการใช้ที่ว่างได้ดังนี้

1. ภาพและพื้นภาพ(Figure and Ground)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ ภาพและพื้นภาพ ให้แสดงถึงบุคลิกทางการ ได้แก่พื้นภาพเรียบง่าย โดยเน้นให้มีความแตกต่างของค่าความเข้มสี(Value)ระหว่างภาพและพื้นภาพอย่างชัดเจน เพื่อสามารถเห็นลักษณะรูปที่ว่างและโครงสร้างในแนวเส้นตั้งและเส้นนอนได้ชัดเจน

2. รูปทรง และ กรอบภาพ (Element and Frame of Reference)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปทรงและ กรอบภาพ ให้แสดงถึงบุคลิกทางการได้แก่

-ลักษณะงานที่ใช้รูปที่ว่างขนาดพื้นที่ค่อนข้างใหญ่ให้เห็นชัดเจน ในแนวเส้นตั้งและเส้นนอน ซึ่งเกิดจากใช้รูปทรงเป็นรูปสี่เหลี่ยม และกรอบภาพเป็นรูปสี่เหลี่ยม

-ลักษณะงานที่ทิ้งระยะที่ว่างทางด้านซ้าย และขวาของรูปทรง เท่าๆกัน ซึ่งเกิดจากการจัดวางรูปทรงโดยยึดเส้นแกนกลางภาพเป็นหลัก แบบสมมาตร

-ลักษณะงานที่ปิดล้อมที่ว่างไว้ภายในกรอบภาพ ซึ่งเกิดจากการใช้กรอบภาพ ซ้อนกรอบภาพ

3. รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง ให้แสดงถึงบุคลิกทางการ ได้แก่

-ลักษณะงานที่ใช้มิติที่ว่างตั้ง เนื่องจากผลงานใช้ลายเส้นสร้างระนาบรูปทรงแบน ที่ไม่แสดงความแตกต่างที่ชัดเจนของ ขนาดรูปทรง

-ลักษณะงานที่ใช้ได้ทั้งที่ว่างแบบรูปปิดและที่ว่างแบบรูปเปิด

-ลักษณะงานที่มีการจัดวางระยะระหว่างที่ว่างบวกและลบอย่างสม่ำเสมอ โดยกำหนดขนาดสัดส่วนของพื้นที่ที่ว่างบวกน้อยกว่าหรือเท่ากับที่ว่างลบ และเน้นการตัดกันของค่าความเข้มสี(Value)อย่างชัดเจนระหว่างที่ว่างบวกและที่ว่างลบ

4. โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ ให้แสดงถึงบุคลิกทางการ ได้แก่

-โครงสร้างที่เกิดจากการจัดวางรูปทรงบนที่ว่างในแนวเส้นตั้ง และเส้นนอน ที่เรียกว่า โครงสร้างตาราง(The Grid) หรือ โครงสร้างในแนวเส้นตั้งและแนวเส้นนอน

-โครงสร้างที่เกิดจากการแบ่งหน่วยพื้นที่ว่างรูปทรงซ้ำๆกัน อย่างสม่ำเสมอ ที่เรียกว่า โครงสร้างซ้ำ(Repetition)

ผลงานเรขศิลป์บุคลิกเข้มงวด(Austere)

จากการคัดเลือกผลงานเรขศิลป์ อาร์ต แอนด์ คราฟท์ ปรากฏว่ามีผลงานที่สื่อบุคลิกเข้มงวด (Austere) ทั้งหมด 2 ชิ้น ดังนี้

กลุ่มที่3ผลงานลำดับที่ c2

ผลงานลำดับที่c2

ภาพที่63 ผลงานจัดเรียงตัวอักษร แบบมาซาาริน (Mazarin Typeface), 1895

โดย พี่น้องตระกูลบาร์นฮาร์ด แอนด์ สปินด์เลอร์ (Barnhart Brothers & Spindler)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

กลุ่มที่4ผลงานลำดับที่d1

ผลงานลำดับที่d1

ภาพที่65 ผลงานหน้าหนึ่งจากหนังสือ เดอะ ชาอูเชอร์ (The Chaucer) โดย เอ็ดเวิร์ด เบิร์น โจนส์ (Edward Burne-Jones), 1896

ที่มา: Thirty Centuries of Graphic Design

โดย Jame Graig and Bruce Barton

จากการสรุปการใช้ที่ว่างจากผลงานเรขศิลป์ อาร์ต แอนด์ คราฟท์ (Arts&Crafts) ในตารางที่ 13 สามารถคัดเลือกนำมาเฉพาะผลงานที่มีบุคลิกเข้มงวด และแสดงการใช้ที่ว่างดังในตารางที่15 หน้า84 และวิเคราะห์สรุปแนวการใช้ที่ว่างบุคลิกทางการได้ดังในหน้า85

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างบุคลิกเข้มงวด (Austere)

ผลงานเรขศิลป์อาร์ต แอนด์ กราฟิ์ จัดเป็นผลงานที่มีบุคลิกเข้มงวดทั้งสิ้น2ผลงาน จัดแบ่งได้เป็น2กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ผลงานลำดับที่c2

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ผลงานลำดับที่d1

จากการสรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานทั้ง4กลุ่มในเรขศิลป์ อาร์ต แอนด์ กราฟิ์ ในตารางที่13 สามารถนำมาสรุปลักษณะการใช้ที่ว่างเฉพาะผลงานที่มีบุคลิกเข้มงวดทั้ง2ชิ้นงานที่จัดแบ่งเป็น2กลุ่ม ข้างต้นได้ดังในตารางที่15 และจากตารางที่15สามารถสรุปแนวการใช้ที่ว่างตามหัวข้อการวิเคราะห์ ดังนี้

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ ภาพ และ พื้นภาพ(Figure and Ground)

จากตารางที่15พบว่าผลงานทั้ง2กลุ่ม ใช้ลักษณะพื้นภาพแบบซับซ้อน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า บุคลิกเข้มงวดใช้พื้นภาพแบบซับซ้อน

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปทรง และ กรอบภาพ

(Element and Frame of Reference)

ความสัมพันธ์ของรูปทรงและกรอบภาพอันมีผลต่อที่ว่างนั้น มี3ประเด็นด้วยกันได้แก่ ลักษณะของรูปทรง ตำแหน่งของรูปทรง และ การใช้กรอบซ้อนกรอบภาพ

ลักษณะของรูปทรง

จากตารางที่15 พบว่าผลงานทั้ง2กลุ่มนั้นใช้รูปทรงหลักสี่เหลี่ยม ที่เกิดจากการจัดวางตัวอักษรและภาพประกอบภายในขนาดเล็กในกรอบสี่เหลี่ยม แต่เนื่องจากผลงานมีพื้นภาพซับซ้อน และมีรายละเอียดมาก จึงทำให้เห็นที่ว่างได้ไม่ชัดเจน แม้ว่าอันที่จริงแล้วจะมีที่ว่างล้อมรอบรูปทรงหลักด้วยเช่นกัน ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าบุคลิกเข้มงวดนั้นจะไม่เน้นเรื่องการเห็นรูปทรงที่ว่างอย่างชัดเจนแต่จะเน้นเรื่องการจัดวางขอบเขตพื้นที่ของรูปทรงลดขนาดเล็กน้อยอย่างละเอียดซับซ้อนให้อยู่ในขอบเขตสี่เหลี่ยมอย่างเป็นระเบียบเที่ยงตรง

ตำแหน่งของรูปทรง

จากตารางที่15 พบว่าผลงานเรขศิลป์บุคลิกเข้มงวดนั้นมีการจัดวางตำแหน่งรูปทรงลงบนที่ว่างทั้ง2แบบ คือ ความสมดุลแบบสมมาตร และ อสมมาตร ผลงานในกลุ่มที่3 ลำดับที่c2นั้นใช้ความสมดุลแบบสมมาตร ส่วนผลงานกลุ่มที่4 ลำดับที่d1 ใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร แต่ผลงานทั้ง2ชิ้นนั้นมีลักษณะการใช้ที่ว่างที่เหมือนกันคือการใช้รูปที่ว่างขนาดย่อยเล็กๆ นำมาจัดเรียงอย่างอัดแน่น เป็นระเบียบ เที่ยงตรง ในขอบเขตรูปทรงสี่เหลี่ยม ซึ่งลักษณะการจัดวางแบบสมมาตรสามารถจะช่วยส่งเสริม

ความเป็นระเบียบ เครื่องครัดและเข็มงวดได้ดีกว่าการจัดวางแบบสมมาตร ดังนั้นจึงเป็นข้อสรุปว่าบุคคลิก
เข็มงวดควรใช้การจัดวางแบบสมมาตร

การใช้กรอบซ้อนกรอบภาพ

จากตารางที่15 พบว่าผลงานเรขศิลป์ในกลุ่มบุคคลิกเข็มงวดทั้ง2กลุ่มเน้นการใช้กรอบ การใช้
กรอบซ้อนกรอบทำให้ที่ว่างถูกปิดล้อมไว้ภายในกรอบภาพ และการมองหยุดนิ่งอยู่เพียงในภาพ ให้ความ
รู้สึกที่ตึงเครียด จริงจัง และเข็มงวด

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

รูปแบบที่ว่างในการวิเคราะห์มี3รูปแบบด้วยกันได้แก่ มิติของที่ว่าง ที่ว่างแบบรูปปิดหรือเปิด
และที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบ

มิติของที่ว่าง

จากตารางที่15 พบว่าผลงานเรขศิลป์ในกลุ่มบุคคลิกเข็มงวดทั้ง2กลุ่ม ใช้มิติที่ว่างตื้น เนื่องจาก
ผลงานเน้นการใช้ลวดลายเส้นที่อัดแน่น เหลือที่ว่างน้อย ไม่แสดงความแตกต่างที่ชัดเจนของ ขนาดรูป
ทรง ทำให้รู้สึกว่ารูปทรงแบน และอยู่ที่ระดับใกล้เคียงกันที่ระนาบภาพ(Picture Plane)

ที่ว่างแบบรูปปิด หรือ แบบรูปเปิด

จากตารางที่15 พบว่าผลงานเรขศิลป์ในกลุ่มบุคคลิกเข็มงวดทั้ง2กลุ่ม ใช้ที่ว่างรูปแบบปิด ที่ให้
ความรู้สึกตึงเครียด หยุดนิ่ง และขาดการเคลื่อนไหวอย่างอิสระ

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ

จากตารางที่15 พบว่าผลงานเรขศิลป์ในกลุ่มบุคคลิกเข็มงวดทั้ง2กลุ่มนั้น มีการจัดเรียงลวดลาย
และตัวอักษรอย่างเป็นระเบียบ และเว้นระยะที่ว่างและรูปทรงอย่างสม่ำเสมอจึงจัดว่า มีการทิ้งจังหวะ
ของที่ว่างบวกและที่ว่างลบอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้ผลงานทั้ง2ชิ้นมีขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกมาก
กว่าที่ว่างลบ จึงสรุปได้ว่าบุคคลิกเข็มงวดใช้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบ

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

จากตารางที่15 พบว่าผลงานเรขศิลป์ทั้ง2กลุ่มในบุคคลิกเข็มงวดนี้ วิเคราะห์โครงสร้างได้2รูป
แบบ ได้แก่ โครงสร้างในเส้นแนวตั้งและแนวนอนหรือโครงสร้างตาราง(The Grid) และโครงสร้างซ้ำ
(Repetition) โดยเน้นให้เห็นการจัดวางรูปทรงและที่ว่างด้วยโครงสร้างตารางเป็นหลัก และการจัดวาง
รายละเอียดของลวดลายด้วยโครงสร้างซ้ำ

ข้อสรุปแนวการใช้ที่ว่างสำหรับบุคลิก เข้มงวด (Austere)

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสามารถสรุปแนวทางการใช้ที่ว่างได้ดังนี้

1. ภาพและพื้นภาพ(Figure and Ground)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ ภาพและพื้นภาพ สำหรับบุคลิกเข้มงวดนั้นพบว่า มีการแบ่งระดับภาพ และพื้นภาพอย่างชัดเจนด้วยกรอบสีเหลี่ยม และใช้ภาพที่มีพื้นภาพซับซ้อน ด้วยการจัดวางรูปทรงขนาดเล็กจำนวนมาก เรียงตัวกันอย่างอัดแน่น มีการเว้นพื้นที่ว่างไว้ค่อนข้างน้อย

2. รูปทรง และ กรอบภาพ (Element and Frame of Reference)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปทรงและ กรอบภาพ ให้แสดงถึงบุคลิกทางการ ได้แก่

-ลักษณะงานที่เน้นรูปทรงที่ว่างขนาดพื้นที่เล็ก อันเกิดจากรายละเอียดของลวดลาย จัดวางในแนวเส้นตั้งและเส้นนอน

-ลักษณะงานที่จัดวางระยะที่ว่างทางด้านซ้าย และขวาของรูปทรง เท่าๆกัน ซึ่งเกิดจากการจัดวางรูปทรงโดยยึดเส้นแกนกลางภาพเป็นหลัก แบบสมมาตร

-ลักษณะงานที่ปิดล้อมที่ว่างไว้ในกรอบภาพ ซึ่งเกิดจากการใช้กรอบภาพ ขั้รอบภาพ

3. รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง ให้แสดงถึงบุคลิกทางการ ได้แก่

-ลักษณะงานที่ใช้มิติที่ว่างตัน เนื่องจากผลงานเน้นการใช้ลวดลายเส้นที่อัดแน่น เหลือที่ว่างน้อย ไม่แสดงความแตกต่างที่ชัดเจนของ ขนาดรูปทรง

-ลักษณะงานที่ใช้ที่ว่างแบบรูปปิด มีการจัดวางลวดลายอย่างอัดแน่นปิดล้อมการเคลื่อนไหวของที่ว่าง

-ลักษณะงานที่ให้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบ และการจัดวางระยะระหว่างที่ว่างบวกและลบอย่างสม่ำเสมอ และมีการตัดกันของค่าความเข้มสี(Value)อย่างชัดเจน

4. โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ ให้แสดงถึงบุคลิกทางการ ได้แก่โครงสร้างตาราง(The Grid) และโครงสร้างซ้ำ(Repetition) โดยเน้นการใช้โครงสร้างตารางโดยภาพรวมของผลงาน และใช้โครงสร้างซ้ำสำหรับรายละเอียด

ผลงานเรขศิลป์บุคคลิกประณีต (Meticulous)

จากการคัดเลือกผลงานเรขศิลป์ อาร์ต แอนด์ คราฟท์ ปรากฏว่ามีผลงานที่สื่อบุคลิกประณีต (Meticulous) ทั้งหมด 14 ชิ้น ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผลงานลำดับที่ a1-a2

ผลงานลำดับที่ a1

ภาพที่ 58 ผลงานหน้าปกหนังสือบทกวี (Title Page for Poems), 1895

โดย เฮอร์เบิร์ต ฮอว์น (Herbert Home)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่ a2

ภาพที่ 3 จากบทที่ 2 หน้า 8 ผลงานหน้าหนึ่ง จากหนังสือ เดอะ เซ็นซัวร์ (The Centaur), 1915

โดย บรูซ โรเจอร์ส (Bruce Rogers)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

กลุ่มที่2ผลงานลำดับที่b1-b3

ผลงานลำดับที่b1

ภาพที่59 ผลงานการจัดเรียงอักษร (Typographic Page)

โดย บรูซ โรเจอร์ส(Bruce Rogers)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่b2

ภาพที่60 ผลงานจากหน้าหนึ่งของหนังสือ เดอะ เซสตันท์ อีฟ อีสตาร์ (The Cescent of Ishta)

โดย ลูเชน พิสซาร์โร(Lucien Pissarro), 1903

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่b3

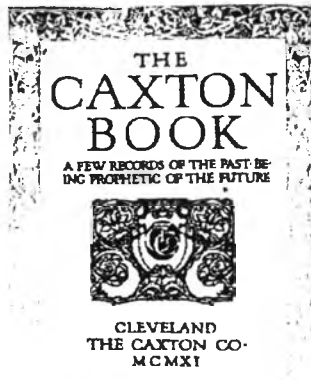
ภาพที่ 61ผลงานหน้าหนึ่งจากหนังสือ เดอะ สตอรี อีฟ เดอะ กิลทเตอร์ริง เพลน (The Story of the Glittering Plain), 1894

โดยวิลเลียม มอริส และ วอลเตอร์ คราน

(William Morris anc Walter Crane)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

กลุ่มที่3ผลงานลำดับที่c1-c4

ผลงานลำดับที่c1

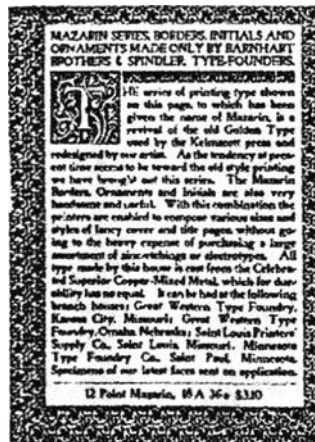
ภาพที่62 ผลงานจากหน้าปกหนังสือของบริษัท

แคกตัน (Caxton Company), 1911

โดย เฟเดอริก โกวดี (Frederic Goudy)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่c2

ภาพที่63 ผลงานจัดเรียงตัวอักษร แบบมาซาริน

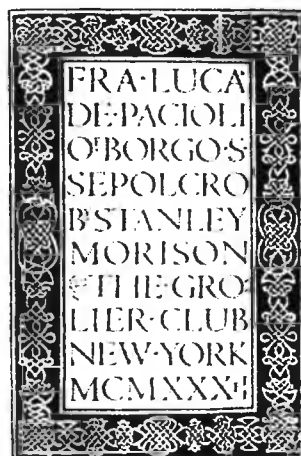
(Mazarin Typeface), 1895

โดย พี่น้องตระกูลบาร์นฮาร์ด แอนด์ สปินด์เลอร์

(Barnhart Brothers & Spindler)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่c3

ภาพที่64 ผลงานจากผลงานหน้าปกหนังสือ ฟรา

ลูคา พาซิโอลิ(Title Page for Fra Luca Pacioli)

โดย บรูซ โรเจอร์ส(Bruce Rogers)

ที่มา: Thirty Centuries of Graphic Design

โดย Jame Graig and Bruce Barton

ผลงานลำดับที่c4

ภาพที่4จากบทที่2หน้า8 ผลงานบทกวีของเวจ

ฮาน(Vaughan)

โดยสำนักพิมพ์เวลล์ (Vale Press), 1897

ที่มา: Thirty Centuries of Graphic Design

โดย Jame Graig and Bruce Barton

กลุ่มที่4ผลงานลำดับที่d1-d5

ผลงานลำดับที่d1

ภาพที่65 ผลงานหน้าหนึ่งจากหนังสือ เดอะ ชาอูเชอร์ (The Chaucer) โดย เอ็ดเวิร์ด เบิร์น โจนส์ (Edward Bume-Jones), 1896

ที่มา: Thirty Centuries of Graphic Design

โดย Jame Graig and Bruce Barton

ผลงานลำดับที่d2

ภาพที่66 ผลงานหน้าหนึ่งจากหนังสือ เดอะ เวิร์คส์ ออฟ จีออฟเฟอรี ชาอูเชอร์ (The Works of Geoffrey Chaucer), 1896

โดยวิลเลียม มอริส(William Morris)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่d3

ภาพที่ 5 จากบทที่2หน้า9 ผลงานหน้าปกจากเดอะ สตอรี ออฟ เดอะ กลิตเทอริง เพลน(The Story of the Glittering Plain) โดยวิลเลียม มอริส และ วอลเตอร์ คราน (William Morris and Walter Crane), 1894

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

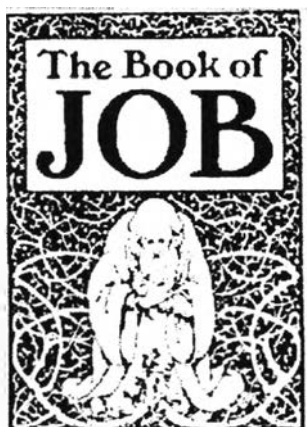

ผลงานลำดับที่d4

ภาพที่6 จากบทที่2หน้า9 ผลงานจากหนังสืออัล
ตาร์ทาร์(Altar Book) โดย ดาเนียล เบรคเคย์ อัฟไดค์
(Daniel Berkley Upcike), 1896

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่d5

ภาพที่67 หนังสือของจ็อบ(Book of Job) ไม่ทราบ
นามผู้ออกแบบ, 1902

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

จากการสรุปการใช้ที่ว่างจากผลงานเรขศิลป์ อาร์ต แอนด์ คราฟท์(Arts&Crafts) ในตารางที่ 13
สามารถคัดเลือกนำมาเฉพาะผลงานที่มีบุคลิกเข้มงวด และแสดงการใช้ที่ว่างดังในตารางที่16 หน้า93
และวิเคราะห์สรุปแนวการใช้ที่ว่างบุคลิกทางการได้ดังในหน้า94

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างบุคคลิกประณีต(Meticulous)

ผลงานเรขศิลป์อาร์ต แอนด์ กราฟท์ จัดเป็นผลงานที่มีบุคคลิกประณีตได้14ชิ้นงาน จัดแบ่งผลงานได้เป็น4กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ผลงานลำดับที่a1 และa2

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ผลงานลำดับที่b1 b2 และ b3

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ผลงานลำดับที่c1 c2 c3และc4

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ผลงานลำดับที่d1 d2 d3 d4และd5

จากการสรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานทั้ง4กลุ่มในเรขศิลป์ อาร์ต แอนด์ กราฟท์ ในตารางที่13 สามารถนำมาสรุปลักษณะการใช้ที่ว่างเฉพาะผลงานที่มีบุคคลิกประณีต14ชิ้นงานที่จัดแบ่งเป็น4กลุ่มข้างต้นได้ดังในตารางที่16 และจากตารางที่16สามารถสรุปแนวการใช้ที่ว่างตามหัวข้อการวิเคราะห์ดังนี้

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ ภาพ และ พื้นภาพ(Figure and Ground)

จากตารางที่16พบว่า ผลงานในกลุ่มที่1 นั้นใช้พื้นภาพเรียบง่าย ส่วนผลงานกลุ่มที่2 3และ4นั้นใช้พื้นภาพซับซ้อน หรือกล่าวได้ว่าผลงานส่วนใหญ่ของบุคคลิกประณีตนั้นใช้พื้นภาพแบบซับซ้อน แต่เมื่อพิจารณาลักษณะการใช้ที่ว่างทั้งหมดโดยภาพรวมที่สื่อถึงบุคคลิกประณีตจากผลงานแล้ว พบว่าลักษณะการใช้ที่ว่างที่เด่นชัดต่อการแสดงบุคคลิกประณีตได้แก่การใช้ลายเส้นโค้งบางๆล้อมรอบพื้นที่ว่าง และแบ่งพื้นที่ว่างออกเป็นพื้นที่ย่อยขนาดเล็กของลวดลาย นำมาจัดวางลวดลายอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อยในโครงสร้าง ซึ่งมีอิทธิพลของการใช้ที่ว่างมากกว่าการพิจารณาถึงลักษณะพื้นภาพของผลงาน ดังนั้นลวดลายเหล่านี้จะกินพื้นที่ภาพมากกลายเป็นพื้นภาพแบบซับซ้อน หรือจะกินพื้นที่ภาพน้อยกลายเป็นพื้นภาพแบบเรียบง่าย อย่างใดอย่างหนึ่งก็สามารถทำได้ จึงสรุปได้ว่า บุคคลิกประณีตนั้น สามารถเป็นได้ ทั้งลักษณะพื้นภาพเรียบง่าย และ ซับซ้อน

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปทรง และ กรอบภาพ

(Element and Frame of Reference)

ความสัมพันธ์ของรูปทรงและกรอบภาพอันมีผลต่อที่ว่างนั้น มี3ประเด็นด้วยกันได้แก่ ลักษณะของรูปทรง ตำแหน่งของรูปทรง และ การใช้กรอบซ้อนกรอบภาพ

ลักษณะของรูปทรง

จากตารางที่16พบว่า ผลงานบุคคลิกประณีตทั้ง4กลุ่มใช้รูปทรงหลักสี่เหลี่ยม แต่เนื่องจากความประณีตนั้นแสดงออกด้วยรายละเอียดของลวดลายมากกว่า รูปทรงหลัก ดังนั้นรูปทรงที่ว่างที่มีผลต่อบุคคลิกประณีตจึงเป็นรูปทรงที่ว่างขนาดพื้นที่เล็กๆระหว่างลวดลาย มากกว่ารูปทรงที่ว่างจากรูปทรงหลักสี่เหลี่ยม

ตำแหน่งของรูปทรง

จากตารางที่16พบว่า ผลงานเรขศิลป์ในกลุ่มบุคคลิกประณีตทั้งหมด14ชิ้นมีการจัดวางโดยใช้ความสมดุลแบบสามมาตร10ชิ้น และมีการจัดวางแบบอสมมาตรเพียง4ชิ้นดังนั้นก็จึงสรุปว่า บุคคลิกประณีตควรใช้ความสมดุลแบบสมมาตร

การใช้กรอบซ้อนกรอบภาพ

จากตารางที่16พบว่า ผลงานบุคคลิกประณีตทั้ง4กลุ่ม ใช้กรอบซ้อนกรอบทำให้ที่ว่างถูกปิดล้อมไว้ภายในกรอบภาพ และการมองหยุดนิ่งอยู่เพียงในภาพ สื่อความรู้สึกที่จริงจัง เป็นแบบแผนและประณีต อย่างไรก็ตามผลงานลำดับที่a2 ในกลุ่มที่1ซึ่งเป็นผลงานที่จัดเรียงตัวอักษร บนพื้นภาพเรียบง่ายขึ้น ไม่มีการใช้กรอบ แต่ผลงานชิ้นนี้แสดงถึงความประณีตด้วยการจัดวางตัวอักษรในอยู่ในบล็อกสี่เหลี่ยมได้อย่างเป็นระเบียบ และความสม่ำเสมอในการจัดระยะที่ว่าง ระหว่างตัวอักษรและระหว่างบรรทัด

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

รูปแบบที่ว่างในการวิเคราะห์มี3รูปแบบด้วยกันได้แก่ มิติของที่ว่าง ที่ว่างแบบรูปปิดหรือเปิด และที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบ

มิติของที่ว่าง

จากตารางที่16 พบว่าผลงานเรขศิลป์บุคคลิกประณีตทั้ง4กลุ่ม ใช้มิติที่ว่างตั้งที่ภาพดูแบน จึงสรุปได้ว่าบุคคลิกประณีตใช้มิติที่ว่างตั้ง

ที่ว่างแบบรูปปิด หรือ แบบรูปเปิด

จากการสรุปลักษณะที่ว่างในตารางที่16 พบว่าผลงานบุคคลิกประณีตนี้มีการใช้ที่ว่างแบบรูปปิด และ แบบรูปเปิด ผลงานในกลุ่มที่1นั้นใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด โดยเว้นระยะเปิดของที่ว่างเท่าๆกัน ระหว่างแถวตัวอักษร ส่วนผลงานกลุ่มที่2 3 และ4 นั้นใช้ที่ว่างแบบรูปปิด ดังนั้นก็จึงสรุปได้ว่าบุคคลิกประณีตนั้นสามารถใช้ที่ว่างได้ทั้ง2แบบ แต่เมื่อใช้ที่ว่างแบบรูปเปิดต้องเว้นระยะเปิดของที่ว่างเท่าๆกัน เพื่อแสดงความประณีต

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ

จากการสรุปลักษณะที่ว่างในตารางที่16 พบว่าผลงานบุคคลิกประณีตทั้ง4กลุ่มนี้มีการจัดวางระยะระหว่างที่ว่างบวกและที่ว่างลบอย่างสม่ำเสมอ แต่มีการให้ขนาดสัดส่วนระหว่างที่ว่างบวกและที่ว่างลบอย่างหลากหลาย บางผลงานที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบ บางผลงานที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบ ดังนั้นบุคคลิกประณีตจึงไม่กำหนดขนาดสัดส่วนพื้นที่ว่างบวก และที่ว่างลบ พื้นที่ที่ว่างบวกอาจจะมากกว่าหรือน้อยกว่าที่ว่างลบก็ได้ และเนื่องจากบุคคลิกประณีตแสดงให้เห็นเด่นชัดได้ด้วยรายละเอียดของลวดลาย ดังนั้นจึงเน้นที่การสร้างที่ว่างบวกรูปทรงโค้ง ด้วยเส้นขนาดบาง ที่โอบล้อมบรรจบและแบ่งส่วนพื้นที่ว่างลบออกเป็นขนาดเล็กๆจัดวางระยะอย่างสม่ำเสมอของลวดลาย และการตัดกันของค่าความเข้มสีระหว่างที่ว่างบวกและที่ว่างลบ เพื่อให้สามารถมองเห็นลวดลายได้อย่างชัดเจน

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

จากการสรุปลักษณะที่ว่างในตารางที่16 พบว่าผลงานบุคคลิกประณีตทั้ง4กลุ่มนี้ใช้โครงสร้าง2รูปแบบ ได้แก่ โครงสร้างในเส้นแนวตั้งและแนวนอนหรือโครงสร้างตาราง(The Grid) และโครงสร้างซ้ำ (Repetition)

การใช้โครงสร้างตาราง(The Grid) ปรากฏให้เห็นจาก การจัดวางตัวอักษร และภาพประกอบในกรอบสี่เหลี่ยม ซึ่งรูปสี่เหลี่ยมแสดงให้เห็นโครงสร้าง การจัดวางรูปทรงในแนวเส้นตั้งและ เส้นนอน ส่วนโครงสร้างซ้ำ(Repetition)นั้นจะปรากฏให้เห็นที่การจัดวางลวดลายบนพื้นภาพ ซึ่งนักออกแบบจัดวางหน่วยของลวดลายซ้ำๆกันในขนาดพื้นที่เท่าๆกัน

ข้อสรุปแนวการใช้ที่ว่างสำหรับบุคลิกประณีต (Meticulous)

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสามารถสรุปแนวทางการใช้ที่ว่างได้ดังนี้

1. ภาพและพื้นภาพ (Figure and Ground)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ ภาพและพื้นภาพ สำหรับบุคลิกประณีตนั้นพบว่าเป็นได้ทั้งภาพที่มีพื้นภาพเรียบง่าย และ ภาพที่มีพื้นภาพซับซ้อน

2. รูปทรง และ กรอบภาพ (Element and Frame of Reference)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปทรงและ กรอบภาพ ให้แสดงถึงบุคลิกประณีตได้แก่

-ลักษณะงานที่เน้นรูปทรงที่ว่างขนาดพื้นที่เล็ก อันเกิดจากรายละเอียดของลวดลาย

-ลักษณะงานที่ทิ้งระยะที่ว่างทางด้านซ้าย และขวาของรูปทรง เท่าๆกัน ซึ่งเกิดจากการจัดวางรูปทรงโดยยึดเส้นแกนกลางภาพเป็นหลัก แบบสมมาตร

-ลักษณะงานที่ปิดล้อมที่ว่างไว้ภายในกรอบภาพ ซึ่งเกิดจากการใช้กรอบภาพ ซ้อนกรอบภาพ

3. รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง ให้แสดงถึงบุคลิกประณีตได้แก่

-ลักษณะงานที่ใช้ที่ว่างลงตาที่มีมิติของภาพดูตื้นหรือแบน เนื่องจากผลงานเน้นการใช้ลวดลายเส้นที่อัดแน่น เหลือที่ว่างน้อย ไม่แสดงความแตกต่างที่ชัดเจนของ ขนาดรูปทรง

-ลักษณะงานที่ใช้ได้ทั้งที่ว่างแบบรูปเปิดและรูปแบบปิด แต่ถ้าใช้ที่ว่างแบบรูปเปิดจะต้องเว้นระยะเปิดซึ่งที่ว่างอย่างสม่ำเสมอเท่าๆกัน

-ลักษณะงานที่ไม่กำหนดขนาดสัดส่วนพื้นที่ว่างบวก และที่ว่างลบ พื้นที่ที่ว่างบวกอาจจะมากกว่าหรือน้อยกว่าที่ว่างลบก็ได้ แต่เน้นที่การสร้างที่ว่างบวกรูปทรงโค้ง ด้วยเส้นขนาดบาง ที่โอบล้อมบรรจบและแบ่งส่วนพื้นที่ว่างลบออกเป็นขนาดเล็กๆ การจัดวางระยะระหว่างที่ว่างบวกและลบ อย่างสม่ำเสมอ และการตัดกันของค่าความเข้มสีอย่างชัดเจน

4. โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ ให้แสดงถึงบุคลิกประณีตได้แก่ โครงสร้างตาราง (The Grid) และโครงสร้างซ้ำ (Repetition)

ผลงานเรขศิลป์บุคคลิกร่ำรวย(Wealthy)

จากการคัดเลือกผลงานเรขศิลป์ อาร์ต แอนด์ คราฟท์ ปรากฏว่ามีผลงานที่สื่อบุคลิกร่ำรวย (Wealthy) ทั้งหมด 9 ชิ้นดังนี้

กลุ่มที่2ผลงานลำดับที่b1-b3

ผลงานลำดับที่b1

ภาพที่59 ผลงานการจัดเรียงอักษร (Typographic Page)

โดย บรูซ โรเจอร์ส(Bruce Rogers)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่b2

ภาพที่60 ผลงานจากหน้าหนึ่งของหนังสือ เดอะ เซสชั่นท์ อีฟ อีสตาร์ (The Cescent of Ishta)

โดย ลูเชียน พิสซาร์โร(Lucien Pissarro), 1903

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

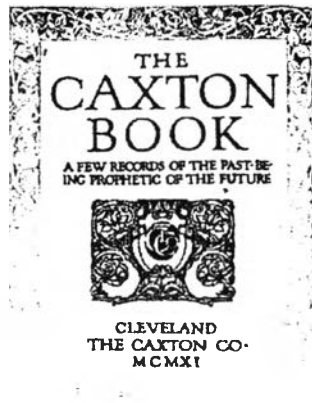
ผลงานลำดับที่b3

ภาพที่ 61ผลงานหน้าหนึ่งจากหนังสือ เดอะ สดอริ อีฟ เดอะ กิลเดอริง เพลน (The Story of the Glittering Plain), 1894

โดยวิลเลียม มอริส และ วอลเตอร์ ครน (William Morris anc Walter Crane)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

กลุ่มที่3ผลงานลำดับที่c1และc4

ผลงานลำดับที่c1

ภาพที่62 ผลงานจากหน้าปกหนังสือของบริษัท

แคคตัน (Caxton Company), 1911

โดย เฟเดอริก โกวดี (Frederic Goudy)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่c4

ภาพที่4 จากบทที่2หน้า8 (ผลงานบทกวีของเวจ
ฮาน(Vaughan)

โดยสำนักพิมพ์เวลล์ (Vale Press), 1897

ที่มา: Thirty Centuries of Graphic Design

โดย Jame Graig and Bruce Barton

กลุ่มที่4ผลงานลำดับที่d1-d4

ผลงานลำดับที่d1

ภาพที่65ผลงานหน้าหนึ่งจากหนังสือ เดอะ ชาว

เซอร์ (The Chaucer) โดย เอ็ดเวิร์ด เบิร์น โจนส์
(Ewarc Burne-Jones), 1896

ที่มา: Thirty Centuries of Graphic Design

โดย Jame Graig and Bruce Barton

ผลงานลำดับที่d2

ภาพที่66 ผลงานหน้าหนึ่งจากหนังสือ เดอะเวิร์คส์ ออฟ จีออฟเฟอรี เซาเซอร์ (The Works of Geoffrey Chaucer), 1896

โดยวิลเลียม มอริส(William Morris)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

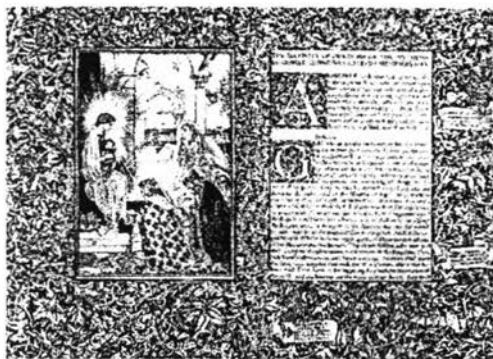

ผลงานลำดับที่d3

ภาพที่ 5 จากบทที่2หน้า9 ผลงานหน้าปกจากเดอะ สตอรี ออฟ เดอะ กิลทเดอริง เฟลน โดยวิลเลียม มอริส และ วอลเตอร์ ครน (William Morris and Walter Crane), 1894

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่d4

ภาพที่6จากบทที่2หน้า9 ผลงานจากหนังสืออัลตาร์(Altar Book) โดย ดาเนียล เบรคเคย์ อัฟไดค์ (Daniel Berkley Upcike), 1896

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

จากสรุปการใช้ที่ว่างจากผลงานเรขาคณิต อาร์ต แอนด์ คราฟท์(Arts&Crafts) ในตารางที่ 13 สามารถคัดเลือกนำมาเฉพาะผลงานที่มีบุคลิกที่ร้ายววย ที่แสดงการใช้ที่ว่างได้ดังในตารางที่17 หน้า101 และวิเคราะห์สรุปแนวการใช้ที่ว่างบุคลิกทางการได้ดังในหน้า102

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างบุคคลิกร่ำรวย(Wealthy)

ผลงานเรขศิลป์อาร์ต แอนด์ คราฟท์ จัดเป็นผลงานที่มีบุคคลิกร่ำรวยได้9ชิ้นงาน จัดแบ่งเป็น3กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ผลงานลำดับที่b1 b2 และ b3

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ผลงานลำดับที่c1และc4

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ผลงานลำดับที่d1 d2 d3 และd4

จากการสรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานทั้ง4กลุ่มในเรขศิลป์ อาร์ต แอนด์ คราฟท์ ในตารางที่13 สามารถนำมาสรุปลักษณะการใช้ที่ว่างเฉพาะผลงานที่มีบุคคลิกร่ำรวยทั้ง9ชิ้นงาน จัดแบ่งเป็น3กลุ่มข้างต้นได้ดังในตารางที่17 และจากตารางที่17สามารถสรุปแนวการใช้ที่ว่างตามหัวข้อการวิเคราะห์ดังนี้

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ ภาพ และ พื้นภาพ(Figure and Ground)

จากตารางที่17พบว่า ผลงานบุคคลิกร่ำรวยทั้ง9ชิ้น นั้นใช้พื้นภาพแบบซับซ้อน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าบุคคลิกร่ำรวยนั้นควรใช้พื้นภาพแบบซับซ้อน

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปทรง และ กรอบภาพ (Element and Frame of Reference)

ความสัมพันธ์ของรูปทรงและกรอบภาพอันมีผลต่อที่ว่างนั้น มี3ประเด็นด้วยกันได้แก่ ลักษณะของรูปทรง ตำแหน่งของรูปทรง และ การใช้กรอบซ้อนกรอบภาพ

ลักษณะของรูปทรง

จากตารางที่17พบว่า ผลงานบุคคลิกร่ำรวยทั้ง3กลุ่มใช้รูปทรงหลักสี่เหลี่ยม แต่เนื่องจากการพิจารณาผลงานทั้ง9ชิ้นแล้วพบว่าเป็นผลงานที่เน้นการใช้ลวดลายโค้งพรรณพฤกษาที่อัดแน่น ดังนั้นรายละเอียดของลวดลายจึงน่าจะมีอิทธิพลต่อการแสดงความร่ำรวยมากกว่า รูปทรงหลัก ดังนั้นรูปทรงที่ว่างที่มีผลต่อบุคคลิกร่ำรวยจึงเป็นรูปทรงที่ว่างขนาดพื้นที่เล็กๆระหว่างลวดลาย มากกว่ารูปทรงที่ว่างจากรูปทรงหลักสี่เหลี่ยม

ตำแหน่งของรูปทรง

จากตารางที่17พบว่า มีผลงานที่ใช้ความสมดุลแบบสมมาตรชิ้น และ มีผลงานที่ใช้ความสมดุลแบบอสมมาตรเพียง3ชิ้น ดังนั้นบุคคลิกร่ำรวยจึงควรใช้ความสมดุลแบบสมมาตร

การใช้กรอบซ้อนกรอบภาพ

จากตารางที่17พบว่า ผลงานทั้ง9ชิ้นมีการใช้ลักษณะของกรอบซ้อนกรอบ ดังนั้นบุคคลิกร่ำรวยจึงควรใช้กรอบซ้อนกรอบ

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

รูปแบบที่ว่างในการวิเคราะห์มี3รูปแบบด้วยกันได้แก่ มิติของที่ว่าง ที่ว่างแบบรูปปิดหรือเปิด และที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบ

มิติของที่ว่าง

จากตารางที่17 พบว่าผลงานเรขศิลป์บุคคลิกำรวยทั้ง9ชิ้น ใช้มิติที่ว่างตั้ง เนื่องจากผลงานเน้นการใช้ลวดลายเส้นที่ชัดเจน ไม่แสดงความแตกต่างที่ชัดเจนของ ขนาดรูปทรง ทำให้รู้สึกว่ารูปร่างแบน และอยู่ที่ระดับใกล้เคียงกันที่ระนาบภาพ(Picture Plane)

ที่ว่างแบบรูปปิด หรือ แบบรูปเปิด

จากตารางที่17 พบว่าผลงานเรขศิลป์บุคคลิกำรวยทั้ง9ชิ้นนั้นใช้ที่ว่างแบบรูปปิด ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าบุคคลิกำรวยใช้ที่ว่างแบบรูปปิด

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ

จากการสรุปลักษณะที่ว่างในตารางที่17 พบว่าผลงานบุคคลิกำรวยทั้ง3กลุ่มนี้มีการจัดวางระยะระหว่างที่ว่างบวกและที่ว่างลบอย่างสม่ำเสมอ และมีการให้ขนาดสัดส่วนระหว่างที่ว่างบวกมากกว่าหรือเท่ากับ และจากผลงานบุคคลิกำรวยแสดงให้เห็นเด่นชัดถึงการรายละเอียดของลวดลายโค้งบาง ดังนั้นบุคคลิกำรวยจึงเน้นการสร้างที่ว่างบวกรูปทรงโค้ง ด้วยเส้นขนาดบาง ที่โอบล้อมบรรจบและแบ่งส่วนพื้นที่ว่างลบออกเป็นขนาดเล็กๆจัดวางระยะอย่างสม่ำเสมอของลวดลาย และการตัดกันของค่าความเข้มสีระหว่างที่ว่างบวกและที่ว่างลบ เพื่อให้สามารถมองเห็นลวดลายได้อย่างชัดเจน

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

จากการสรุปลักษณะที่ว่างในตารางที่17 พบว่าผลงานบุคคลิกำรวยทั้ง3กลุ่มนี้ใช้โครงสร้าง2รูปแบบ ได้แก่โครงสร้างในเส้นแนวตั้งและแนวนอนหรือโครงสร้างตาราง(The Grid) และโครงสร้างซ้ำ (Repetition)

การใช้โครงสร้างตาราง(The Grid) ปรากฏให้เห็นจาก การจัดวางตัวอักษร และภาพประกอบในกรอบรูปสี่เหลี่ยม ซึ่งรูปสี่เหลี่ยมแสดงให้เห็นโครงสร้าง การจัดวางรูปทรงในแนวเส้นตั้งและ เส้นนอน ส่วนโครงสร้างซ้ำ(Repetition)นั้นจะปรากฏให้เห็นที่การจัดวางลวดลายบนพื้นภาพ ซึ่งมักออกแบบจัดวางหน่วยของลวดลายซ้ำๆกันในขนาดพื้นที่เท่าๆกัน

แต่เนื่องจากความรำรอยแสดงให้เห็นเด่นชัดได้ด้วยรายละเอียดของลวดลาย มากกว่าการพิจารณาที่การจัดวางรูปทรงในโครงสร้างเส้น ดังนั้นการจัดวางหน่วยของลวดลายด้วยโครงสร้างซ้ำ จึงมีผลต่อบุคคลิกำรวยมากกว่า โครงสร้างในแนวเส้นตั้งและเส้นนอน

ข้อสรุปแนวการใช้ที่ว่างสำหรับบุคลิกร่ำรวย (Wealthy)

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสามารถสรุปแนวทางการใช้ที่ว่างได้ดังนี้

1. ภาพและพื้นภาพ(Figure and Ground)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ ภาพและพื้นภาพ ที่เหมาะสมสำหรับบุคลิกร่ำรวยนั้นได้แก่ภาพที่มีพื้นภาพซับซ้อน

2. รูปทรง และ กรอบภาพ (Element and Frame of Reference)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปทรงและ กรอบภาพ ให้แสดงถึงบุคลิกร่ำรวยได้แก่

-ลักษณะงานที่เน้นรูปทรงที่ว่างขนาดพื้นที่เล็ก อันเกิดจากรายละเอียดของลวดลาย โค้ง

-ลักษณะงานที่ทิ้งระยะที่ว่างทางด้านซ้าย และขวาของรูปทรง เท่าๆกัน ซึ่งเกิดจากการจัดวางรูป

ทรงโดยยึดเส้นแกนกลางภาพเป็นหลัก แบบสมมาตร

-ลักษณะงานที่ปิดล้อมที่ว่างไว้ภายในกรอบภาพ ซึ่งเกิดจากการใช้กรอบภาพ ซ้อนกรอบภาพ

3. รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง ให้แสดงถึงบุคลิกร่ำรวยได้แก่

-ลักษณะงานที่ใช้ที่ว่างลวงตาที่มีมิติของภาพดูตื้นหรือแบน เนื่องจากผลงานเน้นการใช้ลวดลายเส้นที่อัดแน่นไม่มีการไล่แสงเงา เหลือที่ว่างน้อย ไม่แสดงความแตกต่างที่ชัดเจนของ ขนาดรูปทรง

-ลักษณะงานที่ใช้ที่ว่างแบบรูปปิด จากการใช้รูปทรงที่มีการบรรจุของเส้นปิดล้อมที่ว่างไว้ภายใน

ใน

-ลักษณะงานที่กำหนดขนาดสัดส่วนพื้นที่ว่างบวก มากกว่าหรือเท่ากับ ที่ว่างลบ โดยเน้นที่การสร้างที่ว่างบวกรูปทรงโค้ง ด้วยเส้นขนาดบาง ที่โอบล้อมบรรจุและแบ่งส่วนพื้นที่ว่างลบออกเป็นขนาดเล็กๆ การจัดวางระยะระหว่างที่ว่างบวกและลบ อย่างสม่ำเสมอ และมีการตัดกันของค่าความเข้มสี (Value)อย่างชัดเจน

4. โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ ให้แสดงถึงบุคลิกร่ำรวยได้แก่ โครงสร้างตาราง(The Grid) และโครงสร้างซ้ำ(Repetition) โดยเน้นการใช้โครงสร้างซ้ำจากรายละเอียดของลวดลายมากกว่าโครงสร้างตารางของรูปทรงหลัก

ผลงานเรขศิลป์บุคคลิกวัฒนธรรม (Cultured)

จากการคัดเลือกผลงานเรขศิลป์ อาร์ต แอนด์ คราฟท์ ปรากฏว่ามีผลงานที่สื่อบุคคลิกวัฒนธรรม (Cultured) ทั้งหมด 14 ชิ้น ดังนี้

กลุ่มที่1ผลงานลำดับที่a1-a2

ผลงานลำดับที่a1

ภาพที่58 ผลงานหน้าปกหนังสือบทกวี(Title

Page for Poems), 1895

โดย เฮอริเบิร์ต ฮอริน (Herbert Home

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่a2

ภาพที่3 จากบทที่2หน้า8 ผลงานหน้าหนึ่ง จากน

งสือ เดอะ เซ็นซัวร์(The Centaur), 1915

โดย บรูซ โรเจอร์ส(Bruce Rogers)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

กลุ่มที่2ผลงานลำดับที่b1-b3

ผลงานลำดับที่b1

ภาพที่59 ผลงานการจัดเรียงอักษร (Typographic Page)

โดย บรูซ โรเจอร์ส(Bruce Rogers)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่b2

ภาพที่60 ผลงานจากหน้าหนึ่งของหนังสือ เดอะ

เดสเซนท์ ออฟ อิสตาร์ (The Cescent of Ishta)

โดย ลูเชิน พิสซาร์โร(Lucien Pissarro), 1903

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่b3

ภาพที่ 61ผลงานหน้าหนึ่งจากหนังสือ เดอะ สตอรี

ออฟ เดอะ กลิตเตอริง เพลน (The Story of the Glittering Plain), 1894

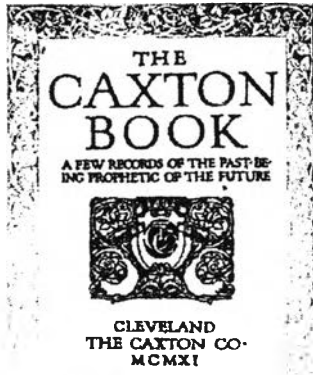
โดยวิลเลียม มอริส และ วอลเตอร์ คราน

(William Morris anc Walter Crane)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

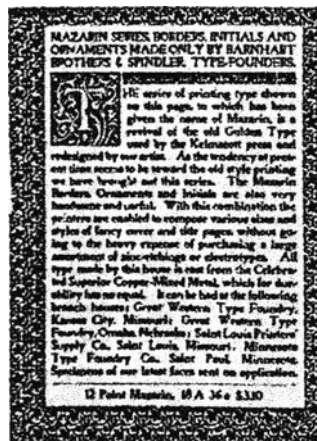

กลุ่มที่3ผลงานลำดับที่c1-c4

ผลงานลำดับที่c1

ภาพที่62 ผลงานจากหน้าปกหนังสือของบริษัท
แคคตัน (Caxton Company), 1911
โดย เฟเดอริก โกวดี (Frederic Goudy)
ที่มา: History of Graphic Design
โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่c2

ภาพที่63 ผลงานจัดเรียงตัวอักษร แบบมาซาริน
(Mazarin Typeface), 1895
โดย พี่น้องตระกูลบาร์นฮาร์ต แอนด์ สปีนเดิ้ลเลอร์
(Barnhart Brothers & Spindler)
ที่มา: History of Graphic Design
โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่c3

ภาพที่64 ผลงานจากผลงานหน้าปกหนังสือ ฟรา
ลูคา พาซิโอลิ(Title Page for Fra Luca Pacioli)
โดย บรูซ โรเจอร์ส(Bruce Rogers)
ที่มา: Thirty Centuries of Graphic Design
โดย Jame Graig and Bruce Barton

ผลงานลำดับที่c4

ภาพที่4จากบทที่2หน้า8 ผลงานบทกวีของเวจ
ฮาน(Vaughan)
โดยสำนักพิมพ์เวลล์ (Vale Press), 1897
ที่มา: Thirty Centuries of Graphic Design
โดย Jame Graig and Bruce Barton

กลุ่มที่4ผลงานลำดับที่d1-d5

ผลงานลำดับที่d1

ภาพที่65 ผลงานหน้าหนึ่งจากหนังสือ เดอะ ชาอูเชอร์ (The Chaucer) โดย เอ็ดเวิร์ด เบิร์น โจนส์ (Edward Burne-Jones), 1896

ที่มา: Thirty Centuries of Graphic Design
โดย Jame Graig and Bruce Barton

ผลงานลำดับที่d2

ภาพที่66 ผลงานหน้าหนึ่งจากหนังสือ เดอะ เวิร์คส์ ออฟ จีออฟเฟอรี ชาอูเชอร์ (The Works of Geoffrey Chaucer), 1896

โดยวิลเลียม มอริส(William Morris)

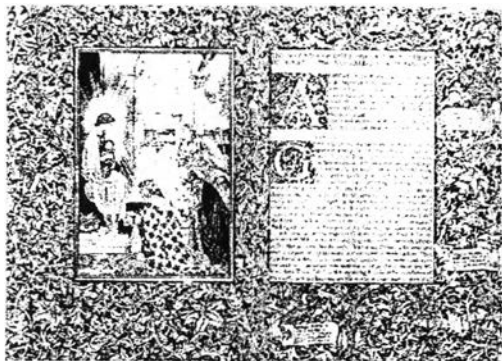
ที่มา: History of Graphic Design
โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่d3

ภาพที่ 5 จากบทที่2หน้า9 ผลงานหน้าปกจากเดอะ สตอรี ออฟ เดอะ กิลทิงเพลน(The Story of the Glittering Plain) โดยวิลเลียม มอริส และ วอลเตอร์ คราน (William Morris and Walter Crane), 1894

ที่มา: History of Graphic Design
โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่d4

ภาพที่6 จากบทที่2หน้า9 ผลงานจากหนังสืออัลต
 ร์(Altar Book) โดย ดานล เบรคเลย์ อัฟไดค์
 (Caniel Berkley Upcike), 1896

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่d5

ภาพที่67 หนังสือของจ็อบ(Book of Job) ไม่ทราบ
 นามผู้ออกแบบ, 1902

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

จากการสรุปการใช้ที่ว่างจากผลงานเรขาคณิต อาร์ต แอนด์ คราฟท์(Arts&Crafts) ในตารางที่ 13
 สามารถคัดเลือกนำมาเฉพาะผลงานที่มีบุคลิกเข้มงวด และแสดงการใช้ที่ว่างดังในตารางที่18 หน้า110
 และวิเคราะห์สรุปแนวการใช้ที่ว่างบุคลิกทางการได้ดังในหน้า111

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างบุคลิกวัฒนธรรม(Cultured)

ผลงานเรขศิลป์อาร์ต แอนด์ กราฟิ์ จัดเป็นผลงานที่มีบุคลิกวัฒนธรรมได้ทั้งหมด14ชิ้นงาน จัดแบ่งผลงานได้4กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ผลงานลำดับที่a1 และa2

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ผลงานลำดับที่b1 b2 และ b3

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ผลงานลำดับที่c1 c2 c3และc4

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ผลงานลำดับที่d1 d2 d3 d4และd5

จากการสรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานทั้ง4กลุ่มในเรขศิลป์ อาร์ต แอนด์ กราฟิ์ ในตารางที่13 สามารถนำมาสรุปลักษณะการใช้ที่ว่างเฉพาะผลงานที่มีบุคลิกวัฒนธรรมทั้ง14ชิ้นงาน จัดแบ่งผลงานได้4กลุ่มดังข้างต้นได้ดังในตารางที่18 และจากตารางที่18สามารถสรุปแนวการใช้ที่ว่างตามหัวข้อการวิเคราะห์ดังนี้

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ ภาพ และ พื้นภาพ(Figure and Ground)

จากตารางที่18พบว่า จากผลงาน14ชิ้นของบุคลิกวัฒนธรรมนั้นมีผลงานที่ใช้พื้นภาพเรียบง่าย2ชิ้น และมีผลงานที่ใช้พื้นภาพซับซ้อน12ชิ้น แต่เมื่อพิจารณาที่ผลงานแต่ละชิ้นแล้วทุกชิ้นนั้นล้วนแต่เป็นผลงานที่ใช้ลายเส้นบางโค้งสร้างลวดลายจากการโอบล้อมแบ่งย่อยพื้นที่ว่างเป็นขนาดเล็กๆ จัดวางอย่างเป็นระเบียบแบบแผนในโครงสร้างตาราง ดังนั้นลักษณะเด่นของการใช้ที่ว่างเพื่อแสดงบุคลิกวัฒนธรรมจึงเป็นเรื่องของรายละเอียดลวดลาย และการจัดวางมากกว่าลักษณะพื้นภาพ บุคลิกวัฒนธรรมจึงควรสามารถใช้ได้ทั้งพื้นภาพเรียบง่าย และ ซับซ้อน

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปทรง และ กรอบภาพ

(Element and Frame of Reference)

ความสัมพันธ์ของรูปทรงและกรอบภาพอันมีผลต่อที่ว่างนั้น มี3ประเด็นด้วยกันได้แก่ ลักษณะของรูปทรง ตำแหน่งของรูปทรง และ การใช้กรอบซ้อนกรอบภาพ

ลักษณะของรูปทรง

จากตารางที่18พบว่า ผลงานบุคลิกวัฒนธรรมทั้ง3กลุ่มใช้รูปทรงหลักสี่เหลี่ยม แต่พิจารณาแต่ละผลงานแล้วพบว่า ลักษณะเด่นของการใช้ที่ว่างเพื่อแสดงบุคลิกวัฒนธรรมนั้นเป็นเรื่องของรายละเอียดลวดลายดังที่ได้กล่าวไปแล้ว ดังนั้นรูปทรงที่ว่างที่มีผลต่อบุคลิกวัฒนธรรมจึงเป็นรูปทรงที่ว่างขนาดพื้นที่เล็กๆระหว่างลวดลาย มากกว่ารูปทรงที่ว่างจากรูปทรงหลักสี่เหลี่ยม

ตำแหน่งของรูปทรง

จากตารางที่18 พบว่าผลงานเรขาคณิตในกลุ่มบุคคลิกวัฒนธรรมนั้นมีผลงาน4ชิ้นที่ใช้ความสมดุลแบบสมมาตร และมีผลงาน10ชิ้นที่ใช้ความสมดุลแบบสมมาตร ดังนั้นจึงสรุปว่าบุคคลิกวัฒนธรรมควรใช้ความสมดุลแบบสมมาตร

การใช้กรอบซ้อนกรอบภาพ

จากตารางที่18พบว่า ผลงานทั้ง14ชิ้นในบุคคลิกวัฒนธรรม ใช้กรอบซ้อนกรอบทำให้ที่ว่างถูกปิดล้อมไว้ภายในกรอบภาพ และการมองหยุดนิ่งอยู่เพียงในภาพ อย่างไรก็ตามผลงานลำดับที่b2 ในกลุ่มที่1 ซึ่งเป็นผลงานที่จัดเรียงตัวอักษร บนพื้นภาพเรียบงายนั้น ไม่มีการใช้กรอบ แต่ผลงานชิ้นนี้แสดงถึงความวัฒนธรรม ด้วยการใช้ลักษณะรูปทรงและที่ว่างของลวดลายที่ละเอียดประณีต

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

รูปแบบที่ว่างในการวิเคราะห์มี3รูปแบบด้วยกันได้แก่ มิติของที่ว่าง ที่ว่างแบบรูปปิดหรือเปิด และที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบ

มิติของที่ว่าง

จากตารางที่18 พบว่าผลงานเรขาคณิตบุคคลิกวัฒนธรรม ทั้ง14ชิ้น ใช้มิติที่ว่างต้นเนื่องจากผลงานเน้นการใช้ลวดลายเส้นที่อัดแน่น ไม่แสดงความแตกต่างที่ชัดเจนของ ขนาดรูปทรง ทำให้รู้สึกว่ารูปทรงแบน และอยู่ที่ระดับใกล้เคียงกันที่ระนาบภาพ(Picture Plane)

ที่ว่างแบบรูปปิด หรือ แบบรูปเปิด

จากการสรุปลักษณะที่ว่างในตารางที่18 พบว่าผลงานบุคคลิกวัฒนธรรมนี้มีทั้งการใช้ที่ว่างแบบรูปปิด และ แบบรูปเปิด ผลงานในกลุ่มที่1นั้นใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด โดยเว้นระยะเปิดของที่ว่างเท่าๆกัน ระหว่างแถวตัวอักษร ส่วนผลงานกลุ่มที่2 3 และ4 นั้นใช้ที่ว่างแบบรูปปิด ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าบุคคลิกวัฒนธรรมนั้นสามารถใช้ที่ว่างได้ทั้ง2แบบ แต่เมื่อใช้ที่ว่างแบบรูปเปิดต้องเว้นระยะเปิดของที่ว่างเท่าๆกัน

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ

จากการสรุปลักษณะที่ว่างในตารางที่18 พบว่าผลงานบุคคลิกวัฒนธรรมทั้ง14ชิ้นนี้มีการจัดวางระยะระหว่างที่ว่างบวกและที่ว่างลบอย่างสม่ำเสมอ แต่มีการให้ขนาดสัดส่วนระหว่างที่ว่างบวกและที่ว่างลบอย่างหลากหลาย บางผลงานที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบ บางผลงานที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบ ดังนั้นบุคคลิกวัฒนธรรมจึงไม่กำหนดขนาดสัดส่วนพื้นที่ว่างบวก และที่ว่างลบ พื้นที่ที่ว่างบวกอาจจะมากกว่าหรือน้อยกว่าที่ว่างลบก็ได้

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

จากการสรุปลักษณะที่ว่างในตารางที่18 พบว่าผลงานบุคคลิกวัฒนธรรมใช้โครงสร้าง2รูปแบบ ได้แก่ โครงสร้างในเส้นแนวตั้งและแนวนอนหรือโครงสร้างตาราง(The Grid) และโครงสร้างซ้ำ(Repetition)

การใช้โครงสร้างตาราง(The Grid) ปรากฏให้เห็นจาก การจัดวางตัวอักษร และภาพประกอบในกรอบรูปสี่เหลี่ยม ซึ่งรูปสี่เหลี่ยมแสดงให้เห็นโครงสร้าง การจัดวางรูปทรงในแนวเส้นตั้งและ เส้นนอน ส่วนโครงสร้างซ้ำ(Repetition)นั้นจะปรากฏให้เห็นที่การจัดวางลวดลายบนพื้นภาพ ซึ่งนักออกแบบจัดวางหน่วยของลวดลายซ้ำๆกันในขนาดพื้นที่เท่าๆกัน

ข้อสรุปแนวการใช้ที่ว่างสำหรับบุคลิกวัฒนธรรม (Cultured)

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสามารถสรุปแนวทางการใช้ที่ว่างได้ดังนี้

1. ภาพและพื้นภาพ (Figure and Ground)

จากการวิเคราะห์ผลงานพบว่า บุคลิกทางการนั้นสามารถใช้ได้ทั้งพื้นภาพเรียบง่าย และพื้นภาพซับซ้อน

2. รูปทรง และ กรอบภาพ (Element and Frame of Reference)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปทรงและ กรอบภาพ ให้แสดงถึงบุคลิกวัฒนธรรมได้แก่

-ลักษณะงานที่เน้นรูปทรงที่ว่างขนาดพื้นที่เล็ก อันเกิดจากรายละเอียดของลวดลายโค้ง

-ลักษณะงานที่จัดวางระยะที่ว่างทางด้านซ้าย และขวาของรูปทรง เท่าๆกัน ซึ่งเกิดจากการวาง

รูปทรงไว้ที่แกนกลางของกรอบภาพ แบบสมมาตร

-ลักษณะงานที่ปิดล้อมที่ว่างไว้ภายในกรอบภาพ ซึ่งเกิดจากการใช้กรอบภาพ ข้อนกรอบภาพ

3. รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง ให้แสดงถึงบุคลิกวัฒนธรรมได้แก่

-ลักษณะงานที่ใช้มิติที่ว่างขึ้นเนื่องจากผลงานเน้นการใช้ลวดลายเส้นที่อัดแน่น เหลือที่ว่างน้อย

ไม่แสดงความแตกต่างที่ชัดเจนของ ขนาดรูปทรง

-ลักษณะงานที่ใช้ได้ทั้งที่ว่างแบบรูปเปิดและรูปแบบปิด

-ลักษณะงานที่ไม่กำหนดขนาดสัดส่วนพื้นที่ว่างบวกรวม และที่ว่างลบ พื้นที่ที่ว่างบวกรวมอาจจะมากกว่าหรือน้อยกว่าที่ว่างลบก็ได้ แต่เน้นที่การสร้างที่ว่างบวกรวมรูปทรงโค้ง ด้วยเส้นขนาดบาง ที่โอบล้อมบรรจบและแบ่งส่วนพื้นที่ว่างลบออกเป็นขนาดเล็กๆ การจัดวางระยะระหว่างที่ว่างบวกรวมและลบ อย่างสม่ำเสมอ และมีการตัดกันของค่าความเข้มสี(Value)อย่างชัดเจน

4. โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ ให้แสดงถึงบุคลิกวัฒนธรรมได้แก่

-โครงสร้างที่เกิดจากการแบ่งหน่วยพื้นที่ว่างรูปทรงซ้ำๆกัน อย่างสม่ำเสมอ ที่เรียกว่า โครงสร้างซ้ำ (Repetition)

ซ้ำ (Repetition)

-โครงสร้างที่เกิดจากการจัดวางรูปทรงบนที่ว่างในแนวเส้นตั้ง และเส้นนอน ที่เรียกว่า โครงสร้างตาราง (The Grid) หรือ โครงสร้างในเส้นแนวตั้งและแนวนอน

ผลงานเรขศิลป์บุคลิกซับซ้อน(Complex)

จากการคัดเลือกผลงานเรขศิลป์ อาร์ต แอนด์ คราฟท์ ปรากฏว่ามีผลงานที่สื่อบุคลิกซับซ้อน (Complex) ทั้งหมด 4 ชิ้นดังนี้

กลุ่มที่4ผลงานลำดับที่d1-d4

ผลงานลำดับที่d1

ภาพที่65 ผลงานหน้าหนึ่งจากหนังสือ เดอะ ชาอูเชอร์ (The Chaucer) โดย เอ็ดเวิร์ด เบิร์น โจนส์ (Edward Burne-Jones), 1896

ที่มา: Thirty Centuries of Graphic Design
โดย Jame Graig and Bruce Barton

ผลงานลำดับที่d2

ภาพที่66 ผลงานหน้าหนึ่งจากหนังสือ เดอะ เวิร์คส์ ออฟ จีออฟเฟอริส ชาอูเชอร์ (The Works of Geoffrey Chaucer), 1896

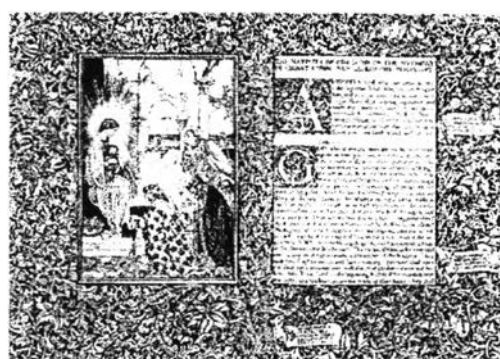
โดยวิลเลียม มอริส(William Morris)
ที่มา: History of Graphic Design
โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่d3

ภาพที่ 5 จากบทที่2หน้า9 ผลงานหน้าปกจากเดอะ สตอรี ออฟ เดอะ กิลทเดอริง เพลน โดยวิลเลียม มอริส และ วอลเตอร์ ครน (William Morris and Walter Crane), 1894

ที่มา: History of Graphic Design
โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่d4

ภาพที่6 จากบทที่2หน้า9 ผลงานจากหนังสืออัลตาร์บุ๊ก (Altar Book) โดย ดาเนล เบรคเคย์ อัฟไดค์ (Daniel Berkeley Updike), 1896

ที่มา: Graphic Style
โดย Steven Heller & Seymour Chwast

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างบุคคลิกซับซ้อน(Complex)

ผลงานเรขศิลป์อาร์ต แอนด์ กราฟิ์ จัดเป็นผลงานที่มีบุคคลิกซับซ้อน 4 ชิ้นงาน จัดแบ่งได้เพียง1 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ผลงานลำดับที่d1 d2 d3 และd4

จากการสรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานทั้ง4กลุ่มในเรขศิลป์ อาร์ต แอนด์ กราฟิ์ ในตารางที่13 สามารถนำมาสรุปลักษณะการใช้ที่ว่างเฉพาะผลงานที่มีบุคคลิกซับซ้อน4ชิ้นงาน ซึ่งจัดแบ่งได้1กลุ่มข้างต้นได้ดังในตารางที่19 และจากตารางที่19สามารถสรุปแนวการใช้ที่ว่างตามหัวข้อการวิเคราะห์ดังนี้

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ ภาพ และ พื้นภาพ(Figure and Ground)

จากการสรุปลักษณะที่ว่างในตารางที่19 พบว่าผลงานบุคคลิกซับซ้อน มีพื้นภาพแบบซับซ้อน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า บุคคลิกซับซ้อนใช้พื้นภาพแบบซับซ้อน

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปทรง และ กรอบภาพ (Element and Frame of Reference)

ความสัมพันธ์ของรูปทรงและกรอบภาพอันมีผลต่อที่ว่างนั้น มี3ประเด็นด้วยกันได้แก่ ลักษณะของรูปทรง ตำแหน่งของรูปทรง และ การใช้กรอบซ้อนกรอบภาพ

ลักษณะของรูปทรง

จากตารางที่19 พบว่าผลงานบุคคลิกซับซ้อน ใช้รูปทรงหลักสี่เหลี่ยม แต่จากผลงานทั้ง4ชิ้นพบว่า ความซับซ้อน นั้นแสดงออกด้วยรายละเอียดของลวดลายมากกว่ารูปทรงหลัก ดังนั้นรูปทรงที่ว่างที่มีผลต่อบุคคลิกซับซ้อน จึงเป็นรูปทรงที่ว่างขนาดพื้นที่เล็กๆระหว่างลวดลายโค้ง มากกว่ารูปทรงที่ว่างจากรูปทรงหลักสี่เหลี่ยม

ตำแหน่งของรูปทรง

จากตารางที่19พบว่า ผลงานลำดับที่c1และc2นั้นใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร ส่วนผลงานที่c3และc4ใช้ความสมดุลแบบสมมาตร ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าบุคคลิกซับซ้อนสามารถใช้ได้ทั้งความสมดุลแบบอสมมาตรและ สมมาตร

การใช้กรอบซ้อนกรอบภาพ

จากตารางที่19พบว่า ผลงานทั้ง4ชิ้นใช้ลักษณะของกรอบซ้อนกรอบ แต่เมื่อพิจารณาผลงานทั้ง4ชิ้นพบว่าความซับซ้อนนั้นแสดงให้เห็นเด่นชัดที่รายละเอียดของลวดลายที่ละเอียดทับซ้อนกัน ดังนั้นบุคคลิกซับซ้อนจึงเน้นที่ความซับซ้อนของรายละเอียด ส่วนการใช้กรอบซ้อนกรอบนั้นจะใช้หรือไม่ก็ได้

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

รูปแบบที่ว่างในการวิเคราะห์มี3รูปแบบด้วยกันได้แก่ มิติของที่ว่าง ที่ว่างแบบรูปปิดหรือเปิด และที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบ

มิติของที่ว่าง

จากตารางที่19 พบว่าผลงานเรขศิลป์บุคคลิกซับซ้อนทั้ง4ชิ้น ใช้มิติที่ว่างตั้ง จึงสรุปได้ว่าบุคคลิกซับซ้อนควรใช้มิติที่ว่างตั้ง

ที่ว่างแบบรูปปิด หรือ แบบรูปเปิด

จากตารางที่19 พบว่าผลงานเรขศิลป์บุคคลิกซับซ้อนนั้นใช้ที่ว่างแบบรูปปิด ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าบุคคลิกซับซ้อนใช้ที่ว่างแบบรูปปิด

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ

เนื่องจากผลงานทั้ง4ชิ้นของบุคคลิกซับซ้อน เป็นงานที่มีรายละเอียดมากดูซับซ้อน เมื่อมองภาพรวมของผลงาน พบว่าขนาดสัดส่วนพื้นที่ส่วนที่เป็นที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบ นอกจากนี้จะเห็นได้ว่าพื้นที่ว่างบวกและที่ว่างลบ ถูกแบ่งเป็นขนาดเล็กๆแทรกตัวอยู่ร่วมกันอย่างสม่ำเสมอทั่วทั้งภาพ

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า บุคคลิกซับซ้อนเกิดจากลักษณะงานที่แบ่งพื้นที่ว่างบวกและที่ว่างลบเป็นขนาดเล็กๆ สัดส่วนพื้นที่เท่าๆกัน โดยจัดวางระยะระหว่างที่ว่างบวกและลบอย่างสม่ำเสมอ และแสดงให้เห็นการตัดกันของค่าความเข้มสี(Value)อย่างชัดเจน

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

ผลงานเรขศิลป์ทั้ง4ชิ้นในบุคคลิกซับซ้อนนี้ ใช้โครงสร้าง2รูปแบบ ได้แก่ โครงสร้างในเส้นแนวตั้ง และแนวนอนหรือโครงสร้างตาราง(The Grid) และโครงสร้างซ้ำ(Repetition)

แต่เนื่องจากความซับซ้อนแสดงให้เห็นเด่นชัดได้ด้วยรายละเอียดของลวดลาย มากกว่าการพิจารณาที่การจัดวางรูปทรงในโครงสร้างเส้น ดังนั้นการจัดวางหน่วยของลวดลายด้วยโครงสร้างซ้ำ จึงมีผลต่อบุคคลิกซับซ้อนมากกว่า โครงสร้างในแนวเส้นตั้งและเส้นนอน

ข้อสรุปแนวการใช้ที่ว่างสำหรับบุคลิกซับซ้อน (Meticulous)

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสามารถสรุปแนวทางการใช้ที่ว่างได้ดังนี้

1. ภาพและพื้นภาพ(Figure and Ground)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ ภาพและพื้นภาพ สำหรับบุคลิกซับซ้อนได้แก่ ภาพที่มีพื้นภาพซับซ้อน

2. รูปทรง และ กรอบภาพ (Element and Frame of Reference)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปทรงและ กรอบภาพ ให้แสดงถึงบุคลิกซับซ้อนได้แก่

- ลักษณะงานที่เน้นรูปทรงที่ว่างขนาดพื้นที่เล็ก อันเกิดจากรายละเอียดของลวดลายโค้ง
- ลักษณะงานสามารถจัดวางรูปทรงลงบนที่ว่างได้ทั้ง แบบสมมาตร และ อสมมาตร
- ลักษณะงานที่อาจจะการใช้กรอบภาพ ซ้อนกรอบภาพ หรือไม่ก็ได้ เนื่องจากเน้นที่การทับซ้อน

กันของรายละเอียดลวดลายมากกว่า

3. รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง ให้แสดงถึงบุคลิกซับซ้อนได้แก่

-ลักษณะงานที่ใช้ที่ว่างลวงตาที่มีมิติของภาพดูตื้นหรือแบน เนื่องจากผลงานเน้นการใช้ลวดลายเส้นที่ทับซ้อนกันอย่างอัดแน่น เหลือที่ว่างน้อย ไม่แสดงความแตกต่างที่ชัดเจนของ ขนาดรูปทรง

-ลักษณะงานที่ใช้ที่ว่างแบบรูปปิด จากการใช้รูปทรงที่มีการบรรจุของเส้นปิดล้อมที่ว่างไว้ภายใน

-ลักษณะงานที่ให้ปริมาณพื้นที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบ การตัดกันของค่าความเข้มสีอย่างชัดเจน และการจัดวางระยะระหว่างที่ว่างบวกและลบอย่างสม่ำเสมอ

4. โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ ให้แสดงถึงบุคลิกซับซ้อนได้แก่ โครงสร้างตาราง(The Grid) และโครงสร้างซ้ำ(Repetition) โดยเน้นการใช้โครงสร้างซ้ำมากกว่าโครงสร้างตาราง

ตารางที่ 20 สรุปแนวการใช้ที่ว่างตามบุคลิก ในเรขศิลป์อาร์ต แอนด์ คราฟท์ (Arts & Crafts)

บุคลิกภาพ	ภาพ & พื้นภาพ		รูปทรงที่ว่างและกรอบภาพ													รูปแบบที่ว่าง						โครงสร้างองค์ประกอบ														
			รูปทรงที่ว่าง						กรอบภาพ				ตำแหน่งรูปทรง																							
	เรียบง่าย	ซับซ้อน	รูปสี่เหลี่ยม	รูปทแยง	รูปโค้ง	รูปแบนนอน	รูปแนวตั้ง	รูปทรงขนาดใหญ่	รูปทรงขนาดเล็ก	จัตุรัส	ผืนผ้าแนวตั้ง	ผืนผ้าแนวนอน	ข้าวหลามตัด	กรอบซ้อนกรอบ	ตำแหน่งกลางภาพ	ตำแหน่งเชิงศูนย์กลาง	รูปทรงตัดขอบ	ที่ว่างตัน	ที่ว่างลึก	ที่ว่างปิด	ที่ว่างเปิด	ที่ว่างบอกที่ว่างลบ	จังหวะสม่ำเสมอ	จังหวะไม่สม่ำเสมอ	ซ้ำ	คล้ายคลึง	ขัดแย้ง	ตาราง	แนวเส้นตั้ง	แนวเส้นนอน	แนวเส้นโค้ง	แนวทแยง	รัศมีระเบิด	อิสระ		
ทางการ (Formal)	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
เข้มงวดกวดขัน (Austere)	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
ประณีต (Meticulous)	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
ร่ำรวย (Wealthy)	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
วัฒนธรรม (Cultured)	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
ซับซ้อน (Complex)	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐

หมายเหตุ สัญลักษณ์ แสดงถึงการใช้ที่ว่าง

สีวงกลมสัญลักษณ์ต่างๆ เช่น มีเพื่อช่วยในการสื่อความหมายการใช้ที่ว่างในลักษณะต่างๆ

สรุปผลการวิเคราะห์

ผลงานเรขศิลป์อาร์ต แอนด์ คราฟท์สามารถบ่งบอกบุคลิกได้ 6บุคลิก ได้แก่ บุคลิกทางการ (Formal) เข้มงวด (Austere) ประณีต(Meticulouse) ร่ำรวย (Wealthy) มีวัฒนธรรม(Cultured) และ บุคลิกซับซ้อน(Complex)

จากการวิเคราะห์แนวการใช้ที่ว่างในเรขศิลป์สไตล์อาร์ต แอนด์ คราฟท์ สามารถสรุปผลแนวการใช้ที่ว่างได้ดังในตารางที่20 และพบว่าบุคลิกภาพทั้ง6แบบนี้มีแนวการใช้ที่ว่างที่ใกล้เคียงกัน ได้แก่ การใช้รูปทรงที่ว่างขนาดเล็กจากการจัดวางอย่างอัดแน่นของลวดลายเส้น การจัดวางรูปทรงและที่ว่างด้วยความสมดุลแบบสมมาตร การใช้โครงสร้างซ้ำและโครงสร้างตาราง และการเว้นระยะที่ว่างระหว่างเท่าๆกันอย่างสม่ำเสมอ

จากลักษณะแนวการใช้ที่ว่างในตารางที่20 สามารถแบ่งกลุ่มบุคลิกที่มีแนวการใช้ที่ว่างแบบเดียวกันได้3กลุ่มได้แก่ 1.กลุ่มบุคลิกทางการ 2.กลุ่มบุคลิกเข้มงวด 3.กลุ่มบุคลิกประณีต และ วัฒนธรรม 4. กลุ่มบุคลิกร่ำรวยและ บุคลิกซับซ้อน

บุคลิกทางการ บุคลิกทางการเน้นการจัดวางที่ว่างให้เป็นระเบียบสม่ำเสมอด้วยโครงสร้างสร้างตาราง ดังนั้นบุคลิกนี้จึงใช้รูปทรงที่ไม่ซับซ้อนหรือการใช้รูปทรงจำนวนน้อย จัดวางบนพื้นภาพเรียบง่ายที่เว้นที่ว่างค่อนข้างมาก และใช้ค่าความเข้มสีของรูปทรงให้แตกต่างกันชัดเจนจากพื้นภาพ

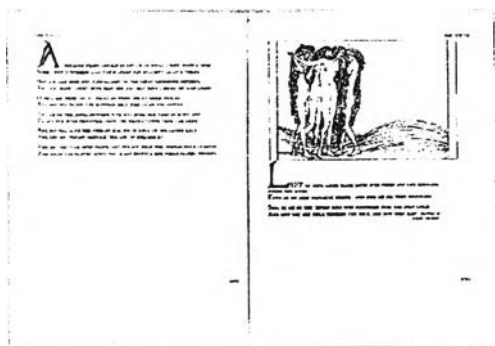
บุคลิกเข้มงวด บุคลิกเข้มงวดนั้นจะเน้นการใช้ที่ว่างขนาดเล็ก ที่จัดวางอย่างระมัดระวังเป็นแถวเป็นแนวด้วยโครงสร้างตาราง

บุคลิกร่ำรวยและ บุคลิกซับซ้อน เน้นการใช้ที่ว่างขนาดเล็กเช่นเดียวกับบุคลิกเข้มงวดแต่จะใช้ที่ว่างรูปโค้ง และเน้นการใช้โครงสร้างซ้ำมากกว่าโครงสร้างตาราง เนื่องจากต้องการแสดงให้เห็นการอัดแน่นของแบบลวดลายมากกว่าการจัดระเบียบ

บุคลิกประณีต และ วัฒนธรรม ทั้ง2บุคลิกนี้มีแนวการใช้ที่ว่างในแบบเดียวกัน ได้แก่ การใช้ที่ว่างขนาดเล็กรูปโค้งจากลายเส้นระนาบแบนขนาดเล็ก การจัดวางรูปทรงและที่ว่างด้วยความสมดุลแบบสมมาตร การใช้โครงสร้างซ้ำและโครงสร้างตาราง และการเว้นระยะที่ว่างระหว่างเท่าๆกันอย่างสม่ำเสมอ โดยพื้นที่ส่วนที่เป็นรูปทรงอาจจะมากกว่าหรือน้อยกว่าที่ว่างก็ได้

ผลงานเรขศิลป์อาร์ต นูโว

จากการคัดเลือกผลงานเรขศิลป์ อาร์ต นูโว ปรากฏว่ามีผลงานทั้งหมด 21 ชิ้น แบ่งกลุ่มผลงานได้ 8 กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผลงานลำดับที่ a1-a4

ผลงานลำดับที่ a1

ภาพที่ 68 ผลงานหน้ารองปกหนังสือ (Title pages for The Sphinx), 1894

โดย ชาร์ลส์ ริคเคตส์ (Charles Ricketts)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

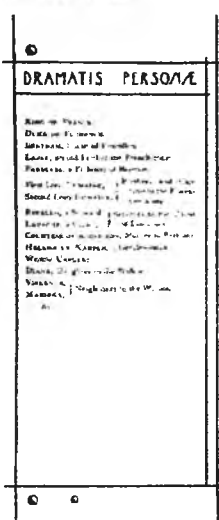

ผลงานลำดับที่ a2

ภาพที่ 69 ผลงานหน้ารองปกหนังสือ (Title pages for The Were-Wolf) โดย ลอเรนซ์ เฮาส์แมน (Laurence Housman) 1896

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่ a3

ภาพที่ 10 จากบทที่ 2 หน้า 12 ผลงานจากหนังสือ (All's Well That ends Well) โดย ทอลวิน มอริส (Talwin Morris) 1908

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่ a4

ภาพที่ 70 ผลงานหน้าปกหนังสือ, 1894-95

(Covers for The Inland Printer)

โดย วิลล์ เบรดลีย์ (Will Bradley)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

กลุ่มที่2ผลงานลำดับที่b1-b2
 ผลงานลำดับที่b1
 ภาพที่71 ผลงานหน้ารองปกหนังสือ (Title pages for Also sprach Zarathustra)
 โดย เฮนรี แวน เดอ เวลด์ (Henri van de Velde)
 1908
 ที่มา: History of Graphic Design
 โดย Phillip B. Meg

ผลงานลำดับที่b2
 ภาพที่72 ผลงานเป็นผลงานหน้ารองปกหนังสือ (Title pages for Friedrich Nietzsche's Ecce Homo) โดย เฮนรี แวน เดอ เวลด์ (Henri van de Velde) 1908
 ที่มา: History of Graphic Design
 โดย Phillip B. Meg

กลุ่มที่3ผลงานลำดับที่c1
 ผลงานลำดับที่c1
 ภาพที่73 ผลงานหน้าปกหนังสือ (Covers for The Inland Printer), 1894
 โดย วิลล์ เบรดเลย์ (Will Bradley)
 ที่มา: History of Graphic Design
 โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่c2
 ภาพที่74 ผลงานโปสเตอร์ (Theatrical Poster) โดย ดัดเลย์ ฮาร์ดี้ (Dudley Hardy) 1898
 ที่มา: History of Graphic Design
 โดย Phillip B. Meggs และ Graphic Style
 โดย Steven Heller & Seymour Chwast

LA LIBRE ESTHETIQUE
SALON ANNUEL MUSÉE
MODERNE DE LOUVRE
VEPTURE 24 FÉVRIER
PRIX DE BEAUX-ARTS

กลุ่มที่4ผลงานลำดับที่d1-d3

ผลงานลำดับที่d1

ภาพที่75 ผลงานโปสเตอร์ (La Libre Esthetique
Poster)

โดย กิสเบิร์ต คอมบาซ(Gisbert Combaz) 1898

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่d2

ภาพที่76 ผลงานโปสเตอร์ (Fifth Vienna
Secession Exhibition Poster), 1899

โดย โคโลแมน โมเซอร์(Koloman Moser)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่d3

ภาพที่77 ผลงานหน้าปกหนังสือ (Cover for Ver
Sacrum), 1899

โดย โคโลแมน โมเซอร์(Koloman Moser)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

กลุ่มที่5ผลงานลำดับที่e1-e2

ผลงานลำดับที่e1

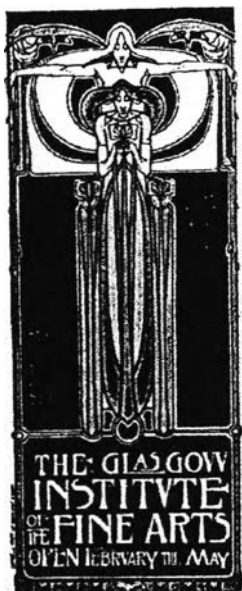
ภาพที่7 จากบทที่2หน้า11 ผลงานโปสเตอร์
(Glasgow Institute of the Fine Arts Poster),
1901 โดย เจ เฮอเบิร์ต แม็กแนร์ และ มาร์กาเรท
และ ฟรานเซส แม็กโดนัลด์ (J. Herbert MacNair
and Margaret and Frances Macdonald)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs , Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast และ
Thirty Centuries of Graphic Design

โดยJame Graig and Bruce Barton

ผลงานลำดับที่e2

ภาพที่78 ผลงานโปสเตอร์ (Poster for The
Scottish Musical Review) โดย ชาร์ลส์ เรนนี่
แมคอินทอช(Charles Rennie Mackintosh)

1896

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

กลุ่มที่6ผลงานลำดับที่1-13

ผลงานลำดับที่1

ภาพที่8จากบทที่2หน้า11 ผลงานโปสเตอร์
(Poster for Job Cigarette Paper), 1898

โดย อัลฟอนส์ มูชา(Alphonse Mucha)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่2

ภาพที่79 ผลงานปกหนังสือ (Cover for Wiener
Chic), 1906

โดย อัลฟอนส์ มูชา(Alphonse Mucha)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่3

ภาพที่80 ผลงานโปสเตอร์ (Poster for
L'Ermitage Magezine)

โดย พอล เบอร์ตัน(Paul Berthon) 1900

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

กลุ่มที่7ผลงานลำดับที่g1

ผลงานลำดับที่g1

ภาพที่81 ผลงานโปสเตอร์ (Poster for Delftsche Slaolie Salad Oil), 1894

โดย แจน ทูรอป(Jan Toorop)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

กลุ่มที่8ผลงานลำดับที่h1-h4

ผลงานลำดับที่h1

ภาพที่82 ผลงานโปสเตอร์ (Elysee Montmartre Bal Masque Poster) โดย จูลส์ ชาเรต์(Jules Cheret) 1896

โดย จูลส์ ชาเรต์(Jules Cheret) 1896

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

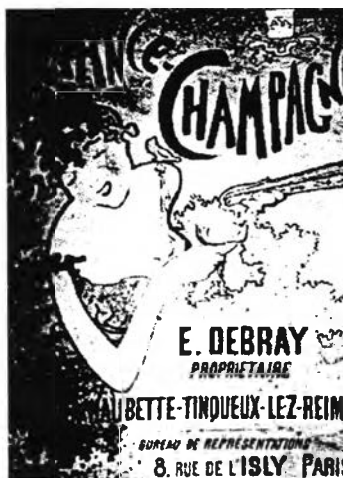

ผลงานลำดับที่ h2

ภาพที่ 83 ผลงานโปสเตอร์ (Moulin Rouge Poster) โดย เฮนรี เดอ ทิวลอส เลอเทิร์ก (Henri de Toulouse-Lautrec) 1891

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs และ A History of Visual Communication โดย Muller-Brock Mamm

กลุ่มที่ 7 ผลงานลำดับที่ h3-h4

ผลงานลำดับที่ h3

ภาพที่ 84 ผลงานโปสเตอร์ (France-Champagne Poster), 1891

โดย เพียร์รี บอนนาร์ด (Pierre Bonnard)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs และ Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่ h4

ภาพที่ 85 เป็นผลงานโปสเตอร์ (Poster for Bicycles), 1890-95

โดย จูลส์ ชาเรต์ (Jules Cheret)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs และ A History of Visual Communication โดย Muller-Brock Mamm

ผลงานเรขศิลป์สไตล์อาร์ต นูโว ทั้งหมด 21 ชิ้น สามารถแบ่งรูปแบบผลงานได้เป็น 8 กลุ่ม ดังนี้

ผลงานกลุ่มที่ 1 ผลงานเรขศิลป์อาร์ต นูโว นั้นมีความเด่นชัดเรื่องการใช้ลายเส้นสร้าง ภาพประกอบ ตัวอักษร และลวดลาย ผลงานในกลุ่มที่ 1 นี้เป็นการใช้ลายเส้นสร้างภาพประกอบ ตัวอักษร และลวดลาย แสดงรูปทรงระนาบแบนๆ ไม่มีการไล่สีแสงเงาที่แสดงมิติของรูปทรง ลักษณะผลงานในกลุ่มนี้ใช้รูปทรงค่อนข้างน้อยและเว้นที่ว่างค่อนข้างมาก ทำให้ผลงานดูเรียบง่าย สะอาด และโปร่งตา

ผลงานลำดับที่ a1 ผลงานหน้ารองปกหนังสือ (Title pages for The Sphinx)

โดย ชาร์ลส์ ริคเกตส์ (Charles Ricketts) 1894

ผลงานลำดับที่ a2 ผลงานหน้ารองปกหนังสือ (Title pages for The Were-Wolf)

โดย ลอร์เรนซ์ เฮาวส์แมน (Laurence Housman) 1896

ผลงานลำดับที่ a3 ผลงานจากหนังสือ (All's Well That ends Well)

โดย ทอลวิน มอริส (Talwin Morris) 1908

ผลงานลำดับที่ a4 ผลงานหน้าปกหนังสือ (Covers for The Inland Printer)

โดย วิลล์ เบรดเลย์ (Will Bradley) 1894-95

ผลงานกลุ่มที่ 1 มีลักษณะของที่ว่างตามหัวข้อในการวิเคราะห์เรื่อง ภาพ และ พื้นภาพ รูปทรง และกรอบภาพ รูปแบบที่ว่าง และ โครงสร้างการจัดองค์ประกอบ ดังนี้

ภาพ และ พื้นภาพ

ภาพในผลงานกลุ่มที่ 1 นี้ได้แก่ ตัวอักษร ภาพประกอบ และ ลวดลาย ที่สร้างจากระนาบจากลายเส้นขนาดบาง ผลงานลำดับที่ a1-3 นั้นภาพเกิดจากกลุ่มลายเส้นขนาดเล็ก รวมตัวกันเป็นกลุ่มก้อนของตัวอักษร ภาพประกอบ และ ลวดลาย ส่วนผลงานลำดับที่ a4 นั้นภาพเกิดจากลายเส้นโค้งยาว มาเชื่อมต่อกันเป็นระนาบ

พื้นภาพในผลงานกลุ่มนี้ ได้แก่ พื้นที่ว่างขาวเรียบๆ และเว้นพื้นที่ว่างค่อนข้างมาก

ผลงานในกลุ่มที่ 1 จัดว่าใช้พื้นภาพเรียบง่าย เนื่องจากเป็นผลงานที่สามารถแยกแยะระหว่างส่วนที่เป็นภาพ และ พื้นภาพได้อย่างชัดเจน ส่วนที่เป็นภาพได้แก่ ตัวอักษร ภาพประกอบ และ ลวดลาย ส่วนที่เป็นพื้นภาพได้แก่ พื้นที่ว่างขาวเรียบๆ

รูปทรง และ กรอบภาพ

ลักษณะรูปทรง ผลงานในกลุ่มนี้ ใช้ลักษณะรูปทรง 2 แบบ แบบแรกได้แก่รูปทรงสี่เหลี่ยมในผลงานลำดับที่ a1 a2 และ a3 ซึ่งจัดวางตัวอักษร และ ภาพประกอบภายในกรอบสี่เหลี่ยม แบบที่สองได้แก่รูปทรงโค้งในผลงานลำดับที่ a4 เป็นการสร้างรูปทรงหลักรูปผู้หญิง นกและต้นไม้ ด้วยลายเส้นโค้ง

ลักษณะกรอบภาพ ลักษณะกรอบภาพของผลงานในกลุ่มนี้ ได้แก่ กรอบภาพสี่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวตั้ง

เมื่อรูปทรงสี่เหลี่ยมอยู่ภายในกรอบสี่เหลี่ยม จะทำให้เกิดรูปทรงที่ว่างตอบรับด้วยรูปทรงในแนวเส้นตรงและเส้นนอน ที่ให้ความรู้สึกสงบนิ่งไม่เคลื่อนไหว และเมื่อเมื่อรูปทรงโค้งอยู่ภายในกรอบสี่เหลี่ยม จะทำให้เกิดรูปทรงที่ว่างตอบรับด้วยรูปทรงในแนวเส้นโค้งเช่นกันให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว

ตำแหน่งของรูปทรง ของผลงานในกลุ่มที่1 มีการจัดตำแหน่งที่เอียงไปจากศูนย์กลางภาพ ทำให้ระยะพื้นที่ว่างทางด้านซ้ายและด้านขวาของแกนกลางภาพไม่เท่ากัน ซึ่งจัดเป็นการใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร

รูปแบบที่ว่าง

มิติที่ว่าง เนื่องจากผลงานในกลุ่มนี้ใช้ลายเส้นสร้างองค์ประกอบ ตัวอักษร ภาพประกอบและ ลวดลาย ไม่มีการไล่สีแสงเงาที่แสดงมิติของรูปทรง ลายเส้นที่ใช้จึงแสดงเพียงระนาบรูปทรงแบนๆ ดังนั้น มิติที่ว่างของผลงานในกลุ่มนี้จึงเป็นมิติที่ว่างตัน

ที่ว่างแบบรูปเปิดและแบบรูปปิด ผลงานในกลุ่มนี้ จัดว่าเป็นการใช้ที่ว่างรูปแบบเปิด เนื่องจากมีการเว้นระยะที่ว่างระหว่างกลุ่มของตัวอักษร ภาพประกอบ และ ลวดลาย ระยะที่ว่างเหล่านี้เอง ที่เป็นช่องทางให้เกิดการเคลื่อนไหวของที่ว่างไปตามบริเวณต่างๆบนภาพได้โดยไม่ถูกปิดล้อม

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ จากผลงานกลุ่มที่1 ที่ว่างบวกได้แก่ ตัวอักษร และ ลายเส้นภาพประกอบที่เด่นชัดจากพื้นภาพขึ้นมา ที่ว่างลบได้แก่ พื้นภาพที่ว่างขาวเรียบๆที่สงบนิ่งนั่นเอง จากผลงาน จะเห็นได้ว่าขนาดสัดส่วนพื้นที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบอย่างชัดเจน

ทั้งนี้จังหวะการเว้นระยะระหว่างที่ว่างลบและที่ว่างขาว หรือ จังหวะการเว้นระยะระหว่างรูปทรงและที่ว่างขาวนั้นเป็นไปอย่างไม่สม่ำเสมอ บางช่วงมีการเว้นที่ว่างลบมาก บางช่วงมีการเว้นที่ว่างลบน้อย

โครงสร้างองค์ประกอบ

ผลงานในกลุ่มนี้มีลักษณะโครงสร้างองค์ประกอบ2แบบ ผลงานลำดับที่a1 a2 และ a3 จัดวางองค์ประกอบลงบนที่ว่างด้วยโครงสร้างเส้นในแนวเส้นตั้งและเส้นนอน ส่วนผลงานลำดับที่a4 จัดวางองค์ประกอบลงบนที่ว่างด้วยโครงสร้างในแนวเส้นโค้ง

ผลงานกลุ่มที่2 ผลงานในกลุ่มที่2นี้ เป็นลักษณะผลงานที่สร้างองค์ประกอบ ตัวอักษร และลวดลาย ด้วยลายเส้นเช่นเดียวกับผลงานในกลุ่มที่1 แต่ผลงานในกลุ่มที่2นั้นเน้นการสร้างสรรค้ลวดลาย ด้วยลายเส้นที่มีพลังและความหนักแน่นอย่างเอกลักษณะ ลักษณะลวดลายเป็นระนาบสีแบนๆติดกันระหว่างสีเข้มและสีอ่อน ไม่มีการไล่สีแสงเงา ผลงานในกลุ่มนี้ประกอบด้วยผลงานทั้งสิ้น 2ชิ้น ได้แก่

ผลงานลำดับที่b1 ผลงานหน้ารองปกหนังสือ (Title pages for Also sprach Zarathustra)

โดย เฮนรี แวน เดอ เวลด์ (Henri van de Velde) 1908

ผลงานลำดับที่b2 ผลงานเป็นผลงานหน้ารองปกหนังสือ

(Title pages for Friedrich Nietzsche's Ecce Homo)

โดย เฮนรี แวน เดอ เวลด์ (Henri van de Velde) 1908

ผลงานกลุ่มที่2 มีลักษณะของที่ว่างตามหัวข้อในการวิเคราะห์เรื่อง ภาพ และ พื้นภาพ รูปทรง และกรอบภาพ รูปแบบที่ว่าง และ โครงสร้างการจัดองค์ประกอบ ดังนี้

ภาพ และ พื้นภาพ

ภาพ ในผลงานกลุ่มนี้ได้แก่ ลวดลาย และตัวอักษร ส่วนพื้นภาพนั้นได้แก่ระนาบสีเรียบๆที่รองรับลวดลายและตัวอักษร ในผลงานลำดับที่b1 ภาพ คือลวดลาย และตัวอักษรสีเข้ม พื้นภาพได้แก่พื้นที่ว่างสีขาว ในผลงานลำดับที่b2 ภาพ คือลวดลาย และตัวอักษรดำ แต่พื้นภาพนั้นจะมี2ระดับ ระดับพื้นภาพสีขาวที่รองรับลวดลายเส้น และ ระดับพื้นภาพสีดำที่อยู่ระดับพื้นล่างสุดของภาพ

ผลงานในกลุ่มที่2นี้จัดว่าเป็นพื้นภาพซับซ้อน เพราะที่ไม่สามารถแยกแยะส่วนที่เป็นภาพและพื้นภาพได้อย่างชัดเจน ทั้งนี้เนื่องมาจากการใช้รูปทรงของลวดลายและตัวอักษรที่มีขนาดเล็ก จัดวางรูปทรงกระจายเต็มพื้นที่ภาพในแบบแผนของลวดลาย ในส่วนที่มีการเว้นระยะระหว่างลวดลายก็คือที่ว่าง ที่ว่างจึงแทรกตัวอยู่ระหว่างลวดลายขนาดเล็ก ทำให้ถูกมองรวมไปพร้อมกันทั้งลวดลายและที่ว่างซึ่งแยกแยะได้ยาก

รูปทรง และ กรอบภาพ

ลักษณะรูปทรง รูปทรงหลักของผลงานในกลุ่มนี้ได้แก่รูปทรงโค้ง เนื่องจากผลงานในกลุ่มนี้เน้นการใช้เส้นโค้งสร้างแบบของลวดลายขึ้นมา

ลักษณะกรอบภาพ ลักษณะกรอบภาพของผลงานในกลุ่มนี้ ได้แก่ กรอบภาพสี่เหลี่ยมผืนผ้า

เมื่อรูปทรงโค้งอยู่ภายในกรอบสี่เหลี่ยม ทำให้เกิดที่ว่างตอบรับด้วยรูปทรงโค้งเช่นกัน ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว แต่ในผลงานลำดับที่b1นั้นเนื่องจากลวดลายมีอาณาบริเวณเต็มพื้นภาพ มีการเว้นที่ว่างรอบรูปทรงน้อยลักษณะเช่นนี้ลวดลายโค้งที่สร้างขึ้นจึงดูอ่อนช้อยแต่สงบนิ่ง ส่วนผลงานลำดับที่b2 นั้นเป็นการจัดวางลวดลายโค้งโดยมีการเว้นระยะที่ว่างระหว่างลวดลายด้วยจึงทำให้เกิดความรู้สึกถึงความอ่อนช้อยของลวดลายมากขึ้น

ตำแหน่งของรูปทรง ผลงานกลุ่มในที่2เป็นผลงานจากหน้าคู่ในหนังสือที่มีการจัดตำแหน่งโดยยึดหลักเส้นแกนกลางภาพหรือเส้นกลางระหว่างหน้าซ้าย และหน้าขวา เว้นระยะพื้นที่ว่างทางด้านซ้ายและด้านขวาของแกนกลางภาพเท่ากัน ซึ่งจัดเป็นการใช้ความสมดุลแบบสมมาตร

รูปแบบที่ว่าง

มิติที่ว่าง ของผลงานกลุ่มที่2นี้จัดเป็นมิติที่ว่างดี เนื่องจากการใช้ลายเส้นแบ่งขนาดพื้นที่ของลวดลายออกเท่าๆกัน สร้างระนาบลวดลายระนาบแบน ไม่มีการไล่แสงเงาที่แสดงมิติความลึกของลวดลาย

ที่ว่างแบบรูปเปิดและแบบรูปปิด ผลงานในกลุ่มที่2นี้ ใช้เส้นล้อมรอบขอบเขตพื้นที่สร้างรูปทรงของลวดลายเต็มพื้นที่ภาพ ซึ่งลายเส้นเหล่านี้ปิดล้อมการเคลื่อนไหวของที่ว่าง ดังนั้นที่ว่างของผลงานในกลุ่มนี้จึงจัดว่าเป็น ที่ว่างรูปแบบปิด

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ ผลงานในกลุ่มนี้ ที่ว่างบวกได้แก่ส่วนที่เป็นลวดลาย และตัวอักษร ที่ว่างลบได้แก่ พื้นที่ของลวดลาย ผลงานลำดับที่b1มีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นลวดลาย หรือที่ว่างบวก ดังนั้นพื้นที่ที่เป็นที่ว่างหรือที่ว่างลบจึงน้อยมาก จากลักษณะดังกล่าวจึงสรุปได้ว่ามีขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบ ส่วนผลงานลำดับที่b2นั้นมีการเว้นระยะที่ว่างมากขึ้น ลวดลายและที่ว่างมีบริเวณพื้นที่ใกล้เคียงกัน จึงสรุปได้ว่ามีขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกเท่ากับที่ว่างลบ และเนื่องจากการจัดเรียงรูปแบบของลวดลายซ้ำๆอย่างเป็นระเบียบ มีการเว้นระยะที่ว่างอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าผลงานในกลุ่มนี้มีการเว้นระยะจังหวะการจัดวางระหว่างที่ว่างบวกอย่างสม่ำเสมอ

โครงสร้างองค์ประกอบ

ผลงานในกลุ่มนี้มีการใช้โครงสร้างองค์ประกอบ3แบบ ได้แก่ โครงสร้างซ้ำ โครงสร้างตาราง และโครงสร้างที่เน้นเส้นโค้ง ผลงานลำดับที่b1 จัดวางแบบระเบียบของลวดลายซ้ำๆกัน ด้วยโครงสร้างซ้ำ และจัดวางแนวโครงสร้างของลวดลายในแนวเส้นตั้งและเส้นนอน ด้วยโครงสร้างตาราง ส่วนผลงานลำดับที่b2 จัดวางแบบระเบียบของลวดลายซ้ำๆกัน ด้วยโครงสร้างซ้ำ และจัดวางแนวทิศทางของลวดลายในโครงสร้างที่เน้นเส้นโค้ง

ผลงานกลุ่มที่3 ผลงานในกลุ่มที่3นี้ เป็นการใช้ลายเส้นสร้างองค์ประกอบ อันได้แก่ภาพประกอบและตัวอักษร เช่นเดียวกับผลงานใน2กลุ่มที่ผ่านมา โดยที่ลายเส้นของผลงานในกลุ่มนี้สร้างระนาบสีแบนๆ ขนาดใหญ่ ตัดกันระหว่างสีเข้มและสีอ่อน ลักษณะผลงานค่อนข้างเรียบง่ายเนื่องจากการใช้ระนาบขนาดใหญ่จำนวนน้อยชิ้น และมีการเว้นที่ว่างค่อนข้างมาก ผลงานในกลุ่มนี้ประกอบด้วยผลงานทั้งสิ้น 2 ชิ้น ได้แก่

ผลงานลำดับที่c1 ผลงานหน้าปกหนังสือ (Covers for The Inland Printer)

โดย วิลล์ เบรดเลย์ (Will Bradley) 1894

ผลงานลำดับที่c2 ผลงานโปสเตอร์ (Theatrical Poster)

โดย ดัดเลย์ ฮาร์ดี้ (Dudley Hardy) 1898

ผลงานกลุ่มที่3 มีลักษณะของที่ว่างตามหัวข้อในการวิเคราะห์เรื่อง ภาพ และ พื้นภาพ รูปทรง และกรอบภาพ รูปแบบที่ว่าง และ โครงสร้างการจัดองค์ประกอบ ดังนี้

ภาพ และ พื้นภาพ

ภาพ ในผลงานกลุ่มนี้ได้แก่ ภาพประกอบเส้นและระนาบเรียบแบนขนาดใหญ่ และตัวอักษร พื้นภาพได้แก่พื้นว่างขาวเรียบๆ ผลงานกลุ่มนี้จัดว่าเป็นผลงานที่มีพื้นภาพเรียบง่าย เนื่องจากสามารถแยกแยะส่วนที่ภาพ และ พื้นภาพ ได้ชัดเจน

รูปทรง และ กรอบภาพ

ลักษณะรูปทรง รูปทรงหลักของผลงานในกลุ่มนี้ได้แก่รูปทรงโค้ง

ลักษณะกรอบภาพ ลักษณะกรอบภาพของผลงานในกลุ่มนี้ ได้แก่ กรอบภาพสี่เหลี่ยมผลงานลำดับที่c1 ใช้กรอบภาพสี่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวตั้ง ส่วนผลงานลำดับที่c2 ใช้กรอบภาพสี่เหลี่ยมจัตุรัส

เมื่อรูปทรงโค้งอยู่ภายในกรอบสี่เหลี่ยม ทำให้เกิดรูปทรงที่ว่างซึ่งตอบรับด้วยรูปทรงโค้ง ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว และอ่อนช้อย

ตำแหน่งของรูปทรง ผลงานกลุ่มนี้ มีการจัดตำแหน่งรูปทรงที่เอียงไปจากศูนย์กลางภาพ ทำให้ระยะพื้นที่ว่างทางด้านซ้ายและด้านขวาของแกนกลางภาพไม่เท่ากัน ซึ่งจัดเป็นการใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร

รูปแบบที่ว่าง

มิติที่ว่าง มิติที่ว่างของผลงานกลุ่มที่3จัดเป็นมิติที่ว่างตัน เนื่องจากการใช้ลายเส้นสร้างระนาบสีแบนๆ เรียบๆ ไม่มีการไล่แสงเงา จึงทำให้รู้สึกว่ามีมิติที่ว่างในภาพนั้นแบน

ที่ว่างแบบรูปเปิดและแบบรูปปิด ผลงานกลุ่มนี้ใช้เส้นปิดล้อมขอบเขตพื้นที่สร้างรูปทรงขึ้นมา ซึ่งลายเส้นเหล่านี้มีปิดล้อมการเคลื่อนไหวของที่ว่าง ดังนั้นที่ว่างของผลงานในกลุ่มนี้จึงจัดว่าเป็น ที่ว่างรูปแบบปิด

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ ผลงานกลุ่มที่3นี้ ที่ว่างบวกได้แก่ ระบายรูปทรงและตัวอักษร ที่ว่างลบได้แก่พื้นที่สีขาวที่พื้นภาพ โดยขนาดสัดส่วนพื้นที่ของที่ว่างบวกลดน้อยกว่าที่ว่างลบอย่างชัดเจน และมีจังหวะการเว้นระยะระหว่างที่ว่างบวกและที่ว่างลบอย่างไม่สม่ำเสมอ บางช่วงเว้นที่ว่างลบมาก บางช่วงเว้นที่ว่างลบน้อย ยกเว้นส่วนที่เป็นการจัดเรียงอักษรทางด้านขวามือของผลงานลำดับที่c2 ซึ่งมีการเว้นช่วงที่ว่างลบหรือที่ว่างขาวอย่างสม่ำเสมอ

โครงสร้างองค์ประกอบ

ผลงานในกลุ่มนี้ใช้โครงสร้างที่เส้นแนวเส้นโค้งในการจัดวางรูปทรงบนที่ว่าง ผลงานลำดับที่c1 แบ่งพื้นที่ภาพเป็น2ส่วน ซีกซ้ายจัดวางภาพประกอบซีกขวาจัดวางตัวอักษร ภาพประกอบในซีกซ้ายใช้โครงสร้างเส้นโค้ง ตัวอักษรในซีกขวาจัดเรียงเป็นแถวขนานเต็มพื้นที่กรอบ ส่วนผลงานลำดับที่c2 จัดวางภาพประกอบเต็มพื้นที่ภาพในโครงสร้างเส้นโค้ง และจัดวางตัวอักษรหัวเรื่องไว้ที่มุมขวามือของภาพ

ผลงานกลุ่มที่4 เช่นเดียวกับผลงานใน3กลุ่มที่ผ่านมา ผลงานในกลุ่มที่4เป็นการใช้ลายเส้นสร้างรูปทรง ภาพประกอบ และตัวอักษร แต่ผลงานในกลุ่มที่4มีความเด่นชัดของลักษณะลายเส้นที่อ่อนช้อยบอบบางดูเคลื่อนไหวมีชีวิต สร้างรูปทรงขึ้นมาได้อย่างงดงาม เป็นลักษณะผลงานที่เรียบง่ายของการใช้ลายเส้นสีดำบนพื้นภาพสีดำเรียบๆ ผลงานในกลุ่มนี้ประกอบด้วยผลงานทั้งสิ้น 3ชิ้น ได้แก่

ผลงานลำดับที่d1 ผลงานโปสเตอร์ (La Libre Esthetique Poster)

โดย กิสเบิร์ต คอมบาซ(Gisbert Combaz) 1898

ผลงานลำดับที่d2 ผลงานโปสเตอร์ (Fifth Vienna Secession Exhibition Poster)

โดย โคลแมน โมเซอร์(Koloman Moser) 1899

ผลงานลำดับที่d3 ผลงานหน้าปกหนังสือ (Cover for Ver Sacrum)

โดย โคลแมน โมเซอร์(Koloman Moser) 1899

ผลงานกลุ่มที่3 มีลักษณะของที่ว่างตามหัวข้อในการวิเคราะห์เรื่อง ภาพ และ พื้นภาพ รูปทรง และกรอบภาพ รูปแบบที่ว่าง และ โครงสร้างการจัดองค์ประกอบ ดังนี้

ภาพ และ พื้นภาพ

สำหรับผลงานในกลุ่มนี้ ส่วนที่เป็นภาพได้แก่ ลายเส้น ระบาย และตัวอักษร รูปทรงหลักที่เด่นชัดในผลงานกลุ่มนี้เกิดจากการเชื่อมโยงเส้นโค้งต่างๆขึ้นเป็นรูปทรงขนาดใหญ่ ในผลงานลำดับที่c1นั้น เป็นรูปนกยูง ผลงานลำดับที่c2 และผลงานลำดับที่c3 เป็นรูปคน มีการจัดวางโดยเส้นระยะที่ว่างระหว่างเส้นเป็นพื้นที่ขนาดใหญ่เห็นชัดเจน ระยะที่ว่างที่แทรกตัวเข้าไปอยู่ระหว่างรูปทรงและเส้นเหล่านี้

ทำให้สามารถแยกแยะระหว่างส่วนที่เป็น รูปทรงและที่ว่างได้ชัดเจน ผลงานในกลุ่มนี้จึงจัดว่ามีพื้นภาพเรียบง่าย

รูปทรง และ กรอบภาพ

ลักษณะรูปทรง ผลงานในกลุ่มที่4นี้ใช้รูปทรงหลักรูปโค้ง

ลักษณะกรอบภาพ ลักษณะกรอบภาพของผลงานในกลุ่มนี้ ได้แก่ กรอบภาพสี่เหลี่ยมโดยผลงานลำดับที่d1 และd2 ใช้กรอบภาพสี่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวตั้ง ส่วนผลงานลำดับที่d3ใช้กรอบภาพสี่เหลี่ยมจัตุรัส

เมื่อรูปทรงโค้งอยู่ภายในกรอบสี่เหลี่ยม ทำให้เกิดรูปทรงที่ว่างซึ่งตอบรับด้วยรูปทรงโค้ง ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว และอ่อนช้อย

ตำแหน่งของรูปทรง ผลงานกลุ่มที่4มีการจัดตำแหน่งรูปทรงที่เอียงไปจากศูนย์กลางภาพ ทำให้ระยะพื้นที่ว่างทางด้านซ้ายและด้านขวาของแกนกลางภาพไม่เท่ากัน ซึ่งจัดเป็นการใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร

รูปแบบที่ว่าง

มิติที่ว่าง มิติที่ว่างของผลงานกลุ่มที่4จัดเป็นมิติที่ว่างตัน เนื่องจากการใช้ลายเส้นสร้างระนาบสีแบนๆ เรียบๆ ไม่มีการไล่แสงเงา จึงทำให้รู้สึกว่ามีมิติที่ว่างในภาพนั้นแบน

ที่ว่างแบบรูปเปิดและแบบรูปปิด ผลงานกลุ่มที่4นี้ใช้เส้นขาวปิดล้อมขอบเขตพื้นที่สร้างรูปทรงขึ้นมา ซึ่งลายเส้นเหล่านี้ปิดล้อมการเคลื่อนไหวของที่ว่าง ดังนั้นที่ว่างของผลงานในกลุ่มนี้จึงจัดว่าเป็นที่ว่างรูปแบบปิด

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ จากผลงานกลุ่มที่4 ที่ว่างบวกได้แก่ ระนาบรูปทรงต่างๆ ที่ว่างลบได้แก่พื้นที่สีดำที่พื้นภาพ โดยขนาดสัดส่วนพื้นที่ของที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบ เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่ของผลงานเป็นรูปทรง ผลงานในกลุ่มนี้มีจังหวะการเว้นระยะระหว่างที่ว่างบวกและที่ว่างลบอย่างไม่สม่ำเสมอ บางช่วงเว้นที่ว่างลบมาก บางช่วงเว้นที่ว่างลบน้อย

โครงสร้างองค์ประกอบ

ผลงานกลุ่มที่4 จัดวางรูปทรงหลักลงบนที่ว่างในแนวเส้นโค้ง ดังนั้นผลงานในกลุ่มนี้จึงจัดว่าใช้โครงสร้างที่เน้นแนวเส้นโค้ง

ผลงานกลุ่มที่5 เป็นผลงานอีกกลุ่มหนึ่งที่ใช้สร้างรูปทรงองค์ประกอบต่างๆจากลายเส้น ลักษณะรูปทรงที่เกิดขึ้นเป็นระนาบสีแบนๆ ไม่มีการไล่ค่าความเข้มสี(Value)ที่ทำให้เกิดรูปทรง3มิติ ผลงานในกลุ่มนี้มีความเอกลักษณ์ของการใช้ลายเส้น ที่สามารถผสมผสานกันได้อย่างกลมกลืนระหว่างเส้นตรง และเส้นโค้ง มีการใช้กรอบภาพที่ให้ขนาดสัดส่วนความสูงค่อนข้างมาก และ การใช้เส้นซ้ำๆกันสร้างระนาบในแนวยาว กลุ่มนี้ประกอบด้วยผลงานทั้งสิ้น 2 ชิ้น ได้แก่

ผลงานลำดับที่e1 ผลงานโปสเตอร์ (Glasgow Institute of the Fine Arts Poster)

โดย เจ เฮอเบิร์ต แม็กแนร์ และ มาร์กาเรท และ ฟรานเซส แม็กโดนัล

(J. Herbert MacNair and Margaret and Frances Macdonald) 1901

ผลงานลำดับที่e2 ผลงานโปสเตอร์ (Poster for The Scottish Musical Review)

โดย ชาลส์ เรนนี่ แมคอินทอช(Charles Rennie Mackintosh) 1896

ผลงานกลุ่มที่5 มีลักษณะของที่ว่างตามหัวข้อในการวิเคราะห์เรื่อง ภาพ และ พื้นภาพ รูปทรง และกรอบภาพ รูปแบบที่ว่าง และ โครงสร้างการจัดองค์ประกอบ ดังนี้

ภาพ และ พื้นภาพ

จากผลงานในกลุ่มนี้ ส่วนที่เป็นภาพได้แก่ ระนาบลายเส้นรูปคน และตัวอักษร ซึ่งรูปคนที่สร้างขึ้นนั้นเกิดจากการประกอบเชื่อมโยงเส้นตรงและเส้นโค้งรวมกัน เห็นขอบเขตรูปร่างของรูปทรงได้อย่างชัดเจน ทำให้สามารถมองแยกส่วนที่เป็นภาพออกจากพื้นภาพที่เป็นระนาบสีเข้มเรียบๆได้ง่ายและชัดเจน ดังนั้นผลงานในกลุ่มนี้จึงจัดว่าใช้พื้นภาพเรียบง่าย

รูปทรง และ กรอบภาพ

ลักษณะรูปทรง ผลงานในกลุ่มนี้ใช้รูปทรงหลักเป็นรูปคนที่เน้นความสูงยาวขนานไปกับกรอบภาพ

ลักษณะกรอบภาพ ลักษณะกรอบภาพของผลงานในกลุ่มนี้ ได้แก่ กรอบภาพสี่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวตั้ง

เมื่อใช้รูปทรงที่เน้นความสูงยาวขนานไปกับกรอบภาพสี่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวตั้งที่เน้นสัดส่วนความสูง จะทำให้เกิดรูปทรงที่ว่างตอบรับด้วยพื้นที่ที่เหลือเป็นพื้นที่สูงยาวในแนวตั้งเช่นกัน ซึ่งให้ความรู้สึกเบาและสง่างาม

ตำแหน่งของรูปทรง ผลงานกลุ่มนี้มีการจัดตำแหน่งรูปทรงโดยยึดเส้นแกนกลางภาพเป็นหลัก มีการเว้นระยะพื้นที่ว่างทางด้านซ้ายและด้านขวาของแกนกลางภาพเท่ากัน ซึ่งจัดเป็นการใช้ความสมดุลแบบสมมาตร

รูปแบบที่ว่าง

มิติที่ว่าง ของผลงานกลุ่มที่5จัดเป็นมิติที่ว่างตื่น เนื่องจากการใช้ลายเส้นสร้างระนาบสีแบนๆ บนพื้นภาพเรียบๆ ไม่มีการไล่แสงเงา จึงทำให้รู้สึกว่ามีมิติที่ว่างในภาพนั้นแบน

ที่ว่างแบบรูปเปิดและแบบรูปปิด ลักษณะผลงานในกลุ่มที่5นั้นใช้ลายเส้นปิดล้อมขอบเขตพื้นที่สร้างระนาบรูปทรงขึ้นมา ซึ่งลายเส้นเหล่านี้ปิดล้อมการเคลื่อนไหวของที่ว่าง ดังนั้นที่ว่างของผลงานในกลุ่มนี้จึงจัดว่าเป็น ที่ว่างรูปแบบปิด

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ จากผลงานในกลุ่มที่5 ที่ว่างบวกได้แก่ รูปทรงเหมือนคน และตัวอักษร ที่ว่างลบได้แก่พื้นภาพสีเข้มเรียบๆ โดยให้ขนาดสัดส่วนพื้นที่ที่ว่างบวกและที่ว่างลบใกล้เคียงกัน และจากการซ้ำกันของการใช้เส้นแนวตั้งแสดงถึงการเว้นระยะระหว่างที่ว่างบวกและที่ว่างลบอย่างมีจังหวะสม่ำเสมอ

โครงสร้างองค์ประกอบ

ผลงานในกลุ่มที่5นั้นประกอบด้วยลักษณะเด่นได้แก่ เส้นในแนวตั้ง เส้นโค้ง และการซ้ำกันของแนวเส้น ดังนั้นผลงานในกลุ่มนี้จึงใช้โครงสร้างเน้นเส้นในแนวตั้ง เส้นโค้ง และโครงสร้างซ้ำ

ผลงานกลุ่มที่6 ผลงานเรขาคณิตในกลุ่มนี้ ใช้ลักษณะลายเส้นที่อ่อนช้อยเส้นไหลดังมีชีวิต สร้างรูปทรงผู้หญิงที่ดูกรีดกราย สง่างาม มีการประดับตกแต่งด้วยรูปแบบลวดลายซ้ำๆที่ละเอียดซับซ้อน ลักษณะลายเส้นที่ใช้มักมีแนวลายไปในทิศทางเดียวกัน เช่นแนวลายเส้นผม แนวเส้นรอยพับของอาภรณ์ ผลงานในกลุ่มนี้ประกอบด้วยผลงาน 3 ชิ้น ได้แก่

ผลงานลำดับที่1 ผลงานโปสเตอร์ (Poster for Job Cigarette Paper)

โดย อัลฟอนส์ มูชา(Alphonse Mucha) 1898

ผลงานลำดับที่2 ผลงานปกหนังสือ (Cover for Wiener Chic)

โดย อัลฟอนส์ มูชา(Alphonse Mucha) 1906

ผลงานลำดับที่3 ผลงานโปสเตอร์ (Poster for L'Ermitage Magazine)

โดย พอล เบอรัตัน(Paul Berthon) 1900

ผลงานกลุ่มที่5 มีลักษณะของที่ว่างตามหัวข้อในการวิเคราะห์เรื่อง ภาพ และ พื้นภาพ รูปทรง และกรอบภาพ รูปแบบที่ว่าง และ โครงสร้างการจัดองค์ประกอบ ดังนี้

ภาพ และ พื้นภาพ

สำหรับผลงานในกลุ่มนี้ ส่วนที่เป็นภาพได้แก่ลายเส้นต่างๆที่สร้างรูปทรง เส้นผม ผู้หญิง และ ลายประดับ มีการจัดวางรูปทรงและลวดลายทั้งขนาดใหญ่และเล็กอย่างอัดแน่นเต็มพื้นที่ภาพ ภาพมีการ

ทับซ้อนกันหลายระดับ รูปทรงผู้หญิงอยู่ระดับบน ทับซ้อนบนลวดลาย และ พรรณไม้ ลักษณะเช่นนี้จึงจัดว่าผลงานในกลุ่มนี้ใช้พื้นภาพแบบซับซ้อน

รูปทรง และ กรอบภาพ

ลักษณะรูปทรง ผลงานในกลุ่มที่ 6 นี้ใช้เส้นโค้งสร้างระนาบรูปทรงผู้หญิง แนวลายเส้นผม ลายเส้นเสื้อผ้า และแบบลวดลายประดับ ดังนั้นผลงานในกลุ่มนี้จึงจัดว่าใช้รูปทรงโค้ง

ลักษณะกรอบภาพ กรอบภาพในผลงานกลุ่มนี้ได้แก่ กรอบภาพสี่เหลี่ยมในแนวตั้ง

เมื่อรูปทรงทรงโค้งจัดวางภายในกรอบสี่เหลี่ยม ทำให้เกิดความรู้สึกถึงที่ว่างที่ตอบรับรูปทรงด้วยรูปที่ว่างโค้ง ซึ่งให้ความอ่อนช้อย เคลื่อนไหว

ตำแหน่งของรูปทรง ของผลงานกลุ่มนี้ มีการจัดตำแหน่งที่เอียงไปจากศูนย์กลางภาพ ทำให้ระยะพื้นที่ว่างทางด้านซ้ายและด้านขวาของแกนกลางภาพไม่เท่ากัน ซึ่งจัดเป็นการใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร

การใช้กรอบซ้อนกรอบภาพ ผลงานในลำดับที่ 1 และ 2 มีการใช้ลวดลายประดับ บริเวณกรอบภาพ ทำให้เกิดเป็นลักษณะการใช้กรอบซ้อนกรอบซึ่งปิดล้อมการมองให้อยู่ภายในภาพในความรู้สึกสงบนิ่ง

รูปแบบที่ว่าง

มิติที่ว่าง ของผลงานกลุ่มที่ 6 นี้ จัดเป็นมิติที่ว่างตัน เนื่องจากการใช้ลายเส้นตัดขอบสร้างรูปทรงต่างๆ ขึ้นมาโดยไม่มีการไล่แสงเงา จึงทำให้รู้สึกว่ารูปร่างต่างๆ เป็นระนาบแบนไม่มีมิติความลึก

ที่ว่างแบบรูปเปิดและแบบรูปปิด ผลงานกลุ่มที่ 6 นี้มีการใช้ลายเส้นปิดล้อมขอบเขตพื้นที่สร้างรูปทรงขึ้นมา ซึ่งเป็นลักษณะการจัดวางเส้นที่เปิดล้อมการเคลื่อนไหวของที่ว่าง ดังนั้นผลงานในกลุ่มนี้จึงจัดว่าเป็นที่ว่างรูปแบบปิด

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ ในผลงานกลุ่มที่ 6 นี้ ที่ว่างบวกได้แก่ รูปทรงผู้หญิงและรูปทรงลวดลายประดับโดยรอบ ที่ว่างลบได้แก่พื้นภาพที่เว้นว่างจากการจัดวางรูปทรงต่างๆ ซึ่งมีพื้นที่ค่อนข้างน้อย จึงกล่าวได้ว่าผลงานในกลุ่มนี้มีขนาดสัดส่วนพื้นที่ของที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบอย่างชัดเจน

ผลงานในกลุ่มนี้มีการจัดจังหวะการวางระยะระหว่างที่ว่างบวกและที่ว่างลบ หรือที่ว่างลบที่เส้นระยะแทรกตามการจัดวางท่าของร่างกาย และชุดแต่งกาย ของรูปผู้หญิงโดยมีจังหวะที่ไม่สม่ำเสมอ บางส่วนมีพื้นที่ว่างมาก บางส่วนมีพื้นที่ว่างน้อยซึ่งดูแล้วให้ความเป็นธรรมชาติ

โครงสร้างองค์ประกอบ

ผลงานกลุ่มนี้มีการจัดวางโครงสร้างองค์ประกอบด้วยโครงสร้างแนวเส้นโค้ง และโครงสร้างซ้ำ ในส่วนของโครงสร้างในแนวเส้นโค้งนั้นได้แก่การจัดวางโครงสร้างของรูปทรงผู้หญิง และ โครงสร้างซ้ำได้แก่ส่วนที่เป็นลวดลายประดับตกแต่งรอบกรอบภาพที่ช่วยส่งเสริมความสง่างามให้กับผลงาน

ผลงานกลุ่มที่7 เป็นผลงานเรขศิลป์อีกกลุ่มหนึ่งที่ใช้ภาพผู้หญิงเป็นรูปทรงหลัก เน้นการใช้ลายเส้นอย่างอัดแน่นเต็มพื้นภาพ มีการใช้แนวลายเส้นผมซ้ำๆกันเหมือนลอนคลื่น และการใช้ลวดลายซ้ำๆที่ชุดแต่งกายของผู้หญิง ประกอบด้วยผลงานเพียง1ชิ้น ได้แก่

ผลงานลำดับที่g1 ผลงานโปสเตอร์ (Poster for Delftsche Slaolie Salad Oil)

โดย แจน ทูรอป(Jan Toorop) 1894

ผลงานกลุ่มที่7 มีลักษณะของที่วางตามหัวข้อในการวิเคราะห์เรื่อง ภาพ และ พื้นภาพ รูปทรง และกรอบภาพ รูปแบบที่ว่าง และ โครงสร้างการจัดองค์ประกอบ ดังนี้

ภาพ และ พื้นภาพ

ผลงานในกลุ่มที่7นี้ จัดเป็นผลงานที่มีพื้นภาพซับซ้อนเนื่องจากเป็นผลงานที่เน้นรายละเอียดใช้เส้นสร้างรูปทรงอัดแน่นเต็มพื้นที่ภาพ พื้นภาพได้แก่ลวดลายเส้นผม และลายประดับขนาดเล็ก มีการเว้นที่ว่างค่อนข้างน้อย ส่วนภาพได้แก่ รูปทรงผู้หญิง มีการเว้นที่ว่างไว้เพื่อแสดงขอบเขตรูปร่างของผู้หญิงในแตกต่างออกมาจากพื้นภาพ ลักษณะเช่นนี้ผลงานนี้จึงจัดว่ามีพื้นภาพแบบซับซ้อน

รูปทรง และ กรอบภาพ

ลักษณะรูปทรง ผลงานในกลุ่มที่7นี้ใช้เส้นโค้งสร้างรูปทรงต่างๆไม่ว่าจะเป็นรูปผู้หญิง ลายเส้นผม เสื้อผ้า และ ลายประดับที่พื้นภาพ ดังนั้นผลงานกลุ่มนี้จึงจัดว่าใช้รูปทรงหลักในแนวเส้นโค้ง

ลักษณะกรอบภาพ กรอบภาพในผลงานกลุ่มนี้ได้แก่ กรอบภาพรูปสี่เหลี่ยมในแนวตั้ง

เมื่อจัดวางรูปทรงโค้งภายในกรอบสี่เหลี่ยม จะทำให้เกิดความรู้สึกถึงที่ว่างรูปโค้งตอบรับกับรูปทรงโค้ง ซึ่งให้ความรู้สึก อ่อนช้อย และ เคลื่อนไหว

ตำแหน่งของรูปทรง ของผลงานกลุ่มนี้มีการจัดตำแหน่งรูปทรงที่เอียงไปจากเส้นแกนกลางภาพ ทำให้ระยะพื้นที่ว่างทางด้านซ้ายและด้านขวาของแกนกลางภาพไม่เท่ากัน ซึ่งจัดเป็นการใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร

รูปแบบที่ว่าง

มิติที่ว่าง ของผลงานกลุ่มที่7จัดเป็นมิติที่ว่างตัน เนื่องจากการใช้ลายเส้นตัดขอบสร้างรูปทรงต่างๆขึ้นมาโดยไม่มีการไล่แสงเงา จึงทำให้รู้สึกว่ารูปร่างต่างๆเป็นระนาบแบนไม่มีมิติความลึก

ที่ว่างแบบรูปเปิดและแบบรูปปิด ผลงานในกลุ่มที่7นั้นใช้ลายเส้นปิดล้อมขอบเขตพื้นที่สร้างรูปทรง และปิดล้อมการเคลื่อนไหวของที่ว่างเนื่องจากไม่มีการเว้นระยะที่ว่างระหว่างแต่ละรูปทรง ดังนั้นผลงานในกลุ่มนี้จึงจัดว่าใช้ที่ว่างรูปแบบปิด

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ สำหรับผลงานในกลุ่มที่7 ที่ว่างบวกได้แก่ รูปทรงผู้หญิงและรูปทรงลวดลายประดับโดยรอบ ที่ว่างลบได้แก่พื้นภาพที่เว้นว่างจากการจัดวางรูปทรงต่างๆซึ่งมีน้อยมาก ทำให้ขนาดสัดส่วนพื้นที่ของที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบอย่างชัดเจน

ผลงานในกลุ่มที่7นี้เป็นการจัดวางลวดลายตกแต่ง และการจัดวางแนวสายเส้นผมประกอบกันขึ้นเป็นรูปทรงผู้หญิง จากการซ้ำกันของแนวเส้นผม และ ลวดลาย แสดงถึงจังหวะการเว้นระยะระหว่างที่ว่างบวกและที่ว่างลบอย่างสม่ำเสมอ

โครงสร้างองค์ประกอบ

ผลงานในกลุ่มที่7นี้ มีการจัดวางรูปทรงหลักผู้หญิงลงบนที่ว่างในแนวเส้นโค้ง และมีการจัดวางแนวเส้นผมและลวดลายแบบซ้ำๆ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าผลงานกลุ่มนี้ใช้โครงสร้างในแนวเส้นโค้ง และโครงสร้างซ้ำ

ผลงานกลุ่มที่8 เป็นผลงานเรขาคณิตภาพผู้หญิงอีกรูปแบบหนึ่งที่ค่อนข้างจะแตกต่างจากที่ผ่านมาในกลุ่มอื่นๆ เนื่องจากผลงานในกลุ่มที่ผ่านนั้นเน้นการใช้สายเส้นสร้างรูปทรงต่างๆขึ้นมา และเป็นผลงานที่มีรายละเอียดประดับตกแต่งมาก แต่ผลงานในกลุ่มนี้จะเน้นการลดทอนจากรายละเอียดมากให้เหลือเพียงแถบสี หรือระนาบของสีสดๆ ขนาดใหญ่ชัดเจน แสดงถึงบรรยากาศของภาพ ด้วยการไล่โทนความเข้มสีอ่อนไปจนถึงเข้ม ทำให้ภาพมีมิติความรู้สึกมากขึ้น รูปผู้หญิงถูกจัดวางทำให้ดูเคลื่อนไหวอย่างอิสระ มีการตัดขอบสายเส้นรอบรูปทรงแต่เป็นลักษณะของเส้นประที่ขาดตอนบ้างในบางช่วง ทำให้ภาพดูเป็นมีความเป็นธรรมชาติมากขึ้น ไม่แข็งกระด้าง ผลงานในกลุ่มนี้ประกอบด้วยผลงานทั้งสิ้น 4 ชิ้น ได้แก่

ผลงานลำดับที่1 ผลงานโปสเตอร์ (Elysee Montmartre Bal Masque Poster)

โดย จูลส์ ชาเรต์(Jules Cheret) 1896

ผลงานลำดับที่2 ผลงานโปสเตอร์ (Moulin Rouge Poster)

โดย เฮนรี เดอ ทัวลุส เลอเทิร์ก(Henri de Toulouse-Lautrec) 1891

ผลงานลำดับที่3 ผลงานโปสเตอร์ (France-Champagne Poster)

โดย เพียร์รี บอนนาร์ด(Pierre Bonnard) 1891

ผลงานลำดับที่4 เป็นผลงานโปสเตอร์ (Poster for Bicycles)

โดย จูลส์ ชาเรต์(Jules Cheret) 1890-95

ผลงานกลุ่มที่8 มีลักษณะของที่ว่างตามหัวข้อในการวิเคราะห์เรื่อง ภาพ และ พื้นภาพ รูปทรง และกรอบภาพ รูปแบบที่ว่าง และ โครงสร้างการจัดองค์ประกอบ ดังนี้

ภาพ และ พื้นภาพ

ส่วนที่เป็น ภาพ ในผลงานกลุ่มนี้ได้แก่รูปผู้หญิง มีขนาดใหญ่เห็นชัดเจนส่วนที่เป็นพื้นภาพนั้นมีหลายระดับเนื่องจากเป็นผลงานที่ใช้ระนาบแถบสี ทับซ้อนกันทำให้เกิดมิติและบรรยากาศของภาพ และในผลงานลำดับที่2นี้มีรูปทรงจัดวางไว้3ระดับ ได้แก่ระดับบนภาพ(foreground) ระดับภาพ(figure) และระดับหลังภาพ(background) ซึ่งลักษณะต่างๆเหล่านี้เป็นลักษณะของผลงานที่มีพื้นภาพซับซ้อน

รูปทรง และ กรอบภาพ

ลักษณะรูปทรง ผลงานในกลุ่มที่ 8 นี้ใช้รูปทรงผู้หญิงซึ่งมีการจัดวางท่าทางบิดโค้งลำตัวในขณะที่กำลังเคลื่อนไหว ดังนั้นผลงานในกลุ่มนี้จึงจัดว่ามีรูปทรงหลักในแนวเส้นโค้ง

ลักษณะกรอบภาพ กรอบภาพในผลงานกลุ่มนี้ได้แก่ กรอบภาพรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวตั้ง เมื่อจัดวางรูปทรงโค้งภายในกรอบสี่เหลี่ยม ทำให้รู้สึกถึงที่ว่างโค้งตอบรับกับรูปทรงโค้งซึ่งให้ความรู้สึกที่เคลื่อนไหว

ตำแหน่งของรูปทรง ของผลงานกลุ่มนี้มีการจัดตำแหน่งที่เอียงไปจากเส้นแกนกลางภาพ ทำให้ระยะพื้นที่ว่างทางด้านซ้ายและด้านขวาของแกนกลางภาพไม่เท่ากัน ซึ่งจัดเป็นการใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร

รูปแบบที่ว่าง

มิติที่ว่าง ของผลงานกลุ่มที่ 8 จัดเป็นผลงานที่มีมิติที่ว่างลึก เนื่องจากรูปทรงและพื้นภาพมีการไล่โทนสีเข้มและอ่อนทับซ้อนกันทำให้เกิดมิติภาพที่ดูลึกเข้าไป

ที่ว่างแบบรูปเปิดและแบบรูปปิด ผลงานกลุ่มที่ 8 นี้พิจารณามิติที่ว่างใน 2 แนว คือ แนวระนาบและแนวลึกของภาพ ในแนวระนาบนั้นผลงานในกลุ่มนี้มีการใช้เส้นประัดขอบรูปทรง ซึ่งการขาดระยะของเส้นประัดนั้นจะทำให้ที่ว่างจากภายในและภายนอกเส้นสามารถไหลเวียนหากันได้ และมีการเว้นระยะที่ว่างระหว่างแต่ละรูปทรงทำให้ที่ว่างสามารถเคลื่อนไหวไประหว่างรูปทรงได้ ลักษณะเช่นนี้จัดเป็นที่ว่างแบบรูปเปิด ในแนวลึกของภาพนั้นมีการใช้แถบสีเข้มและอ่อน ทับซ้อนกันให้ความรู้สึกถึงมิติความลึกของภาพซึ่งเปิดความลึกของมิติในแนวลึกให้ที่ว่างเคลื่อนไหวได้มากขึ้น

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ ของผลงานกลุ่มนี้ที่ว่างบวกได้แก่ ตัวอักษรและรูปทรงผู้หญิง ที่ว่างลบได้แก่ส่วนที่เป็นพื้นภาพนั่นเอง ซึ่งขนาดสัดส่วนพื้นที่ของที่ว่างบวกนั้นดูใกล้เคียงกับที่ว่างลบ

ผลงานงานในกลุ่มนี้มีการจัดวางจังหวะเว้นช่วงพื้นที่ว่างหรือที่ว่างลบระหว่างรูปทรงหรือที่ว่างบวกอย่างไม่สม่ำเสมอ บางช่วงเว้นพื้นที่มาก บางช่วงเว้นพื้นที่น้อย ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าผลงานในกลุ่มนี้มีจังหวะการแทรกตัวของที่ว่างลบไปในระหว่างที่ว่างบวกอย่างไม่สม่ำเสมอ

โครงสร้างองค์ประกอบ

เนื่องผลงานในกลุ่มนี้ใช้โครงสร้างของรูปทรงที่เคลื่อนไหวอย่างอิสระ และแถบตัวอักษรในแนวเส้นโค้ง ดังนั้นสรุปได้ว่าผลงานในกลุ่มนี้ในโครงสร้างที่เน้นเส้นโค้ง

จากการอธิบายการใช้ที่ว่างของผลงานในสไตล์ อาร์ต นูโว สามารถสรุปเป็นตารางได้ดังต่อไปนี้

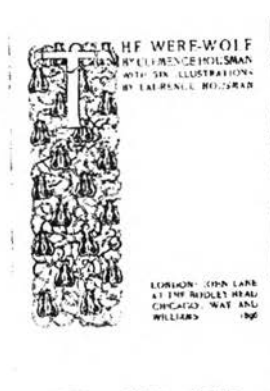
ตารางที่ 21 สรุปการใช้ที่ว่างจากผลงานเรขาคณิต อาร์ต นูโว(Art Nouveau)

ผลงานเรขาคณิตฉบับเต็มที่ ลำดับผลงานชั้นที่	ภาพ & พื้นภาพ	รูปทรงและกรอบภาพ										รูปแบบที่ว่าง						โครงสร้างองค์ประกอบ																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																										
		รูปทรง					กรอบภาพ			ตำแหน่งรูปทรง		รูปแบบที่ว่าง						โครงสร้างองค์ประกอบ																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																										

ผลงานเรขศิลป์อาร์ต นูโว (Art Nouveau)สามารถบ่งบอกบุคลิกได้ 6บุคลิก ได้แก่ บุคลิกสง่า
หรูหรา (Elegant) เป็นผู้หญิง(Feminine) สง่างาม อ่อนช้อย(Grace) ชาติช่วงโลดโผน(Vivid) มีชีวิตชีวา
(Lively) และ สะอาด(Clean) ดังได้วิเคราะห์ตามลำดับบุคลิกดังนี้

ผลงานเรขศิลป์บุคลิกสง่า หรรษา(Elegant)

จากการคัดเลือกผลงานเรขศิลป์ อาร์ต นูโว ปรากฏว่ามีผลงานสื่อบุคลิกสง่า หรรษา ทั้งหมด 8
ชิ้น แบ่งกลุ่มผลงานได้5กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่1ผลงานลำดับที่a2

ผลงานลำดับที่a2

ภาพที่69 ผลงานหน้ารองปกหนังสือ (Title pages
for The Were-Wolf), 1896

โดย ลอร์เรนซ์ เฮาวส์แมน(Laurence Housman)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

กลุ่มที่2ผลงานลำดับที่b1

ผลงานลำดับที่ b1

ภาพที่71 ผลงานหน้ารองปกหนังสือ (Title pages
for Also sprach Zarathustra), 1908

โดย เฮนรี แวน เดอ เวลด์ (Henri van de Velde)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

กลุ่มที่4ผลงานลำดับที่d1

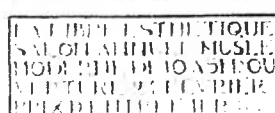
ผลงานลำดับที่d1

ภาพที่75 ผลงานโปสเตอร์ (La Libre Esthetique
Poster)

โดย กิสเบิร์ต คอมบาซ(Gisbert Combaz) 1898

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

กลุ่มที่5ผลงานลำดับที่e1-e2

ผลงานลำดับที่e1

ภาพที่7 จากบทที่2หน้า11 ผลงานโปสเตอร์
(Glasgow Institute of the Fine Arts Poster),
1901 โดย เจ เฮอเบิร์ต แม็กแนร์ และ มาร์กาเรท
และ ฟรานเซส แม็กโดนัลด์ (J. Herbert MacNair
and Margaret and Frances Macdonald)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs , Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast และ
Thirty Centuries of Graphic Design

โดยJame Graig and Bruce Barton

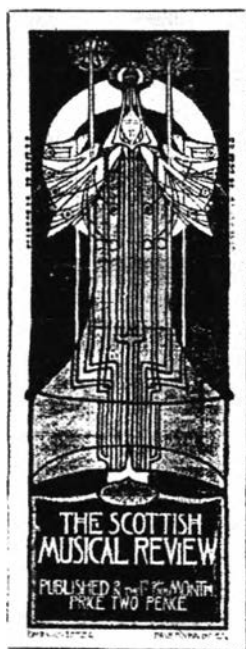
ผลงานลำดับที่ e2

ภาพที่78 ผลงานโปสเตอร์ (Poster for The
Scottish Musical Review), 1896

โดย ชาร์ลส์ เรนนี่ แมคอินทอช(Charles Rennie
Mackintosh)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

กลุ่มที่6ผลงานลำดับที่f1-f3

ผลงานลำดับที่f1

ภาพที่8จากบทที่2หน้า11 ผลงานโปสเตอร์
(Poster for Job Cigarette Paper), 1898

โดย อัลฟอนส์ มุซา(Alphonse Mucha)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่f2

ภาพที่79 ผลงานปกหนังสือ (Cover for Wiener
Chic), 1906

โดย อัลฟอนส์ มุซา(Alphonse Mucha)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่f3

ภาพที่80 ผลงานโปสเตอร์ (Poster for
L'Ermitage Magazine)

โดย พอล เบอร์ดัน(Paul Berthon) 1900

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างบุคลิกสง่า หรูหรา(Elegant)

ผลงานเรขศิลป์อาร์ต นูโว จัดเป็นผลงานที่บุคลิกสง่าหรูหรา ได้5กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่1 ได้แก่ผลงานลำดับที่a2

กลุ่มที่2 ได้แก่ผลงานลำดับที่b1

กลุ่มที่4 ได้แก่ผลงานลำดับที่d1

กลุ่มที่5 ได้แก่ผลงานลำดับที่e1 และe2

กลุ่มที่6 ได้แก่ผลงานลำดับที่f1 f2 และf3

จากตารางที่21 ซึ่งได้สรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานทั้งหมดในยุคเรขศิลป์อาร์ต นูโว สามารถนำมาจัดแยกเป็นการสรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานเรขศิลป์ที่มีบุคลิก สง่า หรูหรา ได้ในตารางที่22 และจากตารางที่22นี้ได้นำมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์การใช้ที่ว่างสำหรับบุคลิก สง่า หรูหรา ได้ดังนี้

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ ภาพ และ พื้นภาพ(Figure and Ground)

ในการวิเคราะห์เรื่องภาพ และ พื้นภาพ จากผลงานบุคลิก สง่า หรูหรา พบว่าผลงานกลุ่มที่ 1 4 และ5 ใช้พื้นภาพแบบเรียบง่าย เป็นจำนวนผลงาน4ชิ้น ผลงานกลุ่มที่ 2 และ 6 เป็นจำนวนผลงาน4 ชิ้นเท่ากัน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าบุคลิกสง่า หรูหรา สามารถใช้ได้ทั้งภาพที่มีพื้นเรียบง่ายและซับซ้อน

แม้ว่าผลงานเรขศิลป์บุคลิก สง่า หรูหรานั้นจะมีทั้งผลงานที่ใช้ทั้ง พื้นภาพ เรียบง่าย และซับซ้อน แต่ความสง่า หรูหรา นั้นสามารถแสดงออกด้วยการเว้น รูปทรงที่ว่าง และโครงสร้างในแนวเส้นตั้ง การจัดวางตำแหน่งระยะที่ว่างแบบสามมาตร ซึ่งการจัดวางบนพื้นภาพเรียบง่ายจะทำให้เห็นรูปแบบเหล่านี้ได้ชัดเจนกว่า บนพื้นภาพซับซ้อน

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปทรง และ กรอบภาพ

(Element and Frame of Reference)

ความสัมพันธ์ของรูปทรงและกรอบภาพอันมีผลต่อที่ว่างในผลงานเรขศิลป์บุคลิก สง่า หรูหรานั้น มีประเด็นด้วยกันได้แก่ ลักษณะของรูปทรง ตำแหน่งของรูปทรง และการใช้กรอบซ้อนกรอบ

ลักษณะของรูปทรง

จากการวิเคราะห์เรื่องรูปทรง พบว่าผลงานเรขศิลป์กลุ่มที่1ใช้รูปทรงหลักสี่เหลี่ยม กลุ่มที่2 4 และ6 ใช้รูปทรงหลักรูปโค้ง ส่วนกลุ่มที่5ใช้รูปทรงหลักเป็นแท่งเหลี่ยมยาวแนวตั้ง ผลงานในกลุ่มที่1 2 และ4นั้น ให้บุคลิกสง่า หรูหรา ด้วยรายละเอียดของลวดลาย ผลงานในกลุ่มที่6 ให้ความรู้สึกที่สง่า หรูหราด้วยรูปผู้หญิงที่มีรูปลักษณะและท่วงท่าที่งามสง่า ลวดลายที่ตกแต่งบนพื้นภาพและกรอบภาพ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าผลงานในกลุ่มที่1 2 4 และ6 แสดงความสง่า หรูหรา ด้วยรูปทรงมากกว่าที่ว่าง

เว้นแต่ผลงานในกลุ่มที่5 ที่มีลักษณะกรอบภาพ และ รูปทรงที่แตกต่างออกไป โดยใช้กรอบภาพสี่เหลี่ยมผืนผ้า ที่มีขนาดความสูงกรอบประมาณ3เท่าของความกว้าง และใช้รูปทรงหลักในลักษณะแท่งสี่เหลี่ยมในแนวตั้ง ทำให้เกิดรูปทรงที่ว่างตอบรับด้วยพื้นที่ที่เหลือเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมในแนวตั้งเช่นกัน ซึ่งให้ความรู้สึกเบาและสง่างาม

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าบุคคลิกสง่า หรูหรา ใช้รูปที่ว่างสี่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวตั้ง อันเป็นผลจากการใช้รูปทรงหลักในลักษณะแท่งสี่เหลี่ยมในแนวตั้ง ภายในกรอบภาพสี่เหลี่ยมผืนผ้าแนวตั้ง

ตำแหน่งของรูปทรง

ในการวิเคราะห์เรื่องตำแหน่งรูปทรง พบว่าผลงานในกลุ่มที่1 4 และ6 มีการจัดวางตำแหน่งรูปทรงแบบสมมาตร ที่จัดวางระยะที่ว่างทางด้านซ้ายและขวาของเส้นแกนกลางไม่เท่ากัน ส่วนผลงานกลุ่มที่ 2และ5 มีการจัดวางตำแหน่งรูปทรงแบบสมมาตร ที่จัดวางระยะที่ว่างทางด้านซ้ายและขวาของแกนกลางในแบบเดียวกัน ความสมดุลแบบสมมาตรนั้นให้ความรู้สึกที่เป็นธรรมชาติ ส่วนความสมดุลแบบสมมาตรให้ความรู้สึก มั่นคง ซึ่งความรู้สึกมั่นคงนั้นจะสามารถส่งเสริมบุคคลิกสง่า หรูหราได้ มากกว่าความรู้สึกที่เป็นธรรมชาติ ดังนั้นการจัดวางตำแหน่งโดยเว้นระยะที่ว่างทางด้านซ้ายและขวาของแกนกลางในแบบเดียวกันด้วยความสมดุลแบบสมมาตรจึงสื่อแสดงถึงบุคคลิกสง่า หรูหราได้ชัดเจนกว่า

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

รูปแบบที่ว่างในการวิเคราะห์มี3รูปแบบด้วยกันได้แก่ มิติของที่ว่าง ที่ว่างแบบรูปปิดหรือเปิด และที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบ

มิติของที่ว่าง

จากการวิเคราะห์เรื่องมิติที่ว่าง พบว่าผลงานบุคคลิกสง่า หรูหรา ทั้ง5กลุ่มนี้ ใช้มิติที่ว่างตั้ง ที่ภาพดูแบน เนื่องจากเป็นลักษณะผลงานที่สร้างรูปทรงแบนๆตัดขอบด้วยลวดลายเส้น ไม่มีการไล่ลำดับขนาดทิศทาง ที่ว่าง และการไล่แสงเงาของรูปทรงที่แสดงให้เห็นความลึกของภาพ ดังนั้นสรุปได้ว่าบุคคลิกสง่า หรูหรานั้นใช้มิติที่ว่างแบบตั้ง

ที่ว่างแบบรูปปิด หรือ แบบรูปเปิด

ลักษณะผลงานทั้ง5กลุ่ม ของบุคคลิกสง่า หรูหรานั้น เป็นการสร้างลวดลายที่เกิดจากการบรรจบกันของเส้นมีดล้อมที่ว่างไว้ภายใน จัดเป็นที่ว่างรูปแบบปิด ให้ความรู้สึกสงบนิ่ง ยกเว้นเพียงผลงานลำดับที่a2 เพียงผลงานเดียวที่ใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด ดังนั้นสรุปได้ว่าบุคคลิกสง่า หรูหรานั้นใช้ที่ว่างรูปแบบปิด

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ

จากการวิเคราะห์เรื่องขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวก และที่ว่างลบ ของผลงานบุคคลิกสง่า หรูหรา ทั้ง5กลุ่ม พบว่าผลงานกลุ่มที่1 มีขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบเนื่องจากเป็นผลงานที่มีการเว้นที่ว่างค่อนข้างมาก ผลงานกลุ่มที่5 มีขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกและที่ว่างลบใกล้เคียงกัน ส่วน

ผลงานในกลุ่มที่ 2 4 และ 6 มีขนาดสัดส่วนที่ว่างบวมมากกว่าที่ว่างลบเนื่องจากเป็นผลงานที่มีรายละเอียดของลายเส้นและลายประดับมาก

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในเรื่องลักษณะรูปทรงว่า ที่ว่างจะมีบทบาทในการสื่อบุคลิก สง่า หรูหรา ก็ต่อเมื่อ ผลงานมีการเว้นที่ว่างมาก แต่ถ้าผลงานมีความซับซ้อนของรูปทรงและลวดลายมาก อิทธิพลการสื่อถึงบุคลิก สง่า หรูหราจะขึ้นกับรูปทรงและลวดลาย มากกว่า ที่ว่าง

ดังนั้นเมื่อเปรียบเทียบรูปแบบของขนาดสัดส่วนที่ว่างทั้ง 3 แบบข้างต้นแล้ว จะเห็นได้ว่าเมื่อที่ว่างบวมน้อยกว่าหรือเท่ากับที่ว่างลบ อันเนื่องมาจากการเว้นที่ว่างลบหรือที่ว่างขาวบนพื้นภาพค่อนข้างมาก นั้น ที่ว่างจะสามารถแสดงให้เห็น ถึงบุคลิกสง่า หรูหรา ได้ดีกว่า ผลงานที่มีรายละเอียดมาก

ในการวิเคราะห์เรื่องจังหวะของที่ว่างบวม และที่ว่างลบ จากผลงานบุคลิกสง่า หรูหรา พบว่าผลงานในกลุ่มนี้มีการจัดวางจังหวะระหว่างที่ว่างบวมและที่ว่างลบทั้งอย่างสม่ำเสมอ และไม่สม่ำเสมอ ผลงานกลุ่มที่ 1 4 และ 6 ซึ่งมีจำนวนผลงาน 5 ชิ้น มีการจัดวางจังหวะอย่างไม่สม่ำเสมอ เนื่องจากมีการจัดวางตำแหน่งรูปทรงอย่างอิสระ ส่วนผลงานกลุ่มที่ 2 และ 5 ซึ่งมีจำนวนผลงาน 3 ชิ้น มีการจัดวางจังหวะอย่างสม่ำเสมอ ในลักษณะการใช้ระนาบรูปทรงซ้ำๆกัน และการจัดวางลวดลายซ้ำที่เป็นแบบแผน แต่เมื่อเปรียบเทียบการจัดวางจังหวะที่ว่างทั้ง 2 รูปแบบ จะเห็นได้ว่าการจัดจังหวะแบบสม่ำเสมอนั้นจะทำให้เกิดความส่งเสริมกันของรูปทรง ซึ่งสอดคล้องกับการสื่อบุคลิกสง่า หรูหรา ได้ดีกว่าการจัดวางจังหวะที่ว่างอย่างอิสระ

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

ในการจัดโครงสร้างองค์ประกอบให้มีบุคลิกสง่าหรูหรา พบว่ามีการใช้รูปแบบโครงสร้างหลายแบบ ได้แก่โครงสร้างเน้นเส้นแนวตั้ง โครงสร้างซ้ำ โครงสร้างตาราง และ โครงสร้างเน้นแนวเส้นโค้ง แต่เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบแล้วจะเห็นได้ว่าโครงสร้างซ้ำ โครงสร้างตาราง และ โครงสร้างเน้นเส้นแนวตั้ง เป็นโครงสร้างที่สามารถส่งเสริมการจัดวางรูปทรงบนที่ว่างให้สื่อถึงบุคลิก สง่า หรูหรา ได้ชัดเจนมากกว่า โครงสร้างโค้ง เนื่องจากโครงสร้างซ้ำ และโครงสร้างตาราง ให้ความรู้สึกถึงการส่งเสริมกัน ความมั่นใจ และมั่นคง โครงสร้างเน้นเส้นแนวตั้งให้ความรู้สึกถึงพลังผลักดัน และ ความมั่นคง แต่โครงสร้างโค้งนั้น ให้ความรู้สึก อ่อนช้อย เคลื่อนไหว

ข้อสรุปแนวการใช้ที่ว่างสำหรับบุคลิก สง่า หรูหรา(Elegant)

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าบุคลิกสง่า หรูหรมีการใช้ที่ว่างได้ดังนี้

1. ภาพและพื้นภาพ(Figure and Ground)

ผลงานบุคลิกสง่า หรูหราควรเป็นลักษณะผลงานที่ใช้ ภาพบนพื้นภาพแบบเรียบง่าย

2. รูปทรง และ กรอบภาพ (Element and Frame of Reference)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปทรงและ กรอบภาพ ให้แสดงถึงบุคลิกสง่า หรูหราได้แก่

-ลักษณะงานที่ใช้รูปที่ว่าง ในแนวเส้นตั้ง ซึ่งเกิดเมื่อใช้รูปทรงเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าแนวตั้ง และ กรอบภาพเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าแนวตั้ง

-ลักษณะงานที่ทิ้งระยะที่ว่างทางด้านซ้าย และขวาของรูปทรง เท่าๆกัน ซึ่งเกิดจากการวางรูปทรงไว้ที่แกนกลางของกรอบภาพ แบบสมมาตร

-ลักษณะงานการใช้กรอบลดหลั่นซ้อนกรอบภาพ เพื่อให้กรอบลดหลั่นส่งเสริมความสง่า หรูหรา

3. รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง ให้แสดงถึงบุคลิกสง่า หรูหรา ได้แก่

-ลักษณะงานที่ใช้มิติที่ว่างคู่ต้นหรือแบน จากการใช้ลายเส้น ขนาดของเส้นเท่าๆกัน ความเข้มข้นเท่าๆกัน

-ลักษณะงานที่ใช้ที่ว่างแบบรูปปิด จากการใช้รูปทรงที่มีการบรรจุของเส้นปิดล้อมที่ว่างไว้ภายใน

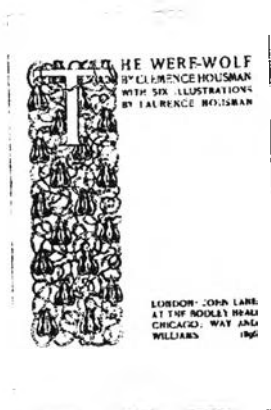
-ลักษณะงานที่มีการจัดวางระยะระหว่างที่ว่างบวกและลบอย่างสม่ำเสมอ มีขนาดสัดส่วนของพื้นที่ที่ว่างบวกน้อยกว่าหรือเท่ากับที่ว่างลบ

4. โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ ให้แสดงถึงบุคลิกสง่า หรูหรา ได้แก่โครงสร้างเน้นเส้นแนวตั้ง โครงสร้างซ้ำ และโครงสร้างตาราง โดยเน้นที่โครงสร้างเน้นเส้นแนวตั้ง

ผลงานเรขศิลป์บุคคลิกสง่างาม อ่อนช้อย (Grace)

จากการคัดเลือกผลงานเรขศิลป์ อาร์ต นูโว ปรากฏว่ามีผลงานบุคคลิกสง่างาม อ่อนช้อย (Grace) ทั้งหมด 11 ชิ้น แบ่งกลุ่มผลงานได้ 6 กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผลงานลำดับที่ a2 และ a4

ผลงานลำดับที่ a2

ภาพที่ 69 ผลงานหน้ารองปกหนังสือ (Title pages for The Were-Wolf), 1896

โดย ลอร์เรนซ์ เฮาว์สแมน (Laurence Housman)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่ a4

ภาพที่ 70 ผลงานหน้าปกหนังสือ, 1894-95

(Covers for The Inland Printer)

โดย วิลล์ เบรดเลย์ (Will Bradley)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

กลุ่มที่ 3 ผลงานลำดับที่ c1-c2

ผลงานลำดับที่ c1

ภาพที่ 73 ผลงานหน้าปกหนังสือ (Covers for The Inland Printer), 1894

โดย วิลล์ เบรดเลย์ (Will Bradley)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

LA LIBRE ESTHETIQUE.
SALOON AM HUBER MUSEUM.
MODELE REPRODUCTIONS POUR
L'ARTISTE. 27 FAVRIER
PREMIERE EXPOSITION

กลุ่มที่4ผลงานลำดับที่d1-d3

ผลงานลำดับที่d1

ภาพที่75 ผลงานโปสเตอร์ (La Libre Esthetique
Poster)

โดย กิสเบิร์ต คอมบาซ(Gisbert Combaz) 1898

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่d2

ภาพที่76 ผลงานโปสเตอร์ (Fifth Vienna
Secession Exhibition Poster), 1899

โดย โคโลแมน โมเซอร์(Koloman Moser)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่d3

ภาพที่77 ผลงานหน้าปกหนังสือ (Cover for Ver
Sacrum), 1899

โดย โคโลแมน โมเซอร์(Koloman Moser)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

กลุ่มที่5ผลงานลำดับที่e1

ผลงานลำดับที่e1

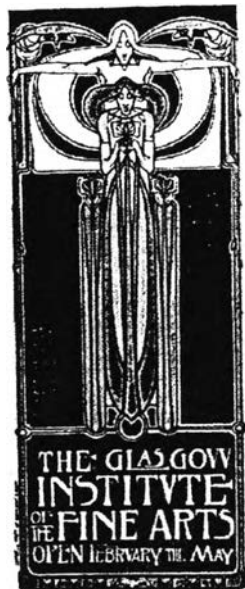
ภาพที่7 จากบทที่2หน้า11 ผลงานโปสเตอร์
(Glasgow Institute of the Fine Arts Poster),
1901 โดย เจ เฮอเบิร์ต แม็กเนียร์ และ มาร์กาเรท
และ ฟรานเซส แม็กโดนัลด์ (J. Herbert MacNair
and Margaret and Frances Macdonald)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs , Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast และ
Thirty Centuries of Graphic Design

โดยJame Graig and Bruce Barton

กลุ่มที่6ผลงานลำดับที่f1-f3

ผลงานลำดับที่f1

ภาพที่8จากบทที่2หน้า11 ผลงานโปสเตอร์
(Poster for Job Cigarette Paper), 1898

โดย อัลฟอนส์ มุชา(Alphonse Mucha)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่f2

ภาพที่79 ผลงานปกหนังสือ (Cover for Wiener
Chic), 1906

โดย อัลฟอนส์ มุชา(Alphonse Mucha)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่13

ภาพที่80 ผลงานโปสเตอร์ (Poster for L'Ermitage Magazine)

โดย พอล เบอร์ดิน(Paul Berthon) 1900

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

กลุ่มที่7ผลงานลำดับที่g1

ผลงานลำดับที่g1

ภาพที่81 ผลงานโปสเตอร์ (Poster for Delftsche Slaolie Salad Oil), 1894

โดย แจน ทูรอป(Jan Toorop)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

จากสรุปการใช้ที่ว่างจากผลงานเรขศิลป์ อาร์ต นูโว ในตารางที่ 21 สามารถคัดเลือกนำมา เฉพาะผลงานที่มีบุคลิกสง่างามอ่อนช้อย ที่แสดงการใช้ที่ว่างได้ดังในตารางที่23 หน้า155 และวิเคราะห์ สรุปแนวการใช้ที่ว่างบุคลิกสง่างามอ่อนช้อย ได้ดังในหน้า156

ตารางที่ 23 สรุปการใช้ที่ว่างจากผลงานเรขศิลป์ อาร์ต นูโว(Art Nouveau) บุคลิกสง่างาม อ่อนช้อย (Grace)

ผลงานเรขศิลป์กลุ่มที่	ลำดับผลงานที่	ภาพ & พื้นภาพ		รูปทรงและกรอบภาพ								รูปแบบที่ว่าง							โครงสร้างองค์ประกอบ																																																																																																																																																																																																																																																																																																													
		☐		รูปทรง				กรอบภาพ				ตำแหน่งรูปทรง			☐																																																																																																																																																																																																																																																																																																																	

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างบุคลิกสง่างาม อ่อนช้อย (Grace)

ผลงานเรขศิลป์อาร์ต นูโว จัดเป็นผลงานที่บุคลิกสง่างาม อ่อนช้อย ได้ 6 กลุ่ม 11 ชิ้นดังนี้

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ผลงานลำดับที่ a2 และ a4

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ผลงานลำดับที่ c1

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ผลงานลำดับที่ d1 d2 และ d3

กลุ่มที่ 5 ได้แก่ผลงานลำดับที่ e1

กลุ่มที่ 6 ได้แก่ผลงานลำดับที่ f1 f2 และ f3

กลุ่มที่ 7 ได้แก่ผลงานลำดับที่ g1

จากตารางที่ 21 ซึ่งได้สรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานทั้งหมดในยุคเรขศิลป์อาร์ต นูโว สามารถนำมาจัดแยกเป็นการสรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานเรขศิลป์ที่มีบุคลิกสง่างาม อ่อนช้อย ได้ในตารางที่ 23 และจากตารางที่ 23 นี้ได้นำมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์การใช้ที่ว่างสำหรับบุคลิกสง่างาม อ่อนช้อย ได้ดังนี้

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ ภาพ และ พื้นภาพ (Figure and Ground)

จากตารางที่ 23 พบว่าจากผลงานบุคลิกสง่างาม อ่อนช้อย ทั้งหมด 11 ชิ้น นั้นมีผลงานที่ใช้พื้นภาพเรียบง่าย 7 ชิ้น และผลงานที่ใช้พื้นภาพซับซ้อน 4 ชิ้น ดังนั้นจึงสรุปว่าบุคลิกสง่างาม อ่อนช้อย ควรใช้พื้นภาพแบบเรียบง่าย

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปทรง และ กรอบภาพ

(Element and Frame of Reference)

ความสัมพันธ์ของรูปทรงและกรอบภาพอันมีผลต่อที่ว่างในผลงานเรขศิลป์บุคลิก สง่างาม อ่อนช้อย นั้น มีประเด็นด้วยกันได้แก่ ลักษณะของรูปทรง และ ตำแหน่งของรูปทรง

ลักษณะของรูปทรง

จากตารางที่ 23 พบว่ามีการใช้รูปทรงหลัก 2 แบบ ผลงานในกลุ่มที่ 1 ลำดับที่ a1 ใช้รูปทรงสี่เหลี่ยม ซึ่งการใช้รูปทรงหลักสี่เหลี่ยมภายในกรอบภาพสี่เหลี่ยม ทำให้เกิดที่ว่างตอบรับด้วยรูปทรงสี่เหลี่ยมให้ความรู้สึกสงบนิ่ง มั่นคง

ผลงานในกลุ่มที่ 5 ใช้รูปทรงหลักสูงยาวในแนวตั้ง เมื่อในกรอบภาพสี่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวตั้ง ทำให้เกิดที่ว่างตอบรับด้วยรูปทรงสูงยาวในแนวตั้งเช่นเดียวกันซึ่งให้ความรู้สึกเบาและสง่างาม

ผลงานในกลุ่มที่ 3 4 6 และ 7 ใช้รูปทรงหลักรูปโค้งภายในกรอบภาพสี่เหลี่ยม ซึ่งทำให้เกิดที่ว่างตอบรับด้วยรูปทรงโค้งให้ความรู้สึกที่อ่อนช้อย เคลื่อนไหว และมีชีวิต

เมื่อเปรียบเทียบรูปแบบที่ว่างทั้ง3แบบจะเห็นได้ว่าบุคลิกสง่างามอ่อนช้อย ควรใช้ที่ว่างรูปทรงโค้ง ผสมผสานกับที่ว่างในแนวเส้นตั้ง โดยให้เกิดรูปที่ว่างโค้งเป็นแถบยาวในแนวตั้ง เนื่องจากที่ว่างรูปทรงโค้งให้ความอ่อนช้อย ส่วนที่ว่างในแนวตั้งให้ความสง่างาม

ตำแหน่งของรูปทรง

ในการวิเคราะห์เรื่องตำแหน่งรูปทรง จากผลงานทั้ง6กลุ่ม พบว่ามีการจัดวางตำแหน่งรูปทรง2แบบ ผลงานกลุ่มที่5 มีการจัดตำแหน่งรูปทรงโดยใช้ความสมดุลแบบสมมาตร ส่วนที่เหลือได้แก่ผลงานในกลุ่มที่1 3 4 6 และ7 มีการจัดตำแหน่งรูปทรงโดยใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร ซึ่งการจัดวางโดยใช้สมดุลแบบอสมมาตรนั้นจะให้ความรู้สึกที่เป็น ธรรมชาติ และดูเคลื่อนไหว ในขณะที่ความสมดุลแบบสมมาตรให้ความรู้สึกที่ มั่นคง แข็งแรง และสงบนิ่ง เมื่อเปรียบเทียบแล้วจะเห็นได้ว่าการจัดวางตำแหน่งรูปทรง โดยใช้ความสมดุลแบบอสมมาตรนั้น สอดคล้องกับบุคลิก สง่างาม อ่อนช้อย มากกว่า

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

รูปแบบที่ว่างในการวิเคราะห์มี3รูปแบบด้วยกันได้แก่ มิติของที่ว่าง ที่ว่างแบบรูปปิดหรือเปิด และที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบ

มิติของที่ว่าง

จากการวิเคราะห์เรื่องมิติที่ว่าง พบว่าผลงานบุคลิก สง่างาม อ่อนช้อย ทั้ง6กลุ่มนี้ใช้มิติที่ว่างตั้งที่ภาพดูแบน เนื่องจากเป็นลักษณะผลงานที่สร้างรูปทรงแบนๆตัดขอบด้วยลวดลายเส้น ไม่มีการไล่ลำดับขนาด ทิศทาง ที่ว่าง และการไล่แสงเงาของรูปทรงที่แสดงให้เห็นความลึกของภาพ ดังนั้นสรุปได้ว่าบุคลิกสง่างาม อ่อนช้อยนั้นใช้มิติที่ว่างแบบตั้ง

ที่ว่างแบบรูปปิด หรือ แบบรูปเปิด

จากตารางที่23พบว่า ผลงานบุคลิก สง่างามอ่อนช้อย ทั้งหมด11ชิ้น มีผลงานที่ใช้รูปแบบที่ว่างแบบรูปปิด9ชิ้น และ ผลงานที่ใช้ที่ว่างแบบรูปเปิดเพียง2ชิ้น ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าบุคลิกสง่างามอ่อนช้อย ควรใช้ที่ว่างแบบรูปปิด ด้วยการจัดวางเส้นที่ปิดล้อมการเคลื่อนไหวของที่ว่าง

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ

ในการวิเคราะห์เรื่องขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวก และที่ว่างลบ จากผลงานบุคลิกสง่างาม อ่อนช้อย พบว่าผลงานกลุ่มที่1 และ3 ซึ่งมีจำนวนผลงาน3ชิ้น มีขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบ เนื่องจากเป็นผลงานที่มีการเว้นที่ว่างค่อนข้างมาก ผลงานกลุ่มที่5 ซึ่งมีจำนวนผลงาน1ชิ้น มีขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกและที่ว่างลบใกล้เคียงกัน ผลงานกลุ่มที่ 4 6 และ7 ซึ่งมีจำนวนผลงาน7ชิ้น มีขนาดสัดส่วนที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบเนื่องจากเป็นผลงานที่มีรายละเอียดของลายเส้นและลายประดับมากขึ้น ขนาดสัดส่วนที่ว่างทั้ง3แบบ ต่างก็สามารถแสดงให้เห็นความอ่อนช้อยได้โดยการใส่เส้นโค้ง แต่การให้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่าหรือเท่ากับที่ว่างลบนั้นจะสามารถสื่อถึงความสง่างามได้ดีที่สุดเนื่อง

จากมีการเว้นพื้นที่ว่างไว้ให้เห็นโครงสร้างในแนวเส้นตั้งที่แสดงถึงความสง่างาม ดังนั้นจึงสรุปว่าบุคลิกสง่างามอ่อนช้อย ควรให้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกลบน้อยกว่าหรือเท่ากับที่ว่างลบ

ส่วนการวิเคราะห์เรื่องจังหวะของที่ว่างบวกลบ พบว่าผลงานกลุ่มที่ 1 3 4 และ 6 ซึ่งมีจำนวนผลงาน 9 ชิ้น มีจังหวะการแทรกตัวของที่ว่างลบหรือที่ว่างขาวเข้าไประหว่างที่ว่างบวกลบอย่างไม่สม่ำเสมอ เนื่องจากมีการจัดวางตำแหน่งรูปทรงอย่างอิสระ ส่วนผลงานในกลุ่มที่ 5 และ 7 ซึ่งมีจำนวนผลงานเพียง 2 ชิ้น มีจังหวะการแทรกตัวของที่ว่างลบหรือที่ว่างขาวเข้าไประหว่างที่ว่างบวกลบอย่างสม่ำเสมอ ในลักษณะการใช้ระนาบรูปทรงซ้ำๆกัน และการจัดวางลดหลาดซ้ำที่เป็นแบบแผน

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าบุคลิกสง่างาม อ่อนช้อย เป็นการใช้จังหวะที่ว่างอย่างไม่สม่ำเสมอ

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

จากตารางที่ 23 พบว่าผลงานบุคลิกสง่างาม อ่อนช้อย มีการใช้รูปแบบโครงสร้างหลายโครงสร้าง ได้แก่โครงสร้างเน้นเส้นแนวตั้ง โครงสร้างซ้ำ โครงสร้างตาราง และ โครงสร้างเน้นแนวเส้นโค้ง แต่เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบแล้วจะเห็นได้ว่าโครงสร้างเน้นแนวเส้นโค้ง และโครงสร้างเน้นเส้นแนวตั้ง เป็นโครงสร้างที่สามารถส่งเสริมการจัดวางรูปทรงบนที่ว่างให้สื่อถึงความสง่างามอ่อนช้อยได้ดีกว่า เนื่องจากโครงสร้างเน้นแนวเส้นโค้งให้ความรู้สึกถึงความเคลื่อนไหว โครงสร้างเน้นเส้นแนวตั้ง ให้ความรู้สึกสง่างาม

ข้อสรุปแนวการใช้ที่ว่างสำหรับบุคลิก สง่างาม อ่อนช้อย(Grace)

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสามารถสรุปแนวสง่างาม อ่อนช้อยใช้ที่ว่างได้ดังนี้

1. ภาพและพื้นภาพ(Figure and Ground)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ ภาพและพื้นภาพ ให้แสดงถึงบุคลิกสง่างาม อ่อนช้อยได้แก่ภาพบนพื้นภาพ เรียบง่าย

2. รูปทรง และ กรอบภาพ (Element and Frame of Reference)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปทรงและ กรอบภาพ ให้แสดงถึงบุคลิกสง่างาม อ่อนช้อยได้แก่

-ลักษณะงานที่ใช้รูปที่ว่าง ในแนวเส้นโค้งแถบยาวในแนวตั้ง ซึ่งเกิดเมื่อใช้รูปทรงเป็นรูปโค้งแถบยาวในแนวตั้ง ในกรอบภาพรูปสี่เหลี่ยมในแนวตั้ง

-ลักษณะงานที่ทิ้งระยะที่ว่างทางด้านซ้าย และขวาของรูปทรง ไม่เท่าๆกัน ซึ่งเกิดจากการจัดวางรูปทรงแบบอสมมาตร

3. รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง ให้แสดงถึงบุคลิกสง่างาม อ่อนช้อย ได้แก่

-ลักษณะงานที่ใช้มิติที่ว่าง2มิติที่ภาพดูตื้นหรือแบน จากการใช้ลายเส้น ขนาดใกล้เคียงกัน ไม่มี การไล่แสงเงา

-ลักษณะงานที่ใช้ได้ทั้งที่ว่างแบบรูปปิด ด้วยการจัดวางเส้นที่ปิดล้อมการเคลื่อนไหวของที่ว่าง

-ลักษณะงานที่ใช้จังหวะที่ว่างแบบไม่สม่ำเสมอ และมีขนาดสัดส่วนของพื้นที่ที่ว่างบวกลบน้อยกว่าหรือเท่ากับที่ว่างรูป

4. โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ ให้แสดงถึงบุคลิกสง่างาม อ่อนช้อย ได้แก่โครงสร้างแน่นเส้นโค้ง และโครงสร้างแน่นเส้นแนวตั้ง

ผลงานเรขศิลป์บุคลิกผู้หญิง (Feminine)

จากการคัดเลือกผลงานเรขศิลป์ อาร์ต นูโว ปรากฏว่ามีผลงานบุคลิกผู้หญิง (Feminine) ทั้งหมด 12 ชิ้น แบ่งกลุ่มผลงานได้ 6 กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่1ผลงานลำดับที่a1-a4

ผลงานลำดับที่a1

ภาพที่68 ผลงานหน้ารองปกหนังสือ (Title pages for The Sphinx), 1894

โดย ชาร์ลส์ ริกเกตส์ (Charles Ricketts)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่a4

ภาพที่70 ผลงานหน้าปกหนังสือ, 1894-95

(Covers for The Inland Printer)

โดย วิลล์ เบรดเลย์ (Will Bradley)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

กลุ่มที่3ผลงานลำดับที่c1

ผลงานลำดับที่c1

ภาพที่73 ผลงานหน้าปกหนังสือ (Covers for The Inland Printer), 1894

โดย วิลล์ เบรดเลย์ (Will Bradley)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

LA LIBRE ESTHETIQUE
SALOON ARTISTE MUSÉE
HODOPHILE DE LOANSE
ALPTEURIE 27 FEVERIER
PREX DE L'ESTHETIQUE

กลุ่มที่4ผลงานลำดับที่d1-d3

ผลงานลำดับที่d1

ภาพที่75 ผลงานโปสเตอร์ (La Libre Esthetique
Poster)

โดย กิสเบิร์ต คอมบาซ(Gisbert Combaz) 1898

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่d2

ภาพที่76 ผลงานโปสเตอร์ (Fifth Vienna
Secession Exhibition Poster), 1899

โดย โคลแมน โมเซอร์(Koloman Moser)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่d3

ภาพที่77 ผลงานหน้าปกหนังสือ (Cover for Ver
Sacrum), 1899

โดย โคลแมน โมเซอร์(Koloman Moser)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

กลุ่มที่6ผลงานลำดับที่f1-f3

ผลงานลำดับที่f1

ภาพที่8จากบทที่2หน้า11 ผลงานโปสเตอร์
(Poster for Job Cigarette Paper), 1898

โดย อัลฟอนส์ มูชา(Alphonse Mucha)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่f2

ภาพที่79 ผลงานปกหนังสือ (Cover for Wiener
Chic), 1906

โดย อัลฟอนส์ มูชา(Alphonse Mucha)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่f3

ภาพที่80 ผลงานโปสเตอร์ (Poster for
L'Ermitage Magazine)

โดย พอล เบอร์ดัน(Paul Berthon) 1900

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

กลุ่มที่7ผลงานลำดับที่g1

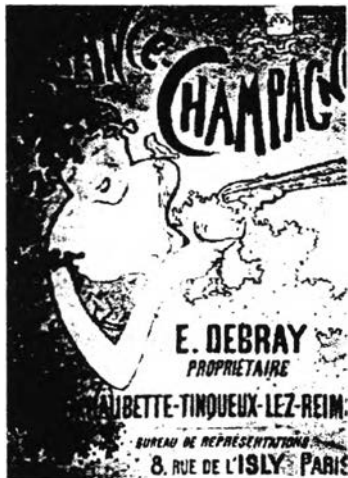
ผลงานลำดับที่g1

ภาพที่81 ผลงานโปสเตอร์ (Poster for Delftsche Slaolie Salad Oil), 1894

โดย แจน ทูรอป(Jan Toorop)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

กลุ่มที่7ผลงานลำดับที่ h3-h4

ผลงานลำดับที่h3

ภาพที่84 ผลงานโปสเตอร์ (France-Champagne Poster), 1891

โดย เพ็ญรี บอนนาร์ด(Pierre Bonnard)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs และ Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่h4

ภาพที่85เป็นผลงานโปสเตอร์ (Poster for Bicycles), 1890-95

โดย จูลส์ ชาเรต์(Jules Cheret)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs และ A History of Visual Communication โดย Muller-Brock Mamm

จากสรุปการใช้ที่ว่างจากผลงานเรขาคณิต อาร์ต นูโว ในตารางที่ 21 สามารถคัดเลือกนำมา เฉพาะผลงานที่มีบุคลิกผู้หญิง ที่แสดงการใช้ที่ว่างได้ดังในตารางที่24 หน้า164 และวิเคราะห์สรุปแนว การใช้ที่ว่างบุคลิกผู้หญิง ได้ดังในหน้า165

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างบุคลิกผู้หญิง (Feminine)

ผลงานเรขศิลป์อาร์ต นูโว จัดเป็นผลงานที่บุคลิกผู้หญิง ได้6กลุ่ม ทั้งหมด12ชิ้นดังนี้

กลุ่มที่1 ได้แก่ผลงานลำดับที่a1 และa4

กลุ่มที่3 ได้แก่ผลงานลำดับที่c1

กลุ่มที่4 ได้แก่ผลงานลำดับที่d1 d2 และd3

กลุ่มที่6 ได้แก่ผลงานลำดับที่f1 f2 และf3

กลุ่มที่7 ได้แก่ผลงานลำดับที่g1

กลุ่มที่8 ได้แก่ผลงานลำดับที่h3และ h4

จากตารางที่21 ซึ่งได้สรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานทั้งหมดในยุคเรขศิลป์อาร์ต นูโว สามารถนำมาจัดแยกเป็นการสรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานเรขศิลป์ที่มีบุคลิกผู้หญิง ได้ในตารางที่ 24 และจากตารางที่24นี้ได้นำมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์การใช้ที่ว่างสำหรับบุคลิกผู้หญิง ได้ดังนี้

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ ภาพ และ พื้นภาพ(Figure and Ground)

จากตารางที่24พบว่าผลงานกลุ่มที่ 1 3 และ4 ซึ่งมีจำนวนผลงาน6ชิ้นงาน ใช้พื้นภาพแบบเรียบง่าย ผลงานกลุ่มที่5 6 และ7 ซึ่งมีจำนวนผลงาน6ชิ้นงานเท่ากัน ใช้พื้นภาพที่ซับซ้อน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าบุคลิกผู้หญิง สามารถใช้ได้ทั้งภาพที่มีพื้นภาพเรียบง่ายและซับซ้อน

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปทรง และ กรอบภาพ

(Element and Frame of Reference)

ความสัมพันธ์ของรูปทรงและกรอบภาพอันมีผลต่อที่ว่างในผลงานเรขศิลป์บุคลิก ผู้หญิงนั้น มี2ประเด็นด้วยกันได้แก่ ลักษณะของรูปทรง และ ตำแหน่งของรูปทรง

ลักษณะของรูปทรง

จากตารางที่24พบว่าส่วนผลงานส่วนใหญ่มีการใช้รูปทรงหลักรูปโค้ง ภายในกรอบสี่เหลี่ยม ซึ่งทำให้เกิดที่ว่างตอบรับด้วยรูปทรงโค้งให้ความรู้สึกที่อ่อนช้อย เคลื่อนไหว และมีชีวิต ยกเว้นผลงานลำดับที่a1 ในกลุ่มที่1ที่ใช้รูปทรงกรอบสี่เหลี่ยม แต่รายละเอียดรูปทรงภายในกรอบสี่เหลี่ยมนั้นเป็นรูปทรงโค้งเช่นกัน

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าบุคลิกผู้หญิงใช้รูปทรงหลักรูปโค้ง ภายในกรอบภาพสี่เหลี่ยม ซึ่งทำให้เกิดที่ว่างตอบรับด้วยรูปทรงโค้ง

ตำแหน่งของรูปทรง

จากตารางที่24 พบว่ามีการจัดตำแหน่งรูปทรงโดยใช้ความสมดุลแบบสมมาตร ซึ่งการจัดวางโดยใช้สมดุลแบบสมมาตรนั้นจะให้ความรู้สึกที่เป็น ธรรมชาติ และดูเคลื่อนไหว สอดคล้องกับการสื่อถึงบุคลิกผู้หญิง

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

รูปแบบที่ว่างในการวิเคราะห์มี3รูปแบบด้วยกันได้แก่ มิติของที่ว่าง ที่ว่างแบบรูปปิดหรือเปิด และที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบ

มิติของที่ว่าง

จากตารางที่24พบว่าผลงานกลุ่มที่1 3 4 6 และ7ซึ่งมีจำนวนผลงาน10ชิ้น ใช้ที่ว่างลงตาแบบที่ว่างตัน ที่ภาพดูแบน เนื่องจากเป็นลักษณะผลงานที่สร้างรูปทรงแบนๆตัดขอบด้วยลวดลายเส้น ไม่มีการไล่แสงเงาของรูปทรงที่แสดงให้เห็นความรู้สึกของภาพ ส่วนผลงานกลุ่มที่8 ซึ่งมีจำนวนผลงานเพียง2ชิ้น เป็นผลงานที่มีการไล่โทนสีเข้มและอ่อนแสดงบรรยากาศที่ร่าเริง ทำให้ภาพดูมีชีวิตชีวา ดังนั้นจึงสรุปว่าบุคลิกผู้หญิงนั้นควรใช้มิติที่ว่างตันหรือที่ว่างแบบ2มิติ เนื่องจากจะเห็นได้ว่าผลงานที่มีมิติที่ว่างตันนั้นสามารถใช้เส้นที่มีความโค้งอ่อนช้อยและกลมกลืนกันสร้างรูปทรงและที่ว่างสื่อถึงความเป็นผู้หญิงได้อย่างชัดเจน ในขณะที่ผลงานกลุ่มที่แสดงมิติความรู้สึกของภาพนั้น สื่อความเป็นผู้หญิงด้วยภาพผู้หญิงและเน้นเรื่องการโทนสีที่แสดงบรรยากาศมากกว่ารูปทรงและที่ว่าง

ดังนั้นสรุปได้ว่ามิติที่ว่างแบบตันนั้นจะแสดงบุคลิกผู้หญิงในแบบของอาร์ต นูโว ได้ชัดเจนกว่าที่ว่างที่มีมิติความรู้สึก

ที่ว่างแบบรูปปิด หรือ แบบรูปเปิด

จากตารางที่24พบว่า ผลงานกลุ่มที่ 3 4 6 และ7 ซึ่งมีจำนวนผลงาน8ชิ้น เป็นการสร้างลวดลายที่เกิดจากการบรรจบกันของเส้นปิดล้อมการเคลื่อนไหวของที่ว่าง ซึ่งจัดเป็นที่ว่างรูปแบบปิด ส่วนผลงานในกลุ่มที่1และ8 ซึ่งมีจำนวนผลงานเพียง4ชิ้น มีการจัดวางรูปทรงโดยเว้นระยะที่ว่างระหว่างทำให้ที่ว่างสามารถเคลื่อนไหวไปในระหว่างรูปทรงได้ ดังนั้นจึงสรุปว่าบุคลิกผู้หญิงควรใช้ที่ว่างแบบรูปปิดโดยให้ลักษณะเส้นที่ใช้มีความต่อเนื่องโดยตลอดความยาวของเส้นล้อมรอบรูปทรง ซึ่งจะให้ความรู้สึกกลมกลืน อ่อนช้อย

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ

ในการวิเคราะห์เรื่องขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวก และที่ว่างลบ จากผลงานบุคลิกผู้หญิง พบว่า ผลงานกลุ่มที่1และ3 ซึ่งมีจำนวนผลงาน3ชิ้น มีขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบเนื่องจาก เป็นผลงานที่มีการเว้นที่ว่างค่อนข้างมาก ผลงานกลุ่มที่8 ซึ่งมีจำนวนผลงาน2ชิ้น มีขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกและที่ว่างลบใกล้เคียงกัน ผลงานกลุ่มที่ 4 6และ7 ซึ่งมีจำนวนผลงาน7ชิ้น มีขนาดสัดส่วนที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบเนื่องจากเป็นผลงานที่มีรายละเอียดของลายเส้นและลายประดับมาก จึงสรุปได้ว่า บุคลิกผู้หญิงควรใช้ขนาดส่วนของที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบ

ส่วนการวิเคราะห์เรื่องจังหวะของที่ว่างบวก และที่ว่างลบ จากผลงานบุคลิกผู้หญิงพบว่าผลงาน ทั้ง6กลุ่มนั้น มีจังหวะการแทรกตัวของที่ว่างลบหรือที่ว่างขาวเข้าไประหว่างที่ว่างบวกอย่างไม่สม่ำเสมอ เนื่องจากมีการจัดวางตำแหน่งรูปทรงอย่างอิสระ แต่ผลงานกลุ่มที่7 และ6 เฉพาะในส่วนที่เป็นแนวลายเส้นผมของผู้หญิง และลวดลายประดับนั้น มีจังหวะการจัดวางซ้ำๆระหว่างที่ว่างบวกและที่ว่างลบอย่างสม่ำเสมอ

กล่าวได้ว่าบุคลิกผู้หญิง เป็นการใช้จังหวะที่ว่างแบบผสมผสานกัน โดยใช้จังหวะที่ว่างอย่างไม่สม่ำเสมอกับการจัดวางรูปทรงหลัก และใช้จังหวะที่ว่างอย่างสม่ำเสมอกับรายละเอียดเช่นลวดลาย

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

จากตารางที่24พบว่าผลงานที่มีบุคลิกผู้หญิงมีการใช้รูปแบบโครงสร้างหลายแบบ ได้แก่โครงสร้างตาราง โครงสร้างซ้ำ และ โครงสร้างเน้นแนวเส้นโค้ง แต่เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบแล้วจะเห็นว่า โครงสร้างเน้นแนวเส้นโค้ง และโครงสร้างซ้ำ เป็นโครงสร้างที่สามารถส่งเสริมการจัดวางรูปทรงบนที่ว่างให้สื่อถึงบุคลิกผู้หญิงได้ดีกว่า เนื่องจากโครงสร้างเน้นแนวเส้นโค้งให้ความรู้สึกถึงความเคลื่อนไหว โครงสร้างซ้ำให้ความรู้สึกที่คล้ายตามกันของความอ่อนโค้ง ในขณะที่ โครงสร้างตาราง ให้ความรู้สึกถึงความมั่นคง และประสิทธิภาพ

ข้อสรุปแนวการใช้ที่ว่างสำหรับบุคลิก ผู้หญิง(Elegant)

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสามารถสรุปแนวผู้หญิงใช้ที่ว่างได้ดังนี้

1. ภาพและพื้นภาพ(Figure and Ground)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ ภาพและพื้นภาพ ให้แสดงถึงบุคลิกผู้หญิงได้แก่ภาพบนพื้นภาพ เรียบง่าย และภาพบนพื้นภาพ ซับซ้อน

2. รูปทรง และ กรอบภาพ (Element and Frame of Reference)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปทรงและ กรอบภาพ ให้แสดงถึงบุคลิกผู้หญิงได้แก่

-ลักษณะงานที่ใช้รูปที่ว่าง ในแนวเส้นโค้ง ซึ่งเกิดเมื่อใช้รูปทรงเป็นรูปโค้ง ในกรอบภาพรูปสี่เหลี่ยม

-ลักษณะงานที่ทิ้งระยะที่ว่างทางด้านซ้าย และขวาของรูปทรง ไม่เท่าๆกัน ซึ่งเกิดจากการจัดวางรูปทรงแบบอสมมาตร

3. รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง ให้แสดงถึงบุคลิกผู้หญิง ได้แก่

-ลักษณะงานที่ใช้มิติที่ว่างแบบ 2 มิติ ที่เน้นการใช้ลายเส้น ที่มีขนาดรูปทรงใกล้เคียงกัน ไม่มีการไล่แสงเงา

-ลักษณะงานที่ใช้ที่ว่างแบบรูปปิด โดยการจัดวางเส้นที่ปิดล้อมการเคลื่อนไหวของที่ว่าง

-ลักษณะงานที่ใช้จังหวะที่ว่างอย่างไม่สม่ำเสมอกับการจัดวางรูปทรงหลัก และใช้จังหวะที่ว่างอย่างสม่ำเสมอกับรายละเอียดเช่นลวดลาย โดยให้ขนาดสัดส่วนของพื้นที่ที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบ

4. โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ ให้แสดงถึงบุคลิกผู้หญิง ได้แก่การใช้โครงสร้างเส้นโค้งและโครงสร้างซ้ำ

ผลงานเรขศิลป์บุคคลิกมีชีวิตชีวา(Lively)

จากการคัดเลือกผลงานเรขศิลป์ อาร์ต นูโว ปรากฏว่ามีผลงานบุคคลิกมีชีวิตชีวา(Lively)ทั้งหมด 11 ชิ้น แบ่งกลุ่มผลงานได้ 6 กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่1ผลงานลำดับที่a1-a4

ผลงานลำดับที่a4

ภาพที่70 ผลงานหน้าปกหนังสือ, 1894-95

(Covers for The Inland Printer)

โดย วิลล์ เบรดเลย์(Will Bradley)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meg

กลุ่มที่3ผลงานลำดับที่c1

ผลงานลำดับที่c1

ภาพที่73 ผลงานหน้าปกหนังสือ (Covers for The Inland Printer), 1894

โดย วิลล์ เบรดเลย์(Will Bradley)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

กลุ่มที่4ผลงานลำดับที่d3

ผลงานลำดับที่d3

ภาพที่77 ผลงานหน้าปกหนังสือ (Cover for Ver Sacrum), 1899

โดย โคโลแมน โมเซอร์(Koloman Moser)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

กลุ่มที่6ผลงานลำดับที่f1-f3

ผลงานลำดับที่f1

ภาพที่8 จากบทที่2 หน้า11 ผลงานโปสเตอร์
(Poster for Job Cigarette Paper), 1898

โดย อัลฟอนส์ มูชา(Alphonse Mucha)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่f2

ภาพที่79 ผลงานปกหนังสือ (Cover for Wiener
Chic), 1906

โดย อัลฟอนส์ มูชา(Alphonse Mucha)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่f3

ภาพที่80 ผลงานโปสเตอร์ (Poster for
L'Ermitage Magezine)

โดย พอล เบอร์ดัน(Paul Berthon) 1900

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

กลุ่มที่7ผลงานลำดับที่g1

ผลงานลำดับที่g1

ภาพที่81 ผลงานโปสเตอร์ (Poster for Delftsche Slaolie Salad Oil), 1894

โดย แจน ทูรอป(Jan Toorop)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

กลุ่มที่8ผลงานลำดับที่h1-h4

ผลงานลำดับที่h1

ภาพที่82 ผลงานโปสเตอร์ (Elysee Montmartre Bal Masque Poster) โดย จูลส์ ชาเรต์(Jules Cheret) 1896

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่h2

ภาพที่83 ผลงานโปสเตอร์ (Moulin Rouge Poster) โดย เฮนรี เดอ ทัวลุส เลอเทียร์ก(Henri de Toulouse-Lautrec) 1891

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs และ A History of Visual Communication โดย Muller-Brock Mamm

กลุ่มที่7ผลงานลำดับที่ h3-h4

ผลงานลำดับที่h3

ภาพที่84 ผลงานโปสเตอร์ (France-Champagne Poster), 1891

โดย เพ็ญรี บอนนาร์ต(Pierre Bonnard)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs และ Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่h4

ภาพที่85 เป็นผลงานโปสเตอร์ (Poster for Bicycles), 1890-95

โดย จูลส์ ชาเรต์(Jules Cheret)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs และ A History of Visual Communication โดย Muller-Brock Mamm

จากสรุปการใช้ที่ว่างจากผลงานเรขศิลป์ อาร์ต นูโว ในตารางที่ 21 สามารถคัดเลือกนำมา เฉพาะผลงานที่มีบุคลิกมีชีวิตชีวา ที่แสดงการใช้ที่ว่างได้ดังในตารางที่25 หน้า173 และวิเคราะห์สรุป แนวการใช้ที่ว่างบุคลิกมีชีวิตชีวา ได้ดังในหน้า174

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างบุคคลิกมีชีวิตชีวา(Lively)

ผลงานเรขศิลป์อาร์ต นูโว จัดเป็นผลงานที่บุคคลิกมีชีวิตชีวา ได้6กลุ่ม จำนวนผลงานทั้งหมด11 ชิ้น ดังนี้

กลุ่มที่1 ได้แก่ผลงานลำดับที่a4

กลุ่มที่3 ได้แก่ผลงานลำดับที่c1

กลุ่มที่4 ได้แก่ผลงานลำดับที่d3

กลุ่มที่6 ได้แก่ผลงานลำดับที่f1 f2และf3

กลุ่มที่7 ได้แก่ผลงานลำดับที่g1

กลุ่มที่8 ได้แก่ผลงานลำดับที่h1 h2 h3และh4

จากตารางที่21 ซึ่งได้สรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานทั้งหมดในยุคเรขศิลป์อาร์ต นูโว สามารถนำมาจัดแยกเป็นการสรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานเรขศิลป์ที่มีบุคคลิกมีชีวิตชีวา ได้ในตารางที่25 และจากตารางที่25นี้ได้นำมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์การใช้ที่ว่างสำหรับบุคคลิกมีชีวิตชีวา ได้ดังนี้

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ ภาพ และ พื้นภาพ(Figure and Ground)

การวิเคราะห์เรื่องภาพ และ พื้นภาพ จากผลงานบุคคลิกมีชีวิตชีวาทั้ง6กลุ่ม พบว่าผลงานกลุ่มที่ 1 3 และ4 ซึ่งมีจำนวนผลงานเพียง3ชิ้น ใช้พื้นภาพแบบเรียบง่าย ผลงานกลุ่มที่5 6 และ7 ซึ่งมีจำนวนผลงาน8ชิ้น ใช้พื้นภาพที่ซับซ้อน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าบุคคลิกมีชีวิตชีวา ควรใช้มีพื้นภาพแบบซับซ้อน

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปทรง และ กรอบภาพ

(Element and Frame of Reference)

ความสัมพันธ์ของรูปทรงและกรอบภาพอันมีผลต่อที่ว่างในผลงานเรขศิลป์บุคคลิก มีชีวิตชีวานั้น มี2ประเด็นด้วยกันได้แก่ ลักษณะของรูปทรง และ ตำแหน่งของรูปทรง

ลักษณะของรูปทรง

จากตารางที่25 พบว่าผลงานทั้ง11ชิ้นของบุคคลิกมีชีวิตชีวา ใช้รูปทรงหลักรูปโค้ง ซึ่งทำให้เกิดที่ว่างตอบรับด้วยรูปทรงโค้งให้ความรู้สึกที่อ่อนช้อย เคลื่อนไหว และมีชีวิต ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าบุคคลิกมีชีวิตชีวาใช้รูปทรงหลักรูปโค้งซึ่งทำให้เกิดที่ว่างตอบรับด้วยรูปทรงโค้ง

ตำแหน่งของรูปทรง

จากตารางที่25 พบว่าผลงานทั้ง6กลุ่ม มีการจัดตำแหน่งรูปทรงโดยใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร ซึ่งการจัดวางโดยใช้สมดุลแบบอสมมาตรนั้นจะให้ความรู้สึกที่เป็น ธรรมชาติ และดูเคลื่อนไหว สอดคล้องกับการสื่อถึงบุคคลิกมีชีวิตชีวา

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

รูปแบบที่ว่างในการวิเคราะห์มี3รูปแบบด้วยกันได้แก่ มิติของที่ว่าง ที่ว่างแบบรูปปิดหรือเปิด และที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบ

มิติของที่ว่าง

จากการวิเคราะห์เรื่องมิติที่ว่าง พบว่าผลงานกลุ่มที่1 3 4 6 และ7ซึ่งมีจำนวนผลงาน7ชิ้น ใช้ที่ว่างลงตาแบบที่ว่างตัน ที่ภาพดูแบน เนื่องจากเป็นลักษณะผลงานที่สร้างรูปทรงแบนๆตัดขอบด้วยลวดลายเส้น ไม่มีการไล่แสงเงาของรูปทรงที่แสดงให้เห็นความลึกของภาพ ส่วนผลงานกลุ่มที่8 ซึ่งมีจำนวนผลงาน4ชิ้น เป็นผลงานที่มีการไล่โทนสีเข้มและอ่อนแสดงบรรยากาศที่ร่าเริง ทำให้ภาพดูมีมิติความลึก แต่เมื่อเปรียบเทียบมิติที่ว่างทั้ง2แบบแล้ว พบว่ามิติที่ว่างลึกจะให้ความรู้สึกมีชีวิตชีวาได้มากกว่า มิติที่ว่างตันเนื่องจาก มิติที่ว่างลึกสามารถแสดงความมีชีวิตที่เคลื่อนไหวได้ทั้งมิติความกว้าง ความยาว และ ความลึก ของภาพได้อย่างอิสระ

ที่ว่างแบบรูปปิด หรือ แบบรูปเปิด

จากผลงานทั้ง6กลุ่ม พบว่าผลงานในกลุ่มที่1และ8 ซึ่งมีจำนวนผลงาน5ชิ้น ใช้ที่ว่างแบบรูปเปิดที่มีการเว้นที่ว่างระหว่างรูปทรงให้ที่ว่างสามารถเคลื่อนไหวได้ ส่วนผลงานในกลุ่มที่เหลือซึ่งมีจำนวนผลงาน6ชิ้น เป็นการสร้างลวดลายที่เกิดจากการบรรจบกันของเส้นปิดล้อมการเคลื่อนไหวของที่ว่าง ซึ่งจัดเป็นที่ว่างรูปแบบปิด

แต่เมื่อเปรียบเทียบรูปแบบที่ว่างทั้ง2แบบแล้ว จะเห็นได้ว่าการใช้ที่ว่างแบบรูปเปิดเหมาะสมกับบุคลิกมีชีวิตชีวา เนื่องจากการเว้นระยะระหว่างรูปทรงให้ที่ว่างได้มีชีวิตเคลื่อนไหวได้

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ

จากตารางที่25 สามารถวิเคราะห์เรื่องขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวก และที่ว่างลบ ได้ดังนี้ผลงานกลุ่มที่1 และ3 ซึ่งมีจำนวนผลงาน2ชิ้น มีขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบเนื่องจากเป็นผลงานที่มีการเว้นที่ว่างค่อนข้างมาก ผลงานกลุ่มที่8 ซึ่งมีจำนวนผลงาน4ชิ้น มีขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกและที่ว่างลบใกล้เคียงกัน ผลงานกลุ่มที่ 4 6 และ7 ซึ่งมีจำนวนผลงาน5ชิ้น มีขนาดสัดส่วนที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบเนื่องจากเป็นผลงานที่มีรายละเอียดของลายเส้นและลายประดับมาก จึงสรุปได้ว่าเมื่อที่ว่างบวกมากกว่าหรือเท่ากับที่ว่างลบ อันเนื่องมาจากพื้นที่ของรูปทรงมีขนาดมากกว่า หรือเท่ากับที่ว่างลบหรือที่ว่างขาวนั้น จะสามารถแสดงให้เห็น รูปทรง และ การจัดวางรูปทรงที่สื่อแสดงบุคลิกมีชีวิตชีวา

จากการวิเคราะห์เรื่องจังหวะของที่ว่างบวก และที่ว่างลบ พบว่าผลงานทั้ง6กลุ่มมีจังหวะการแทรกตัวของที่ว่างลบหรือที่ว่างขาวเข้าไประหว่างที่ว่างบวกอย่างไม่สม่ำเสมอ เนื่องจากมีการจัดวางตำแหน่งรูปทรงอย่างอิสระ

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

ในการวิเคราะห์โครงสร้างองค์ประกอบ จากผลงานบุคคลิกมีชีวิตชีวา พบว่ามีการใช้รูปแบบโครงสร้างหลายโครงสร้าง ได้แก่ โครงสร้างตาราง โครงสร้างซ้ำ และ โครงสร้างเน้นแนวเส้นโค้ง แต่เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบแล้วจะเห็นได้ว่าการจัดวางรูปทรงด้วยโครงสร้างเน้นแนวเส้นโค้ง สื่อถึงบุคคลิกมีชีวิตชีวาได้ดีที่สุด เนื่องจากโครงสร้างเน้นแนวเส้นโค้งให้ความรู้สึกถึงความเคลื่อนไหว ในขณะที่โครงสร้างตาราง ให้ความรู้สึกถึงความมั่นคง และประสิทธิภาพ ส่วนโครงสร้างซ้ำใช้เพื่อการจัดวางรายละเอียดของลวดลาย

ข้อสรุปแนวการใช้ที่ว่างสำหรับบุคลิก มีชีวิตชีวา(Elegant)

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสามารถสรุปแนวมีชีวิตชีวาใช้ที่ว่างได้ดังนี้

1. ภาพและพื้นภาพ(Figure and Ground)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ ภาพและพื้นภาพ ให้แสดงถึงบุคลิกมีชีวิตชีวาได้แก่ภาพบนพื้นภาพ
ซับซ้อน

2. รูปทรง และ กรอบภาพ (Element and Frame of Reference)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปทรงและ กรอบภาพ ให้แสดงถึงบุคลิกมีชีวิตชีวาได้แก่

- ลักษณะงานที่ใช้รูปที่ว่าง ในแนวเส้นโค้ง ซึ่งเกิดเมื่อใช้รูปทรงเป็นรูปโค้ง ในกรอบภาพรูปสี่เหลี่ยม
- ลักษณะงานที่ทิ้งระยะที่ว่างทางด้านซ้าย และขวาของรูปทรง ไม่เท่าๆกัน ซึ่งเกิดจากการจัดวางรูปทรงแบบอสมมาตร

3. รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง ให้แสดงถึงบุคลิกมีชีวิตชีวา ได้แก่

- ลักษณะงานที่ใช้มิติที่ว่างลึก จากการใช้รูปทรงที่มีขนาดแตกต่างกัน มีการไล่โทนสีเข้มและอ่อน
- ลักษณะงานที่ใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด ที่มีการเว้นระยะการเคลื่อนไหวของที่ว่างระหว่างรูปทรง
- ลักษณะงานที่มีการจัดวางระยะระหว่างที่ว่างบวกและลบอย่างไม่สม่ำเสมอ มีขนาดสัดส่วนของพื้นที่ที่ว่างบวกมากกว่าหรือเท่ากับที่ว่างลบ

4. โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ ให้แสดงถึงบุคลิกมีชีวิตชีวา ได้แก่โครงสร้าง
เน้นเส้นโค้ง

ผลงานเรขศิลป์บุคคลิกโชติช่วงโลดโผน (Vivid)

จากการคัดเลือกผลงานเรขศิลป์ อาร์ต นูโว ปรากฏว่ามีผลงานบุคคลิกโชติช่วงโลดโผน (Vivid) ทั้งหมด 5 ชิ้น แบ่งกลุ่มผลงานได้ 2 กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 6 ผลงานลำดับที่ 1 และ 2

ผลงานลำดับที่ 1

ภาพที่ 8 จากบทที่ 2 หน้า 11 ผลงานโปสเตอร์
(Poster for Job Cigarette Paper), 1898

โดย อัลฟอนส์ มุชา (Alphonse Mucha)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่ 2

ภาพที่ 79 ผลงานปกหนังสือ (Cover for Wiener Chic), 1906

โดย อัลฟอนส์ มุชา (Alphonse Mucha)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

กลุ่มที่8ผลงานลำดับที่h1h2และh4

ผลงานลำดับที่h1

ภาพที่82 ผลงานโปสเตอร์ (Elysee Montmartre Bal Masque Poster) โดย จูลส์ ชาเรต์(Jules Cheret) 1896

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่h2

ภาพที่83 ผลงานโปสเตอร์ (Moulin Rouge Poster) โดย เฮนรี เดอ ทัวลูส เลอเทรอก(Henri de Toulouse-Lautrec) 1891

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs และ A History of Visual Communication โดย Muller-Brock Mamm

ผลงานลำดับที่h4

ภาพที่85 เป็นผลงานโปสเตอร์ (Poster for Bicycles), 1890-95

โดย จูลส์ ชาเรต์(Jules Cheret)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs และ A History of Visual Communication โดย Muller-Brock Mamm

จากสรุปการใช้ที่ว่างจากผลงานเรขศิลป์ อาร์ต นูโว ในตารางที่ 21 สามารถคัดเลือกนำมาเฉพาะผลงานที่มีบุคลิกโชติช่วงโศกโณ ที่แสดงการใช้ที่ว่างได้ดังในตารางที่26 หน้า180 และวิเคราะห์สรุปแนวการใช้ที่ว่างบุคลิกโชติช่วงโศกโณ ได้ดังในหน้า181

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างบุคคลิกโชติช่วงโลดโผน (Vivid)

ผลงานเรขศิลป์อาร์ต นูโว จัดเป็นผลงานที่บุคคลิกโชติช่วงโลดโผน ได้2กลุ่ม มีจำนวนผลงาน5ชิ้น ดังนี้

กลุ่มที่6 ได้แก่ผลงานลำดับที่f1 และ f2

กลุ่มที่8 ได้แก่ผลงานลำดับที่h1 h2และ h4

จากตารางที่21 ซึ่งได้สรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานทั้งหมดในยุคเรขศิลป์อาร์ต นูโว สามารถนำมาจัดแยกเป็นการสรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานเรขศิลป์ที่มีบุคคลิกโชติช่วงโลดโผน ได้ในตารางที่26และจากตารางที่26นี้ได้นำมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์การใช้ที่ว่างสำหรับบุคคลิกโชติช่วงโลดโผน ได้ดังนี้

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ ภาพ และ พื้นภาพ(Figure and Ground)

จากตารางที่26 พบว่าบุคคลิกโชติช่วงโลดโผนทั้งหมด ใช้พื้นภาพที่ซับซ้อน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าบุคคลิกโชติช่วงโลดโผน ใช้พื้นภาพแบบซับซ้อน

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปทรง และ กรอบภาพ

(Element and Frame of Reference)

ความสัมพันธ์ของรูปทรงและกรอบภาพอันมีผลต่อที่ว่างในผลงานเรขศิลป์บุคคลิก โชติช่วงโลดโผนนั้น มี2ประเด็นด้วยกันได้แก่ ลักษณะของรูปทรง และ ตำแหน่งของรูปทรง

ลักษณะของรูปทรง

จากตารางที่26 พบว่าผลงานบุคคลิกโชติช่วงโลดโผนทั้งหมด มีการใช้รูปทรงหลักรูปโค้งภายในกรอบสี่เหลี่ยม ซึ่งทำให้เกิดที่ว่างตอบรับด้วยรูปทรงโค้งให้ความรู้สึกที่เคลื่อนไหวและมีชีวิต ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าบุคคลิกโชติช่วงโลดโผนใช้รูปทรงหลักรูปโค้งซึ่งทำให้เกิดที่ว่างตอบรับด้วยรูปทรงโค้ง

ตำแหน่งของรูปทรง

จากตารางที่26 พบว่าผลงานทั้งหมดมีการจัดตำแหน่งรูปทรงโดยใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร ซึ่งการจัดวางโดยให้สมดุลแบบอสมมาตรนั้นจะให้ความรู้สึกที่เป็น ธรรมชาติ และดูเคลื่อนไหว สอดคล้องกับการสื่อถึงบุคคลิกโชติช่วงโลดโผน

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

รูปแบบที่ว่างในการวิเคราะห์มี3รูปแบบด้วยกันได้แก่ มิติของที่ว่าง ที่ว่างแบบรูปปิดหรือเปิด และที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบ

มิติของที่ว่าง

จากตารางที่26 พบว่าผลงานบุคลิกโชติช่วงโชติวงโลดโผนมีรูปแบบของมิติที่ว่าง2แบบ ผลงานกลุ่มที่6 ซึ่งมีจำนวนผลงาน2ชิ้น ใช้ที่ว่างลงตาแบบที่ว่างตัน ที่ภาพดูแบน เนื่องจากเป็นลักษณะผลงานที่สร้างรูปทรงแบนๆตัดขอบด้วยลวดลายเส้น ไม่มีการไล่แสงเงาของรูปทรงที่แสดงให้เห็นความลึกของภาพ ส่วนผลงานกลุ่มที่8 ซึ่งมีจำนวนผลงาน3ชิ้น เป็นผลงานที่มีการไล่โทนสีเข้มและอ่อนแสดงบรรยากาศที่ร่าเริง ทำให้ภาพดูมีมิติความลึก แต่เมื่อเปรียบเทียบมิติที่ว่างทั้ง2รูปแบบแล้ว จะเห็นได้ว่ามิติที่ว่างลึกนั้นให้ความรู้สึกที่เคลื่อนไหวอย่างอิสระ สามารถสื่อถึงความโชติช่วงโชติวงโลดโผนได้ชัดเจนกว่ามิติที่ว่างตัน

ที่ว่างแบบรูปปิด หรือ แบบรูปเปิด

จากผลงานทั้ง2กลุ่ม พบว่าผลงานกลุ่มที่6 ซึ่งมีจำนวนผลงาน2ชิ้น เป็นการสร้างลวดลายที่เกิดจากการบรรจบกันของเส้นปิดล้อมกรเคลื่อนไหวของที่ว่าง ซึ่งจัดเป็นที่ว่างรูปแบบปิด ส่วนผลงานในกลุ่มที่8 ซึ่งมีจำนวนผลงาน3ชิ้น ใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด เนื่องจากมีการเว้นระยะให้ที่ว่างได้เคลื่อนไหวระหว่างรูปทรง

เมื่อเปรียบเทียบที่ว่างทั้ง2แบบ จะเห็นได้ว่าที่ว่างแบบเปิด ทำให้ที่ว่างสามารถเคลื่อนไหวที่ไหลเวียนได้อย่างอิสระ สื่อบุคลิกโชติช่วงโชติวงโลดโผนได้ดีกว่า ที่ว่างแบบรูปปิด

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ

จากผลงานบุคลิกโชติช่วงโชติวงโลดโผนทั้ง2กลุ่มพบว่า ผลงานกลุ่มที่6 ซึ่งมีจำนวนผลงาน2ชิ้น มีขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบเนื่องจากเป็นผลงานที่มีรายละเอียดของลายเส้นและลายประดับมาก ผลงานกลุ่มที่8 ซึ่งมีจำนวนผลงาน3ชิ้น มีขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกใกล้เคียงกับที่ว่างลบเนื่องจากเป็นผลงานที่ลดทอนรายละเอียดเหลือรูปทรงน้อยลง แต่ใช้เป็นรูปทรงคร่าวๆและแถบสี แสดงบรรยากาศในภาพ ซึ่งสรุปได้ว่าบุคลิกโชติช่วงโชติวงโลดโผนควรใช้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกมากกว่าหรือเท่ากับที่ว่างลบ

จากตารางที่26 สรุปได้ว่าผลงานบุคลิกโชติช่วงโชติวงโลดโผน ทั้ง2กลุ่ม มีจังหวะการเว้นระยะระหว่างที่ว่างบวกและที่ว่างลบอย่างไม่สม่ำเสมอ เนื่องจากมีการจัดวางตำแหน่งรูปทรงอย่างอิสระ

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

การวิเคราะห์โครงสร้างองค์ประกอบ จากผลงานบุคคลิกชาติช่วงโลดโผน ทั้ง2กลุ่มพบว่าผลงานกลุ่มที่6 มีการใช้รูปแบบโครงสร้าง2แบบ ได้แก่การจัดวางรูปทรงหลักด้วยโครงสร้างเน้นแนวเส้นโค้ง และการจัดวางส่วนลดทอนประดับด้วยโครงสร้างซ้ำ ส่วนผลงานกลุ่มที่8 ใช้การจัดวางรูปทรงด้วยโครงสร้างเน้นแนวเส้นโค้ง แต่เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบแล้วจะเห็นได้ว่าการจัดวางรูปทรงบนที่ว่างด้วยโครงสร้างเน้นแนวเส้นโค้ง สามารถสื่อถึงบุคคลิกชาติช่วงโลดโผนได้ดีกว่า เนื่องจากโครงสร้างเน้นแนวเส้นโค้ง ให้ความรู้สึกถึงความเคลื่อนไหว ส่วนโครงสร้างซ้ำนั้นเป็นโครงสร้างเพื่อใช้จัดวางส่วนของลดทอน

ข้อสรุปแนวการใช้ที่ว่างสำหรับบุคลิก โชติช่วงโลดโผน(Elegant)

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสามารถสรุปแนวโชติช่วงโลดโผนใช้ที่ว่างได้ดังนี้

1. ภาพและพื้นภาพ(Figure and Ground)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ ภาพและพื้นภาพ ให้แสดงถึงบุคลิกโชติช่วงโลดโผนได้แก่ภาพบนพื้นภาพ ชับซ้อน

2. รูปทรง และ กรอบภาพ (Element and Frame of Reference)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปทรงและ กรอบภาพ ให้แสดงถึงบุคลิกโชติช่วงโลดโผนได้แก่

-ลักษณะงานที่ใช้รูปที่ว่าง ในแนวเส้นโค้ง ซึ่งเกิดเมื่อใช้รูปทรงเป็นรูปโค้ง ในกรอบภาพรูปสี่เหลี่ยม

-ลักษณะงานที่ทิ้งระยะที่ว่างทางด้านซ้าย และขวาของรูปทรง ไม่เท่าๆกัน ซึ่งเกิดจากการจัดวางรูปทรงแบบอสมมาตร

3. รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง ให้แสดงถึงบุคลิกโชติช่วงโลดโผน ได้แก่

-ลักษณะงานที่ใช้ที่ว่างลงตา ที่มีมิติของภาพดูลึก

-ลักษณะงานที่ใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด ที่มีการเว้นระยะให้ที่ว่างได้เคลื่อนไหวระหว่างรูปทรง

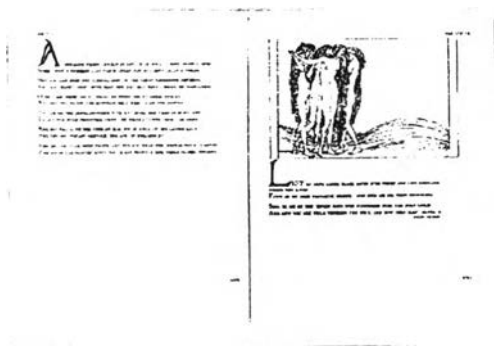
-ลักษณะงานที่มีการจัดวางระยะระหว่างที่ว่างบวกและลบอย่างไม่สม่ำเสมอ มีขนาดสัดส่วนของพื้นที่ที่ว่างบวกมากกว่าหรือเท่ากับที่ว่างลบ

4. โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ ให้แสดงถึงบุคลิกโชติช่วงโลดโผน ได้แก่โครงสร้างเน้นเส้นโค้ง

ผลงานเรขศิลป์บุคคลิกสะอาด (Clean)

จากการคัดเลือกผลงานเรขศิลป์ อาร์ต นูโว ปรากฏว่ามีผลงานบุคคลิกสะอาด (Clean) ทั้งหมด 10 ชิ้น แบ่งกลุ่มผลงานได้ 6 กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผลงานลำดับที่ a1-a4

ผลงานลำดับที่ a1

ภาพที่ 68 ผลงานหน้ารองปกหนังสือ (Title pages for The Sphinx), 1894

โดย ชาร์ลส์ ริคเคตส์ (Charles Ricketts)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

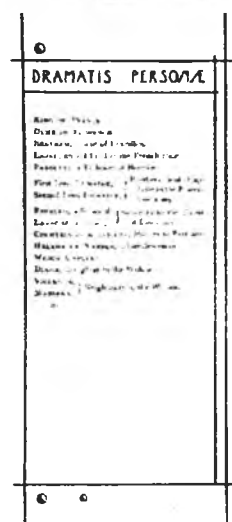

ผลงานลำดับที่ a2

ภาพที่ 69 ผลงานหน้ารองปกหนังสือ (Title pages for The Were-Wolf) โดย ลอเรนซ์ เฮาวส์แมน (Laurence Housman) 1896

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่ a3

ภาพที่ 10 จากบทที่ 2 หน้า 12 ผลงานจากหนังสือ (All's Well That ends Well) โดย ทอลวิน มอริส (Talwin Morris) 1908

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่ a4

ภาพที่ 70 ผลงานหน้าปกหนังสือ, 1894-95

(Covers for The Inland Printer)

โดย วิลล์ เบรดลีย์ (Will Bradley)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

กลุ่มที่2ผลงานลำดับที่b2

ผลงานลำดับที่b2

ภาพที่72 ผลงานเป็นผลงานหน้ารองปกหนังสือ

(Title pages for Friedrich Nietzsche's *Ecce Homo*) โดย เฮนรี แวน เดอ เวลด์ (Henri van de Velde) 1908

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meg

กลุ่มที่3ผลงานลำดับที่c1-c2

ผลงานลำดับที่c1

ภาพที่73 ผลงานหน้าปกหนังสือ (Covers for The Inland Printer), 1894

โดย วิลล์ เบรดเลย์ (Will Bradley)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่c2

ภาพที่74 ผลงานโปสเตอร์ (Theatrical Poster)

โดย ดัดเลย์ ฮาร์ดี้ (Dudley Hardy) 1898

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs และ Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

LA LIBRE ESTHETIQUE
SALOON AU THEATRE MUSICAL
MODERNE DE LA RUE
VENTURE 22 FAUBOURG
PREMIER

กลุ่มที่4ผลงานลำดับที่d1และd3

ผลงานลำดับที่d1

ภาพที่75 ผลงานโปสเตอร์ (La Libre Esthetique Poster)

โดย กิสเบิร์ต คอมบาซ(Gisbert Combaz) 1898

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

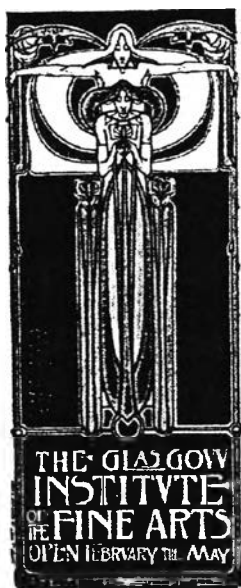
ผลงานลำดับที่d3

ภาพที่77 ผลงานหน้าปกหนังสือ (Cover for Ver Sacrum), 1899

โดย โคลแมน โมเซอร์(Koloman Moser)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

กลุ่มที่5ผลงานลำดับที่e1

ผลงานลำดับที่e1

ภาพที่7จากบทที่2หน้า11 ผลงานโปสเตอร์ (Glasgow Institute of the Fine Arts Poster), 1901 โดย เจ เฮอเบิร์ต แม็กแนร์ และ มาร์กาเรท และ ฟรานเซส แม็กโดนัลด์ (J. Herbert MacNair and Margaret and Frances Macdonald)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs , Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast และ Thirty Centuries of Graphic Design

โดยJame Graig and Bruce Barton

จากสรุปการใช้ที่ว่างจากผลงานเรขาคณิต อาร์ต นูโว ในตารางที่ 21 สามารถคัดเลือกนำมา เฉพาะผลงานที่มีบุคลิกสะอาด ที่แสดงการใช้ที่ว่างได้ดังในตารางที่27 หน้า188 และวิเคราะห์สรุปแนว การใช้ที่ว่างบุคลิกสะอาดได้ดังในหน้า189

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างบุคคลิกสะอาด (Clean)

จากผลงานเรขศิลป์อาร์ต นูโว ทั้งหมด8กลุ่ม จัดเป็นผลงานที่บุคคลิกสะอาด ได้5กลุ่ม มีจำนวนผลงาน10ชิ้น ดังนี้

กลุ่มที่1 ได้แก่ผลงานลำดับที่a1 a2 a3 และa4

กลุ่มที่2 ได้แก่ผลงานลำดับที่b2

กลุ่มที่3 ได้แก่ผลงานลำดับที่c1และc2

กลุ่มที่4 ได้แก่ผลงานลำดับที่d1และd3

กลุ่มที่5 ได้แก่ผลงานลำดับที่e1

จากตารางที่21 ซึ่งได้สรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานทั้งหมดในยุคเรขศิลป์อาร์ต นูโว สามารถนำมาจัดแยกเป็นการสรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานเรขศิลป์ที่มีบุคคลิกสะอาด ได้ในตารางที่27และจากตารางที่27 นี้ได้นำมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์การใช้ที่ว่างสำหรับบุคคลิกสะอาด ได้ดังนี้

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ ภาพ และ พื้นภาพ(Figure and Ground)

จากตารางที่27 พบว่าผลงานบุคคลิกสะอาดทั้ง5กลุ่ม ใช้พื้นภาพแบบเรียบง่าย ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าบุคคลิกสะอาด ใช้ภาพที่มีพื้นภาพเรียบง่าย

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปทรง และ กรอบภาพ

(Element and Frame of Reference)

ความสัมพันธ์ของรูปทรงและกรอบภาพอันมีผลต่อที่ว่างในผลงานเรขศิลป์บุคคลิก สะอาดนั้น มี2 ประเด็นด้วยกันได้แก่ ลักษณะของรูปทรง และ ตำแหน่งของรูปทรง

ลักษณะของรูปทรง

จากตารางที่27พบว่าผลงานบุคคลิกสะอาดมีการใช้รูปทรงหลักอย่างหลากหลาย ผลงานในกลุ่มที่1 ใช้รูปทรงสี่เหลี่ยมภายในกรอบสี่เหลี่ยม ซึ่งการใช้รูปทรงหลักสี่เหลี่ยม ทำให้เกิดที่ว่างตอบรับด้วยรูปทรงสี่เหลี่ยมให้ความรู้สึกสงบนิ่ง มั่นคง

ผลงานกลุ่มที่5ใช้รูปทรงที่สูงยาวในแนวตั้งภายในกรอบภาพสี่เหลี่ยมแนวตั้ง ทำให้เกิดที่ว่างตอบรับด้วยรูปทรงในแนวตั้งเช่นกัน

ส่วนผลงานในกลุ่มที่ 3 4 6และ7 ใช้รูปทรงหลักรูปโค้ง ซึ่งทำให้เกิดที่ว่างตอบรับด้วยรูปทรงโค้งให้ความรู้สึกที่อ่อนช้อย และเคลื่อนไหว

แต่เนื่องจากบุคคลิกสะอาดนั้นขึ้นอยู่กับการเล่นพื้นที่ว่างค่อนข้างมากบนพื้นภาพมากกว่ารูปที่ว่างและรูปทรงดังนั้นจึงสรุปได้ว่าบุคคลิกสะอาด ไม่ขึ้นกับรูปแบบของรูปที่ว่างและรูปทรง

ตำแหน่งของรูปทรง

การวิเคราะห์เรื่องตำแหน่งรูปทรง จากผลงานทั้ง5กลุ่ม พบว่ามีการจัดวางตำแหน่งรูปทรง2แบบ ผลงานกลุ่มที่2 และ 5 ซึ่งมีจำนวนผลงานเพียง2ชิ้น มีการจัดตำแหน่งรูปทรงโดยใช้ความสมดุลแบบสมมาตร และ ผลงานกลุ่มที่1 3 และ4 ซึ่งมีจำนวนผลงาน8ชิ้น มีการจัดตำแหน่งรูปทรงโดยใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าบุคคลิกสะอาดควรใช้ได้ทั้งการจัดวางตำแหน่งและที่ว่างโดยใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

รูปแบบที่ว่างในการวิเคราะห์มี3รูปแบบด้วยกันได้แก่ มิติของที่ว่าง ที่ว่างแบบรูปปิดหรือเปิด และที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบ

มิติของที่ว่าง

จากตารางที่27 พบว่าผลงานทั้ง5กลุ่มนี้ ใช้มิติที่ว่างตั้ง ที่ภาพดูแบน เนื่องจากเป็นลักษณะผลงานที่สร้างรูปทรงแบนๆตัดขอบด้วยลวดลายเส้น ไม่มีการไล่แสงเงาของรูปทรงที่แสดงให้เห็นความลึกของภาพ ดังนั้นสรุปได้ว่าบุคคลิกสะอาดนั้นใช้มิติที่ว่างแบบตั้ง

ที่ว่างแบบรูปปิด หรือ แบบรูปเปิด

จากผลงานทั้ง5กลุ่ม ของบุคคลิกสะอาดนั้น พบว่าผลงานในกลุ่มที่1 ซึ่งมีจำนวนผลงาน4ชิ้น ใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด ส่วนผลงานในกลุ่มที่เหลือได้แก่ผลงานกลุ่มที่2 3 4 และ5 ซึ่งมีจำนวนผลงาน6ชิ้น นั้นใช้ที่ว่างแบบรูปปิดซึ่งเป็นการสร้างลวดลายที่เกิดจากการบรรจบกันของเส้นปิดล้อมการเคลื่อนไหวของที่ว่าง ดังนั้นสรุปได้ว่าบุคคลิกสะอาดนั้นใช้ได้ทั้งที่ว่างรูปแบบเปิด และที่ว่างรูปแบบปิด เนื่องจากมีจำนวนผลงานทั้ง2แบบใกล้เคียงกัน และเนื่องจากบุคคลิกสะอาดนั้นเน้นการเว้นที่ว่างมากเป็นหลัก ไม่ว่าจะใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด หรือแบบรูปปิด ถ้ามีการเว้นที่ว่างค่อนข้างก็สามารถสื่อถึงความสะอาดได้เช่นกัน

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ

จากการวิเคราะห์เรื่องขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวก และที่ว่างลบ พบว่าผลงานกลุ่มที่1 2 และ3 ซึ่งมีจำนวนผลงาน7ชิ้น มีขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบ เนื่องจากเป็นผลงานที่มีการเว้นที่ว่างค่อนข้างมาก ผลงานกลุ่มที่4 ซึ่งมีจำนวนผลงานเพียง2ชิ้น มีขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบ ส่วนผลงานกลุ่มที่5 ซึ่งมีจำนวนผลงาน1ชิ้น มีขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกและที่ว่างลบใกล้เคียงกัน จึงสรุปได้ว่าบุคคลิกสะอาดควรให้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบ

ในการวิเคราะห์เรื่องจังหวะของที่ว่างบวก และที่ว่างลบ พบว่าผลงานกลุ่มที่1ลำดับที่a1 a3 a4 และผลงานกลุ่มที่ 3และ4 ซึ่งมีจำนวนผลงาน8ชิ้น มีการจัดวางจังหวะที่ไม่สม่ำเสมอ เนื่องจากมีการจัดวางตำแหน่งรูปทรงอย่างอิสระ แต่ผลงานกลุ่มที่1ลำดับที่a2 ผลงานกลุ่มที่2 และ5 ซึ่งมีจำนวนผลงานเพียง2ชิ้น มีจังหวะการแทรกตัวของที่ว่างลบหรือที่ว่างขาวเข้าไประหว่างที่ว่างบวกอย่างสม่ำเสมอ ใน

ลักษณะการจัดวางลวดลายซ้ำที่เป็นแบบแผน และการใช้ระนาบรูปทรงซ้ำๆกัน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าบุคคลิก
สะอาดควรใช้จังหวะที่ว่างอย่างไม่สม่ำเสมอ

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

จากตารางที่27 พบว่าผลงานทั้ง5กลุ่มที่มีบุคคลิกสะอาด สามารถใช้รูปแบบโครงสร้างได้หลาย
แบบ ได้แก่โครงสร้างเน้นเส้นแนวตั้ง โครงสร้างซ้ำ โครงสร้างตาราง และ โครงสร้างเน้นแนวเส้นโค้ง

ข้อสรุปแนวการใช้ที่ว่างสำหรับบุคลิก สะอาด(Elegant)

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสามารถสรุปแนวสะอาดใช้ที่ว่างได้ดังนี้

1. ภาพและพื้นภาพ(Figure and Ground)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ ภาพและพื้นภาพ ให้แสดงถึงบุคลิกสะอาดได้แก่ภาพบนพื้นภาพ เรียบง่าย

2. รูปทรง และ กรอบภาพ (Element and Frame of Reference)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปทรงและ กรอบภาพ ให้แสดงถึงบุคลิกสะอาดได้แก่

-ลักษณะงานที่ไม่กำหนดรูปที่ว่างและรูปทรง แต่ควรใช้รูปทรงจำนวนน้อย เพื่อให้เหลือพื้นที่ว่างมาก

-ลักษณะงานที่สามารถใช้ได้ทั้งการจัดวางตำแหน่งรูปทรงแบบแบบอสมมาตร

3. รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง ให้แสดงถึงบุคลิกสะอาด ได้แก่

-ลักษณะงานที่ใช้มิติที่ว่างตัน จากการใช้รูปทรงระนาบแบน หรือลายเส้นที่มีขนาดใกล้เคียงกัน และไม่มีการไล่ค่าความเข้มสี

-ลักษณะงานที่ใช้ได้ทั้งที่ว่างแบบรูปปิด และที่ว่างแบบรูปเปิด

-ลักษณะงานที่มีการใช้จังหวะระหว่างที่ว่างบวกและที่ว่างลบอย่างไม่สม่ำเสมอ โดยให้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบ

4. โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ ให้แสดงถึงบุคลิกสะอาด มีหลายโครงสร้างได้แก่โครงสร้างเน้นเส้นแนวตั้ง โครงสร้างซ้ำ โครงสร้างตาราง และ โครงสร้างเน้นแนวเส้นโค้ง

จากการวิเคราะห์การใช้ที่ว่างผลงานเรขาคณิตของบรูโน่ มูวี่ ทั้ง 6 บุคลิก ได้แก่ บุคลิกทางการ (Formal) เข้มงวด (Austere) ประณีต (Meticulous) ร่ำรวย (Wealthy) มีวัฒนธรรม (Cultured) และ บุคลิกซับซ้อน (Complex) สามารถสรุปแนวการใช้ที่ว่างได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 28 รูปแนวการใช้ที่ว่างตามบุคลิก ในเรขศิลป์อาร์ต นูโว (Art Nouveau)

บุคลิกภาพ	ภาพ & พื้นภาพ		รูปทรงที่ว่างและกรอบภาพ													รูปแบบที่ว่าง						โครงสร้างองค์ประกอบ													
			รูปทรงที่ว่าง						กรอบภาพ			ตำแหน่งรูปทรง																							
	เรียบง่าย	ซับซ้อน	รูปสี่เหลี่ยม	รูปทแยง	รูปโค้ง	รูปแนวอน	รูปแนวตั้ง	รูปทรงขนาดใหญ่	รูปทรงขนาดเล็ก	จัดชุด	ผืนผ้าแนวตั้ง	ผืนผ้าแนวอน	ข้าวหลามตัด	กรอบสี่เหลี่ยม	ตำแหน่งกลางภาพ	ตำแหน่งเฉียงศูนย์	รูปทรงตัดทาบ	ที่ว่างเต็ม	ที่ว่างเล็ก	ที่ว่างปิด	ที่ว่างเปิด	ที่ว่างบวก/ลบ	จังหวะสม่ำเสมอ	จังหวะไม่สม่ำเสมอ	ซ้ำ	คล้ายคลึง	ขัดแย้ง	ตาราง	แนวเส้นตั้ง	แนวเส้นอน	แนวเส้นโค้ง	แนวเส้นทแยง	รัศมีระเบิด	ยบระบบ	
สง่า นุ่มนวล (Elegant)	☐					☐				☐			☐	☐			☐			☐		☐			☐			☐							
ที่เป็นผู้หญิง (Feminine)	☐	☐			☐				☐						☐		☐					☐			☐					☐					
สง่างาม อ่อนช้อย (Grace)	☐				☐				☐						☐		☐					☐			☐					☐					
มีชีวิตชีวา (Lively)		☐			☐				☐						☐		☐			☐		☐			☐					☐					
โชติช่วงโศก โฉม (Vivid)		☐			☐				☐						☐		☐			☐		☐			☐					☐					
สะอาด (Clean)	☐		☐		☐			☐	☐						☐		☐		☐	☐	+		☐	☐	☐		☐	☐		☐					

หมายเหตุ สัญลักษณ์ แสดงถึงการใช้ที่ว่าง

ส่วนภาพสัญลักษณ์ต่างๆ เช่น มีเพื่อช่วยในการสื่อความหมายการใช้ที่ว่างในลักษณะต่างๆ

สรุปผลการวิเคราะห์

ผลงานเรขศิลป์อาร์ต นูโว (Art Nouveau) สามารถบ่งบอกบุคลิกได้ 6บุคลิก ได้แก่ บุคลิกสง่า หรรษา (Elegant) สง่างาม อ่อนช้อย(Grace) เป็นผู้หญิง(Feminine) โชนิตช่วงโลดโผน(Vivid) มีชีวิตชีวา (Lively) และ สะอาด(Clean)

จากตารางที่28สามารถสรุปแนวการใช้ที่ว่างแต่ละบุคลิกได้ดังนี้

บุคลิกสง่า หรรษา (Elegant) บุคลิกสง่า หรรษา เน้นการใช้รูปที่ว่างในแนวเส้นตั้ง การจัดตำแหน่งโดยใช้ความสมดุลแบบสมมาตร และการจัดวางระยะระหว่างที่ว่างบวกและที่ว่างลบอย่างสม่ำเสมอ ทั้งหมดเพื่อแสดงถึงความมั่นคงสง่างาม

บุคลิกสง่างาม อ่อนช้อย(Grace) บุคลิกสง่างาม อ่อนช้อย เป็นการที่ใช้ที่ว่างผสมผสานกัน ระหว่างบุคลิกสง่า หรรษา และ บุคลิกผู้หญิง โดยใช้ที่ว่างรูปทรงโค้งที่เป็นแถบโค้งยาวในแนวตั้ง การจัดตำแหน่งโดยใช้ความสมดุลแบบสมมาตร และสามารถจัดวางระยะระหว่างที่ว่างบวกและที่ว่างลบได้ทั้งอย่างสม่ำเสมอ และไม่สม่ำเสมอ

บุคลิกผู้หญิง(Feminine) บุคลิกผู้หญิงเน้นการใช้ที่ว่างรูปทรงโค้ง ที่จัดวางรูปทรงด้วยความสมดุลแบบสมมาตร และจัดวางระยะที่ว่างระหว่างที่ว่างบวกและที่ว่างลบอย่างไม่สม่ำเสมอเพื่อให้ความรู้สึกที่อ่อนโค้งและเป็นธรรมชาติแสดงความเป็นผู้หญิง

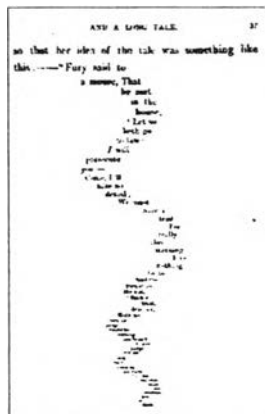
บุคลิก3แบบแรกที่ถูกกล่าวไปมีแนวการใช้ที่ว่างเหมือนกันคือ การใช้มิติที่ว่างตั้งอันเนื่องมาจาก การใช้ลายเส้น ระนาบสีแบนๆ ที่ไม่มีการไล่แสงเงา

บุคลิกโชติช่วงโลดโผน(Vivid) และบุคลิกชีวิตชีวา(Lively) ทั้ง2บุคลิกนี้มีแนวการใช้ที่ว่างที่ใกล้เคียงกันได้แก่การใช้ที่ว่างรูปทรงโค้งอิสระ จัดวางโดยใช้ความสมดุลแบบสมมาตร จัดระยะที่ว่างที่ว่างบวกและที่ว่างลบอย่างไม่สม่ำเสมอ และ การใช้มิติที่ว่างลึกโดยเน้นความแตกต่างกันของขนาด และ ค่าความเข้มสีของรูปทรง

บุคลิกสะอาด บุคลิกสะอาดเน้นการใช้รูปทรงจำนวนน้อยชิ้น บนพื้นภาพเรียบง่ายที่เว้นพื้นที่ว่างมาก

ผลงานเรขศิลป์สไตล์ฟิวเจอร์ริสม์

จากการคัดเลือกผลงานเรขศิลป์สไตล์ฟิวเจอร์ริสม์ ปรากฏว่ามีผลงานทั้งหมด 16 ชิ้น แบ่งกลุ่มผลงานได้ 7 กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผลงานลำดับที่ a1-a4

ผลงานลำดับที่ a1

ภาพที่ 86 ผลงานการจัดเรียงตัวอักษร

(Typographic image for Alice's Adventures in Wonderland), 1866

โดย ลูวิส คาร์โรล (Lewis Carroll)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่ a2

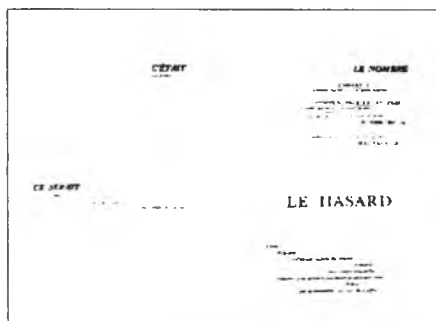
ภาพที่ 87 ผลงานบทกวี (Poem from

Ligrammes), 1918

โดย กิลล์ลูม อโพลลิแนร์ (Guillaume Apollinaire)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

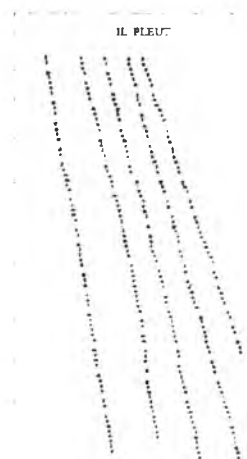
ผลงานลำดับที่ a3

ภาพที่ 15 จากบทที่ 2 หน้า 5 ผลงานบทกวี (Page from Un Coup de Des), 1897

โดย สตีเฟน มอลล์ลาร์ม (Stephane Mallarme)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่ a4

ภาพที่ 88 ผลงานบทกวี (Poem from Ligrammes), 1918

โดย กิลล์ลูม อโพลลิแนร์ (Guillaume Apollinaire)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

กลุ่มที่3ผลงานลำดับที่c1

ภาพที่91 ผลงานประเภทหนังสือ (Page from Lacerba), 1914

โดย จิโน ซีเวอรินี่(Gino Severini)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

กลุ่มที่4ผลงานลำดับที่d1

ภาพที่92 ผลงานปกหนังสือ (Cover for Parole in Liberta Futuriste), 1932

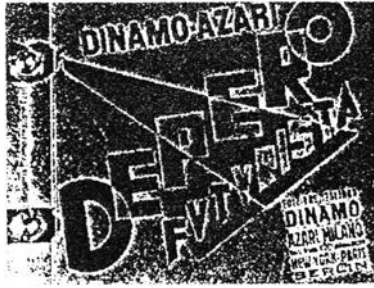
โดย ทูลลิโอ อัลบิสโซลา(Tullio D'Albisola)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

กลุ่มที่5ผลงานลำดับที่e1-e4

ผลงานลำดับที่e1

ภาพที่14จากบทที่2หน้า14 ผลงานปกหนังสือ

(Cover for Depero Futurista), 1901

โดย ฟอรัทูนเนดี เดอเพโร(Fortunato Depero)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs และ Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่e2

ภาพที่93 ผลงานโฆษณา (Advertisement for

De Marinis & Lorie Millinery Shop)

โดย ฟอรัทูนเนดี เดอเพโร(Fortunato Depero)

1929

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่e3

ภาพที่94 ผลงานปกหนังสือ (Cover for Coterie),

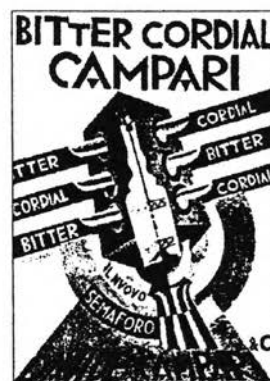
1919

โดย วิลเลียม โรเบิร์ต(William Robert)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่e4

ภาพที่95 ผลงานโฆษณา (Advertisement for

Bitter Cordial Campari), 1923

โดย ฟอรัทูนเนดี เดอเพโร(Fortunato Depero)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

กลุ่มที่6ผลงานลำดับที่f1

ภาพที่96 ผลงานภาพตัดปะ (Photomontage),
1927

โดย วี พาลาดินี (V.Paladini)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

กลุ่มที่7ผลงานลำดับที่g1

ภาพที่12 จากบทที่2 หน้า13 ผลงานภาพวาด
(Dynamism of a Dog on a Leash), 1894

โดย เกียโคโม บอลล่า (Giacomo Balla)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs และ Thirty Centuries of
Graphic Design โดย Jame Graig and Bruce
Barton

กลุ่มตัวอย่างผลงานเรขศิลป์สไตล์ฟิวเจอร์ริซึมมีจำนวนผลงานทั้งหมด 16 ชิ้น จากผลงานทั้งหมดสามารถแบ่งรูปแบบผลงานได้เป็น 7 กลุ่ม ดังนี้

ผลงานกลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 1 เป็นผลงานเรขศิลป์ที่ใช้ตัวอักษรเป็นสื่อในการถ่ายทอดความหมายบทกวี โดยใช้ตัวอักษรขนาดเล็กเท่าๆกันนำมาจัดเรียงกันในแนวเส้นทแยง เส้นนอน และเส้นโค้ง สร้างทิศทางและรูปทรงต่างๆในการสื่อความหมายบนพื้นภาพที่ว่างขาวเรียบๆซึ่งมีการเว้นที่ว่างค่อนข้างมาก ทำให้ผลงานดูโปร่งเบา ผ่อนคลาย ผลงานในกลุ่มนี้ประกอบด้วยผลงานทั้งสิ้น 4 ชิ้น ได้แก่

ผลงานลำดับที่ a1 ผลงานการจัดเรียงตัวอักษร

(Typographic image for Alice's Adventures in Wonderland)

โดย ลูวิส คาร์โรล (Lewis Carroll) 1866

ผลงานลำดับที่ a2 ผลงานบทกวี (Poem from Ligrammes)

โดย กัลล์ลูม อโพลลิแนร์ (Guillaume Apollinaire) 1918

ผลงานลำดับที่ a3 ผลงานบทกวี (Page from Un Coup de Des)

โดย สตีเฟน มอลล์ลาร์ม (Stéphane Mallarmé) 1897

ผลงานลำดับที่ a4 ผลงานบทกวี (Poem from Ligrammes)

โดย กัลล์ลูม อโพลลิแนร์ (Guillaume Apollinaire) 1918

ผลงานกลุ่มที่ 1 มีลักษณะของที่ว่างตามหัวข้อในการวิเคราะห์เรื่อง ภาพ และ พื้นภาพ รูปทรง และกรอบภาพ รูปแบบที่ว่าง และ โครงสร้างการจัดองค์ประกอบ ดังนี้

ภาพ และ พื้นภาพ

ผลงานในกลุ่มที่ 1 นี้ ใช้องค์ประกอบในการสร้างงาน 2 อย่างด้วยได้แก่ ตัวอักษร และที่ว่าง ส่วนที่เป็นภาพได้แก่ ตัวอักษร และส่วนที่เป็นพื้นภาพนั้นใช้พื้นภาพเป็นที่ว่างขาวเรียบๆ และเว้นพื้นที่ว่างค่อนข้างมาก ในการมองสามารถแยกส่วนที่เป็นภาพ และพื้นภาพได้ง่ายและชัดเจน ดังนั้นผลงานกลุ่มนี้จึงจัดเป็นผลงานที่มีพื้นภาพเรียบง่าย

รูปทรง และ กรอบภาพ

ลักษณะรูปทรง ลักษณะรูปทรงของผลงานในกลุ่มนี้ เกิดจากการจัดเรียงกลุ่มตัวอักษรขนาดเล็ก สร้างเป็นรูปทรงโค้ง รูปทรงทแยง และรูปทรงในแนวเส้นนอน

ลักษณะกรอบภาพ กรอบภาพที่ใช้ ได้แก่ กรอบภาพสี่เหลี่ยมผืนผ้า โดยผลงานลำดับที่ a1 a2 และ a4 ใช้กรอบสี่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวตั้ง ผลงานลำดับที่ a3 ใช้สี่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวนอน

ตำแหน่งของรูปทรง ตำแหน่งของรูปทรงของผลงานกลุ่มนี้ มี 2 รูปแบบ ผลงานลำดับที่ a1 a3 และ a4 มีการจัดวางตำแหน่งที่เอียงไปจากศูนย์กลางภาพ ทำให้ระยะพื้นที่ว่างทางด้านซ้ายและด้านขวา

ของแกนกลางภาพไม่เท่ากัน ซึ่งจัดเป็นการใช้ความสมดุลแบบสมมาตร ส่วนผลงานลำดับที่a2 มีการจัดวางตำแหน่งโดยยึดหลักเส้นแกนกลางภาพ เว้นระยะพื้นที่ว่างทางด้านซ้ายและด้านขวาของแกนกลางภาพเท่ากัน ซึ่งจัดเป็นการใช้ความสมดุลแบบสมมาตร

รูปแบบที่ว่าง

มิติที่ว่าง มิติที่ว่างของผลงานกลุ่มนี้ จัดเป็นมิติที่ว่างดี เนื่องจากเป็นผลงานการเรียงตัวอักษรขนาดเท่าๆกัน ด้วยความเข้มสีเท่ากัน จึงทำให้รู้สึกตัวอักษรทั้งหมดอยู่บนระนาบเดียวกัน ไม่แสดงถึงความใกล้ ไกล ของมิติที่ว่างในภาพ

ที่ว่างแบบรูปเปิดและแบบรูปปิด ผลงานในกลุ่มนี้ใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด เนื่องจากการจัดเรียงตัวอักษรนั้น มีการเว้นระยะระหว่างตัวอักษร และ ระยะระหว่างบรรทัด เปิดช่องให้ที่ว่างสามารถเคลื่อนไหวถ่ายเทกันได้

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ ที่ว่างบวกในผลงานกลุ่มนี้ ได้แก่ตัวอักษร ที่ว่างลบได้แก่ พื้นที่ว่างขาวเรียบๆ โดยให้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบเนื่องจากการเว้นที่ว่างค่อนข้างมาก

ผลงานในกลุ่มนี้มีจังหวะการแทรกตัวของที่ว่างลบ เข้าไประหว่างที่ว่างบวก อย่างไม่สม่ำเสมอ เนื่องจากผลงานมีการเว้นระยะช่องว่างระหว่างตัวอักษรอย่างไม่สม่ำเสมอ บางช่วงเว้นระยะมาก บางช่วงเว้นระยะน้อย

โครงสร้างองค์ประกอบ

เนื่องจากผลงานในกลุ่มนี้จัดวางองค์ประกอบตัวอักษรในแนวเส้นทแยง เส้นโค้ง และเส้นนอน ดังนั้นผลงานในกลุ่มนี้จึงจัดว่าใช้โครงสร้างที่เน้นเส้นทแยง เส้นโค้ง และเส้นนอน โดยผลงานลำดับที่a1 และa2ใช้โครงสร้างเน้นเส้นโค้ง ผลงานลำดับที่a3ใช้โครงสร้างเน้นเส้นนอน ส่วนผลงานลำดับที่a4ใช้โครงสร้างเน้นเส้นทแยง

ผลงานกลุ่มที่2 เป็นผลงานเรขศิลป์ที่ใช้ตัวอักษรเป็นสื่อในการถ่ายทอดความหมายบทกวี โดยใช้ขนาดตัวอักษรที่แตกต่างกันอย่างหลากหลาย ประกอบด้วยตัวอักษรมีขนาดใหญ่มาก และตัวอักษรมีขนาดเล็กมาก มีการเน้นทิศทางการจัดวางในแนวเส้นทแยงเพื่อแสดงถึงพลังและการปะทะกันของตัวอักษร ผลงานในกลุ่มนี้ประกอบด้วยผลงานทั้งสิ้น 3 ชิ้น ได้แก่

ผลงานลำดับที่b1 ผลงานบทกวี ("Mountains+Valleys-StreetsxJoffre" Poem)

โดย ฟิลลิปโป มาริเน็ตตี (Filippo Marinetti) 1915

ผลงานลำดับที่b2 ผลงานบทกวี (Future Poem)

โดย เออร์ดีนโก โซฟฟีซี (Ardeengo Soffici) 1915

ผลงานลำดับที่b3 ผลงานบทกวี (Poem from "The Words to Freedom")

โดย ฟิลลิปโป มาริเน็ตตี (Filippo Marinetti) 1919

ผลงานลำดับที่b4 ผลงานปกหนังสือ (Cover for Zang Tumb Tumb)

โดย ฟิลลิปโป มาริเน็ตตี (Filippo Marinetti) 1912

ผลงานกลุ่มที่2 มีลักษณะของที่ว่างตามหัวข้อในการวิเคราะห์เรื่อง ภาพ และ พื้นภาพ รูปทรง และกรอบภาพ รูปแบบที่ว่าง และ โครงสร้างการจัดองค์ประกอบ ดังนี้

ภาพ และ พื้นภาพ

ผลงานในกลุ่มที่2นี้ประกอบด้วยตัวอักษร และที่ว่าง เช่นเดียวกับผลงานในกลุ่มที่1 เพียงแต่ตัวอักษรในผลงานกลุ่มที่1นั้นจะมีขนาดเท่าๆกัน แต่ตัวอักษรผลงานในกลุ่มที่2จะแตกต่างมากอย่างมา ส่วนที่เป็นภาพในผลงานกลุ่มที่2ได้แก่ ตัวอักษร ส่วนพื้นภาพนั้นใช้พื้นภาพเป็นที่ว่างเรียบๆ และเว้นพื้นที่ว่างค่อนข้างมาก สามารถมองแยกส่วนที่เป็นภาพและพื้นภาพได้ชัดเจน ดังนั้นผลงานกลุ่มนี้จึงจัดเป็นผลงานที่มีพื้นภาพเรียบง่าย

รูปทรง และ กรอบภาพ

ลักษณะรูปทรง รูปทรงของผลงานในกลุ่มนี้ได้แก่ตัวอักษรที่ถูกจัดเรียงในแนวเส้นทแยง และเส้นโค้ง

ลักษณะกรอบภาพ กรอบภาพผลงานในกลุ่มนี้ใช้ กรอบภาพสี่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวตั้ง

ตำแหน่งของรูปทรง ตำแหน่งของรูปทรงซึ่งได้แก่ตัวอักษรของผลงานในกลุ่มนี้ มีการจัดวางตำแหน่งที่เอียงไปจากศูนย์กลางภาพ ทำให้ระยะพื้นที่ว่างทางด้านซ้ายและด้านขวาของแกนกลางภาพไม่เท่ากัน ซึ่งจัดเป็นการใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร

รูปแบบที่ว่าง

มิติที่ว่าง มิติที่ว่างของผลงานในกลุ่มนี้ จัดเป็นมิติที่ว่างที่ดูมีความลึก เนื่องจากการใช้ขนาดตัวอักษรที่แตกต่างกัน ตัวอักษรบางตัวเล็กมาก บางตัวใหญ่มาก มีการทับซ้อนกัน การจัดเรียงในแนวเส้นโค้งและทแยง ทำให้รู้สึกถึงความใกล้ ไกลของตัวอักษรที่อยู่ในภาพ

ที่ว่างแบบรูปเปิดและแบบรูปปิด ผลงานในกลุ่มนี้ใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด เนื่องจากการจัดเรียงตัวอักษรนั้น มีการเว้นระยะที่ว่างระหว่างตัวอักษร และ ระยะระหว่างบรรทัด เปิดช่องให้ที่ว่างสามารถเคลื่อนไหวถ่ายเทระหว่างตัวอักษร และ ระหว่างบรรทัด

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ ที่ว่างบวกในผลงานกลุ่มนี้ ได้แก่ตัวอักษร ที่ว่างลบได้แก่ พื้นที่ว่างเรียบๆ โดยให้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบเนื่องจากการเว้นที่ว่างค่อนข้างมาก และมีจังหวะการแทรกตัวของที่ว่างลบ เข้าไประหว่างที่ว่างบวก อย่างไม่สม่ำเสมอ เนื่องจากผลงานมีการเว้นระยะช่องว่างระหว่างรูปทรงหรือตัวอักษรอย่างไม่สม่ำเสมอ บางช่วงเว้นระยะมาก บางช่วงเว้นระยะน้อย

โครงสร้างองค์ประกอบ

ผลงานในกลุ่มนี้จัดวางองค์ประกอบตัวอักษรในแนวเส้นทแยงและเส้นโค้ง โดยมีทิศทางในการจัดวางที่ขัดแย้งไม่ไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้นผลงานในกลุ่มนี้จึงจัดว่าใช้โครงสร้างที่เน้นเส้นทแยงที่แสดงทิศทางที่ขัดแย้งกัน

ผลงานกลุ่มที่3 เป็นผลงานที่ใช้ตัวอักษรเป็นองค์ประกอบหลักเช่นเดียวกับผลงานในกลุ่มที่1และ2 แต่ผลงานในกลุ่มนี้จะมีความซับซ้อนมากกว่าผลงาน2กลุ่มแรก นอกเหนือจากรูปทรงที่เป็นตัวอักษรแล้วยังมีการใช้เส้น แสดงระนาบในแนวทแยงและโค้ง มีการให้ค่าความเข้มสีของแต่ละระนาบแตกต่างกัน ให้ความรู้สึกถึงมิติที่ว่างลึก ผลงานในกลุ่มนี้จัดเรียงตัวอักษรขนาดเล็กจำนวนมากบนระนาบรูปทรงต่างๆ ได้แก่รูปโค้ง รูปสามเหลี่ยม ที่มีการแรเงาเพื่อให้ค่าความเข้มสีเข้ม-อ่อนที่แตกต่างกัน แสดงการซ้อนทับกันของระนาบ โดยจัดวางรูปทรงในทิศทางที่หลากหลายแสดงความสับสน แออัดของตัวอักษรและรูปทรงอย่างอัดแน่นเต็มพื้นภาพ ผลงานในกลุ่มนี้ประกอบด้วยผลงานเพียง1ชิ้น ได้แก่

ผลงานลำดับที่c1 ผลงานประเภทหนังสือ (Page from Lacerba)

โดย จิโน ซีเวอรินี่(Gino Severini) 1914

ผลงานกลุ่มที่3 มีลักษณะของที่ว่างตามหัวข้อในการวิเคราะห์เรื่อง ภาพ และ พื้นภาพ รูปทรง และกรอบภาพ รูปแบบที่ว่าง และ โครงสร้างการจัดองค์ประกอบ ดังนี้

ภาพ และ พื้นภาพ

ผลงานในกลุ่มนี้ใช้องค์ประกอบที่เป็นรูปทรงจำนวนมากทั้งตัวอักษรและระนาบรูปโค้งและรูปสามเหลี่ยม นำมาจัดเรียงกันอย่างอัดแน่นทับซ้อนกันทำให้เกิดพื้นภาพซ้อนกันหลายระดับ ทำให้ภาพและพื้นภาพ อยู่รวมผสมผสานกัน ยากในการที่จะมองแยกแยะออกได้ชัดเจนว่าส่วนใดคือภาพ และส่วนใดเป็นพื้นภาพ ดังนั้นผลงานในกลุ่มนี้จึงจัดว่ามีพื้นภาพซับซ้อน

รูปทรง และ กรอบภาพ

ลักษณะรูปทรง รูปทรงของผลงานในกลุ่มนี้ได้แก่ ตัวอักษร ลายเส้น และระนาบ นักออกแบบจัดวางตัวอักษรขนาดเล็กจำนวนมากลงในระนาบรูปโค้ง และรูปสามเหลี่ยม ซึ่งมีการลงลายเส้นแรงงาที่ขอบรอบระนาบรูปโค้ง และรูปสามเหลี่ยม ทำให้ดูมีความเด่นชัดกว่าองค์ประกอบอื่นๆ ดังนั้นรูปทรงหลักของผลงานในกลุ่มนี้จึงได้แก่รูปทรงโค้งและรูปทรงทแยง

ลักษณะกรอบภาพ กรอบภาพที่ใช้ ได้แก่ กรอบภาพสี่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวตั้ง

ตำแหน่งของรูปทรง ผลงานในกลุ่มนี้มีการจัดตำแหน่งรูปทรงที่เยื้องไปจากเส้นแกนกลางกลางภาพ ทำให้ระยะพื้นที่ว่างทางด้านซ้ายและด้านขวาของแกนกลางภาพไม่เท่ากัน ซึ่งจัดเป็นการใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร

รูปแบบที่ว่าง

มิติที่ว่าง ผลงานในกลุ่มนี้จัดเป็นผลงานที่มีมิติที่ว่างลึก เนื่องจากการให้ขนาดที่แตกต่างกันของตัวอักษร และ ระนาบรูปทรง มีการให้ความเข้มข้น เข้มและอ่อน ที่แตกต่างกันแสดงการซ้อนทับกันของรูปทรง มีการจัดวางรูปทรงในแนวเส้นทแยง และ เส้นโค้ง ทำให้เกิดความรู้สึกว่าบางรูปทรงอยู่ใกล้ บางรูปทรงอยู่ไกล

ที่ว่างแบบรูปเปิดและแบบรูปปิด ผลงานในกลุ่มนี้เป็นการจัดเรียงตัวอักษรและรูปทรง อย่างอัดแน่นเต็มพื้นภาพ เป็นการปิดล้อมช่องทางในการเคลื่อนไหวของที่ว่าง ดังนั้นผลงานในกลุ่มนี้จึงจัดว่าใช้ที่ว่างรูปแบบปิด

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ ที่ว่างบวกในผลงานกลุ่มนี้ ได้แก่รูปทรงและตัวอักษร ที่ว่างลบได้แก่ระนาบสีดำที่พื้นภาพ โดยให้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบเนื่องจากรูปทรงและตัวอักษรกินพื้นที่ค่อนข้างมาก

ผลงานในกลุ่มนี้มีจังหวะการแทรกตัวของที่ว่างลบ เข้าไประหว่างที่ว่างบวก อย่างไม่สม่ำเสมอ เนื่องจากผลงานมีการเว้นระยะช่องว่างระหว่างรูปทรงและตัวอักษรอย่างไม่สม่ำเสมอ บางช่วงเว้นระยะมาก บางช่วงเว้นระยะน้อย

โครงสร้างองค์ประกอบ

ผลงานในกลุ่มนี้จัดวางองค์ประกอบในแนวเส้นทแยงและเส้นโค้งในทิศทางที่ขัดแย้งไม่ไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าผลงานในกลุ่มนี้มีการจัดวางตัวอักษรลงบนที่ว่างด้วยโครงสร้างเน้นเส้นทแยงที่แสดงทิศทางที่ขัดแย้งกัน

ผลงานกลุ่มที่ 4 เป็นผลงานหน้าปกหนังสือที่ใช้องค์ประกอบเรียบง่าย ได้แก่ ตัวอักษรแบบหนาขนาดใหญ่เป็นหัวข้อเรื่อง และระนาบสีแบนๆของรูปสี่เหลี่ยม จัดวางในแนวเส้นตั้งและเส้นนอน บนพื้นภาพเรียบง่าย ผลงานในกลุ่มนี้ประกอบด้วยผลงานเพียง 1 ชิ้น ได้แก่

ผลงานลำดับที่ d1 ผลงานปกหนังสือ (Cover for Parole in Liberta Futuriste)

โดย ทูลลิโอ อัลบิสโซลา (Tullio D'Albisola) 1932

ผลงานกลุ่มที่ 4 มีลักษณะของที่ว่างตามหัวข้อในการวิเคราะห์เรื่อง ภาพ และ พื้นภาพ รูปทรง และกรอบภาพ รูปแบบที่ว่าง และ โครงสร้างการจัดองค์ประกอบ ดังนี้

ภาพ และ พื้นภาพ

ภาพ ในผลงานกลุ่มนี้ได้แก่ แถบตัวอักษรแบบหนาขนาดใหญ่ ไม่มีเชิง (Sans Serif) ประกอบกับระนาบสีเหลี่ยมจัดวางในแนวตั้งและแนวนอน และระนาบสามเหลี่ยมซึ่งจัดวางเว้นระยะเรียงกันในแนวทแยง

พื้นภาพ ได้แก่พื้นที่ว่างขาวเรียบๆ

จากรูปผลงานจะเห็นได้ว่าภาพมีความแตกต่างโดดเด่นจากพื้นภาพที่ปล่อยไว้เป็นพื้นที่ว่างขาวอย่างชัดเจน ดังนั้นผลงานกลุ่มนี้จึงจัดเป็นผลงานที่มีพื้นภาพเรียบง่าย

รูปทรง และ กรอบภาพ

ลักษณะรูปทรง รูปทรงหลักของผลงานในกลุ่มนี้ได้แก่ รูปสี่เหลี่ยม เกิดจากการจัดวางเรียงตัวอักษรในขอบเขตรูปสี่เหลี่ยม และ เกิดจากการใช้ระนาบรูปสี่เหลี่ยม

ลักษณะกรอบภาพ กรอบภาพที่ใช้ในผลงานกลุ่มนี้ ได้แก่ กรอบภาพสี่เหลี่ยมจัตุรัส

ตำแหน่งของรูปทรง ผลงานในกลุ่มนี้มีการจัดตำแหน่งรูปทรงอันได้แก่ ตัวอักษร และระนาบต่างๆ ที่เยื้องไปจากเส้นแกนกลางภาพ โดยวางแถบสีเหลี่ยมแนวตั้งไว้ด้านซ้ายของภาพ และวางแถบตัวอักษร ไว้ทางขวาของภาพ ทำให้ระยะพื้นที่ว่างทางด้านซ้ายและด้านขวาของเส้นแกนกลางภาพไม่เท่ากัน ซึ่งจัดเป็นการใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร

รูปแบบที่ว่าง

มิติที่ว่าง ผลงานในกลุ่มนี้ใช้ขนาดตัวอักษรเท่าๆกันและระนาบสีแบนๆ จัดเรียงในแนวเส้นตั้งและเส้นนอน หรืออีกนัยหนึ่งคือไม่มีการจัดวางรูปทรงที่มีการไล่ลำดับขนาดและทิศทางที่สื่อให้เห็นมิติ ความลึกของรูปทรงในภาพ ดังนั้นผลงานในกลุ่มนี้จึงจัดว่าเป็นผลงานที่มีมิติที่ว่างตื้น

ที่ว่างแบบรูปเปิดและแบบรูปปิด ผลงานในกลุ่มนี้จัดเป็นผลงานที่ใช้ที่ว่างแบบรูปเปิดเนื่องจากมีการเว้นช่องว่างระหว่างกลุ่มตัวอักษร และรูปทรง ทำให้ที่ว่างเคลื่อนไหวไประหว่างรูปทรงได้

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ ที่ว่างบวกในผลงานกลุ่มนี้ ได้แก่รูปทรงและตัวอักษร ที่ว่างลบได้แก่พื้นภาพที่ว่างขาว มีการให้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกใกล้เคียงกับที่ว่างลบ เนื่องจากรูปทรงและตัวอักษรกินบริเวณพื้นที่เท่าๆกัน

ผลงานมีจังหวะการเว้นระยะช่องว่างระหว่างรูปทรงหรือตัวอักษรอย่างไม่สม่ำเสมอ ซึ่งจะเห็นได้จากระยะพื้นที่ว่างระหว่างรูปทรง บางช่วงมีการเว้นระยะมาก บางช่วงมีการเว้นระยะน้อย

โครงสร้างองค์ประกอบ

ผลงานในกลุ่มนี้มีการจัดวางตัวอักษร และระนาบรูปทรงลงบนที่ว่างด้วยโครงสร้างในแนวเส้นตั้งและเส้นนอน ดังนั้นจึงสรุปว่าผลงานในกลุ่มที่4นี้ใช้โครงสร้างตาราง

ผลงานกลุ่มที่5 เป็นผลงานที่เน้นการซ้อนทับกันขององค์ประกอบที่โปร่งใส การจัดเรียงองค์ประกอบในแนวเส้นทแยง จัดวางรูปทรงเรียงกันซ้ำๆในทิศทางแนวเส้นทแยง และโค้ง ที่แสดงมิติความลึกของภาพ และแสดงความเคลื่อนไหวของรูปทรง ลักษณะองค์ประกอบรูปทรงที่ใช้ได้แก่ตัวอักษรหนาขนาดใหญ่ แบบไม่มีเชิง(Sans Serif) และระนาบรูปทรงเรขาคณิต เช่น สี่เหลี่ยม สามเหลี่ยม และ วงกลม จัดวางบนพื้นภาพเรียบง่าย ผลงานในกลุ่มนี้ประกอบด้วยผลงานทั้งสิ้น 5 ชิ้น ได้แก่

ผลงานลำดับที่e1 ผลงานปกหนังสือ (Cover for Depero Futurista)

โดย ฟอรัทูนเนโต้ เดอเพโร(Fortunato Depero) 1901

ผลงานลำดับที่e2 ผลงานโฆษณา (Advertisement for De Marinis &Lorie Millinery Shop)

โดย ฟอรัทูนเนโต้ เดอเพโร(Fortunato Depero) 1929

ผลงานลำดับที่e3 ผลงานปกหนังสือ (Cover for Coterie)

โดย วิลเลียม โรเบิร์ต(William Robert) 1919

ผลงานลำดับที่e4 ผลงานโฆษณา (Advertisement for Bitter Cordial Campari)

โดย ฟอรัทูนเนโต้ เดอเพโร(Fortunato Depero) 1923

ผลงานกลุ่มที่5 มีลักษณะของที่ว่างตามหัวข้อในการวิเคราะห์เรื่อง ภาพ และ พื้นภาพ รูปทรง และกรอบภาพ รูปแบบที่ว่าง และ โครงสร้างการจัดองค์ประกอบ ดังนี้

ภาพ และ พื้นภาพ

ภาพ ในผลงานกลุ่มนี้ได้แก่ แถบตัวอักษรขนาดใหญ่มักเป็นหัวข้อพาดหัว และภาพประกอบจากการประกอบกันของระนาบเรขาคณิต เช่น สีเหลี่ยม สามเหลี่ยม และวงกลม

ส่วนพื้นภาพ นั้นปล่อยให้เป็นที่ว่างเรียบๆ

ซึ่งผลงานในกลุ่มนี้ให้ความแตกต่างระหว่างภาพ และพื้นภาพด้วยความแตกต่างของโทนสี และการเว้นที่ว่างค่อนข้างมาก ลักษณะดังกล่าวจึงจัดว่าผลงานกลุ่มนี้มีพื้นภาพแบบเรียบง่าย

รูปทรง และ กรอบภาพ

ลักษณะรูปทรง ผลงานในกลุ่มนี้ใช้รูปทรงหลักในแนวเส้นทแยง และ ในแนวเส้นโค้ง รูปทรงหลักในแนวเส้นทแยงเกิดจากการจัดเรียงแถบตัวอักษร และ ระนาบสีเหลี่ยม สามเหลี่ยม และ วงกลม ในแนวทแยง รูปทรงหลักในแนวเส้นโค้ง เกิดจากการใช้รูปวงกลม และรูปทรงส่วนโค้ง

ลักษณะกรอบภาพ กรอบภาพที่ใช้ ได้แก่ กรอบภาพสีเหลี่ยมผืนผ้า โดยผลงานลำดับที่e1 ใช้กรอบสีเหลี่ยมผืนผ้าในแนวนอน ผลงานลำดับที่e2 e3 และe4 ใช้กรอบสีเหลี่ยมผืนผ้าในแนวตั้ง

ตำแหน่งของรูปทรง ผลงานในกลุ่มนี้มีการจัดตำแหน่งรูปทรงและตัวอักษรที่เอียงไปจากเส้นกลางภาพ ทำให้ระยะพื้นที่ว่างทางด้านซ้ายและด้านขวาของแกนกลางภาพไม่เท่ากัน ซึ่งจัดเป็นการใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร

รูปแบบที่ว่าง

มิติที่ว่าง ผลงานลำดับที่e1 e2และe4 เป็นผลงานที่มีมิติที่ว่างลึกเนื่องจากการจัดวางรูปทรง และตัวอักษรที่มีการไล่ลำดับของขนาด และทิศทางที่แสดงให้เห็นว่ามีบางรูปทรงอยู่ใกล้ และมีบางรูปทรงอยู่ไกล โดยเฉพาะผลงานลำดับที่e4 นั้นใช้รูปทรง3มิติซึ่งเป็นการประกอบกันของระนาบเอียงที่มีค่าความเข้มสีเข้มและอ่อนแสดงมิติของรูปทรง ส่วนผลงานลำดับที่e3 เป็นผลงานที่มีมิติที่ว่างตื้นเนื่องจากการใช้ตัวอักษร และรูปทรงขนาดเท่าๆกัน และระนาบรูปทรงแบนๆ

ที่ว่างแบบรูปเปิดและแบบรูปปิด ผลงานลำดับที่e1 และe2 ที่ใช้ที่ว่างแบบรูปเปิดเนื่องจากการเว้นช่องว่างระหว่างกลุ่มตัวอักษร และรูปทรง ให้ที่ว่างเคลื่อนไหวถ่ายเทกันสูงกันได้ ส่วนผลงานลำดับที่e3 และe4 ใช้ที่ว่างแบบรูปปิด เนื่องจากการจัดวางรูปทรงที่ปิดล้อมการเคลื่อนไหวของที่ว่าง โดยไม่มีการเปิดช่องระยะที่ว่างระหว่างรูปทรงให้ที่ว่างสามารถเคลื่อนไหวไประหว่างพื้นที่ของรูปทรงได้

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ ที่ว่างบวกในผลงานกลุ่มนี้ ได้แก่ตัวอักษรและรูปทรง ที่ว่างลบได้แก่ระนาบที่ว่างเรียบๆที่พื้นภาพ ผลงานลำดับที่e1 และe2 มีการให้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างน้อยกว่าที่ว่างลบ เนื่องจากรูปทรงและตัวอักษรกินพื้นที่น้อยกว่าที่ว่างบนพื้นภาพ ส่วนผลงานลำดับที่e3 และe4 มีการให้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกเท่ากับที่ว่างลบเนื่องจากรูปทรงและตัวอักษรกินพื้นที่ค่อนข้างใกล้เคียงกันกับที่ว่าง

ผลงานในกลุ่มนี้มีจังหวะการเว้นระยะระหว่าง ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ อย่างไม่สม่ำเสมอ เนื่องจากผลงานมีการเว้นระยะช่องว่างระหว่างรูปทรงหรือตัวอักษรอย่างไม่สม่ำเสมอ บางช่วงเว้นระยะมาก บางช่วงเว้นระยะน้อย

โครงสร้างองค์ประกอบ

ผลงานในกลุ่มนี้จัดวางองค์ประกอบอันได้แก่ ตัวอักษร และรูปทรงเรขาคณิต ในแนวเส้นโค้ง และเส้นทแยง ดังนั้นสรุปได้ว่าผลงานในกลุ่มนี้ใช้โครงสร้างที่เน้นเส้นโค้งและเส้นทแยง

ผลงานกลุ่มที่ 6 ผลงานในกลุ่มนี้เป็นการนำองค์ประกอบที่มีรูปทรง โทนสี และลักษณะพื้นผิว อย่างหลากหลาย เช่นรูปคนในลักษณะท่าทางต่างๆ ที่มีขนาดหลากหลายทั้งขนาดเล็ก และขนาดใหญ่ รูปวัสดุสิ่งของต่างๆ เช่น รูปตึก มาจัดวางรวมกันอย่างไม่มิติศทางไม่มีกฎเกณฑ์ บางช่วงมีการเรียงตัวกันอย่างชัดเจน บางช่วงมีการกระจายตัวคลี่คลายออก ผลงานในกลุ่มนี้ประกอบด้วยผลงานเพียง 1 ชิ้น ได้แก่

ผลงานลำดับที่ 1 ผลงานภาพตัดปะ (Photomontage)

โดย วี พาลาดินี (V. Paladini) 1927

ผลงานกลุ่มที่ 6 มีลักษณะของที่ว่างตามหัวข้อในการวิเคราะห์เรื่อง ภาพ และ พื้นภาพ รูปทรง และกรอบภาพ รูปแบบที่ว่าง และ โครงสร้างการจัดองค์ประกอบ ดังนี้

ภาพ และ พื้นภาพ

ส่วนที่เป็นภาพของผลงานในกลุ่มนี้ได้แก่ รูปทรงคนในแบบต่างๆ พื้นภาพนั้นจัดว่าเป็นผลงานที่มีพื้นภาพซับซ้อน เนื่องจากการจัดวางรูปทรงที่มากมาย และหลากหลายขนาด ซับซ้อนกันหลายระดับ

รูปทรง และ กรอบภาพ

ลักษณะรูปทรง ลักษณะรูปทรงที่ใช้ในผลงานกลุ่มนี้ ได้แก่รูปทรงโค้งอิสระของรูปคน

ลักษณะกรอบภาพ กรอบภาพที่ใช้ ได้แก่ กรอบภาพสี่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวตั้ง

ตำแหน่งของรูปทรง ผลงานในกลุ่มนี้มีการจัดวางตำแหน่งรูปทรงที่เอียงไปจากเส้นกลางภาพ ทำให้ระยะพื้นที่ว่างทางด้านซ้ายและด้านขวาของแกนกลางภาพไม่เท่ากัน ซึ่งจัดเป็นการใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร

รูปแบบที่ว่าง

มิติที่ว่าง มิติที่ว่างของผลงานในกลุ่มนี้ จัดเป็นมิติที่ว่างต้น เนื่องจากการจัดวางรูปทรงที่ทับซ้อนกันอย่างชัดเจน แม้ว่ารูปคนและสิ่งของที่นำมาจัดวางนั้นจะมีการให้แสงเงาเป็นภาพ 3 มิติก็ตาม แต่เนื่องจากการจัดวางลำดับรูปทรงนั้นไม่ได้ไล่ลำดับตามขนาดจากเล็ก ไปใหญ่ บางครั้งรูปทรงขนาดเล็กอยู่ซ้อนบนรูปทรงขนาดใหญ่ หรือกล่าวได้ว่าไม่มีการจัดลำดับของขนาด ทิศทาง และระยะที่ว่างที่สื่อถึงมิติความรู้สึกของภาพ

ที่ว่างแบบรูปเปิดและแบบรูปปิด ผลงานในกลุ่มนี้มีใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด เนื่องจากการจัดวางรูปทรงที่มีการเว้นระยะที่ว่างระหว่างรูปทรงให้ที่ว่างได้ไหลเวียนไปในระหว่างรูปทรงได้ ลักษณะเช่นนี้จึงจัดว่าเป็นที่ว่างรูปแบบเปิด

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ ที่ว่างบวกในผลงานกลุ่มนี้ ได้แก่ตัวอักษร และรูปทรง ที่ว่างลบได้แก่ ระบายที่ว่างเรียบๆที่พื้นภาพ ซึ่งผลงานกลุ่มนี้มีการให้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบเนื่องจากมีพื้นที่รูปทรงค่อนข้างมาก

ผลงานในกลุ่มนี้มีจังหวะการเว้นระยะระหว่าง ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ อย่างไม่สม่ำเสมอ เนื่องจากผลงานมีการเว้นระยะช่องว่างระหว่างรูปทรงหรือตัวอักษรอย่างไม่สม่ำเสมอ บางช่วงเว้นระยะมาก บางช่วงเว้นระยะน้อย

โครงสร้างองค์ประกอบ

ผลงานในกลุ่มนี้ใช้การจัดวางรูปทรงแบบกระจาย โดยไม่อยู่ในลักษณะของโครงสร้าง บางช่วงมีการเกาะกลุ่มกันใกล้ๆกัน และบางช่วงแยกออกจากกัน ดังนั้นผลงานกลุ่มนี้จึงจัดว่าใช้โครงสร้างแบบกระจาย

ผลงานกลุ่มที่ 7 เป็นผลงานที่ต้องการแสดงภาพให้เห็นความเร็ว นักออกแบบเลือกที่จะถ่ายทอดความรู้สึกเคลื่อนไหวอย่างรวดเร็วด้วยภาพคนกำลังวิ่งจูงสุนัข โดยจัดวางรูปทรงสุนัขและช่วงขาของผู้จูงแบบซ้ำๆ เพื่อแสดงลำดับภาพการเคลื่อนไหวด้วยความเร็ว มีการเว้นพื้นที่ว่างทางด้านซ้ายของภาพไว้เพื่อสื่อถึงการกำลังเคลื่อนที่ไปข้างหน้า ประกอบด้วยผลงานเพียง 1 ชิ้น ได้แก่

ผลงานลำดับที่ 91 ผลงานภาพวาด (Dynamism of a Dog on Eash)

โดย เกียโคโม บอลล่า (Giacomo Balla) 1894

ผลงานกลุ่มที่ 7 มีลักษณะของที่ว่างตามหัวข้อในการวิเคราะห์เรื่อง ภาพ และ พื้นภาพ รูปทรง และกรอบภาพ รูปแบบที่ว่าง และ โครงสร้างการจัดองค์ประกอบ ดังนี้

ภาพ และ พื้นภาพ

ภาพ ของผลงานชิ้นนี้ ได้แก่ รูปสุนัข และ คนจูง

พื้นภาพ ได้แก่ พื้นที่ว่างขาวเรียบๆ

นักออกแบบให้ความแตกต่างระหว่างภาพ และ พื้นภาพ อย่างชัดเจนด้วย ค่าความเข้มสีที่ค่อนข้างเข้มของรูปสุนัข และ คน ตัดกับพื้นภาพขาวได้เด่นชัด และเว้นที่ว่างค่อนข้างมาก ลักษณะเช่นนี้จัดว่าเป็นพื้นภาพแบบเรียบง่าย

รูปทรง และ กรอบภาพ

ลักษณะรูปทรง ลักษณะรูปทรงที่ใช้ในผลงานกลุ่มนี้ ได้แก่ รูปทรงโค้งอิสระของรูปสุนัข

ลักษณะกรอบภาพ กรอบภาพที่ใช้ในผลงานกลุ่มนี้ ได้แก่ กรอบภาพสี่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวนอน

ตำแหน่งของรูปทรง ผลงานในกลุ่มนี้มีการจัดตำแหน่งรูปทรงที่เยื้องไปจากเส้นแกนกลางภาพ ทำให้ระยะพื้นที่ว่างทางด้านซ้ายและด้านขวาของแกนกลางภาพไม่เท่ากัน ซึ่งจัดเป็นการใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร

รูปแบบที่ว่าง

มิติที่ว่าง มิติที่ว่างของผลงานในกลุ่มนี้ จัดเป็นมิติที่ว่างค่อนข้างลึก เนื่องจากการให้ค่าความเข้มสีเข้มและอ่อนที่แตกต่างกันในแต่ละส่วนของรูปทรง และมีการจัดวางตำแหน่งรูปคนอยู่เหนือรูปสุนัข แสดงให้เห็นความใกล้ไกลของรูปทรง

ที่ว่างแบบรูปเปิดและแบบรูปปิด ผลงานในกลุ่มนี้มีใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด เนื่องจากการซ้อนของรูปทรงซ้ำๆ โดยมีการไล่ค่าความเข้มสีเข้มไปอ่อน ทำให้ความชัดเจนระหว่างขอบเขตรูปทรงและพื้นภาพน้อยลง เปิดให้ที่ว่างมีการเคลื่อนไหวระหว่างรูปทรง

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ ที่ว่างบวกในผลงานกลุ่มนี้ ได้แก่รูปสุนัข และคนจูง ที่ว่างลบได้แก่ ระบายที่ว่างเรียบๆที่พื้นภาพ ซึ่งผลงานในกลุ่มนี้มีการให้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบ เนื่องจากการเว้นที่ว่างที่พื้นภาพค่อนข้างมาก

ผลงานในกลุ่มนี้มีจังหวะการเว้นระยะระหว่าง ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ อย่างไม่สม่ำเสมอ เนื่องจากผลงานมีการเว้นระยะช่องว่างระหว่างรูปทรงหรือตัวอักษรอย่างไม่สม่ำเสมอ บางช่วงเว้นระยะมาก บางช่วงเว้นระยะน้อย

โครงสร้างองค์ประกอบ

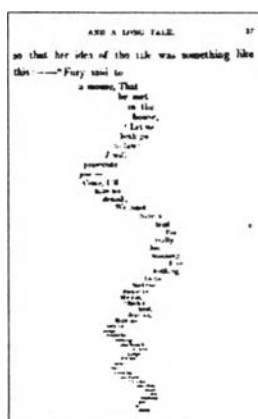
ผลงานในกลุ่มนี้ไม่มีการจัดวางด้วยโครงสร้างที่ชัดเจน เป็นผลงานที่มีการจัดวางภาพง่ายๆโดยเน้นจัดวางภาพทางด้านขวาของกรอบภาพเพื่อให้รู้สึกว่ารูปร่างกำลังเคลื่อนที่ไปข้างหน้า

จากการอธิบายการใช้ที่ว่างของผลงานทั้งหมดในสไลด์ฟิวเจอร์ริสม์สามารถสรุปเป็นตารางได้ดังต่อไปนี้

ผลงานเรขศิลป์ฟิวเจอริซึม(Futurism)สามารถบ่งบอกบุคลิกได้ 6บุคลิก ได้แก่ บุคลิกพลวัต (Dynamic) เคลื่อนไหว(Motion) มีพลัง(Energy) รุนแรง(Violent) อิสระ(Free) และความเร็ว(Speed) ดังได้วิเคราะห์ตามลำดับบุคลิกดังนี้

ผลงานเรขศิลป์บุคลิกพลวัต(Dynamic)

จากการคัดเลือกผลงานเรขศิลป์สไตล์ฟิวเจอริซึม ปรากฏว่ามีผลงานบุคลิกพลวัต(Dynamic) ทั้งหมด 16ชิ้น แบ่งกลุ่มผลงานได้6กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่1ผลงานลำดับที่a1-a4

ผลงานลำดับที่a1

ภาพที่ 86 ผลงานการจัดเรียงตัวอักษร

(Typographic image for Alice's Adventures in Wonderland), 1866

โดย ลูวิส คาร์โรล (Lewis Carroll)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

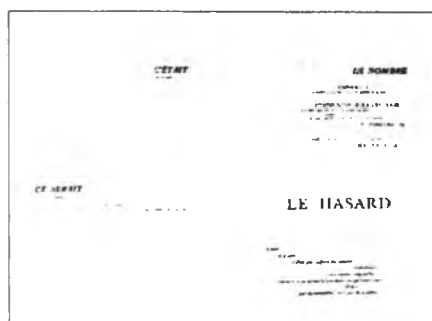
ผลงานลำดับที่a2

ภาพที่ 87ผลงานบทกวี (Poem from Ligrammes), 1918

โดย กัลล์ลุม อโพลลิแนร์(Guillaume Apollinaire)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

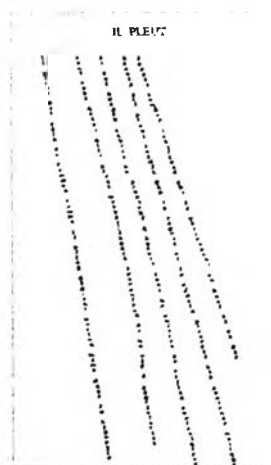
ผลงานลำดับที่a3

ภาพที่15 จากบทที่2หน้า5 ผลงานบทกวี (Page from Un Coup de Des), 1897

โดย สตีเฟน มอลล์ลาร์ม(Stephane Mallarme)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่a4

ภาพที่ 88 ผลงานบทกวี (Poem from Ligrammes), 1918

โดย กัลล์ลุม อโพลลิแนร์ (Guillaume Apollinaire)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

กลุ่มที่2ผลงานลำดับที่b1-b4

ผลงานลำดับที่b1

ภาพที่ 89 ผลงานบทกวี ("Mountains+Valleys-StreetsxJoffre" Poem), 1915

โดย ฟิโลลลิฟโฟ มารีเน็ตตี (Filippo Marinetti)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่b2

ภาพที่11 จากบทที่2หน้า13 ผลงานบทกวี

(Future Poem), 1915

โดย เออร์ดีนโก โซฟฟิซี (Ardeengo Soffici)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่b3

ภาพที่13 จากบทที่2หน้า14 ผลงานบทกวี

(Poem from "The Words to Freedom"), 1919

โดย ฟิโลลลิฟโฟ มารีเน็ตตี (Filippo Marinetti)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs และ Thirty Centuries of Graphic Design โดย Jame Graig and Bruce Barton

ผลงานลำดับที่๒4

ภาพที่90 ผลงานปกหนังสือ (Cover for Zang Tumb Tumb), 1912

โดย ฟิโลสตีโฟ มาริเน็ตตี (Filippo Marinetti)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

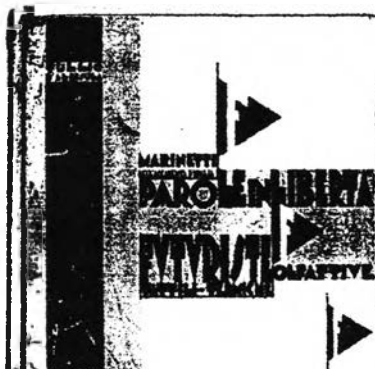
กลุ่มที่3ผลงานลำดับที่๓1

ภาพที่91 ผลงานประเภทหนังสือ (Page from Lacerba), 1914

โดย จิโน ซีเวอรินิ (Gino Severini)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

กลุ่มที่4ผลงานลำดับที่๔1

ภาพที่92 ผลงานปกหนังสือ (Cover for Parole in Liberta Futuriste), 1932

โดย ทูลลิโอ อัลบิสโซลา (Tullio D'Albisola)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

กลุ่มที่5ผลงานลำดับที่e1-e4

ผลงานลำดับที่e1

ภาพที่14จากบทที่2หน้า14 ผลงานปกหนังสือ

(Cover for Depero Futurista), 1901

โดย ฟอรัทูนเนดี เดอเพโร(Fortunato Depero)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs และ Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่e2

ภาพที่93 ผลงานโฆษณา (Advertisement for

De Marinis & Lorie Millinery Shop)

โดย ฟอรัทูนเนดี เดอเพโร(Fortunato Depero)

1929

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่e3

ภาพที่94 ผลงานปกหนังสือ (Cover for Coterie),

1919

โดย วิลเลียม โรเบิร์ต(William Robert)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่e4

ภาพที่95 ผลงานโฆษณา (Advertisement for

Bitter Cordial Campari), 1923

โดย ฟอรัทูนเนดี เดอเพโร(Fortunato Depero)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

กลุ่มที่6ผลงานลำดับที่1

ภาพที่96 ผลงานภาพตัดปะ (Photomontage),
1927

โดย วี พาลาดินี (V.Paladini)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

กลุ่มที่7ผลงานลำดับที่g1

ภาพที่12 จากบทที่2 หน้า13 ผลงานภาพวาด
(Dynamism of a Dog on a Leash), 1894

โดย เกียโคโม บอลล่า(Giacomo Balla)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs และThirty Centuries of
Graphic Design โดยJame Graig and Bruce
Barton

จากสรุปการใช้ที่ว่างจากผลงานเรขศิลป์ ฟิวเจอร์ริสม์(Futurism)ในตารางที่ 29 สามารถคัดเลือกนำมาเฉพาะผลงานที่มีบุคลิกพลวัต ที่แสดงการใช้ที่ว่างได้ดังในตารางที่30 หน้า217 และวิเคราะห์สรุปแนวการใช้ที่ว่างบุคลิกพลวัต ได้ดังในหน้า218

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างบุคลิกพลวัต (Dynamic)

ผลงานเรขศิลป์ฟิวเจอร์ริสม์ จัดเป็นผลงานที่มีบุคลิกพลวัต ได้ทั้ง7กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ผลงานลำดับที่a1 a2 a3 และ a4

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ผลงานลำดับที่b1 b2 b3 และ b4

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ผลงานลำดับที่c1

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ผลงานลำดับที่d1

กลุ่มที่ 5 ได้แก่ผลงานลำดับที่e1 e2 e3 และ e4

กลุ่มที่ 6 ได้แก่ผลงานลำดับที่f1

กลุ่มที่ 7 ได้แก่ผลงานลำดับที่g1

จากตารางที่29 ซึ่งได้สรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานทั้งหมดในยุคเรขศิลป์ฟิวเจอร์ริสม์ สามารถนำมาจัดแยกเป็นการสรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานเรขศิลป์ที่มีบุคลิกพลวัต ได้ในตารางที่ 30 และจากตารางที่30นี้ได้นำมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์การใช้ที่ว่างสำหรับบุคลิกพลวัต ได้ดังนี้

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ ภาพ และ พื้นภาพ(Figure and Ground)

จากตารางที่30 พบว่าผลงานบุคลิกพลวัตทั้งหมด16ชิ้น มีผลงานที่มีพื้นภาพเรียบง่าย 14ชิ้น ผลงานที่มีพื้นภาพซับซ้อน 2ชิ้น ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าบุคลิกพลวัตควรใช้พื้นภาพเรียบง่าย

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปทรง และ กรอบภาพ

(Element and Frame of Reference)

ความสัมพันธ์ของรูปทรงและกรอบภาพอันมีผลต่อที่ว่างในผลงานเรขศิลป์บุคลิกพลวัต มี2 ประเด็นด้วยกันได้แก่ ลักษณะของรูปทรง และ ตำแหน่งของรูปทรง

ลักษณะของรูปทรง

จากตารางที่30 พบว่าจากผลงานทั้งหมด16ชิ้น เป็นผลงานที่ใช้รูปทรงทแยง 10ชิ้น รูปโค้ง 7ชิ้น และใช้รูปทรงสี่เหลี่ยมเพียง 1ชิ้น ซึ่งการจัดเรียงรูปทรงในแนวเส้นโค้งและ เส้นทแยง ภายในกรอบสี่เหลี่ยมผืนผ้า ซึ่งทำให้เกิดที่ว่างตอบรับด้วยรูปทรงในแนวเส้นโค้งและเส้นทแยงเช่นกัน ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว จึงสรุปได้ว่าสำหรับบุคลิกพลวัต ควรใช้รูปทรงในแนวเส้นโค้งและเส้นทแยง

ตำแหน่งของรูปทรง

จากตารางที่30 พบว่าผลงานทั้ง7กลุ่ม มีการจัดตำแหน่งรูปทรงโดยใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร ยกเว้นผลงานลำดับที่a2ในกลุ่มที่1เพียงชิ้นเดียวที่มีการจัดวางตำแหน่งโดยใช้ความสมดุลแบบสมมาตร ดังนั้นบุคลิกพลวัตจึงควรใช้การจัดวางตำแหน่งแบบอสมมาตร ที่มีการจัดวางตำแหน่งรูปทรงเยื้องไปจากแกนกลางภาพมีการเว้นระยะที่ว่างทางด้านซ้ายและขวาของภาพไม่เท่ากัน

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

รูปแบบที่ว่างในการวิเคราะห์มี3รูปแบบด้วยกันได้แก่ มิติของที่ว่าง ที่ว่างแบบรูปปิดหรือเปิด และที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบ

มิติของที่ว่าง

จากตารางที่30 พบว่าจากผลงานทั้งหมด16ชิ้นงาน

ใช้มิติที่ว่างลึก 9ชิ้น ได้แก่ผลงานกลุ่มที่2 3 6 7 และผลงานกลุ่มที่5ลำดับที่ e1 e2 และ e4

ใช้มิติที่ว่างตื้น 7ชิ้น ได้แก่ ผลงานกลุ่มที่1 4 และผลงานกลุ่มที่5ลำดับที่ e3

แต่เมื่อเปรียบเทียบผลงานทั้ง2รูปแบบแล้ว จะเห็นได้ว่าผลงานกลุ่มที่มีมิติที่ว่างลึกนั้นสามารถแสดงให้เห็นมิติที่ว่างได้ทั้งในแนวระนาบ และแนวลึก เป็นการขยายพื้นที่ว่างในการเคลื่อนไหวของรูปทรง ได้มากกว่ามิติที่ว่างตื้นที่แสดงมิติที่ว่างได้เพียงในแนวระนาบ ดังนั้นสรุปได้ว่ามิติที่ว่างแบบลึกนั้นจะแสดงบุคลิกพลวัต ได้ชัดเจนกว่ามิติที่ว่างแบบตื้น

ความหมายของ พลวัต คือผลของแรง หรือ พลังงานที่ทำให้เกิดการเคลื่อนไหว ซึ่งผลงานลำดับที่ c1 e1 e2 และ g1 แสดงให้เห็นลำดับการเคลื่อนไหวของรูปทรง ผลงานดังกล่าวใช้ตัวบ่งชี้ให้เกิดมิติความรู้สึก ได้แก่ การลดหลั่นขนาดของรูปทรง การซ้อนและซ้ำกันของรูปทรงที่แสดงความโปร่งใส และการจัดวางโค้ง หรือเอียงแสดงการกินพื้นที่ของรูปทรงเข้าไปในมิติความรู้สึก

ที่ว่างแบบรูปปิด หรือ แบบรูปเปิด

จากตารางที่30 พบว่าผลงานส่วนใหญ่เป็นจำนวน13ชิ้นงานจากทั้งหมด 16ชิ้นงาน ใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด ที่มีการเปิดระยะระหว่างรูปทรงให้ที่ว่างสามารถเคลื่อนไหวตัวแทรกเข้าไปในระหว่างภายในและภายนอกรูปทรงได้ มีผลงานเพียง3ชิ้นที่ใช้ที่ว่างแบบรูปปิด จึงสรุปว่าบุคลิกพลวัตควรใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ

จากตารางที่30 พบว่ามีผลงานที่ให้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบ 11ชิ้น ผลงานที่ให้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบ 2ชิ้น และผลงานที่ให้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกเท่ากับที่ว่างลบ3ชิ้น ดังนั้นจึงสรุปว่าบุคลิกพลวัตควรให้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบ

จากตารางที่30 พบว่า ผลงานบุคลิกพลวัตมีจังหวะการเว้นระยะระหว่าง ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ อย่างไม่สม่ำเสมอ อย่างไม่สม่ำเสมอ

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

จากตารางที่30 พบว่าผลงานบุคลิกพลวัต มีการใช้รูปแบบโครงสร้างหลายแบบ ได้แก่โครงสร้างตาราง โครงสร้างแบบขัดแย้ง โครงสร้างเน้นแนวเส้นทแยง เส้นโค้ง และ โครงสร้างแบบกระจาย โดยเป็นผลงานที่ใช้โครงสร้างเส้นทแยง5ชิ้น เส้นโค้ง 3ชิ้น ผลงานที่ใช้โครงสร้างเส้นทแยงที่มีทิศทางขัดแย้งกัน 5ชิ้น และมีผลงานที่ใช้โครงสร้างตาราง และ โครงสร้างแบบกระจายเพียงแบบละ1ชิ้นงาน ดังนั้นจึง

สรุปว่าบุคลิกพลวัตควรใช้ โครงสร้างแบบขัดแย้ง โครงสร้างเน้นแนวเส้นทแยง และ เส้นเส้นโค้ง โดยมี การซ้ำกันของรูปทรง แสดงการไล่ลำดับการเคลื่อนไหวของรูปทรง

ข้อสรุปแนวการใช้ที่ว่างสำหรับบุคลิก พลวัต(Dynamic)

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสามารถสรุปแนวการใช้ที่ว่างได้ดังนี้

1. ภาพและพื้นภาพ(Figure and Ground)

จากการวิเคราะห์พบว่า บุคลิกพลวัต ควรใช้พื้นภาพเรียบง่าย

2. รูปทรง และ กรอบภาพ (Element and Frame of Reference)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปทรงและ กรอบภาพ ให้แสดงถึงบุคลิกพลวัตได้แก่

-ลักษณะงานที่ใช้รูปที่ว่าง ในแนวเส้นทแยงและโค้ง ซึ่งเกิดเมื่อใช้รูปทรงเป็นรูปทแยงและโค้ง ใน กรอบภาพรูปสี่เหลี่ยม

-ลักษณะงานที่ทิ้งระยะที่ว่างทางด้านซ้าย และขวาของรูปทรง ไม่เท่าๆกัน ซึ่งเกิดจากการจัดวาง รูปทรงแบบอสมมาตร

3. รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง ให้แสดงถึงบุคลิกพลวัต ได้แก่

-ลักษณะงานที่ใช้ มิติที่ว่างลึก โดยตัววงชี้ให้เกิดมิติความลึก ได้แก่ การลดหลั่นขนาดของรูป ทรง การซ้อนและซ้ำกันของรูปทรงที่แสดงความโปร่งใส และการจัดวางโค้ง หรือเอียงแสดงการกินพื้นที่ ของรูปทรงเข้าไปในมิติความลึก

-ลักษณะงานที่ใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด ที่มีการเว้นระยะที่ว่างระหว่างรูปทรงให้เกิดการเคลื่อนไหว ของที่ว่าง

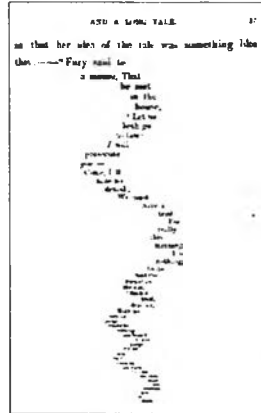
-ลักษณะงานที่มีการจัดวางระยะระหว่างที่ว่างบวกและลบอย่างไม่สม่ำเสมอ มีขนาดสัดส่วน ของพื้นที่ที่ว่างบวกน้อยกว่าหรือเท่ากับที่ว่างลบ

4. โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ ให้แสดงถึงบุคลิกพลวัต ได้แก่โครงสร้างเน้น เส้นทแยงที่มีทิศทางขัดแย้งกัน และโครงสร้างเส้นโค้ง ที่มีการซ้ำของรูปทรงแสดงทิศทาง การเคลื่อนไหว

ผลงานเรขศิลป์บุคลิกเคลื่อนไหว (Motion)

จากการคัดเลือกผลงานเรขศิลป์สไตล์ฟิวเจอร์ริสม์ปรากฏว่ามีผลงานบุคลิกเคลื่อนไหว (Motion) ทั้งหมด 10 ชิ้น แบ่งกลุ่มผลงานได้ 6 กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผลงานลำดับที่ a1 a2 และ a4

ผลงานลำดับที่ a1

ภาพที่ 86 ผลงานการจัดเรียงตัวอักษร

(Typographic image for Alice's Adventures in Wonderland), 1866

โดย ลูวิส คาร์โรล (Lewis Carroll)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่ a2

ภาพที่ 87 ผลงานบทกวี (Poem from

Ligrammes), 1918

โดย กิลล์ลูม อโพลลิแนร์ (Guillaume Apollinaire)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่ a4

ภาพที่ 15 จากบทที่ 2 หน้า 5 ผลงานบทกวี (Poem

from Ligrammes), 1918

โดย กิลล์ลูม อโพลลิแนร์ (Guillaume Apollinaire)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

กลุ่มที่2ผลงานลำดับที่b1 b3และb4

ผลงานลำดับที่b1

ภาพที่ 89 ผลงานบทกวี ("Mountains+Valleys-StreetsxJoffre"Poem), 1915

โดย ฟิลลิปโป มาริเน็ตตี (Filippo Marinetti)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่b3

ภาพที่13 จากบทที่2หน้า14 ผลงานบทกวี

(Poem from "The Words to Freedom"), 1919

โดย ฟิลลิปโป มาริเน็ตตี (Filippo Marinetti)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs และThirty Centuries of Graphic Design โดยJame Graig and Bruce Barton

ผลงานลำดับที่b4

ภาพที่90 ผลงานปกหนังสือ (Cover for Zang Tumb Tumb), 1912

โดย ฟิลลิปโป มาริเน็ตตี (Filippo Marinetti)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

กลุ่มที่3ผลงานลำดับที่c1

ภาพที่91 ผลงานประเภทหนังสือ (Page from Lacerba), 1914

โดย จิโน ซีเวอรินี่(Gino Severini)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

กลุ่มที่5ผลงานลำดับที่e2

ผลงานลำดับที่e2

ภาพที่93 ผลงานโฆษณา (Advertisement for De Marinis & Lorie Millinery Shop)

โดย ฟอรัทูนเนโต้ เดอเพโร(Fortunato Depero)

1929

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

กลุ่มที่6ผลงานลำดับที่f1

ผลงานลำดับที่f1

ภาพที่96 ผลงานภาพตัดปะ (Photomontage),

1927

โดย วี พาลาดินี (V.Paladini)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

กลุ่มที่7ผลงานลำดับที่g1

ผลงานลำดับที่g1

ภาพที่12 จากบทที่2 หน้า13 ผลงานภาพวาด
(Dynamism of a Dog on a Leash), 1894

โดย เกียโคโม บอลลา(Giacomo Balla)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs และThirty Centuries of
Graphic Design โดยJame Graig and Bruce
Barton

จากสรุปการใช้ที่ว่างจากผลงานเรขศิลป์ ฟิวเจอริสม์(Futurism)ในตารางที่ 29 สามารถคัด
เลือกนำมาเฉพาะผลงานที่มีบุคลิกเคลื่อนไหว ที่แสดงการใช้ที่ว่างได้ดังในตารางที่31 หน้า225 และ
วิเคราะห์สรุปแนวการใช้ที่ว่างบุคลิกเคลื่อนไหว ได้ดังในหน้า226

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างบุคคลิกเคลื่อนไหว (Motion)

ผลงานเรขศิลป์พีทเจอร์ริสม์จัดเป็นผลงานที่มีบุคคลิกเคลื่อนไหว ได้ 6 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ผลงานลำดับที่ a1 a2 และ a4

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ผลงานลำดับที่ b1 b3 และ b4

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ผลงานลำดับที่ c1

กลุ่มที่ 5 ได้แก่ผลงานลำดับที่ e2

กลุ่มที่ 6 ได้แก่ผลงานลำดับที่ f1

กลุ่มที่ 7 ได้แก่ผลงานลำดับที่ g1

จากตารางที่ 29 ซึ่งได้สรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานทั้งหมดในยุคเรขศิลป์พีทเจอร์ริสม์ สามารถนำมาจัดแยกเป็นการสรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานเรขศิลป์ที่มีบุคคลิกเคลื่อนไหว ได้ในตารางที่ 31 และจากตารางที่ 31 นี้ได้นำมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์การใช้ที่ว่างสำหรับบุคคลิกเคลื่อนไหว ได้ดังนี้

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ ภาพ และ พื้นภาพ(Figure and Ground)

จากตารางที่ 31 พบว่าบุคคลิกเคลื่อนไหวมีผลงานทั้งหมด 10 ชิ้น มีผลงานที่ใช้พื้นภาพเรียบง่าย 8 ชิ้น และผลงานที่ใช้พื้นภาพซับซ้อน เพียง 2 ชิ้น ดังนั้นจึงสรุปว่าบุคคลิกเคลื่อนไหวควรใช้พื้นภาพเรียบง่าย

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปทรง และ กรอบภาพ

(Element and Frame of Reference)

ความสัมพันธ์ของรูปทรงและกรอบภาพอันมีผลต่อที่ว่างในผลงานเรขศิลป์บุคคลิกเคลื่อนไหว มี 2 ประเด็นด้วยกันได้แก่ ลักษณะของรูปทรง และ ตำแหน่งของรูปทรง

ลักษณะของรูปทรง

จากตารางที่ 31 พบว่าผลงานทั้ง 6 กลุ่ม จัดเรียงรูปทรงในแนวเส้นโค้งและ เส้นทแยง ภายในกรอบสี่เหลี่ยมผืนผ้า ซึ่งทำให้เกิดที่ว่างตอบรับด้วยรูปทรงในแนวเส้นโค้งและเส้นทแยงเช่นกัน ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว

สรุปได้ว่าสำหรับบุคคลิกเคลื่อนไหว ควรใช้รูปทรงในแนวเส้นโค้งและเส้นทแยงเพื่อให้ภาพดูมีการเคลื่อนไหว

ตำแหน่งของรูปทรง

จากตารางที่ 31 พบว่าผลงานทั้ง 6 กลุ่ม มีการจัดตำแหน่งรูปทรงโดยใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร ยกเว้นผลงานลำดับที่ a2 ในกลุ่มที่ 1 เพียงชิ้นเดียวที่มีการจัดวางตำแหน่งโดยใช้ความสมดุลแบบสมมาตร จึงสรุปได้ว่าบุคคลิกเคลื่อนไหวควรมีการจัดตำแหน่งรูปทรงโดยใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

รูปแบบที่ว่างในการวิเคราะห์มี3รูปแบบด้วยกันได้แก่ มิติของที่ว่าง ที่ว่างแบบรูปปิดหรือเปิด และที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบ

มิติของที่ว่าง

จากตารางที่31 พบว่ามีผลงานที่ใช้มิติที่ว่างลึก6ชั้น ใช้มิติที่ว่างตื้น4ชั้น

แต่เมื่อเปรียบเทียบผลงานทั้ง2รูปแบบแล้ว จะเห็นได้ว่าผลงานกลุ่มที่มีมิติที่ว่างลึกนั้นสามารถแสดงให้เห็นมิติที่ว่างได้ทั้งในแนวระนาบ และแนวลึก เป็นการขยายพื้นที่ว่างในการเคลื่อนไหวของรูปทรง ได้มากกว่ามิติที่ว่างตื้นที่แสดงมิติที่ว่างได้เพียงในแนวระนาบ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่ามิติที่ว่างแบบลึกนั้นจะแสดงบุคลิกเคลื่อนไหว ได้ชัดเจนกว่ามิติที่ว่างแบบตื้น

ที่ว่างแบบรูปปิด หรือ แบบรูปเปิด

จากตารางที่31 พบว่าผลงานส่วนใหญ่ซึ่งมีจำนวนผลงาน 9 ชิ้นจากผลงานทั้งหมด10ชิ้น ใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด ที่มีการเปิดเส้นล้อมรอบขอบเขตรูปทรงให้ที่ว่างสามารถเคลื่อนไหวตัวแทรกเข้าไปในระหว่างรูปทรงได้ เว้นแต่ผลงานกลุ่มที่3 ที่ใช้ที่ว่างแบบรูปปิด อันเนื่องมาจากจัดวางรูปทรงปิดล้อมการเคลื่อนไหวของที่ว่าง ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าบุคลิกเคลื่อนไหวควรใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ

จากตารางที่31 พบว่าผลงานส่วนใหญ่มีขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบเนื่องจากเป็นผลงานที่มีการเว้นที่ว่างค่อนข้างมาก มีเพียงผลงานกลุ่มที่ 3และ6 จำนวน2ชิ้น ที่ให้ขนาดสัดส่วนที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบเนื่องจากเป็นผลงานที่มีรายละเอียดของรูปทรงมาก

สรุปได้ว่าผลงานบุคลิกพลวัตควรใช้รูปแบบของขนาดสัดส่วนที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบ

จากตารางที่31 พบว่าผลงานบุคลิกเคลื่อนไหวทั้ง10ชิ้น มีการจัดวางจังหวะระยะระหว่างที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบอย่างไม่สม่ำเสมอ จึงสรุปว่าบุคลิกเคลื่อนไหวควรมีการวางจังหวะระยะระหว่างที่ว่างบวกและลบอย่างไม่สม่ำเสมอ บางช่วงอาจเว้นระยะมาก บางช่วงอาจเว้นระยะน้อย

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

จากตารางที่31 พบว่าผลงานบุคลิกเคลื่อนไหว มีการใช้รูปแบบโครงสร้างหลายโครงสร้าง ได้แก่ โครงสร้างเน้นแนวเส้นทแยงที่แสดงทิศทางที่ขัดแย้งของรูปทรง โครงสร้างที่เน้นเส้นโค้ง และโครงสร้างแบบกระจาย โดยเป็นผลงานที่ใช้โครงสร้างทแยงที่มีทิศทางขัดแย้งกัน 4ชิ้น โครงสร้างเส้นโค้ง 2ชิ้น โครงสร้างเส้นทแยง2ชิ้น และโครงสร้างแบบกระจาย 1ชิ้น

แต่โครงสร้างเน้นแนวเส้นทแยงที่แสดงทิศทางที่ขัดแย้งของรูปทรง และโครงสร้างที่เน้นเส้นโค้ง จะแสดงความเคลื่อนไหวได้มากกว่าโครงสร้างแบบกระจาย เนื่องจากเป็นโครงสร้างที่แสดงความรู้สึกที่เคลื่อนไหว ในขณะที่โครงสร้างแบบกระจายให้ความรู้สึกแออัดและซับซ้อน

ข้อสรุปแนวการใช้ที่ว่างสำหรับบุคลิก เคลื่อนไหว(Motion)

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสามารถสรุปแนวการใช้ที่ว่างได้ดังนี้

1. ภาพและพื้นภาพ(Figure and Ground)

จากการวิเคราะห์พบว่า บุคลิกเคลื่อนไหวควรใช้พื้นภาพแบบเรียบง่าย

2. รูปทรง และ กรอบภาพ (Element and Frame of Reference)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปทรงและ กรอบภาพ ให้แสดงถึงบุคลิกเคลื่อนไหวได้แก่

-ลักษณะงานที่ใช้รูปที่ว่าง ในแนวเส้นทแยงและโค้ง ซึ่งเกิดเมื่อใช้รูปทรงเป็นรูปทแยงและโค้ง ในกรอบภาพรูปสี่เหลี่ยม

-ลักษณะงานที่ทิ้งระยะที่ว่างทางด้านซ้าย และขวาของรูปทรง ไม่เท่าๆกัน ซึ่งเกิดจากการจัดวางรูปทรงแบบอสมมาตร

3. รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง ให้แสดงถึงบุคลิกเคลื่อนไหว ได้แก่

-ลักษณะงานที่ใช้มิติที่ว่างลึก โดยใช้รูปทรงที่มีการลดหลั่นขนาดกัน มีการซ้อนกันของรูปทรง และการใช้รูปทรงที่เอียง หรือโค้งเพื่อให้รูปทรงกินมิติที่ว่างในความลึก

-ลักษณะงานที่ใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด ที่มีการเว้นระยะที่ว่างระหว่างรูปทรง ทำให้เกิดการเคลื่อนไหวของที่ว่าง

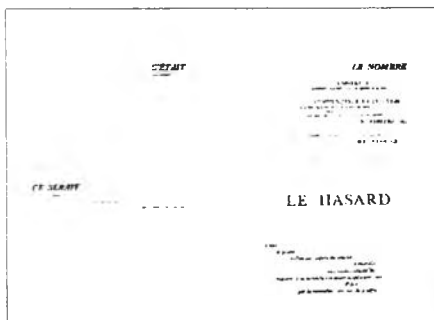
-ลักษณะงานที่มีการจัดวางระยะระหว่างที่ว่างบวกและลบอย่างไม่สม่ำเสมอ มีขนาดสัดส่วนของพื้นที่ที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบ

4. โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ ให้แสดงถึงบุคลิกเคลื่อนไหว ได้แก่ โครงสร้างเส้นโค้ง และ โครงสร้างเน้นเส้นทแยงที่แสดงความขัดแย้งของทิศทางการจัดวางรูปทรง

ผลงานเรขศิลป์บุคคลิกมีพลัง (Energy)

จากการคัดเลือกผลงานเรขศิลป์สไตล์ฟิวเจอร์ริสม์ ปรากฏว่ามีผลงานบุคคลิกมีพลัง (Energy) ทั้งหมด 12 ชิ้น แบ่งกลุ่มผลงานได้ 7 กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผลงานลำดับที่ a3-a4

ผลงานลำดับที่ a3

ภาพที่ 15 จากบทที่ 2 หน้า 5 ผลงานบทกวี (Page from Un Coup de Des), 1897

โดย สตีเฟน มอลล์ลาร์ม (Stéphane Mallarmé)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่ a4

ภาพที่ 88 ผลงานบทกวี (Poem from Ligrammes), 1918

โดย กิลล์ลูม อโพลลิแนร์ (Guillaume Apollinaire)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

กลุ่มที่2ผลงานลำดับที่b3-b4

ผลงานลำดับที่b3

ภาพที่13 จากบทที่2หน้า14 ผลงานบทกวี

(Poem from "The Words to Freedom"), 1919

โดย ฟิลลิปโป มาริเน็ตตี (Filippo Marinetti)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs และThirty Centuries of Graphic Design โดยJame Graig and Bruce Barton

ผลงานลำดับที่b4

ภาพที่90 ผลงานปกหนังสือ (Cover for Zang Tumb Tumb), 1912

โดย ฟิลลิปโป มาริเน็ตตี (Filippo Marinetti)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

กลุ่มที่3ผลงานลำดับที่c1

ภาพที่91 ผลงานประเภทหนังสือ (Page from Lacerba), 1914

โดย จิโน ซีเวอรินิ(Gino Severini)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

กลุ่มที่4ผลงานลำดับที่d1

ภาพที่92 ผลงานปกหนังสือ (Cover for Parole in Liberta Futuriste), 1932

โดย ทูลลิโอ อัลบิสโซล่า(Tullio D'Albisola)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

กลุ่มที่5ผลงานลำดับที่e1-e4

ผลงานลำดับที่e1

ภาพที่14จากบทที่2หน้า14 ผลงานปกหนังสือ (Cover for Depero Futurista), 1901

โดย ฟอรัทูนเนโต้ เดอเพโร(Fortunato Depero)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs และ Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่e2

ภาพที่93 ผลงานโฆษณา (Advertisement for De Marinis & Lorie Millinery Shop)

โดย ฟอรัทูนเนโต้ เดอเพโร(Fortunato Depero)

1929

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

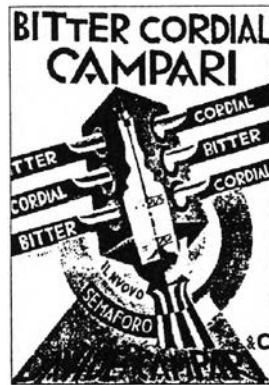
ผลงานลำดับที่e3

ภาพที่94 ผลงานปกหนังสือ (Cover for Coterie),
1919

โดย วิลเลียม โรเบิร์ต(William Robert)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่e4

ภาพที่95 ผลงานโฆษณา (Advertisement for
Bitter Cordial Campari), 1923

โดย ฟอรัทูนเนโต้ เดอเพโร(Fortunato Depero)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

กลุ่มที่6ผลงานลำดับที่f1

ภาพที่96 ผลงานภาพตัดปะ (Photomontage),
1927

โดย วี พาลาดินี (V.Paladini)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

กลุ่มที่7ผลงานลำดับที่g1

ภาพที่12 จากบทที่2 หน้า13 ผลงานภาพวาด

(Dynamism of a Dog on a Leash), 1894

โดย เกียโคโม บอลล่า(Giacomo Balla)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs และThirty Centuries of
Graphic Design โดยJame Graig and Bruce
Barton

จากสรุปการใช้ที่ว่างจากผลงานเรขศิลป์ ฟิวเจอร์ริสม์(Futurism)ในตารางที่ 29 สามารถคัดเลือกนำมาเฉพาะผลงานที่มีบุคลิกมีพลัง ที่แสดงการใช้ที่ว่างได้ดังในตารางที่32 หน้า234 และวิเคราะห์สรุปแนวการใช้ที่ว่างบุคลิกมีพลัง ได้ดังในหน้า235

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างบุคคลิกมีพลัง (Energy)

ผลงานเรขศิลป์ฟิวเจอร์ริสม์ จัดเป็นผลงานที่มีบุคคลิกมีพลัง ได้ทั้ง 7 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ผลงานลำดับที่ a3 และ a4

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ผลงานลำดับที่ b3 และ b4

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ผลงานลำดับที่ c1

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ผลงานลำดับที่ d1

กลุ่มที่ 5 ได้แก่ผลงานลำดับที่ e1 e2 e3 และ e4

กลุ่มที่ 6 ได้แก่ผลงานลำดับที่ f1

กลุ่มที่ 7 ได้แก่ผลงานลำดับที่ g1

จากตารางที่ 29 ซึ่งได้สรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานทั้งหมดในยุคเรขศิลป์ฟิวเจอร์ริสม์ สามารถนำมาจัดแยกเป็นการสรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานเรขศิลป์ที่มีบุคคลิกมีพลัง ได้ในตารางที่ 32 และจากตารางที่ 32 นี้ได้นำมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์การใช้ที่ว่างสำหรับบุคคลิกมีพลัง ได้ดังนี้

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ ภาพ และ พื้นภาพ(Figure and Ground)

จากตารางที่ 32 พบว่าจากผลงานบุคคลิกมีพลังทั้งหมด 12 ชิ้น เป็นผลงานที่มีพื้นภาพเรียบง่าย 10 ชิ้น ผลงานที่มีพื้นภาพซับซ้อน 2 ชิ้น จึงสรุปได้ว่าบุคคลิกมีพลังควรใช้พื้นภาพแบบเรียบง่าย

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปทรง และ กรอบภาพ

(Element and Frame of Reference)

ความสัมพันธ์ของรูปทรงและกรอบภาพอันมีผลต่อที่ว่างในผลงานเรขศิลป์บุคคลิกมีพลัง มี 2 ประเด็นด้วยกันได้แก่ ลักษณะของรูปทรง และ ตำแหน่งของรูปทรง

ลักษณะของรูปทรง

จากตารางที่ 32 พบว่าผลงานส่วนใหญ่ จัดเรียงรูปทรงในแนวเส้นโค้งและ เส้นทแยง ภายในกรอบสี่เหลี่ยมผืนผ้า ซึ่งทำให้เกิดที่ว่างตอบรับด้วยรูปทรงในแนวเส้นโค้งและเส้นทแยงเช่นกัน ให้ความรู้สึกถึงการเคลื่อนไหว ยกเว้นผลงานในกลุ่มที่ 4 ที่มีการใช้รูปทรงสี่เหลี่ยม รูปทรงสี่เหลี่ยมภายในกรอบสี่เหลี่ยม ซึ่งจะเกิดที่ว่างตอบรับด้วยรูปทรงสี่เหลี่ยมให้ความรู้สึกสงบนิ่ง จากการวิเคราะห์จึงสรุปได้ว่าบุคคลิกมีพลัง ควรใช้รูปทรงและที่ว่างในแนวเส้นโค้งและเส้นทแยงเพื่อแสดงถึงพลังการเคลื่อนไหว

ตำแหน่งของรูปทรง

จากตารางที่ 32 พบว่าผลงานทั้ง 7 กลุ่ม มีการจัดวางตำแหน่งรูปทรงโดยใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร ที่ตำแหน่งรูปทรงเอียงไปจากเส้นแกนกลางภาพ มีการเว้นระยะที่ว่างทางด้านซ้ายและขวาของภาพไม่เท่ากัน จึงสรุปว่าบุคคลิกมีพลังมีการจัดวางตำแหน่งรูปทรงแบบอสมมาตร

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

รูปแบบที่ว่างในการวิเคราะห์มี3รูปแบบด้วยกันได้แก่ มิติของที่ว่าง ที่ว่างแบบรูปปิดหรือเปิด และที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบ

มิติของที่ว่าง

จากตารางที่32 พบว่ามีผลงานที่ใช้มิติที่ว่างลึก 7ชิ้น และ ผลงานที่ใช้มิติที่ว่างตื้น 5ชิ้น

แต่เมื่อเปรียบเทียบผลงานทั้ง2รูปแบบแล้ว จะเห็นได้ว่าผลงานกลุ่มที่มีมิติที่ว่างลึกนั้นสามารถแสดงให้เห็นมิติที่ว่างได้ในแนวระนาบ และแนวลึก เป็นการขยายพื้นที่ว่างในการแสดงพลังการเคลื่อนไหวของรูปทรงได้มากกว่ามิติที่ว่างตื้นที่แสดงมิติที่ว่างได้เพียงในแนวระนาบ ดังนั้นสรุปได้ว่ามิติที่ว่างแบบลึกนั้นจะแสดงบุคลิกมีพลัง ได้ชัดเจนกว่ามิติที่ว่างแบบตื้น ทั้งนี้การใช้ความขัดแย้งและความแตกต่างในเรื่องขนาดรูปทรง ความเข้มสีอย่างชัดเจน จะทำให้มิติความลึกของภาพยิ่งมีมากขึ้น และแสดงพลังการเคลื่อนไหวของรูปทรงได้มากขึ้น

ที่ว่างแบบรูปปิด หรือ แบบรูปเปิด

จากตารางที่32 พบว่าผลงานส่วนใหญ่ใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด ที่มีการเปิดระยะที่ให้ที่ว่างสามารถเคลื่อนไหวแทรกเข้าไปในระหว่างรูปทรงได้ เว้นแต่ผลงานในกลุ่มที่3และผลงานในกลุ่มที่5ลำดับที่e1 และ e2 ที่ใช้ที่ว่างแบบรูปปิด อันเนื่องมาจากจัดวางรูปทรงปิดล้อมการเคลื่อนไหวของที่ว่าง

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าบุคลิกมีพลังควรใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ

จากตารางที่32 พบว่ามีผลงานจำนวน7ชิ้นที่ให้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบ 2 ชิ้น ให้ขนาดส่วนที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบ และ 3ชิ้น ให้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวก เท่ากับที่ว่างลบ

สรุปได้ว่าบุคลิกมีพลัง ควรใช้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบ

จากตารางที่32 พบว่าผลงานบุคลิกมีพลังทั้ง12ชิ้น มีการจัดวางจังหวะระยะระหว่างที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบอย่างไม่สม่ำเสมอ จึงสรุปว่าบุคลิกมีพลังควรมีการวางจังหวะระยะระหว่างที่ว่างบวกและลบอย่างไม่สม่ำเสมอ บางช่วงอาจเว้นระยะมาก บางช่วงอาจเว้นระยะน้อย

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

จากตารางที่32 พบว่าผลงานบุคลิกมีพลัง มีการใช้รูปแบบโครงสร้างหลายโครงสร้าง ได้แก่ โครงสร้างตาราง โครงสร้างแบบขัดแย้ง โครงสร้างเน้นแนวเส้นทแยงเส้นโค้ง และโครงสร้างแบบกระจาย

โดยเป็นผลงานที่ใช้ โครงสร้างทแยงที่เน้นความขัดแย้งของทิศทาง จำนวน 3ชิ้น เป็นผลงานที่ใช้โครงสร้างทแยง 5ชิ้น โครงสร้างโค้ง โครงสร้างตาราง และ โครงสร้างกระจาย แบบละ1ชิ้น

จึงสรุปได้ว่าบุคลิกมีพลังควรใช้โครงสร้างทแยงที่เน้นความขัดแย้งของทิศทาง

ข้อสรุปแนวการใช้ที่ว่างสำหรับบุคลิก มีพลัง(Energy)

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสามารถสรุปแนวการใช้ที่ว่างได้ดังนี้

1. ภาพและพื้นภาพ(Figure and Ground)

จากการวิเคราะห์พบว่า ผลงานบุคลิกมีพลังควรใช้พื้นภาพแบบเรียบง่าย

2. รูปทรง และ กรอบภาพ (Element and Frame of Reference)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปทรงและ กรอบภาพ ให้แสดงถึงบุคลิกมีพลังได้แก่

-ลักษณะงานที่ใช้รูปที่ว่าง ในแนวเส้นทแยงและเส้นโค้ง ซึ่งเกิดเมื่อใช้รูปทรงทแยงและรูปทรงโค้ง ในกรอบภาพรูปสี่เหลี่ยม

-ลักษณะงานที่ทิ้งระยะที่ว่างทางด้านซ้าย และขวาของรูปทรง ไม่เท่าๆกัน ซึ่งเกิดจากการจัดวางรูปทรงแบบอสมมาตร

3. รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง ให้แสดงถึงบุคลิกมีพลัง ได้แก่

-ลักษณะงานที่ใช้ที่ว่างลงตา ที่มีมิติของภาพดูลึก โดยใช้ความขัดแย้งและความแตกต่างในเรื่องขนาดรูปทรง ความเข้มสีอย่างชัดเจน

-ลักษณะงานที่ใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด ที่มีการเว้นระยะการเคลื่อนไหวของที่ว่างระหว่างรูปทรง

-ลักษณะงานที่มีการจัดวางระยะระหว่างที่ว่างบวกและลบอย่างไม่สม่ำเสมอ โดยกำหนดให้ขนาดสัดส่วนของพื้นที่ที่ว่างบวกน้อยกว่าหรือเท่ากับที่ว่างลบ

4. โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ ให้แสดงถึงบุคลิกมีพลัง ได้แก่โครงสร้างเน้นเส้นทแยงที่แสดงความขัดแย้งของทิศทางการจัดวางรูปทรง

กลุ่มที่5ผลงานลำดับที่e3-e4

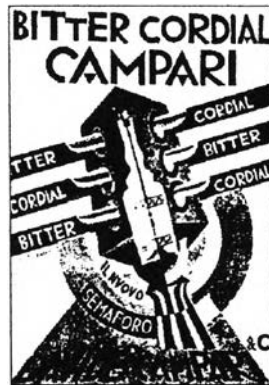
ผลงานลำดับที่e3

ภาพที่94 ผลงานปกหนังสือ (Cover for Coterie),
1919

โดย วิลเลียม โรเบิร์ต(William Robert)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่e4

ภาพที่95 ผลงานโฆษณา (Advertisement for
Bitter Cordial Campari), 1923

โดย ฟอรัทเนนโต้ เดอเพโร(Fortunato Depero)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

กลุ่มที่6ผลงานลำดับที่f1

ภาพที่96 ผลงานภาพตัดปะ (Photomontage),
1927

โดย วี พาลาดินี (V.Paladini)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

กลุ่มที่7ผลงานลำดับที่g1

ภาพที่12 จากบทที่2 หน้า13 ผลงานภาพวาด

(Dynamism of a Dog on a Leash), 1894

โดย เกียโคโม บอลล่า(Giacomo Balla)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs และThirty Centuries of
Graphic Design โดยJame Graig and Bruce
Barton

จากสรุปการใช้ที่ว่างจากผลงานเรขศิลป์ ฟิวเจอริซึม(Futurism)ในตารางที่ 29 สามารถคัดเลือกนำมาเฉพาะผลงานที่มีบุคลิกรุนแรง ที่แสดงการใช้ที่ว่างได้ดังในตารางที่33หน้า241 และวิเคราะห์สรุปแนวการใช้ที่ว่างบุคลิกรุนแรง ได้ดังในหน้า242

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างบุคคลิกรุนแรง (Violent)

ผลงานเรขศิลป์ฟิวเจอร์ริสม์ จัดเป็นผลงานที่มีบุคคลิกรุนแรง ได้3กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ผลงานลำดับที่b3

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ผลงานลำดับที่c1

กลุ่มที่ 5 ได้แก่ผลงานลำดับที่e3 และ e4

จากตารางที่29 ซึ่งได้สรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานทั้งหมดในยุคเรขศิลป์ฟิวเจอร์ริสม์ สามารถนำมาจัดแยกเป็นการสรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานเรขศิลป์ที่มีบุคคลิกรุนแรง ได้ในตารางที่ 33 และจากตารางที่33นี้ได้นำมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์การใช้ที่ว่างสำหรับบุคคลิกรุนแรง ได้ดังนี้

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ ภาพ และ พื้นภาพ(Figure and Ground)

จากตารางที่33 พบว่าผลงานบุคคลิกรุนแรง ทั้งหมด4ชิ้นใช้พื้นภาพแบบเรียบง่าย ดังนั้นจึงสรุปว่า บุคคลิกรุนแรงใช้พื้นภาพแบบเรียบง่าย

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปทรง และ กรอบภาพ

(Element and Frame of Reference)

ความสัมพันธ์ของรูปทรงและกรอบภาพอันมีผลต่อที่ว่างในผลงานเรขศิลป์บุคคลิกรุนแรง มี2 ประเด็น ด้วยกัน ได้แก่ ลักษณะของรูปทรง และ ตำแหน่งของรูปทรง

ลักษณะของรูปทรง

จากตารางที่33 พบว่าผลงานทั้งหมดจัดเรียงรูปทรงในแนวเส้นโค้งและ เส้นทแยง ภายในกรอบสี่เหลี่ยมผืนผ้า ซึ่งทำให้เกิดที่ว่างตอบรับด้วยรูปทรงในแนวเส้นโค้งและเส้นทแยงเช่นกัน เมื่อเปรียบเทียบระหว่างรูปทรงในแนวเส้นทแยงและเส้นโค้งจะเห็นได้ว่ารูปทรงทั้ง2แบบนี้ต่างให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว แต่การใช้รูปทรงในเส้นเส้นทแยงจะให้ความรู้สึกที่รุนแรงได้กว่ารูปทรงในแนวเส้นโค้ง

ตำแหน่งของรูปทรง

จากตารางที่33 พบว่าผลงานทั้ง3กลุ่ม มีการจัดวางตำแหน่งรูปทรงโดยใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร ที่ตำแหน่งรูปทรงเอียงไปจากแกนกลางภาพมีการเว้นระยะที่ว่างทางด้านซ้ายและขวาของภาพไม่เท่ากัน จึงสรุปว่าบุคคลิกรุนแรงจัดวางตำแหน่งรูปทรงโดยใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

รูปแบบที่ว่างในการวิเคราะห์มี3รูปแบบด้วยกันได้แก่ มิติของที่ว่าง ที่ว่างแบบรูปปิดหรือเปิด และที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบ

มิติของที่ว่าง

จากตารางที่33 พบว่ามีผลงานที่ใช้มิติที่ว่างลึก 3ชั้น มีผลงานที่ใช้มิติที่ว่างตื้นเพียง1ชั้น จึงสรุปว่าบุคลิกเรียบง่ายควรใช้มิติที่ว่างลึก โดยใช้ความขัดแย้งและความแตกต่างในเรื่องขนาดรูปทรง ความเข้มสีอย่างชัดเจน

ที่ว่างแบบรูปปิด หรือ แบบรูปเปิด

จากตารางที่33 พบว่ามีผลงาน3ชิ้นใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด ผลงานที่ใช้ที่ว่างแบบรูปปิด1ชิ้น ดังนั้น บุคลิกรุนแรงจึงควรใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ

จากตารางที่33 พบว่าผลงานกลุ่มที่2 มีขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบเนื่องจากเป็นผลงานที่มีการเว้นที่ว่างค่อนข้างมาก ผลงานกลุ่มที่5 มีขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกและที่ว่างลบใกล้เคียงกัน ส่วนผลงานกลุ่มที่ 3มีขนาดสัดส่วนที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบ เนื่องจากเป็นผลงานที่มีรายละเอียดของรูปทรงมาก

สรุปได้ว่าผลงานบุคลิกรุนแรงใช้รูปแบบของขนาดสัดส่วนที่ว่างทั้ง3แบบ แต่เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วจะเห็นว่า ควรใช้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยหรือเท่ากับที่ว่างลบ เนื่องจากจะทำให้เกิดความรู้สึกเคลื่อนไหวของรูปทรงที่สามารถต่อเนื่องไปยังความรู้สึกรุนแรง ได้มากกว่าเมื่อที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบ

จากตารางที่33 พบว่าผลงานบุคลิกรุนแรงทั้ง4ชิ้น มีการจัดวางจังหวะระยะระหว่างที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบอย่างไม่สม่ำเสมอ จึงสรุปว่าบุคลิกรุนแรงควรมีการวางจังหวะระยะระหว่างที่ว่างบวกและลบอย่างไม่สม่ำเสมอ บางช่วงอาจเว้นระยะมาก บางช่วงอาจเว้นระยะน้อย

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

จากตารางที่33 พบว่าผลงานบุคลิกรุนแรง มีการใช้รูปแบบโครงสร้าง2แบบ ได้แก่โครงสร้างแบบขัดแย้ง และโครงสร้างเน้นแนวเส้นทแยง

ข้อสรุปแนวการใช้ที่ว่างสำหรับบุคคลิก รุนแรง(Violent)

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสามารถสรุปแนวการใช้ที่ว่างได้ดังนี้

1. ภาพและพื้นภาพ(Figure and Ground)

จากการวิเคราะห์พบว่า ผลงานบุคคลิกรุนแรงนั้นใช้พื้นภาพแบบเรียบง่าย

2. รูปทรง และ กรอบภาพ (Element and Frame of Reference)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปทรงและ กรอบภาพ ให้แสดงถึงบุคคลิกรุนแรงได้แก่

-ลักษณะงานที่ใช้รูปที่ว่าง ในแนวเส้นทแยง ซึ่งเกิดเมื่อใช้รูปทรงทแยงในกรอบภาพรูปสี่เหลี่ยม

-ลักษณะงานที่ทิ้งระยะที่ว่างทางด้านซ้าย และขวาของรูปทรง ไม่เท่าๆกัน ซึ่งเกิดจากการจัดวาง

รูปทรงแบบอสมมาตร

3. รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง ให้แสดงถึงบุคคลิกรุนแรง ได้แก่

-ลักษณะงานที่ใช้มิติที่ว่างลึก โดยให้ความขัดแย้งและความแตกต่างในเรื่องขนาดรูปทรง ความ

เข้มสีอย่างชัดเจน

-ลักษณะงานที่ใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด ที่มีการเว้นระยะที่ว่างระหว่างรูปทรง ให้เกิดการเคลื่อนไหว

ของที่ว่างและรูปทรง

-ลักษณะงานที่มีการจัดวางระยะระหว่างที่ว่างบวกและลบอย่างไม่สม่ำเสมอ มีขนาดสัดส่วน

ของพื้นที่ที่ว่างบวกน้อยกว่าหรือเท่ากับที่ว่างลบ

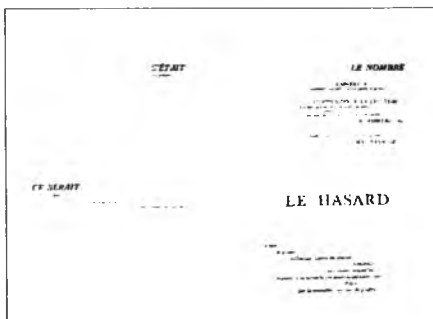
4. โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ ให้แสดงถึงบุคคลิกรุนแรง ได้แก่โครงสร้างเน้น

เส้นทแยงที่แสดงความขัดแย้งของทิศทางการจัดวางรูปทรง

ผลงานเรขศิลป์บุคคลอิสระ (Free)

จากการคัดเลือกผลงานเรขศิลป์สไตล์ฟิวเจอริสม์ ปรากฏว่ามีผลงานบุคคลอิสระ (Free) ทั้งหมด 5 ชิ้น แบ่งกลุ่มผลงานได้ 3 กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผลงานลำดับที่ a3

ผลงานลำดับที่ a3

ภาพที่ 15 จากบทที่ 2 หน้า 5 ผลงานบทกวี (Page from Un Coup de Des), 1897

โดย สเตเฟน มอลล์ลาร์ม (Stéphane Mallarmé)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

กลุ่มที่ 2 ผลงานลำดับที่ b1-b3

ผลงานลำดับที่ b1

ภาพที่ 89 ผลงานบทกวี ("Mountains+Valleys-Streets+Joffre" Poem), 1915

โดย ฟิโลลิฟโฟ มารีเน็ตตี (Filippo Marinetti)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่ b2

ภาพที่ 11 จากบทที่ 2 หน้า 13 ผลงานบทกวี

(Future Poem), 1915

โดย เออร์ดีนโก โซฟฟิซี (Ardeengo Soffici)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่b3

ภาพที่13 จากบทที่2หน้า14 ผลงานบทกวี
(Poem from "The Words to Freedom"), 1919

โดย ฟิโลลิฟโฟ มารีเน็ตตี (Filippo Marinetti)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs และThirty Centuries of
Graphic Design โดยJame Graig and Bruce
Barton

กลุ่มที่3ผลงานลำดับที่c1

ภาพที่91 ผลงานประเภทหนังสือ (Page from
Lacerba), 1914

โดย จีโน ซีเวอร์นิน(Gino Severini)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

จากสรุปการใช้ที่ว่างจากผลงานเรขาคณิต ฟิวเจอริซึม(Futurism)ในตารางที่ 29 สามารถคัดเลือกนำมาเฉพาะผลงานที่มีบุคลิกอิสระ ที่แสดงการใช้ที่ว่างได้ดังในตารางที่34 หน้า247 และวิเคราะห์สรุปแนวการใช้ที่ว่างบุคลิกอิสระได้ดังในหน้า248

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างบุคคลิกอิสระ (Free)

ผลงานเรขศิลป์ฟิวเจอร์ริสม์ จัดเป็นผลงานที่มีบุคคลิกอิสระ ได้3กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ผลงานลำดับที่a3

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ผลงานลำดับที่b1 b2 และ b3

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ผลงานลำดับที่c1

จากตารางที่29 ซึ่งได้สรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานทั้งหมดในยุคเรขศิลป์ฟิวเจอร์ริสม์ สามารถนำมาจัดแยกเป็นการสรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานเรขศิลป์ที่มีบุคคลิกอิสระได้ในตารางที่ 34 และจากตารางที่34นี้ได้นำมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์การใช้ที่ว่างสำหรับบุคคลิกอิสระได้ดังนี้

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ ภาพ และ พื้นภาพ(Figure and Ground)

จากผลงานทั้งหมด 5ชิ้น พบว่ามีผลงานที่ใช้พื้นภาพแบบเรียบง่าย4ชิ้น และ ผลงานที่ใช้พื้นภาพแบบซับซ้อนเพียง1ชิ้น ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า บุคคลิกอิสระควรใช้พื้นภาพแบบเรียบง่าย

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปทรง และ กรอบภาพ

(Element and Frame of Reference)

ความสัมพันธ์ของรูปทรงและกรอบภาพอันมีผลต่อที่ว่างในผลงานเรขศิลป์บุคคลิกอิสระ มี2 ประเด็นด้วยกันได้แก่ ลักษณะของรูปทรง และ ตำแหน่งของรูปทรง

ลักษณะของรูปทรง

จากตารางที่34 พบว่าผลงานทั้ง3กลุ่ม จัดเรียงรูปทรงในแนวเส้นโค้งและ เส้นทแยง ภายในกรอบสี่เหลี่ยมผืนผ้า ซึ่งทำให้เกิดที่ว่างตอบรับด้วยรูปทรงในแนวเส้นโค้งและเส้นทแยงเช่นกัน ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหวและความอิสระ นอกจากนี้การใช้รูปทรงขนาดเล็ก และเว้นที่ว่างมากๆ ดังในผลงานลำดับที่a3 จะช่วยส่งเสริมความรู้สึกอิสระของรูปทรงได้มากขึ้น เนื่องจากมีพื้นที่ว่างเหลือสำหรับการเคลื่อนไหวของรูปทรงมากขึ้น

ตำแหน่งของรูปทรง

จากตารางที่34 พบว่าผลงานทั้ง3กลุ่ม มีการจัดตำแหน่งรูปทรงโดยใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร ที่ตำแหน่งรูปทรงเยื้องไปจากแกนกลางภาพมีการเว้นระยะที่ว่างทางด้านซ้ายและขวาของภาพไม่เท่ากัน จึงสรุปได้ว่าบุคคลิกอิสระควรจัดวางรูปทรงโดยใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

รูปแบบที่ว่างในการวิเคราะห์มี3รูปแบบด้วยกันได้แก่ มิติของที่ว่าง ที่ว่างแบบรูปปิดหรือเปิด และที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบ

มิติของที่ว่าง

จากตารางที่34 พบว่ามีผลงาน 4 ชิ้นใช้มิติที่ว่างเล็ก มีผลงานเพียงชิ้นเดียวที่ใช้มิติที่ว่างต้น ดังนั้นจึงสรุปว่าบุคคลิกอิสระ ควรใช้มิติที่ว่างเล็ก

ที่ว่างแบบรูปปิด หรือ แบบรูปเปิด

จากตารางที่34 พบว่า มีผลงานที่ให้ขนาดสัดส่วนที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบ 4ชิ้น ผลงานที่ให้ขนาดสัดส่วนที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบเพียง 1ชิ้น จึงสรุปได้ว่าบุคคลิกอิสระควรให้ขนาดสัดส่วนที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบ

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ

จากตารางที่34 พบว่า มีผลงานที่ให้ขนาดสัดส่วนที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบ 4ชิ้น ผลงานที่ให้ขนาดสัดส่วนที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบเพียง 1ชิ้น จึงสรุปได้ว่าบุคคลิกอิสระควรให้ขนาดสัดส่วนที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบ ซึ่งการเว้นที่ว่างลบหลายๆจะทำให้เกิดความรู้สึกเคลื่อนไหวของรูปทรงได้อิสระมากกว่าเมื่อที่ว่างบวกมากกว่าหรือเท่ากับที่ว่างลบ

จากตารางที่34 พบว่าผลงานบุคคลิกอิสระทั้ง5ชิ้น มีการจัดวางจังหวะระยะระหว่างที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบอย่างไม่สม่ำเสมอ จึงสรุปว่าบุคคลิกอิสระควรมีการวางจังหวะระยะระหว่างที่ว่างบวกและลบอย่างไม่สม่ำเสมอ บางช่วงอาจเว้นระยะมาก บางช่วงอาจเว้นระยะน้อย

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

จากตารางที่34 พบว่าผลงานบุคคลิกอิสระ มีการใช้รูปแบบโครงสร้าง3แบบ ได้แก่โครงสร้างแบบชัดแย้ง โครงสร้างเน้นแนวเส้นโค้งและโครงสร้างเน้นแนวเส้นโค้ง แต่เนื่องจากบุคคลิกอิสระแสดงออกได้ด้วยรูปทรงและที่ว่างที่มีทิศทางอิสระ ไม่ขึ้นต่อแรงในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง ดังนั้นบุคคลิกอิสระจึงสามารถจัดวางรูปทรงได้ทั้งในแนวเส้นทแยงหรือเส้นโค้ง ในทิศทางที่ชัดแย้งซึ่งในที่นี้หมายถึง การที่แต่ละรูปทรงมีทิศทางของตนเองไม่ขึ้นต่อกัน

ข้อสรุปแนวการใช้ที่ว่างสำหรับบุคคลิกอิสระ(Free)

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสามารถสรุปแนวการใช้ที่ว่างได้ดังนี้

1. ภาพและพื้นภาพ(Figure and Ground)

จากการวิเคราะห์พบว่า ผลงานบุคคลิกอิสระนั้นใช้พื้นภาพแบบเรียบง่าย

2. รูปทรง และ กรอบภาพ (Element and Frame of Reference)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปทรงและ กรอบภาพ ให้แสดงถึงบุคคลิกอิสระได้แก่

-ลักษณะงานที่ใช้รูปที่ว่างในแนวเส้นทแยงและโค้งโดยให้ที่ว่างมีขนาดพื้นที่มากมาย ซึ่งเกิดเมื่อใช้รูปทรงขนาดเล็กในแนวเส้นทแยงและโค้ง ในกรอบภาพรูปสี่เหลี่ยม

-ลักษณะงานที่ทิ้งระยะที่ว่างทางด้านซ้าย และขวาของรูปทรง ไม่เท่าๆกัน ซึ่งเกิดจากการจัดวางรูปทรงแบบอสมมาตร

3. รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง ให้แสดงถึงบุคคลิกอิสระ ได้แก่

-ลักษณะงานที่ใช้มิติที่ว่างลึก จากการใช้รูปทรงที่มีการลดหลั่นขนาดเล็ก และ ใหญ่ จัดเรียงรูปทรงในแนวเส้นทแยง และ เส้นโค้ง

-ลักษณะงานที่ใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด ที่มีการเว้นระยะที่ว่างระหว่างรูปทรง ให้เกิดการเคลื่อนไหวของที่ว่าง

-ลักษณะงานที่มีการจัดวางระยะระหว่างที่ว่างบวกและลบอย่างไม่สม่ำเสมอ มีขนาดสัดส่วนของพื้นที่ที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบ

4. โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ ให้แสดงถึงบุคคลิกอิสระ ได้แก่โครงสร้างในแนวเส้นทแยงและ โครงสร้างเน้นเส้นเส้นโค้ง ในทิศทางที่อิสระที่แต่ละรูปทรงมีทิศทางของตนเองไม่ขึ้นต่อกัน

ผลงานเรขศิลป์บุคคลิกความเร็ว (Speed)

จากการคัดเลือกผลงานเรขศิลป์สไตล์ฟิวเจอริสม์ปรากฏว่ามีผลงานบุคคลิกความเร็ว (Speed) ทั้งหมด 2 ชิ้น แบ่งกลุ่มผลงานได้ 2 กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 5 ผลงานลำดับที่ 2

ผลงานลำดับที่ 2

ภาพที่ 93 ผลงานโฆษณา (Advertisement for De Marinis & Lorie Millinery Shop)

โดย ฟอรัทูนเนโต้ เดอเพโร (Fortunato Depero)
1929

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

กลุ่มที่ 7 ผลงานลำดับที่ 1

ภาพที่ 12 จากบทที่ 2 หน้า 13 ผลงานภาพวาด (Dynamism of a Dog on a Leash), 1894

โดย เกียโคโม บอลล่า (Giacomo Balla)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs และ Thirty Centuries of Graphic Design โดย Jame Graig and Bruce Barton

จากสรุปการใช้ที่ว่างจากผลงานเรขศิลป์ ฟิวเจอริสม์ (Futurism) ในตารางที่ 29 สามารถคัดเลือกนำมาเฉพาะผลงานที่มีบุคคลิกความเร็ว ที่แสดงการใช้ที่ว่างได้ดังในตารางที่ 35 หน้า 252 และวิเคราะห์สรุปแนวการใช้ที่ว่างบุคคลิกความเร็วได้ดังในหน้า 253

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างบุคคลิกความเร็ว (Speed)

กลุ่มตัวอย่างผลงานเรขศิลป์ฟิวเจอร์ริสม์ จัดเป็นผลงานที่มีบุคคลิกความเร็ว ได้2กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 5 ได้แก่ผลงานลำดับที่e2

กลุ่มที่ 7 ได้แก่ผลงานลำดับที่g1

จากตารางที่29 ซึ่งได้สรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานทั้งหมดในยุคเรขศิลป์ฟิวเจอร์ริสม์ สามารถนำมาจัดแยกเป็นการสรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานเรขศิลป์ที่มีบุคคลิกความเร็วได้ในตารางที่35 และจากตารางที่35นี้ได้นำมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์การใช้ที่ว่างสำหรับบุคคลิก ความเร็ว ได้ดังนี้

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ ภาพ และ พื้นภาพ(Figure and Ground)

จากตารางที่35 พบว่าผลงานทั้ง2กลุ่มใช้พื้นภาพแบบเรียบง่าย จากกลุ่มตัวอย่างจึงสรุปได้ว่าบุคคลิกความเร็ว ใช้พื้นภาพเรียบง่าย

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปทรง และ กรอบภาพ

(Element and Frame of Reference)

ความสัมพันธ์ของรูปทรงและกรอบภาพอันมีผลต่อที่ว่างในผลงานเรขศิลป์บุคคลิกความเร็ว มี2ประเด็นด้วยกันได้แก่ ลักษณะของรูปทรง และ ตำแหน่งของรูปทรง

ลักษณะของรูปทรง

จากตารางที่35 พบว่าผลงานบุคคลิกความเร็วทั้ง2ชิ้น มีการจัดเรียงรูปทรงในแนวเส้นโค้งและเส้นทแยง ภายในกรอบสี่เหลี่ยมผืนผ้า ซึ่งทำให้เกิดที่ว่างตอบรับด้วยรูปทรงในแนวเส้นโค้งและเส้นทแยงเช่นกัน

ตำแหน่งของรูปทรง

จากตารางที่35 พบว่าผลงานทั้ง2ชิ้นของบุคคลิกความเร็ว มีการจัดตำแหน่งรูปทรงโดยใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร ที่ตำแหน่งรูปทรงเอียงไปจากแกนกลางภาพมีการเว้นระยะที่ว่างทางด้านซ้ายและขวาของภาพไม่เท่ากัน

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

รูปแบบที่ว่างในการวิเคราะห์มี3รูปแบบด้วยกันได้แก่ มิติของที่ว่าง ที่ว่างแบบรูปปิดหรือเปิด และที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบ

มิติของที่ว่าง

จากตารางที่35 พบว่าผลงาน2กลุ่มใช้มิติที่ว่างเล็ก ซึ่งสามารถแสดงให้เห็นมิติที่ว่างได้ทั้งในแนวระนาบ และแนวลึก เป็นการขยายพื้นที่ว่างในการเคลื่อนไหวของรูปทรงที่แสดงถึงความเร็ว

ที่ว่างแบบรูปปิด หรือ แบบรูปเปิด

จากตารางที่35 พบว่าผลงาน2กลุ่มใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด ที่มีการเปิดระยะให้ที่ว่างสามารถเคลื่อนตัวแทรกเข้าไปในระหว่างภายในและภายนอกรูปทรงได้

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ

จากตารางที่35 พบว่าผลงานทั้ง2กลุ่ม มีขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบเนื่องจากเป็นผลงานที่มีการเว้นที่ว่างค่อนข้างมาก

จากตารางที่35 พบว่าผลงานบุคคลิกความเร็วทั้ง2ชิ้น มีการจัดวางจังหวะระยะระหว่างที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบอย่างไม่สม่ำเสมอ จึงสรุปว่าบุคคลิกความเร็วควรมีการวางจังหวะระยะระหว่างที่ว่างบวก และลบอย่างไม่สม่ำเสมอ บางช่วงอาจเว้นระยะมาก บางช่วงอาจเว้นระยะน้อย

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

จากตารางที่35 พบว่าผลงานกลุ่มที่5นั้นใช้รูปแบบโครงสร้างเน้นแนวเส้นทแยง โดยมีทิศทางของเส้นไปในทางเดียวกัน ส่วนผลงานกลุ่มที่7 นั้นจัดวางรูปทรงโดยใช้ความสมดุลแบบสมมาตรไม่แสดงลักษณะโครงสร้างอย่างชัดเจน แต่ใช้เส้นซ้ำๆในแนวทแยงที่พื้นหลังภาพแสดงถึงความเร็ว ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า บุคคลิกความเร็วควรใช้รูปแบบโครงสร้างเน้นแนวเส้นทแยง โดยมีทิศทางของเส้นไปในทางเดียวกัน

ข้อสรุปแนวการใช้ที่ว่างสำหรับบุคลิก ความเร็ว(Speed)

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสามารถสรุปแนวการใช้ที่ว่างได้ดังนี้

1. ภาพและพื้นภาพ(Figure and Ground)

จากการวิเคราะห์พบว่า บุคลิกความเร็วนั้นใช้พื้นภาพแบบเรียบง่าย

2. รูปทรง และ กรอบภาพ (Element and Frame of Reference)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปทรงและ กรอบภาพ ให้แสดงถึงบุคลิกความเร็วได้แก่

-ลักษณะงานที่ใช้รูปที่ว่าง ในแนวเส้นทแยง และเส้นโค้ง ซึ่งเกิดเมื่อใช้รูปทรงในแนวเส้นทแยง และเส้นโค้ง ในกรอบภาพรูปสี่เหลี่ยม

-ลักษณะงานที่ทิ้งระยะที่ว่างทางด้านซ้าย และขวาของรูปทรง ไม่เท่าๆกัน ซึ่งเกิดจากการจัดวาง รูปทรงแบบอสมมาตร

3. รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง ให้แสดงถึงบุคลิกความเร็ว ได้แก่

-ลักษณะงานที่ใช้มิติที่ว่างลึก โดยใช้รูปทรงที่มีขนาดลดหลั่นกัน มีการซ้ำซ้อนกันของรูปทรงที่โปร่งใส ซึ่งจัดวางในแนวเส้นทแยง

-ลักษณะงานที่ใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด ที่มีการเว้นระยะที่ว่างระหว่างรูปทรง ให้เกิดการเคลื่อนไหวของที่ว่าง

-ลักษณะงานที่มีการจัดวางระยะระหว่างที่ว่างบวกและลบอย่างไม่สม่ำเสมอ มีขนาดสัดส่วนของพื้นที่ที่ว่างบวกน้อยกว่าหรือเท่ากับที่ว่างลบ

4. โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ ให้แสดงถึงบุคลิกความเร็ว ได้แก่โครงสร้าง แน้มเส้นทแยง โดยมีทิศทางของเส้นไปในทางเดียวกัน

จากการวิเคราะห์การใช้ที่ว่างผลงานเรขศิลป์ฟิวเจอริสซึม(Futurism)สามารถบ่งบอกบุคลิกได้ 6บุคลิก ได้แก่ บุคลิกพลวัต(Dynamic) เคลื่อนไหว(Motion) มีพลัง(Energy) รุนแรง(Violent) อิสระ(Free) และความเร็ว(Speed) สามารถสรุปแนวการใช้ที่ว่างได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 36 สรุปแนวการใช้ที่ว่างตามบุคลิก ในเรขาคณิตพีวเจอร์ริสม์ (Futurism)

บุคลิกภาพ	ภาพ&พื้นภาพ		รูปทรงที่ว่างและกรอบภาพ														รูปแบบที่ว่าง							โครงสร้างองค์ประกอบ												
			รูปทรงที่ว่าง							กรอบภาพ							ตำแหน่งรูปทรง																			
	เรียบง่าย	ซับซ้อน	รูปสี่เหลี่ยม	รูปทรง	รูปโค้ง	รูปทรงแท่ง	รูปวงรี	รูปทรงขนานใหญ่	รูปทรงขนานเล็ก	จัตุรัส	ผืนผ้าทอตั้ง	ผืนผ้าทอนอน	ข้าวหลามตัด	กรอบซ้อนกรอบ	ตำแหน่งกลางภาพ	ตำแหน่งเยื้องศูนย์กลาง	รูปทรงได้ดกกรอบ	ที่ว่างเต็ม	ที่ว่างลึก	ที่ว่างเปิด	ที่ว่างเปิด	ที่ว่างบวกรูปที่ว่างลบ	จังหวะระดับเสมอ	จังหวะระดับไม่เสมอ	ที่ว่าง	คล้ายคลื่น	ขัดแย้ง	ตาราง	เส้นตั้ง	แนวเส้นนอน	แนวเส้นโค้ง	แนวเส้นแฉก	รัศมีระเบิด	อิสระ		
พลวัต (Dynamic)	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
เคลื่อนไหว (Motion)	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
มีพลัง (Energy)	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
รุนแรง (Violent)	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
อิสระ (Free)	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
ความเร็ว (Speed)	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐

หมายเหตุ สัญลักษณ์ แสดงถึงการใช้ที่ว่าง

ส่วนภาพสัญลักษณ์ต่างๆ เช่น มีเพื่อช่วยในการสื่อความหมายการใช้ที่ว่างในลักษณะต่างๆ

สรุปผลการวิเคราะห์

ผลงานเรขศิลป์ฟิวเจอริสซึม(Futurism)สามารถแบ่งบอกบุคลิกได้ 6บุคลิก ได้แก่ บุคลิกพลวัต (Dynamic) เคลื่อนไหว(Motion) มีพลัง(Energy) รุนแรง(Violent) อิสระ(Free) และความเร็ว(Speed)

จากตารางที่36สามารถสรุปแนวการใช้ที่ว่างแต่ละบุคลิกได้ดังนี้

บุคลิกทั้ง6บุคลิกในเรขศิลป์ยุคฟิวเจอริสซึมนั้นล้วนแต่เป็นบุคลิกที่มีพื้นฐานในการแสดงออกถึงความเคลื่อนไหว เพียงแต่มีความแตกต่างกันที่ระดับความเร็ว หรือความแรงในการเคลื่อนไหวไม่เท่ากัน แนวการใช้ที่ว่างสำหรับ**บุคลิกเคลื่อนไหว(Motion)** ซึ่งเป็นพื้นฐานสำหรับบุคลิกอื่นๆในเรขศิลป์ยุคนี้ ได้แก่ การใช้ที่ว่างรูปทรงทแยง เว้นที่ว่างค่อนข้างมาก โดยเว้นระยะให้ที่ว่างได้เคลื่อนไหวระหว่างรูปทรงอย่างหลากหลายไม่สม่ำเสมอ และจัดวางโดยใช้ความสมดุลแบบสมมาตรในมิติที่ว่างลึก ซึ่งทุกบุคลิกในเรขศิลป์ยุคนี้จะมีแนวทางเบื้องต้นจากบุคลิกเคลื่อนไหวเหมือนกัน แต่จะมีการเน้นให้เกิดความชัดเจนในบุคลิกนั้นแตกต่างกันไป ดังนี้

บุคลิกพลวัต(Dynamic) บุคลิกพลวัตเน้นการจัดวางซ้ำๆ ของรูปทรงที่โปร่งใส แสดงลำดับการเคลื่อนไหวของรูปทรง ณ ช่วงเวลาหนึ่ง

บุคลิกมีพลัง(Energy) เน้นความแตกต่างที่ชัดเจนของขนาดรูปทรงขนาดใหญ่มากและขนาดเล็กมาก และค่าความเข้มสีของรูปทรงอ่อนมากและเข้มมาก หรือระหว่างสีขาวจัดและดำจัด เพื่อแสดงถึงพลัง

บุคลิกรุนแรง(Violent) เน้นการจัดวางรูปทรงที่ว่างในแนวเส้นทแยงที่แสดงความขัดแย้งกันของทิศทาง

บุคลิกความเร็ว(Speed) เน้นการจัดวางรูปทรงที่ว่างในแนวเส้นทแยง โดยจัดวางทิศทางของที่ว่างให้ไปในทางเดียวกันส่งเสริมกัน

บุคลิกอิสระ(Free) เน้นการจัดวางทิศทางที่ว่างและรูปทรงอย่างอิสระ แต่ละรูปทรงมีทิศทางของตนเองไม่ขึ้นต่อกัน

ผลงานเรขศิลป์สไตล์ดาดาห์ริสม์

จากการคัดเลือกผลงานเรขศิลป์สไตล์ดาดาห์ริสม์ ปรากฏว่ามีผลงานทั้งหมด 4 ชิ้น แบ่งกลุ่มผลงานได้ 2 กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผลงานลำดับที่ a1-a3

ผลงานลำดับที่ a1

ภาพที่ 97 ผลงานชื่อ "Merz Picture 19", 1920

โดย เคิร์ต สวิทเทอร์ส (Kurt Schwitters)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่ a2

ภาพที่ 98 ผลงานภาพถ่ายตัดปะ และ ภาพพิมพ์
วัสดุเหลือใช้ (Photomontage and Collage),
1919

โดย ฮานน์ช ฮอช (Hannah Hoch)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่ a3

ภาพที่ 16 จากบทที่ 2 หน้า 16 ผลงานภาพถ่ายตัด
ปะ (Photomontage), 1919

โดย ฮานน์ช ฮอช (Hannah Hoch)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs และ Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

กลุ่มที่2ผลงานลำดับที่b1-b2

ผลงานลำดับที่b1

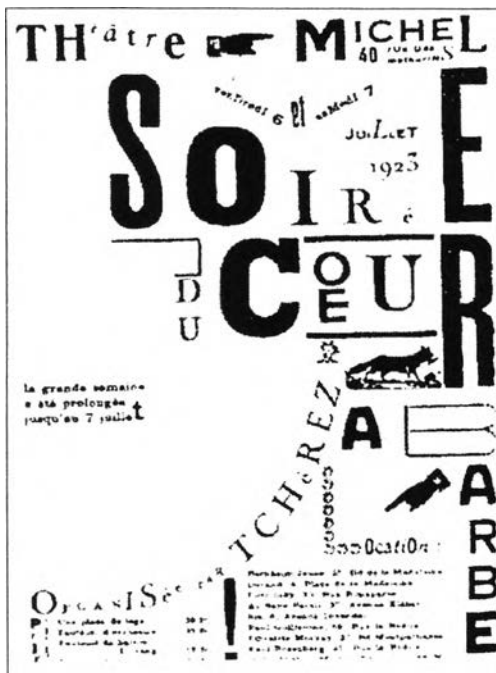
ภาพที่ 99 ผลงานหนังสือ (Page from "The Scarecrow Marches"), 1922

โดย เคิร์ต สวิทเทอร์ส โท แวน ดอสเบิร์ก และ เคท สไตเนทซ์ (Kurt Schwitters, Theo Van Doesburg and Kate Steinitz)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs และ Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่b2

ภาพที่ 100 ผลงานโปสเตอร์ละคร (Poster for Play "Party of The Bearded Heart"), 1923

โดย อิวย่า แซนนีวิช (Ilya Zdanevitch)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลจากการคัดเลือกผลงานเรขศิลป์สไตล์ดาดาวิสม์ ได้จำนวนผลงานทั้งหมด4ชิ้น จากผลงานทั้งหมดสามารถแบ่งรูปแบบผลงานได้เป็น 2กลุ่ม ดังนี้

ผลงานกลุ่มที่1 ผลงานในกลุ่มนี้ เป็นการใช้อองค์ประกอบที่มีความหลากหลายของลักษณะรูปทรง ขนาด และลักษณะพื้นผิว เนื่องจากนักออกแบบได้ตัดนำเอาชิ้นส่วนต่างๆจากภาพถ่าย จากวัสดุสิ่งพิมพ์ ซึ่งมีที่มาอย่างหลากหลาย องค์ประกอบเหล่านี้ถูกนำมาจัดวางบนพื้นภาพอย่างไร้กฎเกณฑ์ บางช่วงจัดวางอย่างเกาะกลุ่มอัดแน่น บางช่วงจัดวางอย่างหลวมๆมีการกระจายตัวออกจากความแออัด ในกลุ่มนี้ประกอบด้วยผลงาน2ชิ้นได้แก่

ผลงานลำดับที่a1 ผลงานชื่อ"Merz Picture 19"

โดย เคิร์ต สวิทเทอร์ส (Kurt Schwitters) 1920

ผลงานลำดับที่a2 ผลงานภาพถ่ายตัดปะ และ ภาพพิมพ์วัสดุเหลือใช้

(Photomontage and Collage)

โดย ฮานน์ช ฮอช (Hannah Hoch) 1919

ผลงานลำดับที่a3 ผลงานภาพถ่ายตัดปะ (Photomontage)

โดย ฮานน์ช ฮอช (Hannah Hoch) 1919

ผลงานกลุ่มที่1 มีลักษณะของที่ว่างตามหัวข้อในการวิเคราะห์เรื่อง ภาพ และ พื้นภาพ รูปทรง และกรอบภาพ รูปแบบที่ว่าง และ โครงสร้างการจัดองค์ประกอบ ดังนี้

ภาพ และ พื้นภาพ

ภาพ ได้แก่ ภาพตัดปะของรูปทรงที่หลากหลาย เช่นรูปคน รูปวัสดุสิ่งของต่างๆ แต่ส่วนที่เป็นพื้นภาพ จะไม่สามารถเห็นได้ชัดเจนนัก เนื่องจากลักษณะผลงานเป็นจัดวางรูปทรงที่มีความหลากหลาย ทั้ง ขนาด รูปทรง ลักษณะพื้นผิว และ ค่าความเข้มสี นำมาทับซ้อนกันหลายระดับ ดังนั้นลักษณะพื้นภาพของผลงานในกลุ่มนี้จึงจัดว่าเป็นพื้นภาพแบบซับซ้อน

รูปทรง และ กรอบภาพ

ลักษณะรูปทรง เนื่องจากผลงานในกลุ่มนี้ เน้นแสดงความหลากหลายและรายละเอียดของลักษณะพื้นผิวมากกว่ารูปทรง ดังนั้นในการมองผลงานในกลุ่มนี้ จะมองเห็นลักษณะพื้นผิวที่หลากหลายก่อนมองเห็นรูปทรง ดังนั้นผลงานในกลุ่มนี้จึงไม่กำหนดลักษณะรูปทรงที่แน่นอน อาจเป็นได้ทั้งรูปสี่เหลี่ยม รูปโค้ง รูปทแยง หรือรูปทรงอิสระอื่นๆ

ลักษณะกรอบภาพ กรอบภาพที่ใช้ในผลงานกลุ่มนี้ ได้แก่ กรอบภาพสี่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวตั้ง

ตำแหน่งของรูปทรง การจัดวางตำแหน่งรูปทรงของผลงานกลุ่มนี้ ไม่มีรูปแบบที่ตายตัวเป็นการนำชิ้นส่วนลักษณะพื้นผิว หรือภาพถ่ายมาจัดวางรวมกัน จึงถือเป็นการจัดวางตำแหน่งแบบอิสระที่มีการจัดวางตำแหน่งที่เอียงไปจากเส้นแกนกลางภาพ

รูปแบบที่ว่าง

มิติที่ว่าง มิติที่ว่างของผลงานกลุ่มนี้ จัดเป็นมิติที่ว่างดัดแปลง รูปทรงต่างๆที่นำมาดัดปะนั้นแม้ว่าจะมีการให้แสงเงาแสดงมิติของรูปทรง แต่เนื่องจากมีการวางรูปทรงอย่างอัดแน่นเหลือที่ว่างค่อนข้างน้อย และไม่มีการจัดลำดับของขนาดและทิศทางของรูปทรงที่แสดงมิติความลึกของภาพ

ที่ว่างแบบรูปเปิดและแบบรูปปิด ผลงานในกลุ่มนี้ใช้ที่ว่างแบบรูปปิด เนื่องมาจากการจัดวางรูปทรงอย่างแออัด เป็นการปิดล้อมขอบเขตพื้นที่ และปิดล้อมการเคลื่อนไหวของที่ว่าง

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ ที่ว่างบวกในผลงานกลุ่มนี้ ได้แก่รูปทรงที่ตัดจากภาพถ่ายหรือส่วนของรูปทรงจากวัสดุเหลือใช้ ที่ว่างลบได้แก่ พื้นที่ว่างขาวเรียบๆซึ่งค่อนข้างน้อยมากและในบางผลงานได้แก่ผลงานลำดับที่a1และa2 พื้นที่ภาพทั้งหมดเป็นรูปทรง ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าผลงานในกลุ่มนี้ให้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบ

ผลงานในกลุ่มนี้มี จังหวะการเว้นระยะระหว่าง ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ อย่างไม่สม่ำเสมอ เนื่องจากผลงานมีการเว้นระยะช่องว่างระหว่างรูปทรงหรือตัวอักษรอย่างไม่สม่ำเสมอ บางช่วงเว้นระยะมาก บางช่วงเว้นระยะน้อย

โครงสร้างองค์ประกอบ

ผลงานในกลุ่มนี้มีการจัดวางรูปทรงอย่างกระจายตัวไปเต็มพื้นภาพไม่มีการเน้นจุดเด่น จึงจัดว่าใช้โครงสร้างแบบกระจาย

ผลงานกลุ่มที่2 เป็นผลงานเรขาคณิตที่ใช้ตัวอักษรเป็นสื่อในการถ่ายทอดความหมายบทกวี โดยใช้ขนาดตัวอักษรที่แตกต่างกันอย่างหลากหลาย บางครั้งตัวอักษรมีขนาดใหญ่มาก บางครั้งตัวอักษรมีขนาดเล็กมาก และเน้นทิศทางการจัดวางในแนวเส้นทแยงและเส้นโค้ง ใช้ตัวอักษรสีดำที่ตัดกันอย่างชัดเจนกับพื้นภาพที่ว่างเรียบๆ เว้นที่ว่างค่อนข้างมาก ประกอบด้วยผลงานทั้งสิ้น 2 ชิ้น ได้แก่

ผลงานลำดับที่b1 ผลงานหนังสือ (Page from "The Scarecrow Marches")

โดย เคิร์ต สวิตเตอร์ส โท แวน โดสเบิร์ก และ เคท สไตนิทซ์

(Kurt Schwitters, Theo Van Doesburg and Kate Steinitz) 1922

ผลงานลำดับที่b2 ผลงานโปสเตอร์ละคร (Poster for Play "Party of The Bearded Heart")

โดย อิลยา แซนนิวิตช์ (Ilya Zdanevitch) 1923

ผลงานกลุ่มที่2 มีลักษณะของที่ว่างตามหัวข้อในการวิเคราะห์เรื่อง ภาพ และ พื้นภาพ รูปทรง และกรอบภาพ รูปแบบที่ว่าง และ โครงสร้างการจัดองค์ประกอบ ดังนี้

ภาพ และ พื้นภาพ

ผลงานตัวอย่างในกลุ่มที่ 2 นี้ ส่วนที่เป็นภาพได้แก่ตัวอักษร ส่วนที่เป็นพื้นภาพนั้นใช้พื้นภาพเป็นที่ว่างเรียบๆ และเว้นพื้นที่ว่างค่อนข้างมาก ซึ่งสามารถแยกแยะส่วนที่เป็นภาพ ออกจากพื้นภาพได้อย่างชัดเจน ดังนั้นผลงานกลุ่มนี้จึงจัดเป็นผลงานที่มีพื้นภาพเรียบง่าย

รูปทรง และ กรอบภาพ

ลักษณะรูปทรง เป็นลักษณะรูปทรงที่เกิดจากจัดเรียงตัวอักษรในแนวเส้นโค้ง และแนวเส้นทแยง

ลักษณะกรอบภาพ กรอบภาพที่ใช้ ได้แก่ กรอบภาพสี่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวตั้ง

ตำแหน่งของรูปทรง ตำแหน่งของรูปทรงซึ่งได้แก่ตัวอักษรของผลงานในกลุ่มนี้ มีการจัดวางตำแหน่งที่เอียงไปจากเส้นแกนกลางภาพ ทำให้ระยะพื้นที่ว่างทางด้านซ้ายและด้านขวาของแกนกลางภาพไม่เท่ากัน ซึ่งจัดเป็นการใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร

รูปแบบที่ว่าง

มิติที่ว่าง มิติที่ว่างของผลงานในกลุ่มนี้ จัดเป็นมิติที่ว่างที่ดูมีความลึก เนื่องจากการใช้ขนาดตัวอักษรที่แตกต่างกัน บางตัวเล็กมากบางตัวใหญ่มาก การทับซ้อนกัน การจัดเรียงตัวอักษรในแนวเส้นโค้ง และทแยง ทำให้รู้สึกว่ามีมิติที่ว่างที่ดูมีความลึก ไกลของตัวอักษรที่อยู่ในภาพ

ที่ว่างแบบรูปเปิดและแบบรูปปิด ผลงานในกลุ่มนี้ใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด เนื่องจากการจัดเรียงตัวอักษรนั้น มีการเว้นระยะระหว่างตัวอักษร และ ระยะระหว่างบรรทัด เปิดช่องให้ที่ว่างสามารถเคลื่อนไหวถ่ายเทสู่อีกด้านได้

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ ที่ว่างบวกในผลงานกลุ่มนี้ ได้แก่ตัวอักษร ที่ว่างลบได้แก่ พื้นที่ว่างเรียบๆ โดยให้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบเนื่องจากการเว้นที่ว่างค่อนข้างมาก

ผลงานในกลุ่มนี้มี จังหวะการเว้นระยะระหว่าง ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ อย่างไม่สม่ำเสมอ เนื่องจากผลงานมีการเว้นระยะช่องว่างระหว่างรูปทรงหรือตัวอักษรอย่างไม่สม่ำเสมอ บางช่วงเว้นระยะมาก บางช่วงเว้นระยะน้อย

โครงสร้างองค์ประกอบ

ผลงานในกลุ่มนี้จัดวางตัวอักษรในแนวเส้นทแยงและเส้นโค้ง ดังนั้นจึงจัดได้ว่าผลงานกลุ่มนี้ใช้โครงสร้างในแนวเส้นทแยงและเส้นโค้ง

จากการอธิบายการใช้ที่ว่างของผลงานทั้งหมดในสไลด์ตัวอักษร สามารถสรุปเป็นตารางได้ดังต่อไปนี้

ผลงานเรขศิลป์ดาดาวิสม์ (Dadaism)สามารถบ่งบอกบุคลิกได้ 2บุคลิก ได้แก่ บุคลิกปั่นป่วนสับสน(Ferment) และ ทำทลายความคิดเดิมๆ(Provocative) ดังได้วิเคราะห์ตามลำดับบุคลิกดังนี้

ผลงานเรขศิลป์บุคลิกสับสน (Ferment)

จากการคัดเลือกผลงานเรขศิลป์สไตล์ดาดาวิสม์ ปรากฏว่ามีผลงานบุคลิกสับสน (Ferment) ทั้งหมด 3ชิ้น แบ่งกลุ่มผลงานได้2กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่1ผลงานลำดับที่a2-a3

ผลงานลำดับที่a2

ภาพที่ 98 ผลงานภาพถ่ายตัดปะ และ ภาพพิมพ์
วัสดุเหลือใช้ (Photomontage and Collage),
1919

โดย ฮานน์ช ฮอช (Hannah Hoch)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่a3

ภาพที่ 16 จากบทที่2หน้า16

ผลงานภาพถ่ายตัดปะ

(Photomontage), 1919

โดย ฮานน์ช ฮอช (Hannah Hoch)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs และ Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

กลุ่มที่2ผลงานลำดับที่b2

ผลงานลำดับที่b2

ภาพที่ 100 ผลงานโปสเตอร์ละคร (Poster for Play "Party of The Bearded Heart"), 1923

โดย อิวย่า แซนนิวิทช์ (Ilya Zdanevitch)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

จากสรุปการใช้ที่ว่างจากผลงานเรขาคณิต ดาด้าริสม์ (Dadaism) ในตารางที่ 37 สามารถคัดเลือกนำมาเฉพาะผลงานที่มีบุคลิกสับสน ที่แสดงการใช้ที่ว่างได้ดังในตารางที่38 หน้า266 และวิเคราะห์สรุปแนวการใช้ที่ว่างบุคลิกสับสนได้ดังในหน้า267

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างบุคคลิกสับสน (Ferment)

ผลงานเรขศิลป์ดาดำริสม์ จัดเป็นผลงานที่มีบุคคลิกสับสน ได้ทั้ง2กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ผลงานลำดับที่a2 a3

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ผลงานลำดับที่b2

จากตารางที่37 ซึ่งได้สรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานทั้งหมดในยุคเรขศิลป์ดาดำริสม์ สามารถนำมาจัดแยกเป็นการสรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานเรขศิลป์ที่มีบุคคลิกสับสน ได้ในตารางที่ 38 และจากตารางที่38นี้ได้นำมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์การใช้ที่ว่างสำหรับบุคคลิกสับสน ได้ดังนี้

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ ภาพ และ พื้นภาพ(Figure and Ground)

จากตารางที่38 พบว่าผลงานตัวอย่างบุคคลิกสับสนทั้งหมด 3ชิ้น นั้นเป็นผลงานที่ใช้พื้นภาพซับซ้อน 2ชิ้น ใช้พื้นภาพแบบเรียบง่ายเพียงผลงานเดียว ดังนั้นจึงสรุปว่าบุคคลิกสับสน ควรใช้พื้นภาพแบบซับซ้อน

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปทรง และ กรอบภาพ

(Element and Frame of Reference)

ความสัมพันธ์ของรูปทรงและกรอบภาพอันมีผลต่อที่ว่างในผลงานเรขศิลป์บุคคลิกสับสน มี2ประเด็นด้วยกันได้แก่ ลักษณะของรูปทรง และ ตำแหน่งของรูปทรง

ลักษณะของรูปทรง

จากตารางที่38 พบว่าผลงานในกลุ่มที่1 ใช้รูปทรงที่หลากหลายตามรูปทรงของภาพที่นำมาปะ และมีการจัดวางอย่างอัดแน่น ดังนั้นบนพื้นที่ภาพจึงเต็มไปด้วยรูปทรงไม่เหลือพื้นที่ว่างตอบรับรูปทรงให้เห็นได้อย่างชัดเจน

ผลงานในกลุ่มที่2ลำดับที่b2 จัดเรียงรูปทรงในแนวเส้นโค้งและ เส้นทแยง ภายในกรอบสี่เหลี่ยมผืนผ้า ซึ่งทำให้เกิดที่ว่างตอบรับด้วยรูปทรงในแนวเส้นโค้งและเส้นทแยงเช่นกัน ให้ความรู้สึกอิสระและเคลื่อนไหว

เมื่อเปรียบเทียบรูปทรงทั้ง2แบบ จะเห็นได้ว่าลักษณะรูปทรงในกลุ่มที่1นั้นสื่อถึงบุคคลิกสับสน ได้ดีกว่า ลักษณะรูปทรงในกลุ่มที่2 เนื่องจากลักษณะรูปทรงในกลุ่มที่1 แสดงออกถึงความวุ่นวาย สับสน และยุ่งเหยิงของรูปทรง

ตำแหน่งของรูปทรง

จากตารางที่38 พบว่าผลงานทั้ง2กลุ่ม มีการจัดตำแหน่งรูปทรงโดยใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร ที่ตำแหน่งรูปทรงเอียงไปจากแกนกลางภาพมีการเว้นระยะที่ว่างทางด้านซ้ายและขวาของภาพไม่เท่ากัน

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

รูปแบบที่ว่างในการวิเคราะห์มี3รูปแบบด้วยกันได้แก่ มิติของที่ว่าง ที่ว่างแบบรูปปิดหรือเปิด และที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบ

มิติของที่ว่าง

จากตารางที่38 พบว่ามีผลงานตัวอย่างที่ใช้มิติที่ว่างตั้งจำนวน2ชั้น และ ผลงานที่ใช้มิติที่ว่างลึก1ชั้น ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าบุคคลิกสับสนควรใช้มิติที่ว่างตั้ง ซึ่งแสดงให้เห็นความวุ่นวาย สับสน ด้วยความหลากหลายของ ขนาด และทิศทาง รูปทรงที่แออัดแน่นเต็มทั้งภาพ

ที่ว่างแบบรูปปิด หรือ แบบรูปเปิด

จากตารางที่38 พบว่ามีผลงานตัวอย่างที่ใช้ที่ว่างแบบรูปปิดจำนวน2ชั้น ผลงานที่ใช้ที่ว่างแบบรูปเปิดจำนวน1ชั้น จึงสรุปว่าบุคคลิกสับสนควรใช้ที่ว่างแบบรูปปิดซึ่งมีลักษณะการจัดวางรูปทรงอย่างแออัดไม่เปิดช่องให้ที่ว่างได้เคลื่อนไหวอย่างอิสระ

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ

จากตารางที่38 พบว่ามีผลงานที่ให้ขนาดสัดส่วนที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบ2ชั้น ผลงานที่ให้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบ 1ชั้น ดังนั้นจึงสรุปว่าบุคคลิกสับสนควรให้ขนาดสัดส่วนที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบ

จากตารางที่38 พบว่าผลงานบุคคลิกสับสน ทั้ง3ชิ้น มีการจัดวางจังหวะระยะระหว่างที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบอย่างไม่สม่ำเสมอ จึงสรุปว่าบุคคลิกสับสน ควรมีการวางจังหวะระยะระหว่างที่ว่างบวกและลบอย่างไม่สม่ำเสมอ บางช่วงอาจเว้นระยะมาก บางช่วงอาจเว้นระยะน้อย

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

จากตารางที่38 พบว่ามีผลงานที่ใช้โครงสร้างแบบกระจาย 2ชิ้น ผลงานที่ใช้โครงสร้างโค้ง และ ทแยง 1ชิ้น จากผลงานกลุ่มตัวอย่างจึงสรุปว่าบุคคลิกสับสนควรใช้โครงสร้างแบบกระจาย

ข้อสรุปแนวการใช้ที่ว่างสำหรับบุคลิก สัมสน (Ferment)

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสามารถสรุปแนวการใช้ที่ว่างได้ดังนี้

1. ภาพและพื้นภาพ(Figure and Ground)

จากการวิเคราะห์พบว่า บุคลิกสัมสนนั้นควรใช้ได้ทั้งพื้นภาพแบบทับซ้อน

2. รูปทรง และ กรอบภาพ (Element and Frame of Reference)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปทรงและ กรอบภาพ ให้แสดงถึงบุคลิกสัมสน ได้แก่

-ลักษณะงานที่ไม่กำหนดรูปทรงที่ว่าง โดยอาจใช้รูปที่ว่างในแนวเส้นโค้งอิสระ หรือแนวเส้นทแยง แต่ให้เหลือพื้นที่ว่างค่อนข้างน้อย โดยให้พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นรูปทรง

-ลักษณะงานที่ทิ้งระยะที่ว่างทางด้านซ้าย และขวาของรูปทรง ไม่เท่าๆกัน ซึ่งเกิดจากการจัดวางรูปทรงแบบขสมมาตร

3. รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง ให้แสดงถึงบุคลิกสัมสน ได้แก่

-ลักษณะงานที่ใช้มิติที่ว่างสั้น จากการใช้รูปทรงขนาดเล็กใกล้เคียงกัน มีค่าความเข้มสีของแต่ละรูปทรงใกล้เคียงกัน

-ลักษณะงานที่ใช้ที่ว่างแบบรูปปิด ที่ว่างถูกจำกัดการเคลื่อนไหวจากการปิดล้อมของรูปทรงที่อยู่กับอย่างแออัด

-ลักษณะงานที่มีการจัดวางระยะระหว่างที่ว่างบวกและลบอย่างไม่สม่ำเสมอ มีขนาดสัดส่วนของพื้นที่ที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบ

4. โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ ให้แสดงถึงบุคลิกสัมสน ได้แก่โครงสร้างแบบกระจาย

ผลงานเรขศิลป์บุคคลิกท้าทาย (Provocative)

จากการคัดเลือกผลงานเรขศิลป์สไตล์ดาดาวิสม์ ปรากฏว่ามีผลงานบุคคลิกท้าทาย (Provocative) ทั้งหมด 3 ชิ้น แบ่งกลุ่มผลงานได้ 2 กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผลงานลำดับที่ a2-a3

ผลงานลำดับที่ a2

ภาพที่ 98 ผลงานภาพถ่ายตัดปะ และ ภาพพิมพ์
วัสดุเหลือใช้ (Photomontage and Collage),
1919

โดย ฮานน์ช ฮอช (Hannah Hoch)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่ a3

ภาพที่ 16 จากบทที่ 2 หน้า 16 ผลงาน
ภาพถ่ายตัดปะ (Photomontage), 1919

โดย ฮานน์ช ฮอช (Hannah Hoch)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs และ Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

กลุ่มที่ 2 ผลงานลำดับที่ b1

ภาพที่ 99 ผลงานหนังสือ (Page from "The
Scarecrow Marches"), 1922

โดย เคิร์ต สวิทเตอร์ส โด แวน ไดส์เบิร์ก และ เคท
สแตนนิซ (Kurt Schwitters, Theo Van

Doesburg and Kate Steinitz)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs และ Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างบุคคลิกท้าทาย(Provocative)

ผลงานเรขศิลป์ดาดำริสม์ จัดเป็นผลงานที่มีบุคคลิกท้าทายได้ทั้ง2กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ผลงานลำดับที่a2 a3

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ผลงานลำดับที่b1

จากตารางที่37 ซึ่งได้สรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานทั้งหมดในยุคเรขศิลป์ดาดำริสม์ สามารถนำมาจัดแยกเป็นการสรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานเรขศิลป์ที่มีบุคคลิกท้าทายได้ในตารางที่ 39 และจากตารางที่39นี้ได้นำมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์การใช้ที่ว่างสำหรับบุคคลิกท้าทายได้ดังนี้

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ ภาพ และ พื้นภาพ(Figure and Ground)

จากตารางที่39 พบว่าผลงานบุคคลิกท้าทายใช้พื้นภาพแบบซับซ้อน2ชั้น และใช้พื้นภาพแบบเรียบง่ายเพียง1ชั้น จากกลุ่มตัวอย่างจึงสรุปได้ว่าบุคคลิกท้าทายควรใช้พื้นภาพแบบซับซ้อน

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปทรง และ กรอบภาพ

(Element and Frame of Reference)

ความสัมพันธ์ของรูปทรงและกรอบภาพอันมีผลต่อที่ว่างในผลงานเรขศิลป์บุคคลิกท้าทายมี2 ประเด็นด้วยกันได้แก่ ลักษณะของรูปทรง และ ตำแหน่งของรูปทรง

ลักษณะของรูปทรง

จากตารางที่39 พบว่าผลงานในกลุ่มที่1 ใช้รูปทรงที่หลากหลายไปตามรูปทรงของภาพที่นำมาจัดวางรวมกันอย่างอัดแน่น ดังนั้นบนพื้นที่ภาพจึงเต็มไปด้วยรูปทรงไม่เหลือพื้นที่ว่างตอบรับรูปทรงให้เห็นได้อย่างชัดเจน

ผลงานในกลุ่มที่2ลำดับที่b1 จัดเรียงรูปทรงในแนวเส้นทแยง ภายในกรอบสี่เหลี่ยมผืนผ้า ซึ่งทำให้เกิดที่ว่างตอบรับด้วยรูปทรงในแนวเส้นทแยงเช่นกัน ให้ความรู้สึกอิสระและเคลื่อนไหว

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า บุคคลิกท้าทายสามารถใช้ได้ทั้งรูปทรงโค้งอิสระที่จัดวางอย่างอัดแน่น และ รูปทรงในแนวเส้นทแยงที่ทำให้เกิดที่ว่างรูปทรงทแยง

ตำแหน่งของรูปทรง

จากตารางที่39 พบว่าผลงานทั้ง2กลุ่ม มีการจัดตำแหน่งรูปทรงโดยใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร ที่ตำแหน่งรูปทรงเอียงไปจากแกนกลางภาพมีการเว้นระยะที่ว่างทางด้านซ้ายและขวาของภาพไม่เท่ากัน

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

รูปแบบที่ว่างในการวิเคราะห์มี3รูปแบบด้วยกันได้แก่ มิติของที่ว่าง ที่ว่างแบบรูปปิดหรือเปิด และที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบ

มิติของที่ว่าง

จากตารางที่39 พบว่าผลงานกลุ่มที่1 ใช้มิติที่ว่างตั้ง ที่ภาพดูแบน ส่วนผลงานกลุ่มที่2 ใช้ที่ว่างลึก ที่ภาพดูมีความลึก ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าบุคคลิกทำทนายสามารถใช้ได้ทั้ง มิติที่ว่างตั้ง และ มิติที่ว่างลึก

ที่ว่างแบบรูปปิด หรือ แบบรูปเปิด

จากตารางที่39 พบว่าผลงานกลุ่มที่1 ใช้ที่ว่างแบบรูปปิด ส่วนผลงานกลุ่มที่2 ใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าบุคคลิกทำทนายสามารถใช้ได้ทั้ง ที่ว่างแบบรูปปิด และ แบบรูปเปิด

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ

จากตารางที่39 พบว่าผลงานกลุ่มที่1 มีขนาดสัดส่วนที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบเนื่องจากเป็นผลงานที่มีรายละเอียดของรูปทรงมาก ส่วนผลงานกลุ่มที่2 มีขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบเนื่องจากเป็นผลงานที่มีการเว้นที่ว่างค่อนข้างมาก สรุปได้ว่าบุคคลิกทำทนายความคิดเดิมๆสามารถใช้รูปแบบของขนาดสัดส่วนที่ว่างได้ทั้ง2แบบ

จากตารางที่39 พบว่าผลงานบุคคลิกทำทนายทั้ง3ชิ้น มีการจัดวางจังหวะระยะระหว่างที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบอย่างไม่สม่ำเสมอ จึงสรุปว่าบุคคลิกทำทนายควรมีการจัดวางจังหวะระยะระหว่างที่ว่างบวก และลบอย่างไม่สม่ำเสมอ บางช่วงอาจเว้นระยะมาก บางช่วงอาจเว้นระยะน้อย

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

จากตารางที่39 พบว่าผลงานบุคคลิกทำทนายมีการใช้รูปแบบโครงสร้างแบบกระจาย และโครงสร้างเน้นแนวเส้นทแยง

ข้อสรุปแนวการใช้ที่ว่างสำหรับบุคลิก ทำทนาย (Provocative)

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสามารถสรุปแนวการใช้ที่ว่างได้ดังนี้

1. ภาพและพื้นภาพ(Figure and Ground)

จากการวิเคราะห์พบว่า ผลงานบุคลิกทำทนายนั้นใช้ได้ทั้งพื้นภาพเรียบง่ายและซับซ้อน

2. รูปทรง และ กรอบภาพ (Element and Frame of Reference)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปทรงและ กรอบภาพ ให้แสดงถึงบุคลิกทำทนายได้แก่

-ลักษณะงานที่ไม่กำหนดรูปทรงที่ว่าง แต่ให้เหลือพื้นที่ว่างค่อนข้างน้อย โดยให้พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นรูปทรง หรือลักษณะงานที่ใช้ที่ว่างรูปทรงในแนวเส้นทแยง อันเกิดจากการใช้รูปทรงในแนวเส้นทแยงภายในกรอบสี่เหลี่ยม

-ลักษณะงานที่ทั้งระยะที่ว่างทางด้านซ้าย และขวาของรูปทรง ไม่เท่าๆกัน ซึ่งเกิดจากการจัดวางรูปทรงแบบอสมมาตร

3. รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง ให้แสดงถึงบุคลิกทำทนายได้แก่

-ลักษณะงานที่ใช้ได้ทั้งมิติที่ว่างตั้ง และมิติที่ว่างลึก

-ลักษณะงานที่ใช้ที่ว่างแบบรูปปิด ที่ว่างถูกจำกัดการเคลื่อนไหวจากการปิดล้อมของรูปทรงที่อยู่กันอย่างแออัด หรือ ลักษณะงานที่ใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด ที่มีการเว้นระยะที่ว่างเป็นช่วงๆของเส้นขอบรอบรูปทรง และมีการเว้นระยะที่ว่างระหว่างรูปทรง ให้เกิดการเคลื่อนไหวของที่ว่าง

-ลักษณะงานที่มีการจัดวางระยะระหว่างที่ว่างบวกและลบอย่างไม่สม่ำเสมอ ไม่กำหนดขนาดสัดส่วนของพื้นที่ที่ว่างบวกและที่ว่างลบ

4. โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ ให้แสดงถึงบุคลิกทำทนายได้แก่โครงสร้างแบบกระจาย และ โครงสร้างในแนวเส้นทแยง

หมายเหตุ แนวการใช้ที่ว่างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีบุคลิกทำทนายนั้นยังไม่มีแนวทางที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว ที่บ่งบอกความทำทนายได้ เนื่องจากแนวทางการใช้ที่ว่างที่สรุปได้มีแนวทางการใช้ที่ว่างส่วนใหญ่คล้ายกับแนวการใช้ที่ว่างบุคลิกสืบสน เช่น การใช้พื้นภาพแบบซับซ้อน ในมิติที่ว่างตั้ง และการจัดวางด้วยโครงสร้างตาราง และ มีบางส่วนเป็นแนวทางเดียวกันกับบุคลิกเคลื่อนไหว เช่น การใช้มิติที่ว่างลึก การจัดวางรูปทรงด้วยโครงสร้างในแนวเส้นทแยง และเมื่อกลับไปพิจารณาที่ตัวผลงานแล้ว พบว่าในแนวทางการใช้ที่ว่างแบบเดียวกันกับบุคลิกสืบสน และ เคลื่อนไหวนั้น ผลงานสามารถแสดงบุคลิกทำทนายด้วยการสื่อความหมายทางรูปทรง เช่นการใช้ภาพที่คาดไม่ถึง เช่น การตัดต่อภาพคนซึ่งมีที่ของแต่ส่วนที่เป็นหน้า แขน ขา แตกต่างกัน หรือการใช้ภาพอาวุธสงคราม เป็นต้น ดังผลงานลำดับที่a2 และa3 และการสื่อความหมายทางตัวอักษรด้วยบทกวีหรือคำที่ใช้ ดังผลงานลำดับที่b2จากเหตุผลดังกล่าวจึงไม่สามารถสรุปแนวการใช้ที่ว่างที่เฉพาะเจาะจงสำหรับบุคลิกทำทนายได้

ตารางที่ 40 สรุปแนวการใช้ที่ว่างตามบุคลิก ในเรขาคณิตยุคดาด้าริสม์ (Dadaism)

บุคลิกภาพ	ภาพ&พื้นภาพ		รูปทรงที่ว่างและกรอบภาพ											รูปแบบที่ว่าง							โครงสร้างองค์ประกอบ															
			รูปทรงที่ว่าง					กรอบภาพ			ตำแหน่งรูปทรง																									
	เรียบง่าย	ซับซ้อน	รูปสี่เหลี่ยม	รูปทแยง	รูปโค้ง	รูปแบนวงกลม	รูปแบนวงตั้ง	รูปทรงขนาดใหญ	รูปทรงขนาดเล็ก	จัตุรัส	ผืนผ้าแนวตั้ง	ผืนผ้าแนวนอน	ข้าวหลามตัด	กรอบซ้อนกรอบ	ตำแหน่งกลางภาพ	ตำแหน่งเอียงศูนย์กลาง	รูปทรงตัดทอน	ที่ว่างต้น	ที่ว่างลึก	ที่ว่างปิด	ที่ว่างเปิด	ที่ว่างบวมที่ว่างลบ	จังหวะสระเสอ	จังหวะไม่สระเสอ	ซ้ำ	คล้ายคลึง	ขัดแย้ง	ตาราง	แนวเส้นตั้ง	แนวเส้นนอน	แนวเส้นโค้ง	แนวเส้นทแยง	รัศมีระเบิด	ลบ/ระบุ		
ปั่นป่วนสับสน (Ferment)		○		○	○					○						○						‡		○												○
ที่ท้าทายความคิดเดิมๆ (Provocative)	○	○		○	○				○	○						○		○	○	○				○										○	○	

หมายเหตุ สัญลักษณ์ ○ แสดงถึงการใช้ที่ว่าง

ส่วนภาพสัญลักษณ์ต่างๆ เช่น   มีเพื่อช่วยในการสื่อความหมายการใช้ที่ว่างในลักษณะต่างๆ

สรุปผลการวิเคราะห์

ผลงานเรขศิลป์ดาดาวิสม์ (Dadaism) สามารถแบ่งบอกบุคลิกได้ 2 บุคลิก ได้แก่ บุคลิกปั่นป่วนสับสน (Ferment) และ ทำทลายความคิดเดิมๆ (Provocative)

จากตารางที่ 40 สามารถสรุปแนวการใช้ที่ว่างแต่ละบุคลิกได้ดังนี้

บุคลิกปั่นป่วนสับสน (Ferment) มีแนวการใช้ที่ว่างได้แก่ การใช้พื้นภาพที่ซับซ้อนเหลือที่ว่างค่อนข้างน้อยอันเนื่องมาจากการใช้รูปทรงที่หลากหลาย เน้นการแสดงถึงลักษณะพื้นผิวที่หลากหลายมาจัดวางรวมกันอย่างอัดแน่นไร้ทิศทาง ทำให้มิติที่ว่างของผลงานดูตัน

บุคลิกทำลาย (Provocative) บุคลิกทำลายนี้แสดงออกด้วยลักษณะผลงาน 2 แบบ แบบแรกได้แก่การใช้รูปทรงจากหลากหลายที่มาจัดวางรวมกันอย่างกระจัดกระจายไร้ทิศทาง เพื่อแสดงความหลากหลายของลักษณะพื้นผิว ความวุ่นวาย และความสับสน ซึ่งลักษณะงานในแบบแรกนี้แสดงถึงความทำลาย ด้วยลักษณะผลงานมีความแตกต่างจากผลงานที่เคยมีมาในยุคก่อนหน้านี้ อย่างเช่น ผลงานในยุครอแตง แอนด์ คราฟท์ และ อาร์ต นูโว ซึ่งเป็นงานที่เน้นรายละเอียดของลวดลายโค้งที่วิจิตรบรรจงอัดแน่นเหลือที่ว่างน้อย

แต่เนื่องจากลักษณะที่ว่างที่สรุปได้ของบุคลิกทำลายนั้น เป็นแบบเดียวกับการใช้ที่ว่างในบุคลิกปั่นป่วนสับสน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกันแล้วการใช้ที่ว่างดังกล่าวสามารถสื่อถึงบุคลิกปั่นป่วนสับสนได้ชัดเจนมากกว่าบุคลิกทำลาย เนื่องจากผลงานแสดงถึงความทำลาย ด้วยความหมายที่แสดงด้วยรูปภาพประกอบ มากกว่าที่ว่าง

แบบที่ 2 เป็นลักษณะผลงานที่เน้นการสื่อแสดงความหมายด้วยตัวอักษรที่มีการจัดวางอย่างอิสระและเว้นที่ว่างค่อนข้างมาก ซึ่งมีรูปแบบการใช้ที่ว่างเหมือนกับผลงานเรขศิลป์ในยุคฟิวเจอริสม์ที่ผ่านมาก ในกรณีนี้ผลงานแสดงถึงความทำลายความคิดเดิม ด้วยความหมายที่แสดงด้วยตัวอักษร มากกว่าที่ว่าง

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าแนวทางการใช้ที่ว่างในยุคดาดาวิสม์นี้สามารถแสดงบุคลิกปั่นป่วนสับสนได้ แต่ยังไม่สามารถแสดงบุคลิกทำลายความคิดเดิมๆได้

ผลงานเรขศิลป์สไตล์อาร์ต เดคโค

จากการคัดเลือกผลงานเรขศิลป์สไตล์อาร์ต เดคโค ปรากฏว่ามีผลงานทั้งหมด 21 ชิ้น แบ่งกลุ่มผลงานได้ 6 กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผลงานลำดับที่ a1-a3

ผลงานลำดับที่ a1

ภาพที่ 101 ผลงานโปสเตอร์(Poster for Records)

โดย จีน คาร์ลู(Jean Carlu) 1929

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่ a2

ภาพที่ 102 ผลงานปกนิตยสาร(Magazine Cover), 1930 โดย ลีโอนาร์ด(Leonard)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่ a3

ภาพที่ 103 ผลงานโฆษณา(Advertisement for Das Plakat)ไม่ทราบนามผู้ออกแบบ

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

กลุ่มที่2ผลงานลำดับที่b1-b8

ผลงานลำดับที่b1

ภาพที่ 17 จากบทที่2 หน้า17ผลงานโปสเตอร์
(L'Atlantique Poster), 1931

โดย เอ เอ็ม คาสซานเดย์(A.M. Cassandre)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

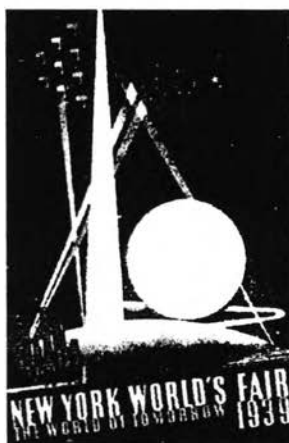
ผลงานลำดับที่b2

ภาพที่18 จากบทที่2 หน้า17ผลงานโปสเตอร์
(Railway Poster), 1927

โดย เอ เอ็ม คาสซานเดย์(A.M. Cassandre)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่b3

ภาพที่19 จากบทที่2 หน้า17ผลงานโปสเตอร์
(Poster for the 1939 New York World's Fair),
1939

โดย โจเซฟ บินเดอร์(Joseph Binder)

ที่มา: Thirty Centuries of Graphic Design

โดยJame Graig and Bruce Barton

ผลงานลำดับที่b4

ภาพที่104 ผลงานโปสเตอร์ (Grand Sport
Poster), 1925

โดย เอ เอ็ม คาสซานเดย์(A.M. Cassandre)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่๖5

ภาพที่21 จากบทที่2หน้า19

ผลงานโปสเตอร์ (Poster for Toothpaste), 1927

โดย จีน คาร์ลู(Jean Carlu)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่๖6

ภาพที่105 ผลงานโปสเตอร์ (Poster for Newspaper), 1925

โดย เอ เอ็ม คาสซานเดีย(A.M. Cassandre)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs และ Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่๖7

ภาพที่106 ผลงานป้ายโฆษณา (Schaum Beer Billboard), 1933

โดย อเล็กซี่ โบรโดวิทช์(Alexey Brodovitch)

ที่มา: Graphic Style โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่๖8

ภาพที่107 ผลงานป้ายโฆษณา (Platz Dark Beer), 1935

โดย เอ เอ็ม คาสซานเดีย(A.M. Cassandre)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

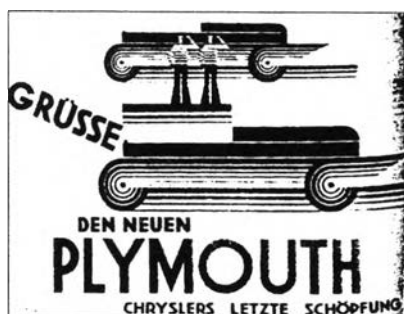
กลุ่มที่3ผลงานลำดับที่c1-c2

ผลงานลำดับที่c1

ภาพที่108 ผลงานโปสเตอร์(Amilcar Poster),
1929 โดย เปาโล การ์เรตโต้(Paolo Garretto)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่c2

ภาพที่109 ผลงานโปสเตอร์ (Den neuen
Plymouth Poster), 1929

โดย แอชลีย์ เอลดริค ฮาวินด์(Ashley Eldrid
Havinden)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

กลุ่มที่4ผลงานลำดับที่d1-d4

ผลงานลำดับที่d1

ภาพที่110 ผลงานโปสเตอร์(Flight of Birds Poster), 1918

โดย อี แม็คไนท์ โคเฟอร์ (E. McKnight Kauffer)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

และ A History of Visual Communication โดย Muller-Brock Mamm

Soaring to Success!
DAILY HERALD
— the Early Bird.

ผลงานลำดับที่d2

ภาพที่20 จากบทที่2หน้า18ผลงานโปสเตอร์ (Speed of Your Message Poster), 1931

โดย ฮอลลิเวลล์(Halliwell)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่d3

ภาพที่111 ผลงานปกหนังสือ (BBC Handbook), 1929

โดย อี แม็คไนท์ โคเฟอร์ (E. McKnight Kauffer)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่d4

ภาพที่112 ผลงานโปสเตอร์ (Industries Fair Poster), 1930

โดย พี เอ เอช ฮอฟแมน (P.A.H. Hofman)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

กลุ่มที่5ผลงานลำดับที่e1-e3

ผลงานลำดับที่e1

ภาพที่113 ผลงานโปสเตอร์(Poster for the London Underground), 1922

โดย อี แมคไนท์ โคเฟอร์ (E. McKnight Kauffer)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่e2

ภาพที่114 ผลงานโปสเตอร์ (Roma Chicago New York Roma Poster), 1933

ไม่ทราบนามนักออกแบบ

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่e3

ภาพที่115

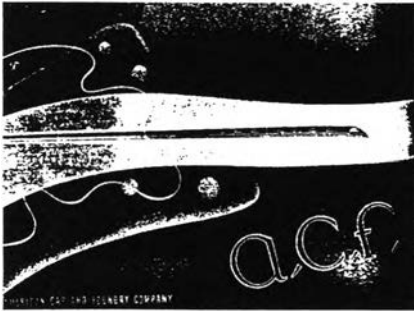
ผลงานโปสเตอร์ (R.A.F. Display-Colindale Station Poster), 1932

โดย โดรา แบตตี้ (Dora Batty)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

กลุ่มที่ 6 ผลงานลำดับที่ f1-f2

ผลงานลำดับที่ f1

ภาพที่ 116 ผลงานหน้าปกแค็ตตาล็อก

(Catalogue Cover), 1938

โดย สตีโธ แม็คไคฟ (E. McKnight Kauffer)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่ f2

ภาพที่ 117 ผลงานป้ายโฆษณา (Jantzen

Swimming Suit Billboard)

โดย เจ ซี ลี เยนเดคเคอร์ (J.C. Leyendecker)

ไม่ทราบปีจัดทำ

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

กลุ่มตัวอย่างผลงานเรขศิลป์สไตล์อาร์ต เดคโค มีจำนวนผลงานทั้งหมด22ชิ้น จากผลงานทั้งหมดสามารถแบ่งรูปแบบผลงานได้เป็น6กลุ่ม ดังนี้

ผลงานกลุ่มที่1 ผลงานกลุ่มที่1เป็นผลงานเรขศิลป์ที่ประกอบด้วยองค์ประกอบด้วยภาพประกอบที่สร้างจากรูปทรงเรขาคณิตเรียบง่าย เช่น วงกลม สี่เหลี่ยม และสามเหลี่ยม เป็นต้น และตัวอักษรแบบหนา(Bold) ไม่มีเชิง(San Serif)จัดวางในแนวเส้นทแยง เส้นตั้ง และ เส้นนอน บนพื้นภาพเรียบๆ ผลงานในกลุ่มนี้ประกอบด้วยผลงาน3ชิ้นได้แก่

ผลงานลำดับที่a1 ผลงานโปสเตอร์(Poster for Records)

โดย จีน คาร์ลู(Jean Carlu) 1929

ผลงานลำดับที่a2 ผลงานปกนิตยสาร(Magazine Cover)

โดย ลีโอนาร์ด(Leonard) 1930

ผลงานลำดับที่a3 ผลงานโฆษณา(Advertisement for Das Plakat)

ไม่ทราบนามผู้ออกแบบ

ผลงานกลุ่มที่1 มีลักษณะของที่ว่างตามหัวข้อในการวิเคราะห์เรื่อง ภาพ และ พื้นภาพ รูปทรง และ กรอบภาพ รูปแบบที่ว่าง และ โครงสร้างการจัดองค์ประกอบ ดังนี้

ภาพ และพื้นภาพ

ผลงานในกลุ่มที่1 นั้นจัดวางองค์ประกอบอันได้แก่รูปทรงเรขาคณิต และ ตัวอักษร บนพื้นภาพเรียบๆโดยมีจำนวนองค์ประกอบค่อนข้างน้อย และเว้นพื้นภาพให้เป็นพื้นที่เรียบๆค่อนข้างมาก ซึ่งลักษณะเช่นนี้จัดว่าเป็นผลงานที่มีพื้นภาพเรียบง่าย

รูปทรง และ กรอบภาพ

ลักษณะรูปทรง ลักษณะรูปทรงหลักที่ใช้ในผลงานกลุ่มนี้เป็น รูปทรงเรขาคณิตง่ายๆ เช่น รูปวงกลม สี่เหลี่ยม และ สามเหลี่ยม หรือรูปทรงในแนวเส้นทแยง

ลักษณะกรอบภาพ กรอบภาพของผลงานในกลุ่มนี้ได้แก่ กรอบสี่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวตั้ง

ตำแหน่งของรูปทรง ผลงานในกลุ่มนี้มีการจัดวางตำแหน่งของรูปทรงโดยเอียงไปจากเส้นแกนกลางภาพ ซึ่งผลทำให้ขนาดพื้นที่ว่างของด้านซ้ายและด้านขวาของแกนกลางภาพไม่เท่ากัน ซึ่งจัดว่าเป็นการจัดวางตำแหน่งรูปทรงโดยใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร นอกจากนี้ในผลงานลำดับที่a2 นั้นมีการจัดวางรูปทรงแบบตัดตกขอบ ซึ่งในผลงานลำดับที่a2นั้นจัดวางปลายด้านขวาของรูปทรงให้อยู่ชิดติดกับกรอบภาพ โดยเว้นระยะที่ว่างระหว่างรูปทรงและกรอบภาพด้านซ้ายไว้ ซึ่งจากการจัดวางในลักษณะเช่นนี้ทำให้รู้สึกว่ารูปร่างมีการเคลื่อนไหว

รูปแบบที่ว่าง

มิติที่ว่าง มิติที่ว่างของผลงานในกลุ่มนี้จัดว่าเป็นมิติที่ว่างต้น เนื่องจากเป็นผลงานที่ใช้ระนาบรูปทรงเรขาคณิตที่มีขนาด และค่าความเข้มสี(Value)ใกล้เคียงกัน จึงทำให้รู้สึกว่ารูปร่างต่างๆอยู่ในระนาบภาพใกล้เคียงกัน ไม่แสดงถึงความใกล้ ไกลของมิติความลึกภาพ

ที่ว่างแบบรูปปิดและที่ว่างรูปแบบเปิด ผลงานในกลุ่มนี้ใช้ที่ว่างทั้ง2รูปแบบ ผลงานลำดับที่ a1 ใช้ที่ว่างแบบรูปเปิดเนื่องจากนำออกแบบได้เว้นระยะที่ว่างระหว่างองค์ประกอบอันได้แก่ รูปทรง และ ตัวอักษร ให้ที่ว่างสามารถเคลื่อนไหวถ่ายเทกันได้ ส่วนผลงานลำดับa2และa3 ใช้ที่ว่างแบบรูปปิดเนื่องจากการจัดวางรูปทรงที่ปิดล้อมการเคลื่อนไหวของที่ว่าง

ที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบ ที่ว่างบวกในผลงานกลุ่มนี้ได้แก่ รูปทรงเรขาคณิต และ ตัวอักษร ที่ว่างลบได้แก่พื้นที่ว่างเรียบๆ โดยผลงานลำดับที่a1และa3 นั้นให้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบเนื่องจากการเว้นพื้นที่ว่างค่อนข้างมาก ส่วนผลงานลำดับที่a2 ให้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกใกล้เคียงกับที่ว่างลบเนื่องจากพื้นที่ของรูปทรงมีขนาดใกล้เคียงกันพื้นที่ว่าง

ผลงานในกลุ่มนี้มีจังหวะการแทรกตัวของที่ว่างลบ เข้าไปในระหว่างที่ว่างบวก อย่างไม่สม่ำเสมอ เนื่องจากผลงานมีการเว้นระยะระหว่างรูปทรง หรือตัวอักษรอย่างไม่สม่ำเสมอ บางช่วงมีการเว้นระยะที่ว่างมาก บางช่วงมีการเว้นระยะที่ว่างน้อย

โครงสร้างองค์ประกอบ

ผลงานในกลุ่มนี้มีการใช้โครงสร้าง2แบบด้วยกัน ผลงานในลำดับที่a1และa2 ใช้โครงสร้างในแนวเส้นทแยงเนื่องจากการจัดวางรูปทรงและตัวอักษรในแนวเส้นทแยง ส่วนผลงานลำดับที่a3 ใช้โครงสร้างตารางเนื่องจากการจัดวางรูปทรงและตัวอักษรในแนวเส้นตั้งและเส้นนอน

ผลงานกลุ่มที่2 ผลงานกลุ่มที่2นี้มีลักษณะเรียบง่ายเช่นเดียวกับผลงานในกลุ่มที่1 แต่ผลงานในกลุ่มที่2นี้จะสร้างภาพประกอบโดยการลดทอนสิ่งของต่างๆ เช่น เรือ รางรถไฟ และคน เป็นต้น จนมีรูปทรงใกล้เคียงเรขาคณิต ผลงานในกลุ่มนี้ประกอบด้วยผลงาน8ชิ้นได้แก่

ผลงานลำดับที่b1 ผลงานโปสเตอร์(L'Atlantique Poster)

โดย เอ เอ็ม คาสซานเดีย(A.M. Cassandre) 1931

ผลงานลำดับที่b2 ผลงานโปสเตอร์ (Railway Poster)

โดย เอ เอ็ม คาสซานเดีย(A.M. Cassandre) 1927

ผลงานลำดับที่b3 ผลงานโปสเตอร์ (Poster for the 1939 New York World's Fair)

โดย โจเซฟ บินเดอร์(Joseph Binder) 1939

ผลงานลำดับที่b4 ผลงานโปสเตอร์ (Grand Sport Poster)

โดย เอ เอ็ม คาสซานเดีย(A.M. Cassandre) 1925

ผลงานลำดับที่b5 ผลงานโปสเตอร์ (Poster for Toothpaste)

โดย จีน คาร์ตู(Jean Cartu) 1927

ผลงานลำดับที่b6 ผลงานโปสเตอร์ (Poster for Newspaper)

โดย เอ เอ็ม คาสซานเดย์(A.M. Cassandre) 1925

ผลงานลำดับที่b7 ผลงานป้ายโฆษณา (Schaum Beer Billboard)

โดย อเล็กซี โบรโดวิทช์(Alexey Brodovitch) 1933

ผลงานลำดับที่b8 ผลงานป้ายโฆษณา (Platz Dark Beer)

โดย เอ เอ็ม คาสซานเดย์(A.M. Cassandre) 1935

ผลงานกลุ่มที่2 มีลักษณะของที่วางตามหัวข้อในการวิเคราะห์เรื่อง ภาพ และ พื้นภาพ รูปทรง และ กรอบภาพ รูปแบบที่ว่าง และ โครงสร้างการจัดองค์ประกอบ ดังนี้

ภาพ และพื้นภาพ

ผลงานในกลุ่มที่2 นั้นจัดวางองค์ประกอบอันได้แก่รูปทรงต่างๆ และ ตัวอักษร บนพื้นภาพเรียบๆ โดยใช้องค์ประกอบจำนวนน้อยชิ้นที่มีขนาดใหญ่ชัดเจน และเว้นพื้นภาพให้เป็นพื้นที่เรียบๆค่อนข้างมาก ซึ่งลักษณะเช่นนี้จัดว่าเป็นผลงานที่มีพื้นภาพเรียบง่าย

รูปทรง และ กรอบภาพ

ลักษณะรูปทรง เนื่องจากผลงานในกลุ่มนี้เป็นการใช้รูปทรงลดทอนจนเรียบง่ายใกล้เคียงรูปทรงเรขาคณิต ดังนั้นรูปทรงหลักของผลงานในกลุ่มนี้จึงได้แก่ รูปสี่เหลี่ยม วงกลม และรูปทรงในแนวเส้นทแยง ผลงานลำดับที่b1 b4 และb5ใช้รูปทรงสี่เหลี่ยม ผลงานลำดับที่b2 b6 b7 และb8 ใช้รูปทรงในแนวเส้นทแยง ส่วนผลงานลำดับที่b3 ใช้รูปทรงในแนวเส้นทแยงและรูปทรงกลม

ลักษณะกรอบภาพ กรอบภาพของผลงานในกลุ่มนี้ได้แก่ กรอบสี่เหลี่ยมผืนผ้า โดยผลงานลำดับที่b1b2b3b4และb5 ใช้กรอบสี่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวตั้ง ส่วนผลงานลำดับที่b6b7และb8 ใช้กรอบสี่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวนอน

ตำแหน่งของรูปทรง ผลงานในกลุ่มนี้มีการจัดวางตำแหน่งของรูปทรงโดยเอียงไปจากเส้นแกนกลางภาพ ซึ่งผลทำให้ขนาดพื้นที่ว่างของด้านซ้ายและด้านขวาของแกนกลางภาพไม่เท่ากัน ซึ่งจัดว่าเป็นการจัดวางตำแหน่งรูปทรงโดยใช้ความสมดุลแบบขสมมาตร นอกจากนี้ในผลงานลำดับที่b6นั้นมีการจัดวางด้านซ้ายของรูปทรงอยู่ชิดติดกรอบภาพ และเว้นระยะที่ว่างระหว่างรูปทรงด้านขวากับกรอบภาพทำให้รู้สึกถึงการเคลื่อนที่เข้ามาในกรอบภาพของรูปทรง ซึ่งการจัดวางรูปทรงแบบนี้เรียกว่าเป็นการจัดวางแบบตัดตกขอบ

รูปแบบที่ว่าง

มิติที่ว่าง ผลงานลำดับที่ b1 b4 b5 b6 b7 และ b8 จัดเป็นผลงานที่ใช้มิติที่ว่างตั้ง เนื่องจากการใช้ระนาบสี่เหลี่ยมแบนๆขนาดใหญ่ ส่วนผลงานลำดับที่ b2 และ b3 จัดเป็นผลงานที่มีมิติที่ว่างลึก ในผลงานลำดับที่ b2 นั้นใช้รูปทรงในแนวเส้นโค้งและเส้นทแยงที่มีการไล่ขนาดความกว้างของเส้นจากกว้างไปแคบ สื่อมิติความลึกเข้าไปในภาพ ส่วนผลงานลำดับที่ b3 นั้นใช้รูปทรงที่มีขนาดแตกต่างกันเล็กบ้างใหญ่บ้าง มีการซ้อนกัน ของเส้นที่โปร่งใส แสดงให้เห็นว่ามีบางรูปทรงอยู่ใกล้ และบางรูปทรงอยู่ไกล

ที่ว่างแบบรูปปิดและที่ว่างรูปแบบเปิด ผลงานในกลุ่มนี้ใช้ที่ว่างทั้ง 2 รูปแบบ ผลงานลำดับที่ b4 b5 และ b6 ใช้ที่ว่างแบบรูปปิดเนื่องจากนักออกแบบจัดวางรูปทรงในตำแหน่งและทิศทางที่ปิดล้อม การเคลื่อนไหวของที่ว่าง ส่วนผลงานลำดับที่ b1 b2 b3 b7 และ b8 ใช้ที่ว่างแบบรูปเปิดเนื่องจากมีเว้นระยะที่ว่างระหว่างรูปทรงให้ที่ว่างสามารถเคลื่อนไหวถ่ายเทกันได้

ที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบ ที่ว่างบวกในผลงานกลุ่มนี้ได้แก่ รูปทรง และ ตัวอักษร ที่ว่างลบได้แก่ พื้นที่ว่างเรียบๆ โดยผลงานลำดับที่ b1 และ b5 นั้นให้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบเนื่องจากพื้นที่ของรูปทรงมีขนาดมากกว่าพื้นที่ว่าง ผลงานลำดับที่ b1 b5 b6 b7 และ b8 นั้นให้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกใกล้เคียงกับที่ว่างลบเนื่องจากพื้นที่ของรูปทรงมีขนาดใกล้เคียงกันพื้นที่ว่าง ส่วนผลงานลำดับที่ b2 b3 และ b4 ให้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบเนื่องจากการเว้นพื้นที่ว่างค่อนข้างมาก

ผลงานในกลุ่มนี้มีจังหวะการแทรกตัวของที่ว่างลบ เข้าไปในระหว่างที่ว่างบวก อย่างไม่สม่ำเสมอ เนื่องจากผลงานมีการเว้นระยะระหว่างรูปทรง หรือตัวอักษรอย่างไม่สม่ำเสมอ บางช่วงมีการเว้นระยะที่ว่างมาก บางช่วงมีการเว้นระยะที่ว่างน้อย

โครงสร้างองค์ประกอบ

ผลงานในกลุ่มนี้มีการใช้โครงสร้าง 2 แบบด้วยกัน ผลงานลำดับที่ b1 b4 และ b5 ใช้โครงสร้างเส้นแนวตั้งเนื่องจากการจัดวางรูปทรงในแนวเส้นตั้ง ส่วนผลงานในลำดับที่ b2 b3 b6 b7 และ b8 ใช้โครงสร้างในแนวเส้นทแยงเนื่องจากการจัดวางรูปทรงและตัวอักษรในแนวเส้นทแยง

ผลงานกลุ่มที่3 ผลงานกลุ่มที่3นั้นเป็นผลงานเรขศิลป์ประเภทโปสเตอร์โฆษณาที่เน้นการแสดงถึงความเร็วด้วยการใช้เส้นตรงในแนวนอนที่มีความหนาไม่เท่ากันในขนาดต่างๆ นำมาจัดเรียงซ้ำๆกันโดยเว้นระยะที่ว่างมากและน้อยสลับลดหลั่นกัน เพื่อสื่อถึงการเคลื่อนที่ของรูปทรงผ่านอากาศไปด้วยความเร็ว ผลงานในกลุ่มนี้ประกอบด้วยรูปทรง และตัวอักษร จัดวางบนพื้นภาพเรียบๆ ผลงานในกลุ่มนี้ประกอบด้วยผลงาน2ชิ้นได้แก่

ผลงานลำดับที่c1 ผลงานโปสเตอร์(Amilcar Poster)

โดย เปาโล การ์เรโต้(Paolo Garretto) 1929

ผลงานลำดับที่c2 ผลงานโปสเตอร์ (Den neven Plymouth Poster)

โดย แอชลีย์ เอลดริด ฮาวินด์(Ashley Eldrid Havinden) 1929

ผลงานกลุ่มที่3 มีลักษณะของที่ว่างตามหัวข้อในการวิเคราะห์เรื่อง ภาพ และ พื้นภาพ รูปทรง และ กรอบภาพ รูปแบบที่ว่าง และ โครงสร้างการจัดองค์ประกอบ ดังนี้

ภาพ และพื้นภาพ

ผลงานในกลุ่มที่3 นั้นจัดวางองค์ประกอบอันได้แก่รูปทรงต่างๆ และ ตัวอักษร บนพื้นภาพเรียบๆ โดยใช้องค์ประกอบจำนวนน้อยชิ้นที่ไม่ซับซ้อน และเว้นพื้นภาพให้เป็นพื้นที่เรียบๆค่อนข้างมาก ซึ่งลักษณะเช่นนี้จัดว่าเป็นผลงานที่มีพื้นภาพเรียบง่าย

รูปทรง และ กรอบภาพ

ลักษณะรูปทรง ผลงานในกลุ่มนี้สร้างและจัดวางรูปทรงในแนวเส้นนอน อย่างในผลงานลำดับที่c1นั้น นักออกแบบใช้รูปทรงหลักสี่เหลี่ยมผืนผ้าภาพโฆษณา และการใช้เส้นในนอนซ้ำกันให้เห็นในหลายจุดเช่นเส้นขอบถนน ลายเส้นบนผนังตึก และกลุ่มเส้นนอนซ้ำที่แสดงถึงความเร็วของรถที่เคลื่อนออกไป ส่วนผลงานในลำดับที่c2นั้นใช้ลายเส้นตรงในแนวนอนทั้งหนาและบางจัดวางเว้นระยะที่ว่างระหว่างเส้นไว้สร้างรูปทรงรถแข่งพร้อมกับแสดงความเร็วของรถที่กำลังเคลื่อนที่ด้วยความเร็ว

ลักษณะกรอบภาพ กรอบภาพของผลงานในกลุ่มนี้ได้แก่ กรอบสี่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวนอน

ตำแหน่งของรูปทรง ผลงานในกลุ่มนี้มีการจัดวางตำแหน่งของรูปทรงโดยเอียงไปจากเส้นแกนกลางภาพ ซึ่งผลทำให้ขนาดพื้นที่ว่างของด้านซ้ายและด้านขวาของแกนกลางภาพไม่เท่ากัน ซึ่งจัดว่าเป็นการจัดวางตำแหน่งรูปทรงโดยใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร

รูปแบบที่ว่าง

มิติที่ว่าง ผลงานในกลุ่มนี้ใช้มิติที่ว่างลึก ผลงานลำดับที่c1นั้นแสดงมิติความลึกด้วยการใช้เส้นและการให้แสงเงา และ ค่าความเข้มสี(Value)ของรูปทรง อันได้แก่รูปชายและหญิงกำลังยืนอยู่ข้างโคมไฟบริเวณฟุตบอลหน้าตึกแห่งหนึ่ง ส่วนผลงานลำดับที่c2นั้นแสดงมิติความลึกด้วยการไล่ลำดับของขนาดเส้นและขนาดรูปทรงรูดแข่งจากการประกอบกันของเส้นแนวนอน ทำให้รู้สึกว่ามีบางรูปทรงอยู่ใกล้และบางรูปทรงอยู่ไกล

ที่ว่างแบบรูปปิดและที่ว่างรูปแบบเปิด ผลงานทั้ง2ชิ้นในกลุ่มนี้ใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด เนื่องจากการจัดวางรูปทรง โดยมีการเปิดระยะช่องระหว่างรูปทรงให้ที่ว่างได้เคลื่อนไหวถ่ายเทสูกันได้

ที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบ ที่ว่างบวกในผลงานกลุ่มนี้ได้แก่ รูปทรง และ ตัวอักษร ที่ว่างลบได้แก่พื้นที่ว่างเรียบๆ ซึ่งผลงานในกลุ่มนี้มีการให้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบเนื่องจากพื้นที่ส่วนที่เป็นรูปทรงน้อยกว่าส่วนที่เป็นพื้นที่ว่าง

ผลงานในกลุ่มนี้มีจังหวะการแทรกตัวของที่ว่างลบ เข้าไปในระหว่างที่ว่างบวก อย่างไม่สม่ำเสมอ เนื่องจากผลงานมีการเว้นระยะระหว่างรูปทรง หรือตัวอักษรอย่างไม่สม่ำเสมอ บางช่วงมีการเว้นระยะที่ว่างมาก บางช่วงมีการเว้นระยะที่ว่างน้อย

โครงสร้างองค์ประกอบ

ดังที่ได้กล่าวไปแล้วในเรื่องของลักษณะรูปทรงว่า ผลงานในกลุ่มนี้จัดวางและสร้างรูปทรงในแนวเส้นนอน ดังนั้นผลงานในกลุ่มนี้จึงจัดว่าใช้โครงสร้างองค์ประกอบในแนวเส้นนอน

ผลงานกลุ่มที่4 ผลงานกลุ่มที่4นั้นเป็นผลงานเรขาคณิตอีกกลุ่มหนึ่งเน้นการสื่อแสดงถึงความเร็วเช่นเดียวกับผลงานในกลุ่มที่3 แต่ผลงานในกลุ่มนี้แตกต่างจากผลงานในกลุ่มที่3ในเรื่องของรูปทรง และ โครงสร้างในการจัดวาง โดยนักออกแบบสร้างรูปทรงเพรียวยาวที่มีปลายเรียวเล็กเฉียงคม เกิดเป็นรูปสามเหลี่ยมปลายแหลมยาว นำมาจัดเรียงซ้ำๆกันในแนวเส้นทแยงเพื่อแสดงการเคลื่อนที่ของรูปทรงด้วยความเร็ว ผลงานในกลุ่มนี้ประกอบด้วยภาพประกอบจากรูปทรงและตัวอักษร ซึ่งนักออกแบบเลือกใช้ตัวอักษรแบบหนา(Bold)เรียงง่ายแบบไม่มีเชิง(San Serif)ขนาดใหญ่ ผลงานในกลุ่มนี้ประกอบด้วยผลงาน4ชิ้นได้แก่

ผลงานลำดับที่d1 ผลงานโปสเตอร์(Flight of Birds Poster)

โดย อี แม็คไนท์ โคเฟอร์ (E. McKnight Kauffer) 1918

ผลงานลำดับที่d2 ผลงานโปสเตอร์ (Speed of Your Message Poster)

โดย ฮอลลิเวลล์(Halliwell) 1931

ผลงานลำดับที่d3 ผลงานปกหนังสือ (BBC Handbook)

โดย อี แม็คไนท์ โคเฟอร์ (E. McKnight Kauffer) 1929

ผลงานลำดับที่d4 ผลงานโปสเตอร์ (Industries Fair Poster)

โดย พี เอ เอช ฮอฟแมน (P.A.H. Hofman) 1930

ผลงานกลุ่มที่4 มีลักษณะของที่ว่างตามหัวข้อในการวิเคราะห์เรื่อง ภาพ และ พื้นภาพ รูปทรง และ กรอบภาพ รูปแบบที่ว่าง และ โครงสร้างการจัดองค์ประกอบ ดังนี้

ภาพ และพื้นภาพ

ผลงานในกลุ่มที่4 นี้มีทั้งผลงานที่ใช้พื้นภาพเรียบง่าย และผลงานที่ใช้พื้นภาพซับซ้อน โดยผลงานลำดับที่d1 d2 และd3ใช้พื้นภาพแบบเรียบง่ายเนื่องจากเป็นผลงานที่ใช้จำนวนรูปทรงไม่มากนักจัดวางบนพื้นภาพระนาบสี่เหลี่ยม

ส่วนผลงานลำดับที่d4นั้นใช้พื้นภาพแบบซับซ้อน เนื่องจากเป็นผลงานที่ใช้จำนวนรูปทรงค่อนข้างมากและขนาดของรูปทรงที่ใช้มีขนาดเล็กแทรกตัวอยู่ทั่วบริเวณพื้นภาพ แสดงให้เห็นการซ้อนทับกันของรูปทรงและตัวอักษรหลายระดับ

รูปทรง และ กรอบภาพ

ลักษณะรูปทรง ผลงานในกลุ่มนี้ใช้รูปทรงหลักจากรูปทรงในแนวเส้นทแยง

ลักษณะกรอบภาพ กรอบภาพของผลงานในกลุ่มนี้ได้แก่ กรอบสี่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวตั้ง

ตำแหน่งของรูปทรง ผลงานในกลุ่มนี้มีการจัดวางตำแหน่งของรูปทรงโดยเยื้องไปจากเส้นแกนกลางภาพ ซึ่งผลทำให้ขนาดพื้นที่ว่างของด้านซ้ายและด้านขวาของแกนกลางภาพไม่เท่ากัน ซึ่งจัดว่าเป็นการจัดวางตำแหน่งรูปทรงโดยใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร ยกเว้นผลงานในลำดับที่d2 ที่จัดวางตำแหน่งของรูปทรงโดยใช้ความสมดุลแบบสมมาตร เนื่องจากการจัดวางโดยยึดเส้นแกนกลางภาพเป็นหลักในการเว้นระยะ วางตำแหน่ง และทิศทางของรูปทรงและที่ว่างในด้านซ้ายและขวาของเส้นแกนกลางภาพในแบบเดียวกัน นอกจากนี้ผลงานลำดับที่d1มีการจัดวางรูปทรงแบบตัดตกขอบ เนื่องจากขอบด้านขวาของรูปทรงนั้นอยู่ชิดติดกรอบภาพ และในขณะที่ปล่อยระยะที่ว่างระหว่างรูปทรงและกรอบภาพด้านซ้ายไว้ซึ่งทำให้รู้สึกถึงการเคลื่อนที่ของรูปทรงเข้ามาในกรอบภาพ

รูปแบบที่ว่าง

มิติที่ว่าง ผลงานในกลุ่มนี้จัดว่าเป็นผลงานที่ใช้มิติที่ว่างลึก เนื่องจากมีการไล่ลำดับของขนาดทิศทาง และการเว้นระยะที่ว่างที่สื่อแสดงถึงรูปทรงในมิติความลึก นำมาจัดวางซ้อนกัน โดยใช้ความโปร่งใสของรูปทรง ทำให้เกิดความรู้สึกใกล้และไกลของรูปทรงไม่เท่ากันบางรูปทรงอยู่ใกล้ และบางรูปทรงอยู่ไกล

ที่ว่างแบบรูปปิดและที่ว่างรูปแบบเปิด ผลงานในกลุ่มนี้ใช้ที่ว่างแบบรูปเปิดเนื่องจากมีการเว้นระยะที่ว่างระหว่างรูปทรงให้ที่ว่างสามารถเคลื่อนไหวได้ ยกเว้นผลงานลำดับที่d4ที่ใช้ที่ว่างแบบรูปปิดเนื่องจากการจัดวางรูปทรงที่มากมายซับซ้อนนั้น ปิดล้อมและขัดขวางการเคลื่อนไหวของที่ว่าง

ที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบ ที่ว่างบวกในผลงานกลุ่มนี้ได้แก่ รูปทรง และ ตัวอักษร ที่ว่างลบได้แก่ พื้นที่ว่างเรียบๆ โดยผลงานลำดับที่d1 ให้น้ำหนักสัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบเนื่องจากการเว้นพื้นที่ว่างค่อนข้างมาก ส่วนผลงานลำดับที่d2และd3นั้นให้น้ำหนักสัดส่วนของที่ว่างบวกใกล้เคียงกับที่ว่างลบเนื่องจากพื้นที่ของรูปทรงมีขนาดใกล้เคียงกันพื้นที่ว่าง และผลงานลำดับที่d4ให้น้ำหนักสัดส่วนของที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบเนื่องจากพื้นที่ของรูปทรงมีขนาดมากกว่าพื้นที่ว่าง

ผลงานในกลุ่มนี้มีจังหวะการแทรกตัวของที่ว่างลบ เข้าไปในระหว่างที่ว่างบวก อย่างไม่สม่ำเสมอ เนื่องจากผลงานมีการเว้นระยะระหว่างรูปทรง หรือตัวอักษรอย่างไม่สม่ำเสมอ บางช่วงมีการเว้นระยะที่ว่างมาก บางช่วงมีการเว้นระยะที่ว่างน้อย

โครงสร้างองค์ประกอบ

ผลงานในกลุ่มนี้มีการใช้โครงสร้างในแนวเส้นทแยงเนื่องจากการจัดวางรูปทรงและตัวอักษรในแนวเส้นทแยง

ผลงานกลุ่มที่5 ผลงานกลุ่มที่5นั้นเป็นผลงานเรขาคณิตอีกกลุ่มหนึ่งเน้นแสดงถึงการเคลื่อนไหวและความเร็วเช่นเดียวกับผลงานในกลุ่มที่3และ4 แต่ผลงานในกลุ่มนี้จะแตกต่างจากผลงานในกลุ่มที่3ในเรื่องของรูปทรง และโครงสร้างในการจัดวาง โดยผลงานในกลุ่มที่3และ4นั้นใช้รูปทรงในแนวเส้นตรงและเส้นทแยงตามลำดับ แต่ผลงานในกลุ่มที่5นี้ใช้รูปทรงในแนวเส้นโค้ง

ผลงานในกลุ่มนี้ประกอบด้วยภาพประกอบจากรูปทรงและตัวอักษร ซึ่งนักออกแบบเลือกใช้ตัวอักษรแบบหนา(Bold)เรียบง่ายแบบไม่มีเชิง(San Serif)ขนาดใหญ่ ผลงานในกลุ่มนี้ประกอบด้วยผลงาน3ชิ้นได้แก่

ผลงานลำดับที่e1 ผลงานโปสเตอร์(Poster for the London Underground)

โดย อี แม็คไนท์ โคเฟอร์ (E. McKnight Kauffer) 1922

ผลงานลำดับที่e2 ผลงานโปสเตอร์ (Roma Chicago New York Roma Poster)

ไมท์ราบานามนักออกแบบ 1933

ผลงานลำดับที่e3 ผลงานโปสเตอร์ (R.A.F. Display-Colindale Station Poster)

โดย โดรา แบตตี้ (Dora Batty) 1932

ผลงานกลุ่มที่5 มีลักษณะของที่ว่างตามหัวข้อในการวิเคราะห์เรื่อง ภาพ และ พื้นภาพ รูปทรง และ กรอบภาพ รูปแบบที่ว่าง และ โครงสร้างการจัดองค์ประกอบ ดังนี้

ภาพ และพื้นภาพ

ผลงานในกลุ่มที่5 นี้มีทั้งผลงานที่ใช้พื้นภาพเรียบง่าย และผลงานที่ใช้พื้นภาพซับซ้อน โดยผลงานลำดับที่e1นั้นใช้พื้นภาพแบบเรียบง่ายเนื่องจากเป็นผลงานที่ใช้จำนวนรูปทรงไม่มากนักจัดวางบนพื้นภาพระนาบสี่เหลี่ยม

ส่วนผลงานลำดับที่e2 และe3 นั้นใช้พื้นภาพแบบซับซ้อน เนื่องจากเป็นผลงานที่ใช้จำนวนรูปทรงค่อนข้างมากและขนาดของรูปทรงที่ใช้มีขนาดเล็กแทรกตัวอยู่ทั่วบริเวณพื้นภาพ แสดงให้เห็นการซ้อนทับกันของรูปทรงหลายระดับ

รูปทรง และ กรอบภาพ

ลักษณะรูปทรง ผลงานในกลุ่มนี้ใช้รูปทรงหลักจากรูปทรงในแนวเส้นโค้ง ผลงานลำดับที่e1ใช้รูปทรงโค้งซ้ำๆกันคล้ายกลุ่มก้อนของคว้นหรือก้อนเมฆ ส่วนผลงานลำดับที่e2และe3 ใช้รูปทรงโค้งซ้ำๆที่แสดงให้เห็นลำดับการเคลื่อนที่ด้วยความเร็วของเครื่องบิน

ลักษณะกรอบภาพ กรอบภาพของผลงานในกลุ่มนี้ได้แก่ กรอบสี่เหลี่ยมผืนผ้า โดยผลงานลำดับที่e1และe2ใช้กรอบสี่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวตั้ง ส่วนผลงานลำดับที่e3 ใช้กรอบสี่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวนอน

ตำแหน่งของรูปทรง ผลงานในกลุ่มนี้มีการจัดวางตำแหน่งของรูปทรงโดยเอียงไปจากเส้นแกนกลางภาพ ซึ่งผลทำให้ขนาดพื้นที่ว่างของด้านซ้ายและด้านขวาของแกนกลางภาพไม่เท่ากัน ซึ่งจัดว่าเป็นการจัดวางตำแหน่งรูปทรงโดยใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร นอกจากนี้ในผลงานลำดับที่e3 นั้นมีการจัดวางรูปทรงให้อยู่ติดติดกรอบภาพ ทำให้รู้สึกถึงการเคลื่อนที่เข้ามาในกรอบภาพของรูปทรง ซึ่งการจัดวางรูปทรงแบบนี้เรียกว่าเป็นการจัดวางแบบตัดตกขอบ

รูปแบบที่ว่าง

มิติที่ว่าง ผลงานในกลุ่มนี้จัดว่าเป็นผลงานที่ใช้มิติที่ว่างลึก เนื่องจากนักออกแบบใช้ขนาดรูปทรงที่ลดหลั่นกันมีทั้งรูปทรงขนาดเล็ก และขนาดใหญ่ มีการซ้อนทับกันของรูปทรงและการใช้ค่าความเข้มสี(Value)ที่แตกต่างกัน ทำให้รู้สึกว่างรูปทรงอยู่ใกล้ และบางรูปทรงอยู่ไกล

ที่ว่างแบบรูปปิดและที่ว่างแบบรูปเปิด ผลงานในกลุ่มนี้ใช้ที่ว่างแบบรูปเปิดเนื่องจากมีการเว้นระยะที่ว่างระหว่างรูปทรงให้ที่ว่างสามารถเคลื่อนไหวถ่ายเทกันได้

ที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบ ในผลงานลำดับที่e1ที่ว่างบวกได้แก่รูปทรงโค้งของกลุ่มเมฆ ที่ว่างลบได้แก่ที่ว่างขาวเรียบๆ มีการให้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกใกล้เคียงกับที่ว่างลบเนื่องจากพื้นที่ของรูปทรงมีความใกล้เคียงกับพื้นที่ว่าง ส่วนผลงานลำดับที่e2และe3 ที่ว่างบวกได้แก่รูปเครื่องบิน อาคาร กลุ่มเมฆ และตัวอักษร ส่วนที่ว่างลบหรือที่ว่างที่สงบนิ่งไม่โดดเด่นนั้นค่อนข้างน้อยมาก เนื่องจากเป็นผลงานที่มีความซับซ้อนของการจัดเรียงรูปทรงจำนวนมากในภาพ จึงจัดได้ว่ามีการให้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบ

ผลงานในกลุ่มนี้มีจังหวะการแทรกตัวของที่ว่างลบ เข้าไปในระหว่างที่ว่างบวก อย่างไม่สม่ำเสมอ เนื่องจากผลงานมีการเว้นระยะระหว่างรูปทรง หรือตัวอักษรอย่างไม่สม่ำเสมอ บางช่วงมีการเว้นระยะที่ว่างมาก บางช่วงมีการเว้นระยะที่ว่างน้อย

โครงสร้างองค์ประกอบ

ผลงานในกลุ่มนี้มีการใช้โครงสร้างในแนวเส้นโค้งเนื่องมีการจัดวางรูปทรงและตัวอักษรในแนวเส้นโค้ง

ผลงานกลุ่มที่6 ผลงานกลุ่มที่6นั้นเป็นผลงานเรขาคณิตในแนวเส้นโค้งเช่นเดียวกับผลงานในกลุ่มที่5 ผลงานในกลุ่มนี้ประกอบด้วยภาพประกอบจากรูปทรงและตัวอักษร ในส่วนของภาพประกอบนั้นใช้รูปทรงขนาดใหญ่จำนวนน้อยชิ้น ในส่วนของตัวอักษรนั้นนักออกแบบเลือกใช้ตัวอักษรแบบหนา(Bold)เรียบง่ายแบบไม่มีเชิง(San Serif)ขนาดใหญ่ ผลงานในกลุ่มนี้ประกอบด้วยผลงาน2ชิ้นได้แก่

ผลงานลำดับที่1 ผลงานหน้าปกแค็ตตาล็อก(Catalogue Cover)

โดย ลีโอ แกร์คโคว์ (E. McKnight Kauffer) 1938

ผลงานลำดับที่2 ผลงานป้ายโฆษณา (Jantzan Swimming Suit Billboard)

โดย เจ ซี ลี เยนเดคเคอร์(J.C. Leyendecker) ไม่ทราบปีจัดทำ

ผลงานกลุ่มที่6 มีลักษณะของที่ว่างตามหัวข้อในการวิเคราะห์เรื่อง ภาพ และ พื้นภาพ รูปทรง และ กรอบภาพ รูปแบบที่ว่าง และ โครงสร้างการจัดองค์ประกอบ ดังนี้

ภาพ และพื้นภาพ

ผลงานในกลุ่มนี้จัดว่าเป็นผลงานที่ใช้พื้นภาพเรียบง่าย เนื่องจากเป็นผลงานที่ใช้องค์ประกอบรูปทรงขนาดใหญ่จำนวนน้อยชิ้น จัดวางบนพื้นภาพสีเรียบๆ และเว้นที่ว่างบนพื้นภาพค่อนข้างมาก

รูปทรง และ กรอบภาพ

ลักษณะรูปทรง ผลงานในกลุ่มนี้ใช้รูปทรงหลักจากรูปทรงในแนวเส้นโค้ง ผลงานลำดับที่1ใช้รูปทรงโค้งของเครื่องดนตรี ส่วนผลงานลำดับที่2 ใช้รูปทรงโค้งของรูปคน

ลักษณะกรอบภาพ กรอบภาพของผลงานในกลุ่มนี้ได้แก่ กรอบสี่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวนอน

ตำแหน่งของรูปทรง ผลงานในกลุ่มนี้มีการจัดวางตำแหน่งของรูปทรงโดยเอียงไปจากเส้นแกนกลางภาพ ซึ่งผลทำให้ขนาดพื้นที่ว่างของด้านซ้ายและด้านขวาของแกนกลางภาพไม่เท่ากัน ซึ่งจัดว่าเป็นการจัดวางตำแหน่งรูปทรงโดยใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร

รูปแบบที่ว่าง

มิติที่ว่าง ผลงานในกลุ่มนี้จัดว่าเป็นผลงานที่ใช้มิติที่ว่างเล็ก เนื่องจากการซ้อนทับกัน และการได้แสงเงาแสดงค่าความเข้มสี(Value)ที่แตกต่างกัน ของรูปทรง3มิติ ทำให้รู้สึกถึงมิติความลึกของที่ว่าง

ที่ว่างแบบรูปปิดและที่ว่างแบบรูปเปิด ผลงานในกลุ่มนี้ใช้ที่ว่างแบบรูปเปิดเนื่องจากมีเว้นระยะที่ว่างระหว่างรูปทรงให้ที่ว่างสามารถเคลื่อนไหวถ่ายเทกันได้

ที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบ ที่ว่างในผลงานกลุ่มนี้ได้แก่ รูปทรงและตัวอักษร ที่ว่างลบได้แก่พื้นที่ว่างเรียบๆ โดยมีการให้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบเนื่องจากผลงานมีพื้นที่ว่างค่อนข้างมากกว่าพื้นที่ของรูปทรง

ผลงานในกลุ่มนี้มีจังหวะการแทรกตัวของที่ว่างลบ เข้าไปในระหว่างที่ว่างบวก อย่างไม่สม่ำเสมอ เนื่องจากผลงานมีการเว้นระยะระหว่างรูปทรง หรือตัวอักษรอย่างไม่สม่ำเสมอ บางช่วงมีการเว้นระยะที่ว่างมาก บางช่วงมีการเว้นระยะที่ว่างน้อย

โครงสร้างองค์ประกอบ

ผลงานในกลุ่มนี้มีการใช้โครงสร้างในแนวเส้นโค้งเนื่องจากการจัดวางรูปทรงและตัวอักษรในแนวเส้นโค้ง ซึ่งในผลงานลำดับที่1 จะเห็นได้จากการจัดวางท่าของคนที่กำลังกระโดดน้ำในแนวเส้นโค้ง และการจัดวางเครื่องดนตรีในแนวเส้นโค้งในผลงานลำดับที่2

จากการอธิบายแนวการใช้ที่ว่างของกลุ่มตัวอย่างผลงานเรขาคณิตสไตล์อาร์ต เดคโค ทั้งหมด สามารถสรุปผลได้ในตารางต่อไปนี้

ผลงานเรขศิลป์อาร์ตเดคโค (Art Deco)สามารถบ่งบอกบุคลิกได้ 6บุคลิก ได้แก่ บุคลิกเคลื่อนไหว (Motion) ความเร็ว (Speed) ใหญ่โต โดดเด่น (Bold) สง่างาม(Elegant) และเรียบง่าย(Simplicity) ดังได้วิเคราะห์ตามลำดับบุคลิกดังนี้

ผลงานเรขศิลป์บุคลิกเคลื่อนไหว (Motion)

จากการคัดเลือกผลงานเรขศิลป์สไตล์อาร์ต เดคโค ปรากฏว่ามีผลงานบุคลิกเคลื่อนไหว (Motion)ทั้งหมด 14ชิ้น แบ่งกลุ่มผลงานได้5กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่1ผลงานลำดับที่a2

ผลงานลำดับที่a2

ภาพที่ 102 ผลงานปกนิตยสาร(Magazine Cover), 1930 โดย ลีโอนาร์ด(Leonard)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

กลุ่มที่2ผลงานลำดับที่b2-b4 และb6-b8

ผลงานลำดับที่b2

ภาพที่18 จากบทที่2 หน้า17 ผลงานโปสเตอร์ (Railway Poster), 1927

โดย เอ เอ็ม คาสซานเดย์(A.M. Cassandre)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่b3

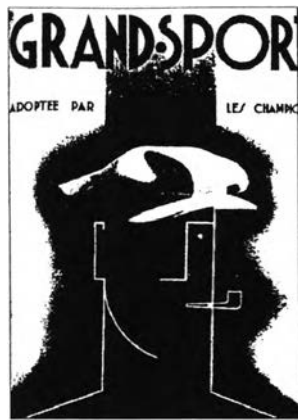
ภาพที่19 จากบทที่2 หน้า17ผลงานโปสเตอร์

(Poster for the 1939 New York World's Fair), 1939

โดย โจเซฟ บินเดอร์(Joseph Binder)

ที่มา: Thirty Centuries of Graphic Design

โดยJame Graig and Bruce Barton

ผลงานลำดับที่ b4

ภาพที่ 104

ผลงานโปสเตอร์ (Grand Sport Poster), 1925

โดย เอ เอ็ม คาสซานเดย์ (A.M. Cassandre)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่ b6

ภาพที่ 105 ผลงานโปสเตอร์ (Poster for Newspaper), 1925

โดย เอ เอ็ม คาสซานเดย์ (A.M. Cassandre)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs และ Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่ b7

ภาพที่ 106 ผลงานป้ายโฆษณา (Schaum Beer Billboard), 1933

โดย อเล็กซี โบรโดวิทช์ (Alexey Brodovitch)

ที่มา: Graphic Style โดย Steven Heller &

Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่ b8

ภาพที่ 107

ผลงานป้ายโฆษณา (Platz Dark Beer), 1935

โดย เอ เอ็ม คาสซานเดย์ (A.M. Cassandre)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

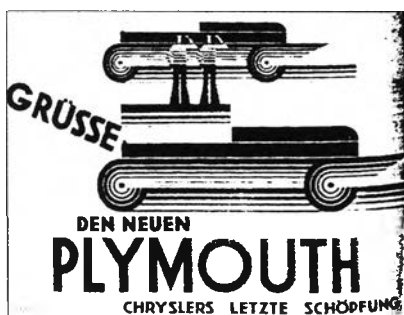
กลุ่มที่3ผลงานลำดับที่c1-c2

ผลงานลำดับที่c1

ภาพที่108 ผลงานโปสเตอร์(Amilcar Poster),
1929 โดย เปาโล การ์เรตโต้(Paolo Garretto)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่c2

ภาพที่109 ผลงานโปสเตอร์ (Den neuen
Plymouth Poster), 1929

โดย แอชลีย์ เอลดริค ฮาวินเด็น(Ashley Eldrid
Havinden)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

กลุ่มที่5ผลงานลำดับที่e1-e3

ผลงานลำดับที่e1

ภาพที่113 ผลงานโปสเตอร์(Poster for the
London Underground), 1922

โดย อี แมคไนท์ โคเฟอร์ (E. McKnight Kauffer)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่e2

ภาพที่114 ผลงานโปสเตอร์ (Roma Chicago New York Roma Poster), 1933

ไม่ทราบนามนักออกแบบ

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่e3

ภาพที่115

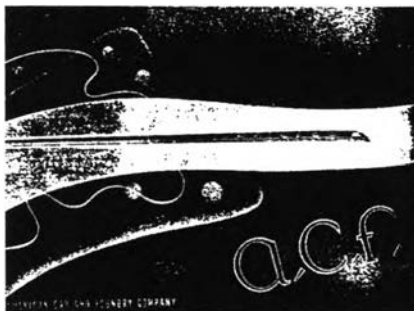
ผลงานโปสเตอร์ (R.A.F. Display-Colindale Station Poster), 1932

โดย โดรา แบตตี้ (Dora Batty)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

กลุ่มที่6ผลงานลำดับที่f1-f2

ผลงานลำดับที่f1

ภาพที่116 ผลงานหน้าปกแค็ตตาล็อก (Catalogue Cover), 1938

โดย ลีโอ แม็คไคว (E. McKnight Kauffer)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่f2

ภาพที่117 ผลงานป้ายโฆษณา (Jantzen Swimming Suit Billboard)

โดย เจ ซี ลี เยนเดคเคอร์ (J.C. Leyendecker)

ไม่ทราบปีจัดทำ

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างบุคคลิกเคลื่อนไหว (Motion)

ผลงานเรขศิลป์อาร์ต เดคโค จัดเป็นผลงานที่มีบุคคลิกเคลื่อนไหว ได้5กลุ่ม ซึ่งมีจำนวนผลงานทั้งหมด 14 ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ผลงานลำดับที่a2

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ผลงานลำดับที่b2 b3 b4 b6 b7 และb8

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ผลงานลำดับที่c1 และc2

กลุ่มที่ 5 ได้แก่ผลงานลำดับที่e1 e2และ e3

กลุ่มที่ 6 ได้แก่ผลงานลำดับที่f1 และf2

จากตารางที่41 ซึ่งได้สรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานทั้งหมดในยุคเรขศิลป์อาร์ต เดคโค สามารถนำมาจัดแยกเป็นการสรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานเรขศิลป์ที่มีบุคคลิกเคลื่อนไหว ได้ในตารางที่42 และจากตารางที่42นี้ได้นำมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์การใช้ที่ว่างสำหรับบุคคลิกเคลื่อนไหว ได้ดังนี้

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ ภาพ และ พื้นภาพ(Figure and Ground)

จากตารางที่42 พบว่ามีผลงานที่ใช้พื้นภาพเรียบง่าย11ชิ้น และมีผลงานที่ใช้พื้นภาพซับซ้อนเพียง2ชิ้น จากกลุ่มตัวอย่างจึงสรุปได้ว่าบุคคลิกเคลื่อนไหวควรใช้พื้นภาพแบบเรียบง่าย

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปทรง และ กรอบภาพ

(Element and Frame of Reference)

ความสัมพันธ์ของรูปทรงและกรอบภาพอันมีผลต่อที่ว่างในผลงานเรขศิลป์บุคคลิกเคลื่อนไหว มี2 ประเด็นด้วยกันได้แก่ ลักษณะของรูปทรง และ ตำแหน่งของรูปทรง

ลักษณะของรูปทรง

จากตารางที่42 พบว่ากลุ่มบุคคลิกเคลื่อนไหวมีการใช้รูปทรงหลายแบบ มีผลงานที่ใช้รูปทรงทแยง 5ชิ้น ผลงานที่ใช้รูปทรงโค้ง5ชิ้น ผลงานที่ใช้รูปทรงในแนวเส้นนอน2ชิ้น และ ผลงานที่ใช้รูปทรงทั้งรูปทรงทแยงและรูปทรงโค้งจำนวน1ชิ้น จากจำนวนการใช้รูปทรงในกลุ่มตัวอย่างจึงสรุปว่าบุคคลิกเคลื่อนไหวควรใช้รูปทรงทแยงหรือรูปทรงโค้ง

จากตารางที่42 พบว่ากลุ่มบุคคลิกเคลื่อนไหวมีการใช้กรอบภาพรูปสี่เหลี่ยม เมื่อใช้รูปทรงทแยงและรูปทรงโค้ง ภาพในกรอบสี่เหลี่ยม ซึ่งทำให้เกิดที่ว่างตอบรับด้วยรูปทรงในแนวเส้นทแยงและเส้นโค้งเช่นกัน ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว

ตำแหน่งของรูปทรง

จากตารางที่42 พบว่าผลงานทั้ง6กลุ่ม มีการจัดตำแหน่งรูปทรงโดยใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าบุคคลิกเคลื่อนไหวใช้การจัดวางตำแหน่งแบบอสมมาตร ที่เว้นระยะที่ว่างระหว่างรูปทรงทางด้านซ้ายและขวาของเส้นแกนกลางภาพไม่เท่ากัน

นอกจากนี้ในผลงานลำดับที่ a2 b6 b8 e3 และ f1 มีการจัดวางตำแหน่งรูปทรงชิดติดกับด้านใด ด้านหนึ่งของกรอบภาพ โดยเว้นให้อีกด้านหนึ่งของกรอบภาพเป็นพื้นที่ว่าง หรือการจัดวางตำแหน่งรูปทรงแบบตัดตกกรอบ ซึ่งทำให้รู้สึกถึงการเคลื่อนไหวของรูปทรง

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

รูปแบบที่ว่างในการวิเคราะห์มี 3 รูปแบบด้วยกันได้แก่ มิติของที่ว่าง ที่ว่างแบบรูปปิดหรือเปิด และที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบ

มิติของที่ว่าง

จากตารางที่ 42 พบว่ามีผลงานที่ใช้มิติที่ว่างลึก 9 ชิ้น และผลงานที่ใช้มิติที่ว่างตื้นเพียง 4 ชิ้น จากกลุ่มผลงานตัวอย่างจึงสรุปได้ว่าบุคลิกเคลื่อนไหวควรใช้มิติที่ว่างลึก

ที่ว่างแบบรูปปิด หรือ แบบรูปเปิด

จากตารางที่ 42 พบว่ามีผลงานจำนวน 11 ชิ้นใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด ที่มีการเปิดช่องระหว่างรูปทรง ให้ที่ว่างสามารถเคลื่อนไหวแทรกเข้าไปในระหว่างภายในและภายนอกรูปทรงได้ เว้นแต่ผลงานในกลุ่มที่ 1 ผลงานลำดับที่ a2 และ b6 ที่ใช้ที่ว่างแบบรูปปิด อันเนื่องมาจากการจัดวางรูปทรงปิดล้อมการเคลื่อนไหวของที่ว่าง ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบจำนวนผลงานกันแล้วจึงสรุปได้ว่าบุคลิกเคลื่อนไหวควรใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ

ผลงานในกลุ่มนี้มีการให้ขนาดส่วนของที่ว่างบวกและที่ว่างลบอย่างหลากหลาย ผลงานลำดับที่ b2 b3 c1 c2 f1 และ f2 มีขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบ ผลงานลำดับที่ a2 b6 b7 b8 และ e1 มีขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกใกล้เคียงกับที่ว่างลบ ส่วนผลงานลำดับที่ e2 และ e3 มีขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบ จากกลุ่มตัวอย่างพบว่าผลงานส่วนใหญ่ให้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่าหรือเท่ากับที่ว่างลบ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าบุคลิกเคลื่อนไหวควรให้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่าหรือเท่ากับที่ว่างลบ

จากตารางที่ 42 พบว่าผลงานบุคลิกเคลื่อนไหวทั้ง 13 ชิ้น มีการจัดวางจังหวะระยะระหว่างที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบอย่างไม่สม่ำเสมอ จึงสรุปว่าบุคลิกเคลื่อนไหวควรมีการจัดวางจังหวะระยะระหว่างที่ว่างบวกและลบอย่างไม่สม่ำเสมอ บางช่วงอาจเว้นระยะมาก บางช่วงอาจเว้นระยะน้อย

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

จากตารางที่ 42 พบว่าผลงานตัวอย่างใช้โครงสร้างทแยง 6 ชิ้น ใช้โครงสร้างโค้ง 5 ชิ้น และใช้โครงสร้างในแนวนอนเพียง 2 ชิ้น ดังนั้นบุคลิกเคลื่อนไหวควรใช้โครงสร้างในแนวเส้นทแยงหรือเส้นโค้ง

ข้อสรุปแนวการใช้ที่ว่างสำหรับบุคลิก เคลื่อนไหว(Motion)

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสามารถสรุปแนวการใช้ที่ว่างได้ดังนี้

1. ภาพและพื้นภาพ(Figure and Ground)

จากการวิเคราะห์พบว่า ผลงานบุคลิกเคลื่อนไหวนั้นใช้ได้ทั้งพื้นภาพเรียบง่ายและซับซ้อน แต่เมื่อเปรียบเทียบระหว่างพื้นภาพทั้ง2แบบแล้ว พื้นภาพเรียบง่ายจะสามารถแสดงบุคลิกเคลื่อนไหวได้ชัดเจนกว่า เนื่องจากผลงานที่ใช้พื้นภาพแบบเรียบง่ายนั้น จะมีการเว้นที่ว่างบนพื้นภาพ ซึ่งพื้นที่ว่างบนพื้นภาพนี้สื่อถึงเนื้อที่บริเวณในการเคลื่อนไหวของรูปทรงได้มากกว่า ผลงานที่มีพื้นภาพซับซ้อนอัดแน่นด้วยรูปทรงซึ่งทำให้รูปทรงดูหยุดนิ่ง

2. รูปทรง และ กรอบภาพ (Element and Frame of Reference)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปทรงและ กรอบภาพ ให้แสดงถึงบุคลิกเคลื่อนไหวได้แก่

-ลักษณะงานที่ใช้รูปที่ว่าง ในแนวเส้นทแยง เส้นโค้งและเส้นแนวนอน ซึ่งเกิดเมื่อใช้รูปทรงเป็นรูปทแยง โค้ง และแถบเส้นในแนวนอน ในกรอบภาพรูปสี่เหลี่ยม

-ลักษณะงานที่ทิ้งระยะที่ว่างทางด้านซ้าย และขวาของรูปทรง ไม่เท่าๆกัน ซึ่งเกิดจากการจัดวางรูปทรงแบบอสมมาตร

3. รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง ให้แสดงถึงบุคลิกเคลื่อนไหว ได้แก่

-ลักษณะงานที่ใช้มิติที่ว่างลึก

-ลักษณะงานที่ใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด ที่มีการเว้นระยะที่ว่างระหว่างรูปทรง ให้เกิดการเคลื่อนไหวของที่ว่าง

-ลักษณะงานที่มีการจัดวางระยะระหว่างที่ว่างบวกและลบอย่างไม่สม่ำเสมอ มีขนาดสัดส่วนของพื้นที่ที่ว่างบวกน้อยกว่าหรือเท่ากับที่ว่างลบ

4. โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ ให้แสดงถึงบุคลิกเคลื่อนไหว ได้แก่โครงสร้างเน้นเส้นทแยง เส้นโค้ง และ โครงสร้างเน้นเส้นในแนวนอนที่มีการจัดวางระยะที่ว่างระหว่างรูปทรงอย่างหลากหลาย

ผลงานเรขศิลป์บุคคลิกความเร็ว (Speed)

จากการคัดเลือกผลงานเรขศิลป์สไตล์อาร์ต เดคโค ปรากฏว่ามีผลงานบุคคลิกความเร็ว (Speed) ทั้งหมด 9 ชิ้น แบ่งกลุ่มผลงานได้ 5 กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่2ผลงานลำดับที่b2

ผลงานลำดับที่b2

ภาพที่18 จากบทที่2 หน้า17 ผลงานโปสเตอร์ (Railway Poster), 1927

โดย เอ เอ็ม คาสซานเดย์(A.M. Cassandre)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

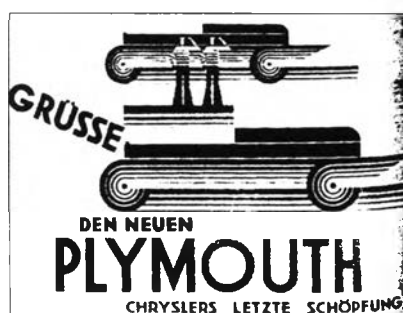
กลุ่มที่3ผลงานลำดับที่c1-c2

ผลงานลำดับที่c1

ภาพที่108 ผลงานโปสเตอร์(Amilcar Poster), 1929 โดย เปาโล การ์เรตโต้(Paolo Garretto)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่c2

ภาพที่109 ผลงานโปสเตอร์ (Den neuen Plymouth Poster), 1929

โดย แอสเลย์ เอลดริค ฮาวิินเด็น(Ashley Eldrid Havinden)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

กลุ่มที่4ผลงานลำดับที่d1-d2

ผลงานลำดับที่d1

ภาพที่110 ผลงานโปสเตอร์(Flight of Birds Poster), 1918

โดย อี แม็คไนท์ โคเฟอร์ (E. McKnight Kauffer)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

และ A History of Visual Communication โดย

Muller-Brock Mamm

Soaring to Success!
DAILY HERALD
— the Early Bird.

ผลงานลำดับที่d2

ภาพที่20จากบทที่2หน้า18 ผลงานโปสเตอร์
(Speed of Your Message Poster), 1931

โดย ฮอลลิเวลล์(Halliwell)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

กลุ่มที่5ผลงานลำดับที่e2-e3

ผลงานลำดับที่e2

ภาพที่114 ผลงานโปสเตอร์ (Roma Chicago
New York Roma Poster), 1933

ไม่ทราบนามนักออกแบบ

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่e3

ภาพที่115

ผลงานโปสเตอร์ (R.A.F. Display-Colindale Station Poster), 1932

โดย โดรา แบตตี้ (Dora Batty)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

กลุ่มที่6ผลงานลำดับที่f1-f2

ผลงานลำดับที่f1

ภาพที่116 ผลงานหน้าปกแค็ตตาล็อก (Catalogue Cover), 1938

โดย ลีโอ แร็คโคว์ (E. McKnight Kauffer)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่f2

ภาพที่117 ผลงานป้ายโฆษณา (Jantzen Swimming Suit Billboard)

โดย เจ ซี ลี เยนเดคเคอร์ (J.C. Leyendecker)

ไม่ทราบปีจัดทำ

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

จากสรุปการใช้ที่ว่างจากผลงานเรขศิลป์ อาร์ต เดคโค ในตารางที่ 41 สามารถคัดเลือกนำมาเฉพาะผลงานที่มีบุคลิกความเร็วที่แสดงการใช้ที่ว่างได้ดังในตารางที่43 หน้า307 และวิเคราะห์สรุปแนวการใช้ที่ว่างบุคลิกความเร็วได้ดังในหน้า308

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างบุคลิกความเร็ว (Speed)

ผลงานเรขศิลป์อาร์ต เดคโค จัดเป็นผลงานที่มีบุคลิกความเร็ว ได้5กลุ่ม มีจำนวนผลงานทั้งสิ้น9 ชิ้น ดังนี้

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ผลงานลำดับที่b2

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ผลงานลำดับที่c1 และc2

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ผลงานลำดับที่d1 และd2

กลุ่มที่ 5 ได้แก่ผลงานลำดับที่e2 และe3

กลุ่มที่ 6 ได้แก่ผลงานลำดับที่f1 และf2

จากตารางที่41 ซึ่งได้สรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานทั้งหมดในยุคเรขศิลป์อาร์ต เดคโค สามารถนำมาจัดแยกเป็นการสรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานเรขศิลป์ที่มีบุคลิกความเร็วได้ในตารางที่43 และจากตารางที่43นี้ได้นำมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์การใช้ที่ว่างสำหรับบุคลิกความเร็วได้ดังนี้

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ ภาพ และ พื้นภาพ(Figure and Ground)

จากตารางที่43 พบว่าผลงานตัวอย่างใช้พื้นภาพแบบเรียบง่าย 7ชิ้น ใช้พื้นภาพแบบซับซ้อนเพียง2ชิ้น จากผลงานตัวอย่างทั้งหมด9ชิ้น ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าบุคลิกความเร็วควรใช้พื้นภาพแบบเรียบง่าย

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปทรง และ กรอบภาพ (Element and Frame of Reference)

ความสัมพันธ์ของรูปทรงและกรอบภาพอันมีผลต่อที่ว่างในผลงานเรขศิลป์บุคลิกความเร็ว มี2 ประเด็นด้วยกันได้แก่ ลักษณะของรูปทรง และ ตำแหน่งของรูปทรง

ลักษณะของรูปทรง

จากตารางที่43 พบว่าผลงานบุคลิกความเร็วนั้นมีการใช้รูปทรงหลักที่หลากหลาย ผลงานกลุ่มที่2และ4ใช้รูปทรงทแยง ผลงานกลุ่มที่5และ6 ใช้รูปทรงโค้ง ส่วนผลงานกลุ่มที่3ใช้รูปทรงหลักสี่เหลี่ยมในแนวนอน แม้ว่าผลงานทั้งหมดจะใช้รูปทรงที่หลากหลาย แต่มีลักษณะที่บ่งบอกถึงความเร็วแบบเดียวกันคือไม่ใช้รูปทรงที่บิดัน แต่จะเว้นระยะที่ว่างแทรกตัวอยู่ระหว่างรูปทรง ให้เห็นรูปทรงเป็นส่วนๆแสดงถึงการเคลื่อนที่ผ่านที่ว่างไปด้วยความเร็ว

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างรูปทรงทแยง รูปทรงโค้ง และรูปสี่เหลี่ยม จะเห็นได้ว่ารูปทรงทแยงและรูปสี่เหลี่ยมจะแสดงถึงความเร็วได้ดีกว่ารูปทรงโค้ง เนื่องจากรูปทรงทแยงและรูปสี่เหลี่ยมนั้นประกอบขึ้นมาจากเส้นตรงซึ่งแสดงความรวดเร็วได้ดีกว่าเส้นโค้ง

ตำแหน่งของรูปทรง

ผลงานทั้ง 5 กลุ่มของบุคคลิกความเร็ว มีการจัดตำแหน่งรูปทรงโดยใช้ความสมดุลแบบสมมาตร ที่ตำแหน่งรูปทรงเอียงไปจากแกนกลางภาพมีการเว้นระยะที่ว่างทางด้านซ้ายและขวาของภาพไม่เท่ากัน ยกเว้นผลงานลำดับที่ d2 ที่มีการจัดวางตำแหน่งรูปทรงโดยใช้ความสมดุลแบบสมมาตร นอกจากนี้ในผลงานลำดับที่ d1 d2 e3 และ f1 มีการจัดวางตำแหน่งรูปทรงชิดติดกับด้านใดด้านหนึ่งของกรอบภาพ โดยเว้นให้อีกด้านหนึ่งของกรอบภาพเป็นพื้นที่ว่าง ซึ่งหมายถึงการจัดวางตำแหน่งรูปทรงแบบตัดตกกรอบซึ่งทำให้รู้สึกถึงการเคลื่อนไหวของรูปทรง จากกลุ่มตัวอย่าง จึงสรุปว่าบุคคลิกความเร็วควรจัดวางรูปทรงแบบสมมาตร และการจัดวางรูปทรงแบบตัดตกกรอบ

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

รูปแบบที่ว่างในการวิเคราะห์มี 3 รูปแบบด้วยกันได้แก่ มิติของที่ว่าง ที่ว่างแบบรูปปิดหรือเปิด และที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบ

มิติของที่ว่าง

ผลงานทั้ง 5 กลุ่มของบุคคลิกความเร็ว ใช้มิติที่ว่างลึก ที่ภาพดูมีความลึก ซึ่งเป็นการขยายพื้นที่ว่างในการเคลื่อนไหวของรูปทรงที่แสดงถึงความเร็ว ได้มากกว่ามิติที่ว่างตื้นที่แสดงมิติที่ว่างได้เพียงในแนวระนาบ

ที่ว่างแบบรูปปิด หรือ แบบรูปเปิด

ผลงานทั้ง 5 กลุ่มของบุคคลิกความเร็ว ใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด ที่มีการเว้นระยะที่ว่างระหว่างรูปทรง ทำให้รู้สึกถึงการเคลื่อนไหวของรูปทรงและที่ว่าง

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ

ผลงานบุคคลิกความเร็วมีการให้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกและที่ว่างลบอย่างหลากหลาย ผลงานลำดับที่ b2 c1 c2 d1 f1 และ f2 มีขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบเนื่องจากเป็นผลงานที่มีการเว้นที่ว่างค่อนข้างมาก ผลงานลำดับที่ d2 มีขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกใกล้เคียงกับที่ว่างลบ ส่วนผลงานลำดับที่ e2 และ e3 มีขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบ ซึ่งจะเห็นได้ว่าผลงานส่วนใหญ่ใช้ขนาดสัดส่วนที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบ ดังนั้นบุคคลิกความเร็วควรใช้ขนาดสัดส่วนที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบ

จากตารางที่ 43 พบว่าผลงานบุคคลิกความเร็วทั้ง 9 ชิ้น มีการจัดวางจังหวะระยะระหว่างที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบอย่างไม่สม่ำเสมอ จึงสรุปว่าบุคคลิกความเร็วควรมีการวางจังหวะระยะระหว่างที่ว่างบวก และลบอย่างไม่สม่ำเสมอ บางช่วงอาจเว้นระยะมาก บางช่วงอาจเว้นระยะน้อย

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

ผลงานบุคลิกความเร็ว มีการใช้รูปแบบโครงสร้างเน้นแนวเส้นทแยงโดยมีทิศทางของเส้นไปในทางเดียวกัน 3 ชั้น โครงสร้างในแนวเส้นนอนโดยมีทิศทางของเส้นไปในทางเดียวกัน 2 ชั้น และ โครงสร้างในแนวเส้นโค้ง 4 ชั้น แต่เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบทั้ง 3 โครงสร้างแล้วจะเห็นได้ว่าโครงสร้างเน้นแนวเส้นทแยง และเส้นตรงในแนวนอน เป็นโครงสร้างที่สื่อถึงบุคลิกความเร็วได้มากกว่าโครงสร้างเน้นแนวเส้นโค้ง เนื่องจากโครงสร้างในแนวเส้นตรงซึ่งอาจจะเป็นเส้นแนวนอนหรือเส้นทแยง สามารถแสดงถึงความเร็วได้มากกว่าโครงสร้างในแนวเส้นโค้ง

ข้อสรุปแนวการใช้ที่ว่างสำหรับบุคลิก ความเร็ว(Speed)

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสามารถสรุปแนวการใช้ที่ว่างได้ดังนี้

1. ภาพและพื้นภาพ(Figure and Ground)

จากการวิเคราะห์พบว่า บุคลิกความเร็วเน้นใช้พื้นภาพแบบเรียบง่าย

2. รูปทรง และ กรอบภาพ (Element and Frame of Reference)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปทรงและ กรอบภาพ ให้แสดงถึงบุคลิกความเร็วได้แก่

-ลักษณะงานที่ใช้รูปที่ว่าง ในแนวเส้นทแยง ซึ่งเกิดเมื่อใช้รูปทรงในแนวเส้นทแยง ในกรอบภาพรูปสี่เหลี่ยม หรือรูปที่ว่างในแนวเส้นนอน ซึ่งเกิดจากรูปทรงสี่เหลี่ยมในแนวนอนที่ประกอบกันขึ้นด้วยเส้นตรงแนวนอน สลับกับการเว้นที่ว่าง

-ลักษณะงานที่ทิ้งระยะที่ว่างทางด้านซ้าย และขวาของรูปทรง ไม่เท่าๆกัน ซึ่งเกิดจากการจัดวางรูปทรงแบบอสมมาตร

-การจัดวางตำแหน่งรูปทรงชิดติดกับด้านใดด้านหนึ่งของกรอบภาพ โดยเว้นให้อีกด้านหนึ่งของกรอบภาพเป็นพื้นที่ว่าง หรือการจัดวางตำแหน่งรูปทรงแบบตัดตกกรอบ

3. รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง ให้แสดงถึงบุคลิกความเร็ว ได้แก่

-ลักษณะงานที่ใช้มิติที่ว่างลึก

-ลักษณะงานที่ใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด ที่มีการเว้นระยะที่ว่างระหว่างรูปทรงทำให้เกิดการเคลื่อนไหวของที่ว่างและรูปทรง

-ลักษณะงานที่มีการจัดวางระยะระหว่างที่ว่างบวกและลบอย่างไม่สม่ำเสมอ มีขนาดสัดส่วนของพื้นที่ที่ว่างบวกน้อยกว่าหรือเท่ากับที่ว่างลบ

4. โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ ให้แสดงถึงบุคลิกความเร็ว ได้แก่โครงสร้างเน้นเส้นทแยง และเส้นตรงแนวนอนโดยมีทิศทางของเส้นซ้ำๆกันไปในทางเดียวกัน

ผลงานเรขศิลป์บุคลิกใหญ่โต โดดเด่น (Bold)

จากการคัดเลือกผลงานเรขศิลป์สไตล์อาร์ต เดคโค ปรากฏว่ามีผลงานบุคลิกใหญ่โต โดดเด่น (Bold) ทั้งหมด 11 ชิ้น แบ่งกลุ่มผลงานได้ 4 กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผลงานลำดับที่ a1-a3

ผลงานลำดับที่ a1

ภาพที่ 101 ผลงานโปสเตอร์(Poster for Records)

โดย จีน คาร์ลู(Jean Carlu) 1929

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่ a2

ภาพที่ 102 ผลงานปกนิตยสาร(Magazine Cover), 1930 โดย ลีโอเนาร์ด(Leonard)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่ a3

ภาพที่ 105 ผลงานโฆษณา(Advertisement for Das Plakat)ไม่ทราบนามผู้ออกแบบ

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

กลุ่มที่2ผลงานลำดับที่b1-b5และb8

ผลงานลำดับที่b1

ภาพที่ 17 จากบทที่2 หน้า17 ผลงานโปสเตอร์
(L'Atlantique Poster), 1931

โดย เอ เอ็ม คาสซานเดย์(A.M. Cassandre)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

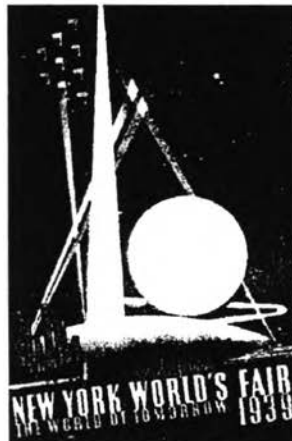
ผลงานลำดับที่b2

ภาพที่18 จากบทที่2 หน้า17 ผลงานโปสเตอร์
(Railway Poster), 1927

โดย เอ เอ็ม คาสซานเดย์(A.M. Cassandre)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่b3

ภาพที่19 จากบทที่2 หน้า17 ผลงานโปสเตอร์
(Poster for the 1939 New York World's Fair),
1939

โดย โจเซฟ บินเดอร์(Joseph Binder)

ที่มา: Thirty Centuries of Graphic Design

โดยJame Graig and Bruce Barton

ผลงานลำดับที่b4

ภาพที่104

ผลงานโปสเตอร์ (Grand Sport Poster), 1925

โดย เอ เอ็ม คาสซานเดย์(A.M. Cassandre)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่๖5

ภาพที่21 จากบทที่2หน้า19

ผลงานโปสเตอร์ (Poster for Toothpaste), 1927

โดย จีน คาร์ลู(Jean Carlu)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่๖8

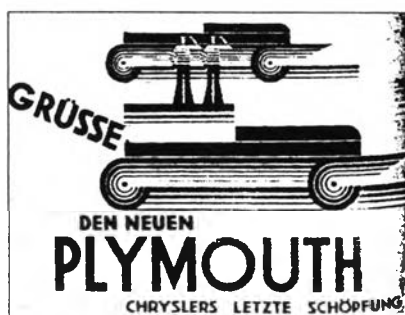
ภาพที่107

ผลงานป้ายโฆษณา (Platz Dark Beer), 1935

โดย เอ เอ็ม คาสซานเดีย(A.M. Cassandre)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

กลุ่มที่3ผลงานลำดับที่๓2

ผลงานลำดับที่๓2

ภาพที่108 ผลงานโปสเตอร์ (Den neuen Plymouth Poster), 1929

โดย แอสเลย์ เฮลควิต ฮาวินเด็น(Ashley Eldrid Havinden)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

กลุ่มที่6ผลงานลำดับที่12

ผลงานลำดับที่12

ภาพที่109 ผลงานป้ายโฆษณา (Jantzen Swimming Suit Billboard)

โดย เจ ซี ลี เยนเดคเคอร์(J.C. Leyendecker)

ไม่ทราบปีจัดทำ

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างบุคคลิกใหญ่โต โดดเด่น (Bold)

ผลงานเรขศิลป์อาร์ต เดคโค จัดเป็นผลงานที่มีบุคคลิกใหญ่โต โดดเด่น ได้ 4 กลุ่ม มีจำนวนผลงานทั้งสิ้น 11 ชิ้น ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ผลงานลำดับที่ a1 a2 และ a3

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ผลงานลำดับที่ b1 b2 b3 b4 b5 และ b8

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ผลงานลำดับที่ c2

กลุ่มที่ 6 ได้แก่ผลงานลำดับที่ f2

จากตารางที่ 41 ซึ่งได้สรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานทั้งหมดในยุคเรขศิลป์อาร์ต เดคโค สามารถนำมาจัดแยกเป็นการสรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานเรขศิลป์ที่มีบุคคลิกใหญ่โต โดดเด่น ได้ในตารางที่ 44 และจากตารางที่ 44 นี้ได้นำมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์การใช้ที่ว่างสำหรับบุคคลิกใหญ่โต โดดเด่น ได้ดังนี้

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ ภาพ และ พื้นภาพ (Figure and Ground)

จากการสรุปลักษณะผลงานบุคคลิกใหญ่โต โดดเด่นในตารางที่ 44 พบว่าผลงานในกลุ่มนี้ใช้พื้นภาพแบบเรียบง่าย

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปทรง และ กรอบภาพ

(Element and Frame of Reference)

ความสัมพันธ์ของรูปทรงและกรอบภาพอันมีผลต่อที่ว่างในผลงานเรขศิลป์บุคคลิกใหญ่โต โดดเด่น มีประเด็นด้วยกันได้แก่ ลักษณะของรูปทรง และ ตำแหน่งของรูปทรง

ลักษณะของรูปทรง

จากตารางที่ 44 พบว่าผลงานบุคคลิกใหญ่โต โดดเด่นนั้นมีการใช้รูปทรงหลักที่หลากหลาย ได้แก่ รูปสี่เหลี่ยม รูปทแยง และรูปโค้ง ผลงานลำดับที่ a1 b3 และ f2 ใช้รูปทรงหลักรูปโค้ง ผลงานลำดับที่ a2 b2 และ b8 ใช้รูปทรงหลักรูปทแยง ส่วนผลงานลำดับที่ a3 b1 b4 b5 และ c2 ใช้รูปทรงหลักรูปสี่เหลี่ยม จึงสรุปได้ว่าบุคคลิกใหญ่โต โดดเด่นสามารถใช้รูปทรงได้หลากหลายรูปแบบ และสังเกตได้ว่าผลงานส่วนใหญ่ของบุคคลิกใหญ่โต โดดเด่นนั้นมีการใช้จำนวนรูปทรงน้อยชิ้นแต่เน้นที่ขนาดใหญ่ชัดเจน ดังนั้นเพื่อให้สื่อบุคคลิกใหญ่โต โดดเด่น ควรใช้รูปทรงขนาดใหญ่แต่มีจำนวนน้อยชิ้น เช่นมีเพียง 2-3 ชิ้น เพื่อให้รูปทรงมีความใหญ่โต โดดเด่นจากที่ว่างอย่างเห็นได้ชัด

ตำแหน่งของรูปทรง

ผลงานทั้ง 5 กลุ่มของบุคคลิกใหญ่โต โดดเด่น มีการจัดวางตำแหน่งรูปทรงโดยใช้ความสมดุลแบบ อสมมาตร ที่ตำแหน่งรูปทรงเยื้องไปจากแกนกลางภาพมีการเว้นระยะที่ว่างทางด้านซ้ายและขวาของ ภาพไม่เท่ากัน

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

รูปแบบที่ว่างในการวิเคราะห์มี 3 รูปแบบด้วยกันได้แก่ มิติของที่ว่าง ที่ว่างแบบรูปปิดหรือเปิด และที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบ

มิติของที่ว่าง

ผลงานทั้ง 4 กลุ่มของบุคคลิกใหญ่โต โดดเด่น ใช้มิติที่ว่าง 2 แบบได้แก่ มิติที่ว่างตั้ง และ มิติที่ว่างลึก ผลงานลำดับที่ a1 a2 a3 b1 b4 b5 และ b8 ใช้มิติที่ว่างตั้ง ผลงานลำดับที่ b2 b3 c2 และ f2 ใช้มิติที่ว่างลึก เห็นได้ว่าผลงานส่วนใหญ่ใช้นั้นใช้มิติที่ว่างตั้ง เนื่องจากรูปทรงที่แสดงระนาบแบนสามารถแสดงให้เห็น ความเป็นใหญ่โต โดดเด่น ได้ชัดเจนกว่ารูปทรง 3 มิติ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าบุคคลิกใหญ่โต โดดเด่นควรใช้มิติที่ว่าง ตั้ง

ที่ว่างแบบรูปปิด หรือ แบบรูปเปิด

ผลงานบุคคลิกใหญ่โต โดดเด่น ใช้ที่ว่างแบบ 2 รูปแบบ ผลงานลำดับที่ a1 b1 b2 b3 b8 c2 และ f2 ใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด ส่วนผลงานลำดับที่ a2 a3 b4 และ b5 ใช้ที่ว่างแบบรูปปิด จากกลุ่มตัวอย่างแสดงให้เห็นว่าผลงานส่วนใหญ่ใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าบุคคลิกใหญ่โต โดดเด่น นั้นควรใช้ได้ที่ว่าง แบบรูปเปิด

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ

ผลงานบุคคลิกใหญ่โต โดดเด่นมีการให้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกและที่ว่างลบอย่างหลากหลาย ผลงานลำดับที่ a1 a3 b2 b3 b4 c2 และ f2 มีขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบเนื่องจากเป็นผลงานที่มีการเว้นที่ว่างค่อนข้างมาก ผลงานลำดับที่ a2 และ b8 มีขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวก ใกล้เคียงกับที่ว่างลบ ส่วนผลงานลำดับที่ b1 และ b5 มีขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบ

จากผลงานกลุ่มตัวอย่างแสดงให้เห็นว่าผลงานส่วนใหญ่ให้ขนาดสัดส่วนที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบ ดังนั้นบุคคลิกใหญ่โต โดดเด่น จึงควรให้ขนาดสัดส่วนที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบ

จากตารางที่ 44 พบว่าผลงานบุคคลิกใหญ่โต โดดเด่น ทั้ง 11 ชิ้น มีการจัดวางจังหวะระยะระหว่างที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบอย่างไม่สม่ำเสมอ จึงสรุปว่าบุคคลิกใหญ่โต โดดเด่น ควรมีการวางจังหวะระยะระหว่างที่ว่างบวกและลบอย่างไม่สม่ำเสมอ บางช่วงอาจเว้นระยะมาก บางช่วงอาจเว้นระยะน้อย

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

ผลงานบุคลิกใหญ่โต โดดเด่น มีการใช้รูปแบบโครงสร้างที่หลากหลาย ได้แก่ โครงสร้างตาราง โครงสร้างเน้นเส้นแนวตั้ง โครงสร้างเน้นเส้นแนวนอน โครงสร้างเน้นเส้นโค้ง และ โครงสร้างเน้นเส้นทแยง ซึ่งสามารถใช้ได้ทุกโครงสร้าง เนื่องจากบุคลิกใหญ่โตโดดเด่นนั้นเน้นที่ความใหญ่โตและชัดเจนของรูปทรง มากกว่าโครงสร้าง

ข้อสรุปแนวการใช้ที่ว่างสำหรับบุคลิก ใหญ่โต โดดเด่น(Bold)

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสามารถสรุปแนวการใช้ที่ว่างได้ดังนี้

1. ภาพและพื้นภาพ(Figure and Ground)

จากการวิเคราะห์พบว่า บุคลิกใหญ่โต โดดเด่นนั้นใช้พื้นภาพแบบเรียบง่าย

2. รูปทรง และ กรอบภาพ (Element and Frame of Reference)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปทรงและ กรอบภาพ ให้แสดงถึงบุคลิกใหญ่โต โดดเด่นได้แก่

-ลักษณะงานที่ไม่กำหนดการใช้รูปที่ว่าง และรูปทรง แต่กำหนดให้ใช้รูปทรงจำนวนน้อยเพื่อความใหญ่โต โดดเด่น และชัดเจน

-ลักษณะงานที่ทิ้งระยะที่ว่างทางด้านซ้าย และขวาของรูปทรง ไม่เท่าๆกัน ซึ่งเกิดจากการจัดวางรูปทรงแบบอสมมาตร

3. รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง ให้แสดงถึงบุคลิกใหญ่โต โดดเด่น ได้แก่

-ลักษณะงานที่เข็มทิศที่ว่างขึ้น

-ลักษณะงานที่ใช้ได้ทั้งที่ว่างแบบรูปเปิด

-ลักษณะงานที่มีการจัดวางระยะระหว่างที่ว่างบวกและลบอย่างไม่สม่ำเสมอ มีขนาดสัดส่วนของพื้นที่ที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบ

4. โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ ให้แสดงถึงบุคลิกใหญ่โต โดดเด่น ได้แก่ โครงสร้างตารางโครงสร้างเน้นเส้นแนวตั้ง โครงสร้างเน้นเส้นแนวนอน โครงสร้างเน้นเส้นโค้ง และ โครงสร้างเน้นเส้นทแยง

ผลงานเรขศิลป์บุคคลิกสง่างาม (Elegant)

จากการคัดเลือกผลงานเรขศิลป์สไตล์อาร์ต เดคโค ปรากฏว่ามีผลงานบุคคลิกสง่างาม (Elegant) ทั้งหมด 3 ชิ้น แบ่งกลุ่มผลงานได้ 3 กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 2 ผลงานลำดับที่ b1

ผลงานลำดับที่ b1

ภาพที่ 17 จากบทที่ 2 หน้า 17 ผลงานโปสเตอร์ (L'Atlantique Poster), 1931

โดย เอ เอ็ม คาสซานเดีย (A.M. Cassandre)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

กลุ่มที่ 4 ผลงานลำดับที่ d1

ผลงานลำดับที่ d1

ภาพที่ 110 ผลงานโปสเตอร์ (Flight of Birds Poster), 1918

โดย อี แม็คไนท์ โคเฟอร์ (E. McKnight Kauffer)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

Soaring to Success!
DAILY HERALD
— the Early Bird.

Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

และ A History of Visual Communication โดย Muller-Brock Mamm

กลุ่มที่ 6 ผลงานลำดับที่ f2

ผลงานลำดับที่ f2

ภาพที่ 117 ผลงานป้ายโฆษณา (Jantzen Swimming Suit Billboard)

โดย เจ ซี ลี เยนเดคเคอร์ (J.C. Leyendecker)

ไม่ทราบปีจัดทำ

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างบุคคลิกสง่างาม (Elegant)

มี

ผลงานเรขศิลป์อาร์ต เดคโค จัดเป็นผลงานที่มีบุคคลิกสง่างามได้3กลุ่ม มีจำนวนผลงาน 3ชิ้น ดัง

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ผลงานลำดับที่b1

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ผลงานลำดับที่d1

กลุ่มที่ 6 ได้แก่ผลงานลำดับที่f2

จากตารางที่41 ซึ่งได้สรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานทั้งหมดในยุคเรขศิลป์อาร์ต เดคโค สามารถนำมาจัดแยกเป็นการสรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานเรขศิลป์ที่มีบุคคลิกสง่างาม ได้ในตารางที่45 และจากตารางที่45นี้ได้นำมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์การใช้ที่ว่างสำหรับบุคคลิกสง่างาม ได้ดังนี้

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ ภาพ และ พื้นภาพ(Figure and Ground)

จากการสรุปลักษณะผลงานบุคคลิกสง่างามในตารางที่45 พบว่าผลงานในกลุ่มนี้ใช้พื้นภาพแบบเรียบง่าย

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปทรง และ กรอบภาพ

(Element and Frame of Reference)

ความสัมพันธ์ของรูปทรงและกรอบภาพอันมีผลต่อที่ว่างในผลงานเรขศิลป์บุคคลิกสง่างาม มี2ประเด็นด้วยกันได้แก่ ลักษณะของรูปทรง และ ตำแหน่งของรูปทรง

ลักษณะของรูปทรง

ผลงานบุคคลิกสง่างามนั้นมีการใช้รูปทรงหลักที่สัมพันธ์กับกรอบภาพ2แบบ แบบแรกได้แก่การจัดวางรูปทรงภายในกรอบสี่เหลี่ยมแนวตั้งทำให้เกิดที่ว่างรูปสี่เหลี่ยมสูงแนวตั้ง ลักษณะเช่นนี้ได้แก่ผลงานลำดับที่b1และd1 โดยผลงานลำดับที่b1ใช้รูปทรงสี่เหลี่ยมแนวตั้งขนาดใหญ่ จะเห็นได้ว่ารูปสี่เหลี่ยมในแนวตั้งนั้นเกิดจากทั้งรูปทรงและที่ว่างพร้อมกัน ส่วนผลงานลำดับที่d1ใช้รูปทรงแนวทแยงโดยเหลือที่ว่างรูปสี่เหลี่ยมในแนวตั้งไว้เป็นพื้นที่ประมาณ2ใน3ของความสูงกรอบภาพ ซึ่งในผลงานนี้รูปสี่เหลี่ยมในแนวตั้งเกิดจากกรอบภาพ

แบบที่สองได้แก่การใช้รูปทรงหลักโค้งยาวในแนวนอน ภายในกรอบสี่เหลี่ยมแนวนอนในผลงานลำดับที่f2 ซึ่งทำให้เกิดรูปที่ว่างในแนวนอนเช่นกัน แต่ข้อมูลแนวการใช้ที่ว่างในบทที่2กล่าวไว้ว่ารูปที่ว่างในแนวตั้งจะให้ความสง่างาม รูปที่ว่างในแนวนอนให้ความสงบนิ่ง รูปที่ว่างในแนวเส้นโค้งหรือทแยงให้ความเคลื่อนไหว ดังนั้นจึงสรุปว่าการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างรูปทรงและกรอบภาพในเกิดรูปที่ว่างในแนวตั้งนั้นจะให้บุคคลิกที่สง่างามมากที่สุด ส่วนผลงานลำดับที่f2นั้นเป็นไปได้ว่าความสง่างามเกิดจากการจัดวางทำรูปทรงมากกว่าที่ว่าง

ตำแหน่งของรูปทรง

ผลงานทั้ง3กลุ่มของบุคคลิกสง่างาม มีการจัดวางตำแหน่งรูปทรงโดยใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร ที่ตำแหน่งรูปทรงเยื้องไปจากแกนกลางภาพมีการเว้นระยะที่ว่างทางด้านซ้ายและขวาของภาพไม่เท่ากัน

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

รูปแบบที่ว่างในการวิเคราะห์มี3รูปแบบด้วยกันได้แก่ มิติของที่ว่าง ที่ว่างแบบรูปปิดหรือเปิด และที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบ

มิติของที่ว่าง

จากตารางที่45 พบว่ากลุ่มตัวอย่างบุคคลิกสง่างาม ใช้มิติที่ว่าง2แบบได้แก่มิติที่ว่างตั้ง และมิติที่ว่างลึก ผลงานลำดับที่b1 ใช้มิติที่ว่างตั้ง ผลงานลำดับที่d1และf2ใช้มิติที่ว่างลึกจากการลดหลั่นขนาดรูปทรง การซ้อนกันของรูปทรง การใช้ความโปร่งใส และการจัดวางรูปทรงในแนวเส้นทแยงหรือโค้ง โดยใช้รูปทรงระนาบแบน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าบุคคลิกสง่างามสามารถใช้มิติที่ว่างได้ทั้ง2แบบ

ที่ว่างแบบรูปปิด หรือ แบบรูปเปิด

จากตารางที่45 พบว่ากลุ่มตัวอย่างบุคคลิกสง่างามทั้ง3ชิ้น ใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าบุคคลิกสง่างามควรใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ

ผลงานบุคคลิกสง่างามมีการให้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกและที่ว่างลบ2แบบ ผลงานลำดับที่d1 และf2 มีขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบเนื่องจากเป็นผลงานที่มีการเว้นที่ว่างค่อนข้างมาก ส่วนผลงานลำดับที่b1 มีขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบ จึงสรุปได้ว่าบุคคลิกสง่างามไม่กำหนดการใช้ขนาดสัดส่วนที่ว่าง แต่ควรให้ที่ว่างบวกหรือที่ว่างลบอย่างใดอย่างหนึ่งมีรูปทรงในแนวตั้ง และมีขนาดใหญ่เห็นชัดเจน เนื่องจากรูปทรงในแนวตั้งมีผลต่อการบ่งบอกบุคคลิกสง่างาม

จากตารางที่45 พบว่าผลงานบุคคลิกสง่างามทั้ง3ชิ้น มีการจัดวางจังหวะระยะระหว่างที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบอย่างไม่สม่ำเสมอ จึงสรุปว่าบุคคลิกสง่างามควรมีการวางจังหวะระยะระหว่างที่ว่างบวก และลบอย่างไม่สม่ำเสมอ บางช่วงอาจเว้นระยะมาก บางช่วงอาจเว้นระยะน้อย

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

ผลงานบุคคลิกสง่างาม มีการใช้รูปแบบโครงสร้างที่หลากหลาย ได้แก่ โครงสร้างเน้นเส้นแนวตั้ง โครงสร้างเน้นเส้นโค้ง และ โครงสร้างเน้นเส้นทแยง แต่โครงสร้างเน้นเส้นแนวตั้งนั้น แสดงความมั่นคงแรงผลักดัน ในขณะที่โครงสร้างเน้นเส้นโค้ง และ โครงสร้างเน้นเส้นทแยงแสดงถึงความเคลื่อนไหว ดังนั้นโครงสร้างเน้นเส้นแนวตั้งจึงเหมาะสมในการแสดงบุคคลิกสง่างามมากกว่าโครงสร้างแบบอื่น

ข้อสรุปแนวการใช้ที่ว่างสำหรับบุคลิก สง่างาม(Elegant)

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสามารถสรุปแนวการใช้ที่ว่างได้ดังนี้

1. ภาพและพื้นภาพ(Figure and Ground)

จากการวิเคราะห์พบว่า บุคลิกสง่างามนั้นใช้พื้นภาพแบบเรียบง่าย

2. รูปทรง และ กรอบภาพ (Element and Frame of Reference)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปทรงและ กรอบภาพ ให้แสดงถึงบุคลิกสง่างามได้แก่

-ลักษณะงานที่ใช้ที่ว่างรูปทรงสี่เหลี่ยมในแนวดิ่ง

-ลักษณะงานที่ทิ้งระยะที่ว่างทางด้านซ้าย และขวาของรูปทรง ไม่เท่าๆกัน ซึ่งเกิดจากการจัดวาง

รูปทรงแบบอสมมาตร

3. รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง ให้แสดงถึงบุคลิกสง่างาม ได้แก่

-ลักษณะงานที่ใช้ได้ทั้งมิติที่ว่างตั้ง และมิติที่ว่างลึกจากการลดหลั่นขนาดรูปทรง การซ้อนกันของรูปทรง การใช้ความโปร่งใส และการจัดวางรูปทรงในแนวเส้นทแยงหรือโค้ง โดยใช้รูปทรงระนาบแบน

-ลักษณะงานที่ใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด

-ลักษณะงานที่มีการจัดวางระยะระหว่างที่ว่างบวกและลบอย่างไม่สม่ำเสมอ โดยไม่กำหนดขนาดสัดส่วนของพื้นที่ที่ว่างบวกและที่ว่างลบ โดยให้ที่ว่างบวกหรือที่ว่างลบอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นรูปสี่เหลี่ยมในแนวดิ่งอย่างชัดเจน

4. โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ ให้แสดงถึงบุคลิกสง่างาม ได้แก่ โครงสร้างเน้นเส้นแนวดิ่ง

ผลงานเรขศิลป์บุคคลิกเรียบง่าย (Simplicity)

จากการคัดเลือกผลงานเรขศิลป์สไตล์อาร์ต เดคโค ปรากฏว่ามีผลงานบุคคลิกเรียบง่าย (Simplicity) ทั้งหมด 10 ชิ้น แบ่งกลุ่มผลงานได้ 5 กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผลงานลำดับที่ a1-a3

ผลงานลำดับที่ a1

ภาพที่ 101 ผลงานโปสเตอร์(Poster for Records)

โดย จีน คาร์ลู(Jean Carlu) 1929

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่ a2

ภาพที่ 102 ผลงานปกนิตยสาร(Magazine Cover), 1930 โดย ลีโอนาร์ด(Leonard)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

กลุ่มที่ 2 ผลงานลำดับที่ b1-b8

ผลงานลำดับที่ b1

ภาพที่ 17 จากบทที่ 2 หน้า 17 ผลงานโปสเตอร์ (L'Atlantique Poster), 1931

โดย เอ เอ็ม คาสซานเดย์(A.M. Cassandre)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่b3

ภาพที่19 จากบทที่2หน้า19ผลงานโปสเตอร์
(Poster for the 1939 New York World's Fair),
1939

โดย โจเซฟ บินเดอร์(Joseph Binder)

ที่มา: Thirty Centuries of Graphic Design

โดยJame Graig and Bruce Barton

ผลงานลำดับที่b4

ภาพที่104

ผลงานโปสเตอร์ (Grand Sport Poster), 1925

โดย เอ เอ็ม คาสซานเดย์(A.M. Cassandre)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่b5

ภาพที่21 จากบทที่2หน้า19

ผลงานโปสเตอร์ (Poster for Toothpaste), 1927

โดย จีน คาร์ลู(Jean Carlu)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

กลุ่มที่3ผลงานลำดับที่c1

ผลงานลำดับที่c1

ภาพที่108 ผลงานโปสเตอร์(Amilcar Poster),
1929 โดย เปาโล การ์เรตโต้(Paolo Garretto)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

กลุ่มที่4ผลงานลำดับที่d1

ผลงานลำดับที่d1

ภาพที่110 ผลงานโปสเตอร์(Flight of Birds Poster), 1918

โดย อี แม็คไนท์ โคเฟอร์ (E. McKnight Kauffer)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

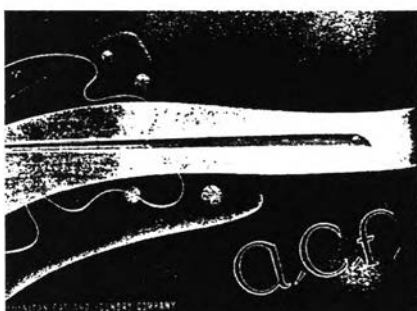
Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

และ A History of Visual Communication โดย

Muller-Brock Mamm

Soaring to Success!
DAILY HERALD
— the Early Bird.

กลุ่มที่6ผลงานลำดับที่f1-f2

ผลงานลำดับที่f1

ภาพที่116 ผลงานหน้าปกแคตตาล็อก (Catalogue Cover), 1938

โดย ลีโอ แร็คโคว์ (E. McKnight Kauffer)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่f2

ภาพที่117 ผลงานป้ายโฆษณา (Jantzen Swimming Suit Billboard)

โดย เจ ซี ลี เยนเดคเคอร์(J.C. Leyendecker)

ไม่ทราบปีจัดทำ

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

จากสรุปการใช้ที่ว่างจากผลงานเรขศิลป์ อาร์ต เดคโค ในตารางที่ 41 สามารถคัดเลือกนำมา เฉพาะผลงานที่มีบุคลิกเรียบง่ายที่แสดงการใช้ที่ว่างได้ดังในตารางที่46 หน้า326 และวิเคราะห์สรุปแนว การใช้ที่ว่างบุคลิกเรียบง่ายได้ดังในหน้า327

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างบุคคลิกเรียบง่าย (Simplicity)

ผลงานเรขศิลป์อาร์ต เดคโค จัดเป็นผลงานที่มีบุคคลิกเรียบง่ายได้5กลุ่ม มีจำนวนผลงาน10ชิ้น ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ผลงานลำดับที่a1 และa2

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ผลงานลำดับที่b1 b3 b4 และb5

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ผลงานลำดับที่c1

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ผลงานลำดับที่d1

กลุ่มที่ 6 ได้แก่ผลงานลำดับที่f1 และf2

จากตารางที่41 ซึ่งได้สรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานทั้งหมดในยุคเรขศิลป์อาร์ต เดคโค สามารถนำมาจัดแยกเป็นการสรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานเรขศิลป์ที่มีบุคคลิกเรียบง่าย ได้ในตารางที่46 และจากตารางที่46นี้ได้นำมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์การใช้ที่ว่างสำหรับบุคคลิกเรียบง่าย ได้ ดังนี้

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ ภาพ และ พื้นภาพ(Figure and Ground)

จากการสรุปลักษณะผลงานบุคคลิกบุคคลิกเรียบง่ายในตารางที่46 พบว่าผลงานในกลุ่มนี้ใช้พื้นภาพแบบเรียบง่าย

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปทรง และ กรอบภาพ

(Element and Frame of Reference)

ความสัมพันธ์ของรูปทรงและกรอบภาพอันมีผลต่อที่ว่างในผลงานเรขศิลป์บุคคลิกเรียบง่าย มีประเด็นด้วยกันได้แก่ ลักษณะของรูปทรง และ ตำแหน่งของรูปทรง

ลักษณะของรูปทรง

กลุ่มตัวอย่างผลงานบุคคลิกเรียบง่ายนั้นมีการใช้รูปทรงหลักที่หลากหลาย ผลงานลำดับที่a1 b3 f1 และf2 ใช้รูปทรงหลักโค้ง ผลงานลำดับที่b1 b4 b5 และc1 ใช้รูปทรงหลักสี่เหลี่ยม ส่วนผลงานลำดับที่a2 b3 และd1ใช้รูปทรงหลักรูปทแยง(ผลงานลำดับที่b3มีรูปทรงหลัก2แบบคือรูปโค้ง และ รูปทแยง โดยมีข้อสังเกตว่าผลงานส่วนใหญ่ในบุคคลิกเรียบง่ายนั้นใช้รูปทรงจำนวนน้อยชิ้น ในจุดนี้จึงเป็นข้อสรุปเพิ่มเติมได้ว่า บุคคลิกเรียบง่ายควรใช้รูปทรงจำนวนน้อยชิ้นซึ่งอาจจะเป็นรูปทรงขนาดใหญ่หรือเล็กก็ได้ เพื่อให้ความสัมพันธ์ของที่ว่างและรูปทรงมองดูง่ายชัดเจน

ตำแหน่งของรูปทรง

ตัวอย่างผลงานทั้ง 5 กลุ่มของบุคคลิกเรียบง่าย มีการจัดตำแหน่งรูปทรงโดยใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร ที่ตำแหน่งรูปทรงเอียงไปจากแกนกลางภาพมีการเว้นระยะที่ว่างทางด้านซ้ายและขวาของภาพไม่เท่ากัน

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

รูปแบบที่ว่างในการวิเคราะห์มี 3 รูปแบบด้วยกันได้แก่ มิติของที่ว่าง ที่ว่างแบบรูปปิดหรือเปิด และที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบ

มิติของที่ว่าง

ผลงานทั้ง 5 กลุ่มของบุคคลิกเรียบง่ายนั้น ใช้มิติที่ว่างทั้ง 2 แบบ ผลงานลำดับที่ a1 a3 b1 b4 และ b5 ใช้มิติที่ว่างตั้ง ส่วนผลงานลำดับที่ b3 c1 d1 f1 และ f2 ใช้มิติที่ว่างลึก จึงสรุปได้ว่าผลงานบุคคลิกเรียบง่ายสามารถใช้ได้ทั้งมิติที่ว่างตั้งและที่ว่างลึก

แต่เมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว มิติที่ว่างตั้งจากการใช้ระนาบแบน จะสื่อถึงความเรียบง่ายได้มากกว่ามิติที่ว่างลึกที่เกิดจากการทับซ้อนกันของรูปทรงที่มีขนาดลดหลั่นกัน ซึ่งดูมีความซับซ้อนมากกว่า

ที่ว่างแบบรูปปิด หรือ แบบรูปเปิด

จากตารางที่ 46 พบว่ามีผลงานที่ใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด 7 ชิ้น และผลงานที่ใช้ที่ว่างแบบรูปปิด 3 ชิ้น จะเห็นได้ว่าจำนวนผลงานที่ใช้ที่ว่างแบบรูปเปิดนั้นค่อนข้างมากดังนั้นจึงสรุปว่าบุคคลิกเรียบง่ายควรใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ

ผลงานส่วนใหญ่ของบุคคลิกเรียบง่ายมีการให้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบ มีบางผลงานเท่านั้นที่มีการให้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบ ได้แก่ผลงานลำดับที่ b1 และ b5 จึงสรุปได้ว่าบุคคลิกเรียบง่ายควรให้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบ

จากตารางที่ 46 พบว่าผลงานบุคคลิกเรียบง่ายทั้ง 10 ชิ้น มีการจัดวางจังหวะระยะระหว่างที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบอย่างไม่สม่ำเสมอ จึงสรุปว่าบุคคลิกเรียบง่ายควรมีการวางจังหวะระยะระหว่างที่ว่างบวกและลบอย่างไม่สม่ำเสมอ บางช่วงอาจเว้นระยะมาก บางช่วงอาจเว้นระยะน้อย

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

ผลงานบุคคลิกเรียบง่าย มีการใช้รูปแบบโครงสร้างที่หลากหลาย ได้แก่ โครงสร้างเน้นเส้นแนวนอน โครงสร้างเน้นเส้นโค้ง และ โครงสร้างเน้นเส้นทแยง ซึ่งสามารถใช้ได้ทุกโครงสร้าง เนื่องจากบุคคลิกเรียบง่าย นั้นเน้นที่ความชัดเจนเรียบง่ายของรูปทรงและที่ว่าง มากกว่าโครงสร้าง

ข้อสรุปแนวการใช้ที่ว่างสำหรับบุคลิก เรียบง่าย(Simplicity)

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสามารถสรุปแนวการใช้ที่ว่างได้ดังนี้

1. ภาพและพื้นภาพ(Figure and Ground)

จากการวิเคราะห์พบว่า บุคลิกเรียบง่ายนั้นใช้พื้นภาพแบบเรียบง่าย

2. รูปทรง และ กรอบภาพ (Element and Frame of Reference)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปทรงและ กรอบภาพ ให้แสดงถึงบุคลิกเรียบง่ายได้แก่

-ลักษณะงานที่ไม่กำหนดการใช้รูปที่ว่าง และรูปทรง แต่กำหนดให้ใช้รูปทรงจำนวนน้อยซึ่งอาจแปลงรูปทรงขนาดใหญ่หรือเล็กเพื่อความเรียบง่ายและชัดเจน

-ลักษณะงานที่ทิ้งระยะที่ว่างทางด้านซ้าย และขวาของรูปทรง ไม่เท่าๆกัน ซึ่งเกิดจากการจัดวางรูปทรงแบบอสมมาตร

3. รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง ให้แสดงถึงบุคลิกเรียบง่าย ได้แก่

-ลักษณะงานที่ใช้มิติที่ว่างตัน

-ลักษณะงานที่ใช้ได้ทั้งที่ว่างแบบรูปเปิด

-ลักษณะงานที่มีการจัดวางระยะระหว่างที่ว่างบวกและลบอย่างไม่สม่ำเสมอ โดยไม่กำหนดขนาดสัดส่วนของพื้นที่ที่ว่างบวกและที่ว่างลบ

4. โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ ให้แสดงถึงบุคลิกเรียบง่าย ได้แก่ โครงสร้างเน้นเส้นแนวตั้ง โครงสร้างเน้นเส้นแนวนอน โครงสร้างเน้นเส้นโค้ง และ โครงสร้างเน้นเส้นทแยง

จากการวิเคราะห์การใช้ที่ว่างผลงานเรขาคณิตอาร์ตเดคโค (Art Deco)สามารถบ่งบอกบุคลิกได้ 6 บุคลิก ได้แก่ บุคลิกเคลื่อนไหว (Motion) ความเร็ว (Speed) ใหญ่โต โดดเด่น (Bold) สง่างาม(Elegant) และเรียบง่าย(Simplicity) สามารถสรุปแนวการใช้ที่ว่างได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 47 สรุปแนวการใช้ที่ว่างตามบุคลิก ในเรขศิลป์อาร์ตเดคโค(Art Deco)

บุคลิกภาพ	ภาพ&พื้นภาพ		รูปทรงที่ว่างและกรอบภาพ											รูปแบบที่ว่าง						โครงสร้างองค์ประกอบ														
			รูปทรงที่ว่าง					กรอบภาพ			ตำแหน่งรูปทรง																							
	เรือบงาย	ทับซ้อน	รูปสี่เหลี่ยม	รูปทแยง	รูปโค้ง	รูปแนวขน	รูปแนวตั้ง	รูปทรงขนาดใหญ่	รูปทรงขนาดเล็ก	จัตุรัส	ผืนผ้าแนวตั้ง	ผืนผ้าแนวขน	ข้าวหลามตัด	กรอบล้อมกรอบ	ตำแหน่งกลางภาพ	ตำแหน่งเฉียงศูนย์	รูปทรงตัดตกขอบ	ที่ว่างขึ้น	ที่ว่างลึก	ที่ว่างปิด	ที่ว่างเปิด	ที่ว่างวกที่ว่างลบ	จังหวะสม่ำเสมอ	จังหวะไม่สม่ำเสมอ	ซ้ำ	คล้ายคลึง	ขัดแย้ง	ตาราง	แนวเส้นตั้ง	แนวเส้นขน	แนวเส้นโค้ง	แนวเส้นทแยง	รัศมีระบิด	กระจาย
เคลื่อนไหว (Motion)	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
ความเร็ว (Speed)	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
ใหญ่โต โดดเด่น (Bold)	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
สง่างาม (Elegant)	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
เรียบง่าย (Simplicity)	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐

หมายเหตุ สัญลักษณ์ แสดงถึงการใช้ที่ว่าง

ส่วนภาพสัญลักษณ์ต่างๆเช่น มีเพื่อช่วยในการสื่อความหมายการใช้ที่ว่างในลักษณะต่างๆ

สรุปผลการวิเคราะห์

ผลงานเรขศิลป์อาร์ตเดคโค (Art Deco)สามารถบ่งบอกบุคลิกได้ 6บุคลิก ได้แก่ บุคลิกเคลื่อนไหว (Motion) ความเร็ว (Speed) ใหญ่โต โดดเด่น (Bold) สง่างาม(Elegant) และเรียบง่าย(Simplicity) จากตารางที่47สามารถสรุปแนวการใช้ที่ว่างแต่ละบุคลิกได้ดังนี้

บุคลิกเคลื่อนไหว (Motion) และความเร็ว (Speed) บุคลิกเคลื่อนไหว และ บุคลิกความเร็ว นั้นมีแนวทางการใช้ที่ว่างที่คล้ายกัน ได้แก่ การใช้พื้นภาพเรียบง่าย โดยการใช้จำนวนรูปทรงค่อนข้างน้อย ในขณะที่เว้นที่ว่างค่อนข้างมาก และเว้นระยะให้ที่ว่างเคลื่อนไหวไประหว่างรูปทรงอย่างอิสระ มีการจัดวางรูปทรงและที่ว่างโดยใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร และ การจัดวางรูปทรงแบบตัดตกขอบ

บุคลิกเคลื่อนไหว และ บุคลิกความเร็ว มีการใช้ที่ว่างที่แตกต่างกันตรงที่ บุคลิกเคลื่อนไหว สามารถใช้รูปที่ว่างได้หลายรูปแบบได้แก่ รูปที่ว่างในแนวเส้นทแยง เส้นโค้ง และเส้นในแนวนอน ส่วน บุคลิกความเร็วนั้นจะใช้รูปที่ว่างในแนวเส้นตรงเท่านั้นโดยอาจจะเป็นรูปที่ว่างในแนวเส้นทแยงหรือเส้นแนวนอนก็ได้ เนื่องจากเส้นตรงแสดงความเร็วได้มากกว่าเส้นโค้ง

บุคลิกใหญ่โต โดดเด่น (Bold) เน้นการใช้รูปทรงขนาดใหญ่เรียบง่าย ทำให้เหลือพื้นที่ว่างน้อย

บุคลิกสง่างาม(Elegant) เน้นการใช้รูปที่ว่างในแนวเส้นตั้ง โดยพื้นที่ว่างบวกอาจจะมากกว่าหรือน้อยกว่าที่ว่างลบก็ได้ แต่ให้มีโครงร่างของรูปทรงที่สูงในแนวตั้ง และจัดวางตำแหน่งโดยใช้ความสมดุลแบบสามมาตร

บุคลิกเรียบง่าย(Simplicity) เน้นการใช้รูปทรงระนาบแบนจำนวนน้อยบนพื้นภาพที่ว่างเรียบๆ โดยพื้นที่ของรูปทรงอาจมากกว่าหรือน้อยกว่าพื้นที่ว่างก็ได้

ผลงานเรขศิลป์สไตล์คอนสตรัคติวิซึ่ม

จากการคัดเลือกผลงานเรขศิลป์สไตล์คอนสตรัคติวิซึ่ม ปากฎว่ามีผลงานทั้งหมด 24 ชิ้น แบ่งกลุ่มผลงานได้ 6 กลุ่มดังนี้

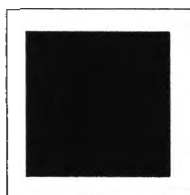

กลุ่มที่ 1 ผลงานลำดับที่ a1-a11

ผลงานลำดับที่ a1

ภาพที่ 22 จากบทที่ 2 หน้า 20 ผลงานโปสเตอร์ ชื่อ "Beat the Whites with the Red Wedge", 1920 โดย เอล ลิสสิตส์กี (El Lissitzky)

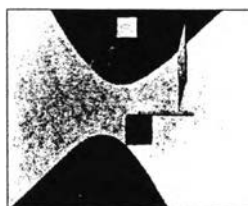
ที่มา: History of Graphic Design โดย Phillip B. Meggs, Graphic Style โดย Steven Heller & Seymour Chwast และ A History of Visual Communication โดย Muller-Brock Mamm

ผลงานลำดับที่ a2

ภาพที่ 118 ผลงานสัญลักษณ์ชื่อ "Black Square", 1913 โดย คาสิเมียร์ มาเลวิช (Kasimir Malevich)

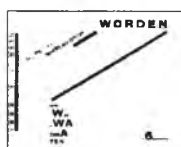
ที่มา: History of Graphic Design โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่ a3

ภาพที่ 119 เป็นผลงานชื่อ "Proun 23", 1919 โดย เอล ลิสสิตส์กี (El Lissitzky)

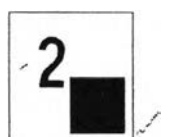
ที่มา: History of Graphic Design โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่ a4

ภาพที่ 120 ผลงานหนังสือสำหรับเด็ก ชื่อ "Of two Square", 1922 โดย เอล ลิสสิตส์กี (El Lissitzky)

ที่มา: Graphic Style โดย Steven Heller & Seymour Chwast

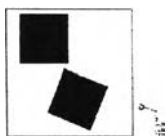

ผลงานลำดับที่ a5

ภาพที่ 121 ผลงานหนังสือสำหรับเด็ก ชื่อ "Of two Square", 1922

โดย เอล ลิสสิตส์กี (El Lissitzky)
ที่มา: Graphic Style

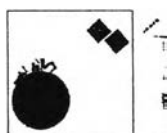
โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่a6

ภาพที่23 จากบทที่2 หน้า20 ผลงานหนังสือสำหรับเด็ก ชื่อ "Of two Square", 1922 โดย เอล ลิสสิตส์กี (El Lissitzky)
ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่a7

ภาพที่122 ผลงานหนังสือสำหรับเด็ก ชื่อ "Of two Square", 1922 โดย เอล ลิสสิตส์กี (El Lissitzky)

ที่มา: History of Graphic Design โดย Phillip B. Meggs และ A History of Visual Communication โดย Muller-Brock Mamm

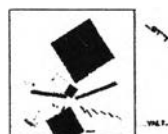

ผลงานลำดับที่a8

ภาพที่123 ผลงานหนังสือสำหรับเด็ก ชื่อ "Of two Square", 1922 โดย เอล ลิสสิตส์กี (El Lissitzky)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่a9

ภาพที่124 ผลงานหนังสือสำหรับเด็ก ชื่อ "Of two Square", 1922 โดย เอล ลิสสิตส์กี (El Lissitzky)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่a10

ภาพที่125 ผลงานหนังสือสำหรับเด็ก ชื่อ "Of two Square", 1922 โดย เอล ลิสสิตส์กี (El Lissitzky)

ที่มา: Graphic Style โดย Steven Heller & Seymour Chwast และ A History of Visual Communication โดย Muller-Brock Mamm

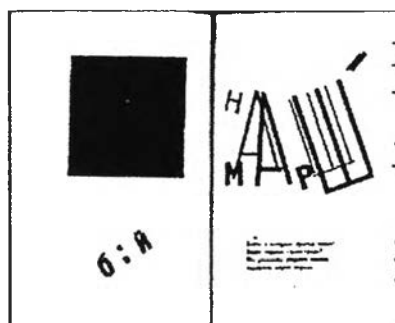
ผลงานลำดับที่a11

ภาพที่126 ผลงานหนังสือสำหรับเด็ก ชื่อ "Of two Square", 1922 โดย เอล ลิสสิตส์กี (El Lissitzky)

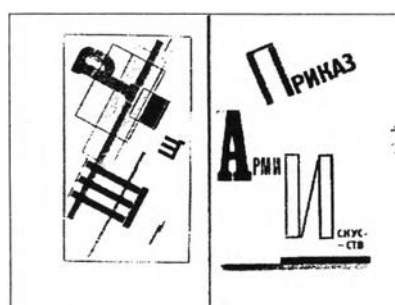
ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

กลุ่มที่2ผลงานลำดับที่b1-b6

- ผลงานลำดับที่b1
- ภาพที่127 เป็นผลงานหน้าหนึ่งจากหนังสือ "For the Voice by Mayako", 1923 โดย อเล็กซานเดอร์ ไรตเซนโค (Alexander Rodchenko)
- ที่มา: History of Graphic Design
- โดย Phillip B. Meggs

- ผลงานลำดับที่b2
- ภาพที่128 เป็นผลงานหน้าหนึ่งจากหนังสือ "For the Voice by Mayako", 1923 โดย อเล็กซานเดอร์ ไรตเซนโค (Alexander Rodchenko)
- ที่มา: History of Graphic Design
- โดย Phillip B. Meggs

- ผลงานลำดับที่b3
- ภาพที่129 เป็นผลงานหน้าหนึ่งจากหนังสือ "For the Voice by Mayako", 1923 โดย อเล็กซานเดอร์ ไรตเซนโค (Alexander Rodchenko)
- ที่มา: Graphic Style
- โดย Steven Heller & Seymour Chwast

- ผลงานลำดับที่b4
- ภาพที่130 เป็นผลงานหน้าหนึ่งจากหนังสือ "Object", 1921-1922 โดย เอล ลิตสึสกี (El Lissitzky)
- ที่มา: History of Graphic Design
- โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่b5

ภาพที่131 เป็นผลงานหน้าหนึ่งจากหนังสือ "Object", 1921-1922

โดย เอล ลิสสิตส์กี (El Lissitzky)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่b6

ภาพที่132 เป็นผลงานจากปกหนังสือ "Nouyi" โดย อเล็กซานเดอร์ โรดเชนโค (Alexander Rodchenko) 1923

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

กลุ่มที่3ผลงานลำดับที่c1-c2

ผลงานลำดับที่c1

ภาพที่24 จากบทที่2หน้า21 ผลงานการจัดเรียงอักษรจากหนังสือ "The Isme of Art", 1924

โดย เอล ลิสสิตส์กี (El Lissitzky)

ที่มา: Thirty Centuries of Graphic Design

โดยJame Graig and Bruce Barton

ผลงานลำดับที่c2

ภาพที่133 เป็นผลงานหน้าปกหนังสือ ของเอล ลิสสิตส์กี (El Lissitzky)

ที่มา: Thirty Centuries of Graphic Design

โดยJame Graig and Bruce Barton

กลุ่มที่4ผลงานลำดับที่d1

ผลงานลำดับที่d1

ภาพที่134 ผลงานโฆษณากระดาษคาร์บอน"Pelikan" ,
1924 โดย เอล ลิสสิตส์กี (El Lissitzky)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

กลุ่มที่5ผลงานลำดับที่e1-e2

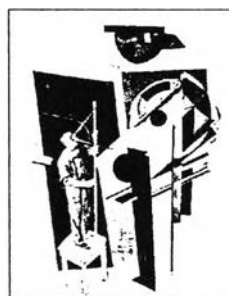
ผลงานลำดับที่e1

ภาพที่135 ผลงานโปสเตอร์สำหรับนิทรรศการ(Exhibition
Poster), 1929

โดย เอล ลิสสิตส์กี (El Lissitzky)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่e2

ภาพที่136 เป็นผลงานสำหรับหนังสือ"Six Stories", 1922

โดย เอล ลิสสิตส์กี (El Lissitzky)

ที่มา: A History of Visual Communication โดย Muller-
Brock Mamm

กลุ่มที่6 ผลงานลำดับที่ f1-f2

ผลงานลำดับที่ f1

ภาพที่137 ผลงานโปสเตอร์ "Give Pencils Which are Good", 1923 โดย อเล็กซานเดอร์ โรดเชนโค และ วาติเมียร์ มายาโควสกี (Alexander Rodchenko and Vladimir Mayakovsky)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่ f2

ภาพที่138 ผลงานโปสเตอร์ "Three Mountains Beer", 1923

โดย อเล็กซานเดอร์ โรดเชนโค (Alexander Rodchenko)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

กลุ่มตัวอย่างผลงานเรขาคณิตสไตล์คอนสตรัคติวิซึม มีจำนวนผลงานทั้งหมด 24 ชิ้น จากผลงานทั้งหมดสามารถแบ่งรูปแบบผลงานได้เป็น 6 กลุ่ม ดังนี้

ผลงานกลุ่มที่ 1 ผลงานในกลุ่มที่ 1 เป็นผลงานที่ใช้รูปทรงเรขาคณิตนามธรรมเรียบง่าย เช่น วงกลม สี่เหลี่ยม และ สามเหลี่ยม จัดวางบนพื้นภาพเรียบง่ายเว้นพื้นที่ว่างค่อนข้างมากในทิศทางที่อิสระในโครงสร้างแนวเส้นทแยง เส้นตรง และเส้นโค้ง ที่แสดงการเคลื่อนไหวของรูปทรง ผลงานในกลุ่มนี้ประกอบด้วยผลงานทั้งสิ้น 11 ชิ้น ได้แก่

ผลงานลำดับที่ a1 ผลงานโปสเตอร์ ชื่อ "Beat the Whites with the Red Wedge"

โดย เอล ลิสซีสกี (El Lissitzky) 1920

ผลงานลำดับที่ a2 ผลงานสัญลักษณ์ชื่อ "Black Square"

โดย คาซิมีร์ มาเลวิช (Kasimir Malevich) 1913

ผลงานลำดับที่ a3 ผลงานชื่อ "Proun 23"

โดย เอล ลิสซีสกี (El Lissitzky) 1919

ผลงานลำดับที่ a4-11 ผลงานหนังสือสำหรับเด็ก ชื่อ "Of two Square"

โดย เอล ลิสซีสกี (El Lissitzky) 1922

ผลงานกลุ่มที่ 1 มีลักษณะของที่ว่างตามหัวข้อในการวิเคราะห์เรื่อง ภาพ และ พื้นภาพ รูปทรง และกรอบภาพ รูปแบบที่ว่าง และ โครงสร้างการจัดองค์ประกอบ ดังนี้

ภาพ และ พื้นภาพ

ผลงานในกลุ่มนี้แสดงให้เห็นการทำงานร่วมกันของรูปทรงและที่ว่าง รูปทรงถูกนำมาจัดวางในตำแหน่งต่างๆ โดยคำนึงถึงพื้นที่ว่างที่ปรากฏตอบรับกัน ดังนั้นผลงานในกลุ่มนี้จึงสามารถมองเห็นรูปทรงและรู้สึกได้ถึงที่ว่างอย่างเท่าเทียมกัน ซึ่งจะเห็นได้ว่าพื้นภาพที่ใช้ในผลงานกลุ่มนี้เป็นพื้นภาพที่ว่างขาวเรียบๆ และเว้นพื้นที่ว่างค่อนข้างมาก ดังนั้นผลงานกลุ่มนี้จึงจัดเป็นผลงานที่มีพื้นภาพเรียบง่าย

รูปทรง และ กรอบภาพ

ลักษณะรูปทรง ลักษณะรูปทรงของผลงานในกลุ่มนี้ ได้แก่รูปทรงเรขาคณิตเรียบง่าย เช่น สี่เหลี่ยม สามเหลี่ยม และวงกลม ในผลงานลำดับที่ a2 และ a5 ใช้รูปทรงสี่เหลี่ยมขนาดใหญ่ ส่วนผลงานอื่นๆ นอกเหนือจาก 2 ชิ้นที่กล่าวไปใช้รูปทรงที่หลากหลาย ได้แก่ สี่เหลี่ยมสามเหลี่ยม และวงกลม รวมกันในการจัดวางองค์ประกอบ โดยเน้นการจัดวางในแนวเส้นทแยงและเส้นโค้ง

ต้นฉบับ หน้าขาดหาย

ผลงานกลุ่มที่2 ผลงานในกลุ่มนี้ใช้รูปทรงนามธรรมจากรูปทรงเรขาคณิตต่างๆเช่น สี่เหลี่ยม วงกลม และ แถบเส้น เป็นต้น เช่นเดียวกับผลงานในกลุ่มที่1 แต่ผลงานในกลุ่มนี้จะใช้ตัวอักษรมากขึ้นทั้งในส่วนที่เป็นหัวข้อและเนื้อความ โดยแบบตัวอักษรที่ใช้เป็นตัวอักษรแบบหนา(Bold)ไม่มีเชิง(San Serif)ขนาดใหญ่ ผลงานในกลุ่มนี้ประกอบด้วยผลงานทั้งสิ้น 8ชิ้น ได้แก่

ผลงานลำดับที่b1-3 ผลงานหน้าหนึ่งจากหนังสือ”For the Voice by Mayako”

โดย อเล็กซานเดอร์ ไรตเซนโค (Alexander Rodchenko) 1923

ผลงานลำดับที่b4-5 ผลงานหน้าหนึ่งจากหนังสือ “Object”

โดย เอล ลิสสิทส์กี (El Lissitzky) 1921-1922

ผลงานลำดับที่b6 ผลงานจากปกหนังสือ”Nouyi”

โดย อเล็กซานเดอร์ ไรตเซนโค (Alexander Rodchenko) 1923

ผลงานกลุ่มที่2 มีลักษณะของที่วางตามหัวข้อในการวิเคราะห์เรื่อง ภาพ และ พื้นภาพ รูปทรง และกรอบภาพ รูปแบบที่ว่าง และ โครงสร้างการจัดองค์ประกอบ ดังนี้

ภาพ และ พื้นภาพ

ในผลงานกลุ่มนี้ ภาพ ได้แก่ ตัวอักษร และ ภาพประกอบจากรูปทรงเรขาคณิต พื้นภาพ ได้แก่ พื้นที่ว่างขาวเรียบๆ โดยเว้นพื้นที่ว่างค่อนข้างมาก จากลักษณะดังกล่าวผลงานกลุ่มนี้จึงจัดเป็นผลงานที่มีพื้นภาพเรียบง่าย

รูปทรง และ กรอบภาพ

ลักษณะรูปทรง ลักษณะของรูปทรงในผลงานกลุ่มนี้นั้นเน้นรูปทรงมากกว่าตัวอักษร ส่วนผลงานในกลุ่มตัวอักษรนี้มีบทบาทมากขึ้น โดยตัวอักษรที่เพิ่มเข้ามานั้นยังคงถูกจัดวางอยู่ในขอบเขตของรูปทรงเรขาคณิตเรียบง่ายเช่นรูปสี่เหลี่ยม

รูปทรงที่ใช้ในผลงานกลุ่มนี้ค่อนข้างหลากหลายมีทั้ง สี่เหลี่ยม สามเหลี่ยม และวงกลม ซึ่งในแต่ละผลงานก็มีการเน้นใช้รูปทรงที่แตกต่างกันไป ผลงานลำดับที่b5และb6มีการใช้รูปทรงสี่เหลี่ยมค่อนข้างเด่นชัด ส่วนผลงานลำดับที่b2 b3และb4ใช้รูปทรงในแนวเส้นทแยงอย่างเด่นชัด และผลงานลำดับที่b1ใช้รูปทรงในแนวเส้นทแยงและรูปทรงสี่เหลี่ยมร่วมกัน

ลักษณะกรอบภาพ กรอบภาพของผลงานในกลุ่มนี้ใช้กรอบภาพสี่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวตั้ง

ตำแหน่งของรูปทรง ตำแหน่งของรูปทรงของผลงานในกลุ่มนี้ มีการจัดวางตำแหน่งที่เอียงไปจากศูนย์กลางภาพ ทำให้ระยะพื้นที่ว่างทางด้านซ้ายและด้านขวาของแกนกลางภาพไม่เท่ากัน ซึ่งจัดเป็นการใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร

ต้นฉบับ หน้าขาดหาย

รูปทรง และ กรอบภาพ

ลักษณะรูปทรง ผลงานในกลุ่มนี้ใช้รูปทรงหลักสี่เหลี่ยม ที่เกิดจากการจัดเรียงตัวอักษรให้อยู่ในขอบเขตรูปสี่เหลี่ยม

ลักษณะกรอบภาพ กรอบภาพที่ใช้ ได้แก่ กรอบภาพสี่เหลี่ยมผืนผ้า โดยผลงานลำดับที่c1 ใช้กรอบภาพสี่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวตั้ง ส่วนผลงานลำดับที่c2ใช้กรอบภาพสี่เหลี่ยมผืนผ้า ในแนวนอน

ตำแหน่งของรูปทรง ตำแหน่งของรูปทรงของผลงานในกลุ่มนี้ มี2แบบผลงานลำดับที่c1มีการจัดวางตำแหน่งรูปทรงโดยเว้นระยะที่ว่างทางด้านซ้ายและด้านขวาของแกนกลางภาพเท่าๆกัน ซึ่งจัดเป็นการจัดวางโดยใช้ความสมดุลแบบสมมาตร ส่วนผลงานลำดับที่c2 มีการจัดวางตำแหน่งที่เอียงไปจากศูนย์กลางภาพ ทำให้ระยะพื้นที่ว่างทางด้านซ้ายและด้านขวาของแกนกลางภาพไม่เท่ากัน ซึ่งจัดเป็นการใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร

รูปแบบที่ว่าง

มิติที่ว่าง มิติที่ว่างของผลงานในกลุ่มนี้มี2แบบ ผลงานลำดับที่c1 จัดเป็นมิติที่ว่างเต็ม เนื่องจากผลงานโดยรวมใช้ตัวอักษรขนาดเท่ากันจัดเรียงแถวอย่างเป็นระเบียบ เส้นแถบที่กั้นระหว่างคอลัมน์ในขนาดความหนาเท่ากัน จัดเรียงในแนวเส้นตั้งและเส้นนอน ด้วยความเข้มสีเท่ากัน จึงทำให้รู้สึกว่างรูปทรงต่างๆอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกัน

ผลงานลำดับที่c2 ใช้มิติที่ว่างลึก เนื่องจากการเน้นที่ขนาดตัวอักษรใหญ่และเล็ก แตกต่างกันอย่างชัดเจน แม้ว่าจะจัดเรียงตัวอักษรในแนวเส้นตั้งและเส้นนอนเช่นกัน แต่ขนาดที่แตกต่างกันนั้นก็ สามารถแสดงให้เห็นถึงความใกล้ไกลของรูปทรง

ที่ว่างแบบรูปปิดและแบบรูปเปิด ผลงานในกลุ่มนี้ใช้ที่ว่าง2แบบ ผลงานลำดับที่c1 นั้นแสดงให้เห็นชัดเจนถึงการปิดล้อมขอบเขตพื้นที่ว่างด้วยเส้นแถบหนาในแนวตั้งและแนวนอน จึงจัดว่าเป็นที่ว่างแบบรูปปิด ส่วนผลงานลำดับที่c2 มีการเว้นระยะที่ว่างระหว่างรูปทรง ปล่อยให้บริเวณในที่ว่างสามารถเคลื่อนไปในระหว่างรูปทรงได้อย่างอิสระ จัดเป็นที่ว่างแบบรูปเปิด

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ ที่ว่างบวกในผลงานกลุ่มนี้ ได้แก่ตัวอักษร และเส้นแถบ ที่ว่างลบได้แก่ พื้นที่ว่างเรียบๆ ผลงานลำดับที่c1ให้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกใกล้เคียงกับที่ว่างลบเนื่องจากการจัดเรียงตัวอักษรที่กินพื้นที่เต็มพื้นภาพ มีการจัดวางจังหวะระหว่างที่ว่างลบ และที่ว่างบวก อย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากผลงานมีการจัดแบ่งพื้นที่ออกเป็นแถวและคอลัมน์ในการจัดวางเส้นแถบ และตัวอักษรอย่างเท่าๆกัน

ผลงานลำดับที่c2ให้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบเนื่องจากตัวอักษรกินพื้นที่ค่อนข้างน้อย และมีการเว้นที่ว่างค่อนข้างมาก มีการจัดวางจังหวะระหว่างที่ว่างลบ และที่ว่างบวก อย่างไม่สม่ำเสมอ เนื่องจากผลงานมีการเว้นระยะช่องว่างระหว่างรูปทรงหรือตัวอักษรอย่างไม่สม่ำเสมอ บางช่วงเว้นระยะมาก บางช่วงเว้นระยะน้อย

ต้นฉบับ หน้าขาดหาย

ต้นฉบับ หน้าขาดหาย

ต้นฉบับ หน้าขาดหาย

ผลงานลำดับที่1 ผลงานโปสเตอร์"Give Pencils Which are Good"

โดย อเล็กซานเดอร์ โรดเชนโค และ วาดีเมียร์ มายาโควสกี

(Alexander Rodchenko and Vladimir Mayakovsky) 1923

ผลงานลำดับที่2 ผลงานโปสเตอร์"Three Mountains Beer"

โดย อเล็กซานเดอร์ โรดเชนโค (Alexander Rodchenko) 1923

ผลงานกลุ่มที่6 มีลักษณะของที่ว่างตามหัวข้อในการวิเคราะห์เรื่อง ภาพ และ พื้นภาพ รูปทรง และกรอบภาพ รูปแบบที่ว่าง และ โครงสร้างการจัดองค์ประกอบ ดังนี้

ภาพ และ พื้นภาพ

ผลงานในกลุ่มนี้ จัดเป็นผลงานที่มีพื้นภาพเรียบง่าย แม้ว่าภาพประกอบที่ใช้เน้นเกิดจากการประกอบกันของระนาบในทิศทางต่างๆ และมีการซ้อนทับกันของระนาบ แต่ผลงานมีการเว้นพื้นภาพระนาบสีเรียบๆไว้ในขนาดพื้นที่เห็นได้ชัดเจน ดังนั้นผลงานในกลุ่มนี้จึงจัดว่าใช้พื้นภาพเรียบง่าย

รูปทรง และ กรอบภาพ

ลักษณะรูปทรง ผลงานในกลุ่มนี้ใช้รูปทรงทแยงของรูปสี่เหลี่ยม เป็นรูปทรงหลัก

ลักษณะกรอบภาพ กรอบภาพที่ใช้ ได้แก่ กรอบภาพสี่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวตั้ง

ตำแหน่งของรูปทรง ผลงานในกลุ่มนี้มีการจัดวางตำแหน่งรูปทรงบนพื้นภาพโดยเว้นระยะที่ว่างทางด้านซ้ายและขวาของเส้นแกนกลางภาพเท่าๆกัน ซึ่งจัดเป็นการจัดวางโดยใช้ความสมดุลแบบสมมาตร

รูปแบบที่ว่าง

มิติที่ว่าง มิติที่ว่างของผลงานในกลุ่มนี้มี2แบบ ผลงานลำดับที่e1จัดเป็นมิติที่ว่างลึก เนื่องจากเป็นการประกอบกันของระนาบเฉียง แสดงให้เห็นมิติของรูปทรง ทำให้รู้สึกถึงมิติความลึกของภาพ ผลงานลำดับที่e2 จัดเป็นผลงานที่มีมิติที่ว่างตื้น เนื่องจากเป็นการจัดวางของระนาบรูปทรงแบน

ที่ว่างแบบรูปปิดและแบบรูปเปิด ผลงานในกลุ่มนี้ใช้ที่ว่างแบบรูปปิดเนื่องจากมีการจัดวางรูปทรงที่ปิดล้อมขอบเขตการเคลื่อนไหวของที่ว่าง

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ ที่ว่างบวกในผลงานกลุ่มนี้ ได้แก่ตัวอักษร และรูปทรง ที่ว่างลบได้แก่ระนาบที่ว่างเรียบๆที่พื้นภาพ มีการให้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกมากกว่าหรือเท่าที่ว่างลบเนื่องจากรูปทรงกินพื้นที่ภาพค่อนข้างมาก

ผลงานในกลุ่มนี้มี จังหวะการเว้นระยะระหว่าง ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ อย่างไม่สม่ำเสมอ เนื่องจากผลงานมีการเว้นระยะช่องว่างระหว่างรูปทรงหรือตัวอักษรอย่างไม่สม่ำเสมอ บางช่วงเว้นระยะมาก บางช่วงเว้นระยะน้อย

โครงสร้างองค์ประกอบ

ผลงานในกลุ่มนี้ใช้โครงสร้างการจัดองค์ประกอบ ในแนวเส้นทแยงโดยใช้ความสมดุลแบบสมมาตร

จากการอธิบายการใช้ที่ว่างของผลงานทั้งหมดในสไตล์คอนสตัดทิวิสม์ สามารถสรุปเป็นตารางได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 48สรุปการใช้ที่ว่างจากผลงานเรขศิลป์คอนสตรัคติวิซึม(Constructivism)

ผลงานเรขศิลป์กลุ่มที่	ลำดับผลงานชิ้นที่	ภาพ&พื้นภาพ		รูปทรงและกรอบภาพ											รูปแบบที่ว่าง							โครงสร้างองค์ประกอบ																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																					
				รูปทรง						กรอบภาพ			ตำแหน่งรูปทรง																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																														</

ผลงานเรขศิลป์คอนสตรัคติวิซึม (Constructivism)สามารถบ่งบอกบุคลิกได้ 3บุคลิก ได้แก่ บุคลิกพลวัต (Dynamic) แข็งแรง(Strong) และเรียบง่าย(Simplicity) ดังได้วิเคราะห์ตามลำดับบุคลิกดังนี้

ผลงานเรขศิลป์บุคลิกพลวัต (Dynamic)

จากการคัดเลือกผลงานเรขศิลป์สไตล์คอนสตรัคติวิซึม ปรากฏว่ามีผลงานบุคลิกพลวัต (Dynamic)ทั้งหมด 15ชิ้น แบ่งกลุ่มผลงานได้3กลุ่มดังนี้

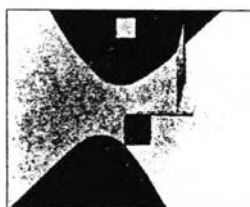
กลุ่มที่1ผลงานลำดับที่a1, a3-a4, a6-a11

ผลงานลำดับที่a1

ภาพที่22 จากหน้า20 ผลงานโปสเตอร์ ชื่อ"Beat the Whites with the Red Wedge" , 1920 โดย เอล ลิสสิทส์กี (El

Lissitzky)

ที่มา: History of Graphic Designโดย Phillip B. Meggs,
Graphic Style โดย Steven Heller & Seymour Chwastและ
A History of Visual Communication โดย Muller-Brock
Mamm

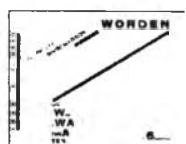
ผลงานลำดับที่a3

ภาพที่ 119 เป็นผลงานชื่อ"Proun23" , 1919

โดย เอล ลิสสิทส์กี (El Lissitzky)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

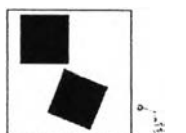
ผลงานลำดับที่a4

ภาพที่ 120 ผลงานหนังสือสำหรับเด็ก ชื่อ"Of two Square" ,

1922 โดย เอล ลิสสิทส์กี (El Lissitzky)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่a6

ภาพที่23 จากหน้า20 ผลงานหนังสือสำหรับเด็ก ชื่อ"Of two

Square" , 1922 โดย เอล ลิสสิทส์กี (El Lissitzky)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่a7

ภาพที่122 ผลงานหนังสือสำหรับเด็ก ชื่อ"Of two Square" ,
1922 โดย เฮล ลิสสิตส์กี (El Lissitzky)

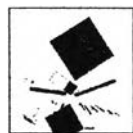
ที่มา: History of Graphic Design โดย Phillip B. Meggs
และ A History of Visual Communication โดย Muller-
Brock Mamm

ผลงานลำดับที่a8

ภาพที่123 ผลงานหนังสือสำหรับเด็ก ชื่อ"Of two Square" ,
1922 โดย เฮล ลิสสิตส์กี (El Lissitzky)

ที่มา: Graphic Style
โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่a9

ภาพที่124 ผลงานหนังสือสำหรับเด็ก ชื่อ"Of two Square" ,
1922 โดย เฮล ลิสสิตส์กี (El Lissitzky)

ที่มา: Graphic Style
โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่a10

ภาพที่125 ผลงานหนังสือสำหรับเด็ก ชื่อ"Of two Square" ,
1922 โดย เฮล ลิสสิตส์กี (El Lissitzky)

ที่มา: Graphic Style โดย Steven Heller & Seymour
Chwast และ A History of Visual Communication โดย
Muller-Brock Mamm

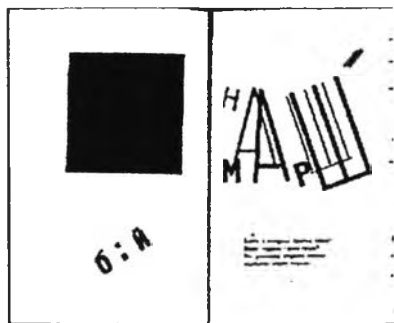

ผลงานลำดับที่a11

ภาพที่126 ผลงานหนังสือสำหรับเด็ก ชื่อ"Of two Square" ,
1922 โดย เฮล ลิสสิตส์กี (El Lissitzky)

ที่มา: Graphic Style
โดย Steven Heller & Seymour Chwast

กลุ่มที่2ผลงานลำดับที่b1-b4

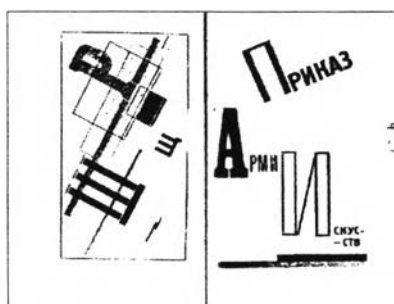

ผลงานลำดับที่b1

ภาพที่127 เป็นผลงานหน้าหนึ่งจากหนังสือ "For the Voice by Mayako", 1923 โดย อเล็กซานเดอร์ โรดเชนโค (Alexander Rodchenko)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

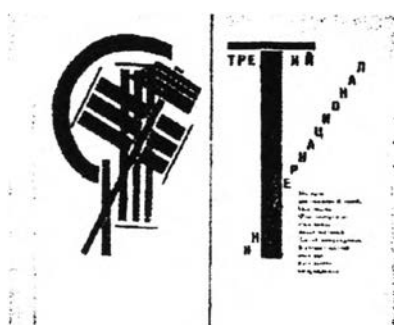

ผลงานลำดับที่b2

ภาพที่128 เป็นผลงานหน้าหนึ่งจากหนังสือ "For the Voice by Mayako", 1923 โดย อเล็กซานเดอร์ โรดเชนโค (Alexander Rodchenko)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่b3

ภาพที่129 เป็นผลงานหน้าหนึ่งจากหนังสือ "For the Voice by Mayako", 1923 โดย อเล็กซานเดอร์ โรดเชนโค (Alexander Rodchenko)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่b4

ภาพที่130 เป็นผลงานหน้าหนึ่งจากหนังสือ "Object", 1921-1922 โดย เอล ลิสสิตส์กี (El Lissitzky)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

กลุ่มที่5ผลงานลำดับที่e1-e2

ผลงานลำดับที่e1

ภาพที่135 ผลงานโปสเตอร์สำหรับนิทรรศการ(Exhibition Poster), 1929

โดย เอล ลิสสิทส์กี (El Lissitzky)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่e2

ภาพที่136 เป็นผลงานสำหรับหนังสือ"Six Stories", 1922

โดย เอล ลิสสิทส์กี (El Lissitzky)

ที่มา: A History of Visual Communication โดย Muller-Brock Mamm

จากสรุปการใช้ที่ว่างจากผลงานเรขาคณิต คอนสตรัคทีวิซึม (Constructivism) ในตารางที่ 48 สามารถคัดเลือกนำมาเฉพาะผลงานที่มีบุคลิกพลวัต ที่แสดงการใช้ที่ว่างได้ดังในตารางที่49 หน้า353 และวิเคราะห์สรุปแนวการใช้ที่ว่างบุคลิกพลวัตได้ดังในหน้า354

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างบุคลิกพลวัต (Dynamic)

ผลงานเรขศิลป์คอนสตรัคทีวิสม์ จัดเป็นผลงานที่มีบุคลิกพลวัตทั้งหมด15ชิ้นงาน จัดแบ่งเป็น3กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ผลงานลำดับที่a1 a3 a4 a6 a7 a8 a9 a10 และa11

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ผลงานลำดับที่b1 b2 b3 และ b4

กลุ่มที่ 5 ได้แก่ผลงานลำดับที่e1 และe2

จากตารางที่48 ซึ่งได้สรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานทั้งหมด ในยุคเรขศิลป์คอนสตรัคทีวิสม์ สามารถนำมาจัดแยกเป็นการสรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานเรขศิลป์ที่มีบุคลิกพลวัตได้ในตารางที่49 และจากตารางที่49นี้ได้นำมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์การใช้ที่ว่างสำหรับบุคลิกพลวัต ได้ดังนี้

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ ภาพ และ พื้นภาพ(Figure and Ground)

จากตารางที่49 พบว่าผลงานส่วนใหญ่ใช้พื้นภาพเรียบง่าย มีผลงานชิ้นได้แก่ผลงานลำดับที่e1 ใช้พื้นภาพแบบซับซ้อน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าบุคลิกพลวัต ใช้พื้นภาพแบบเรียบง่าย

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปทรง และ กรอบภาพ

(Element and Frame of Reference)

ความสัมพันธ์ของรูปทรงและกรอบภาพอันมีผลต่อที่ว่างในผลงานเรขศิลป์บุคลิกพลวัต มี2ประเด็นด้วยกันได้แก่ ลักษณะของรูปทรง กรอบภาพ และ ตำแหน่งของรูปทรง

ลักษณะของรูปทรง

ผลงานส่วนใหญ่ของบุคลิกพลวัตในยุคเรขศิลป์คอนสตรัคทีวิสม์นี้ใช้รูปทรงในแนวเส้นทแยง ประกอบกับการใช้รูปทรงโค้ง มีผลงานเพียง2ชิ้นที่ใช้รูปทรงสี่เหลี่ยมได้แก่ผลงานลำดับที่a6 และb1 ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า บุคลิกพลวัตควรใช้รูปทรงในแนวเส้นทแยง ประกอบกับการใช้รูปโค้ง

กรอบภาพของผลงานในบุคลิกนี้ใช้กรอบสี่เหลี่ยม โดยผลงานลำดับที่a1และa2เป็นกรอบสี่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวนอน ผลงานลำดับที่a4ถึงa11 ใช้กรอบสี่เหลี่ยมจัตุรัส ผลงานลำดับที่b1ถึงb4และe1และe2 ใช้กรอบสี่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวตั้ง

การใช้รูปทรงทแยงและรูปทรงโค้ง ภายในกรอบสี่เหลี่ยมนี้ทำให้เกิดรูปที่ว่างในแนวเส้นทแยงและเส้นโค้งเช่นกัน ซึ่งทำให้เกิดความรู้สึกที่เคลื่อนไหว

ตำแหน่งของรูปทรง

ผลงานทั้ง3กลุ่มในบุคลิกพลวัตนั้น มีการจัดตำแหน่งรูปทรงโดยใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร เนื่องจากการวางตำแหน่งรูปทรงที่เอียงไปจากแกนกลางภาพมีการเว้นระยะที่ว่างทางด้านซ้ายและขวาของภาพไม่เท่ากันนั้นให้ความรู้สึกที่มีการเคลื่อนไหว

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

รูปแบบที่ว่างในการวิเคราะห์มี3รูปแบบด้วยกันได้แก่ มิติของที่ว่าง ที่ว่างแบบรูปปิดหรือเปิด และที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบ

มิติของที่ว่าง

ผลงานส่วนใหญ่ในบุคลิกพลวัตนั้นใช้มิติที่ว่างลึก มีเพียง1ผลงานเท่านั้นที่ใช้มิติที่ว่างตื้น ได้แก่ ผลงานลำดับที่a6 และเมื่อเปรียบระหว่างมิติที่ว่างทั้ง2แบบจะเห็นได้ว่ามิติที่ว่างลึกนั้นสามารถแสดงถึงบุคลิกพลวัตได้ชัดเจนว่า เนื่องจากมิติที่ว่างลึกนั้นแสดงให้เห็นมิติการเคลื่อนไหวของรูปทรงได้มากกว่าทั้งมิติทางกว้าง ยาว และลึก ในขณะที่มิติที่ว่างตื้นจะแสดงให้เห็นเพียงมิติทางกว้างและยาว

ที่ว่างแบบรูปปิด หรือ แบบรูปเปิด

ผลงานส่วนใหญ่ใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด ที่มีการเปิดบริเวณพื้นที่ระหว่างรูปทรงให้ที่ว่างสามารถเคลื่อนไหวตัวแทรกเข้าไปในระหว่างภายในและภายนอกรูปทรงได้ มีเพียงผลงานลำดับที่e1 ชิ้นเดียวที่ใช้ที่ว่างแบบรูปปิด จากกลุ่มตัวอย่างจึงสรุปได้ว่าบุคลิกพลวัตใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ

ผลงานส่วนใหญ่ของบุคลิกพลวัต มีขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบเนื่องจากเป็นผลงานที่มีการเว้นที่ว่างค่อนข้างมาก มีผลงานเพียง3ชิ้น ได้แก่ผลงานลำดับที่a8 e1และe2 ที่มีขนาดสัดส่วนที่ว่างบวกมากกว่าหรือเท่ากับที่ว่างลบเนื่องจากเป็นผลงานที่มีรายละเอียดของรูปทรงมาก

จากกลุ่มตัวอย่างจึงสรุปได้ว่าบุคลิกพลวัตใช้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบเนื่องจากเป็นผลงานที่มีการเว้นที่ว่างค่อนข้างมาก

จากตารางที่49 พบว่าผลงานบุคลิกพลวัตทั้ง14ชิ้น มีการจัดวางจังหวะระยะระหว่างที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบอย่างไม่สม่ำเสมอ จึงสรุปว่าบุคลิกพลวัตควรมีการวางจังหวะระยะระหว่างที่ว่างบวกและลบอย่างไม่สม่ำเสมอ บางช่วงอาจเว้นระยะมาก บางช่วงอาจเว้นระยะน้อย

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

ผลงานบุคลิกพลวัต มีการใช้รูปแบบโครงสร้างหลายโครงสร้าง ได้แก่โครงสร้างเส้นในแนวตั้ง โครงสร้างแนวนแนวเส้นทแยง และ เส้นโค้ง จากตารางที่49 พบว่ามีผลงาน 12ชิ้นใช้โครงสร้างทแยง 2ชิ้นใช้โครงสร้างในแนวเส้นตั้งร่วมกับโครงสร้างในแนวเส้นทแยง และ 1ชิ้นใช้โครงสร้างโค้ง

จากกลุ่มตัวอย่างจึงสรุปได้ว่าบุคลิกพลวัตควรใช้โครงสร้าง ในแนวเส้นทแยง และ โครงสร้างในแนวเส้นตั้งร่วมกับโครงสร้างในแนวเส้นทแยง

ข้อสรุปแนวการใช้ที่ว่างสำหรับบุคลิก พลวัต(Dynamic)

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสามารถสรุปแนวการใช้ที่ว่างได้ดังนี้

1. ภาพและพื้นภาพ(Figure and Ground)

จากการวิเคราะห์พบว่า ผลงานบุคลิกพลวัตนั้นใช้พื้นภาพเรียบง่าย

2. รูปทรง และ กรอบภาพ (Element and Frame of Reference)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปทรงและ กรอบภาพ ให้แสดงถึงบุคลิกพลวัตได้แก่

-ลักษณะงานที่ใช้รูปที่ว่าง ในแนวเส้นทแยงและโค้ง ซึ่งเกิดเมื่อใช้รูปทรงเป็นรูปทแยงและโค้ง ในกรอบภาพรูปสี่เหลี่ยม

-ลักษณะงานที่ทิ้งระยะที่ว่างทางด้านซ้าย และขวาของรูปทรง ไม่เท่าๆกัน ซึ่งเกิดจากการจัดวางรูปทรงแบบอสมมาตร

3. รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง ให้แสดงถึงบุคลิกพลวัต ได้แก่

-ลักษณะงานที่ใช้มิติที่ว่างลึก จากการลดหลั่นขนาดของรูปทรง การซ้อนกันของรูปทรงที่โปร่งใส การให้ค่าความเข้มสีที่แตกต่างกัน ของรูปทรง และการจัดวางรูปทรงในแนวเส้นทแยง

-ลักษณะงานที่ใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด ที่มีการเว้นระยะที่ว่างระหว่างรูปทรง ให้เกิดการเคลื่อนไหวของที่ว่าง และรูปทรง

-ลักษณะงานที่มีการจัดวางระยะระหว่างที่ว่างบวกและลบอย่างไม่สม่ำเสมอ มีขนาดสัดส่วนของพื้นที่ที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบ

4. โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ ให้แสดงถึงบุคลิกพลวัต ได้แก่โครงสร้างเน้นเส้นทแยง เส้นโค้ง และโครงสร้างในแนวเส้นตั้ง โดยถ้าใช้โครงสร้างในแนวเส้นตั้งควรผสมผสานกับโครงสร้างในแนวเส้นทแยง

ผลงานเรขศิลป์บุคลิกแข็งแรง (Strong)

จากการคัดเลือกผลงานเรขศิลป์สไตล์คอนสตรัคทีวิซซีม ปรากฏว่ามีผลงานบุคลิกแข็งแรง (Strong) ทั้งหมด 12 ชิ้น แบ่งกลุ่มผลงานได้ 6 กลุ่มดังนี้

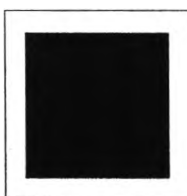

กลุ่มที่ 1 ผลงานลำดับที่ a1-a2, a5-a6 และ a10

ผลงานลำดับที่ a1

ภาพที่ 22 จากหน้า 20 ผลงานโปสเตอร์ ชื่อ "Beat the Whites with the Red Wedge", 1920 โดย เอล ลิสสิตส์กี (El Lissitzky)

ที่มา: History of Graphic Design โดย Phillip B. Meggs, Graphic Style โดย Steven Heller & Seymour Chwast และ A History of Visual Communication โดย Muller-Brock Mamm

ผลงานลำดับที่ a2

ภาพที่ 118 ผลงานสัญลักษณ์ ชื่อ "Black Square", 1913 โดย คาสิเมียร์ มาเลวิช (Kasimir Marlevich)

ที่มา: History of Graphic Design โดย Phillip B. Meggs

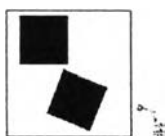
ผลงานลำดับที่ a5

ภาพที่ 121 ผลงานหนังสือสำหรับเด็ก ชื่อ "Of two Square", 1922

โดย เอล ลิสสิตส์กี (El Lissitzky)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่ a6

ภาพที่ 23 จากหน้า 20 ผลงานหนังสือสำหรับเด็ก ชื่อ "Of two Square", 1922 โดย เอล ลิสสิตส์กี (El Lissitzky)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่a7

ภาพที่122 ผลงานหนังสือสำหรับเด็ก ชื่อ"Of two Square" ,
1922 โดย เอล ลิสสิตกี (El Lissitzky)

ที่มา: History of Graphic Design โดย Phillip B. Meggs
และ A History of Visual Communication โดย Muller-
Brock Mamm

ผลงานลำดับที่a10

ภาพที่123 ผลงานหนังสือสำหรับเด็ก ชื่อ"Of two Square" ,
1922 โดย เอล ลิสสิตกี (El Lissitzky)

ที่มา: Graphic Style โดย Steven Heller & Seymour
Chwast และ A History of Visual Communication โดย
Muller-Brock Mamm

กลุ่มที่2ผลงานลำดับที่b5-b6

ผลงานลำดับที่b5

ภาพที่131 เป็นผลงานหน้าหนึ่งจากหนังสือ "Object" ,
1921-1922

โดย เอล ลิสสิตกี (El Lissitzky)

ที่มา: History of Graphic Design
โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่b6

ภาพที่132 เป็นผลงานจากปกหนังสือ"Nouyi" โดย อเล็ก
ซานเดอว์ โรดเชนโก (Alexander Rodchenko) 1923

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

กลุ่มที่3ผลงานลำดับที่c1

ผลงานลำดับที่c1

ภาพที่24 จากหน้า21 ผลงานการจัดเรียงอักษรจากหนังสือ

"The Isme of Art", 1924

โดย เอล ลิสสิทส์กี (El Lissitzky)

ที่มา: Thirty Centuries of Graphic Design

โดยJame Graig and Bruce Barton

กลุ่มที่4ผลงานลำดับที่d1

ผลงานลำดับที่d1

ภาพที่134 ผลงานโฆษณากระดาษคาร์บอน"Pelikan",

1924 โดย เอล ลิสสิทส์กี (El Lissitzky)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

กลุ่มที่5ผลงานลำดับที่e1

ผลงานลำดับที่e1

ภาพที่135 ผลงานโปสเตอร์สำหรับนิทรรศการ(Exhibition Poster), 1929

โดย เอล ลิสสิทส์กี (El Lissitzky)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

กลุ่มที่6ผลงานลำดับที่f1-f2

ผลงานลำดับที่f1

ภาพที่137 ผลงานโปสเตอร์ "Give Pencils Which are Good", 1923 โดย อเล็กซานเดอร์ โรดเชนโค และ วาติเมียร์ มายาโควสกี (Alexander Rodchenko and Vladimir Mayakovsky)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่f2

ภาพที่138 ผลงานโปสเตอร์ "Three Mountains Beer", 1923 โดย อเล็กซานเดอร์ โรดเชนโค (Alexander Rodchenko)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

จากสรุปการใช้ที่ว่างจากผลงานเรขศิลป์ คอนสตรัคทีวิซึ่ม (Constructivism) ในตารางที่ 48 สามารถคัดเลือกนำมาเฉพาะผลงานที่มีบุคลิกแข็งแรง ที่แสดงการใช้ที่ว่างได้ดังในตารางที่50 หน้า361 และวิเคราะห์สรุปแนวทางการใช้ที่ว่างบุคลิกแข็งแรงได้ดังในหน้า362

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างบุคคลิกแข็งแรง (Strong)

ผลงานเรขศิลป์คอนสตรัคทีวิสม์ จัดเป็นผลงานที่มีบุคคลิกแข็งแรงทั้งหมด12ชิ้นงาน จัดแบ่งเป็น6 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ผลงานลำดับที่a1 a2 a5 a6 และa10

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ผลงานลำดับที่b5และ b6

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ผลงานลำดับที่c1

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ผลงานลำดับที่d1

กลุ่มที่ 5 ได้แก่ผลงานลำดับที่e1

กลุ่มที่ 6 ได้แก่ผลงานลำดับที่f1และ f2

จากตารางที่48 ซึ่งได้สรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานทั้งหมด ในยุคเรขศิลป์คอนสตรัคทีวิสม์ สามารถนำมาจัดแยกเป็นการสรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานเรขศิลป์ที่มีบุคคลิกแข็งแรงได้ในตารางที่50 และจากตารางที่50นี้ได้นำมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์การใช้ที่ว่างสำหรับบุคคลิกแข็งแรง ได้ดังนี้

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ ภาพ และ พื้นภาพ(Figure and Ground)

จากตารางที่50 พบว่าผลงานส่วนใหญ่ใช้พื้นภาพแบบเรียบง่าย มีเพียงผลงานลำดับที่e1เท่านั้นที่ใช้พื้นภาพแบบซับซ้อน จากกลุ่มตัวอย่างจึงสรุปได้ว่าบุคคลิกแข็งแรงควรใช้พื้นภาพแบบเรียบง่าย

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปทรง และ กรอบภาพ

(Element and Frame of Reference)

ความสัมพันธ์ของรูปทรงและกรอบภาพอันมีผลต่อที่ว่างในผลงานเรขศิลป์บุคคลิกแข็งแรง มี2 ประเด็นด้วยกันได้แก่ ลักษณะของรูปทรง กรอบภาพ และ ตำแหน่งของรูปทรง

ลักษณะของรูปทรง

จากตารางที่50 พบว่าผลงานส่วนใหญ่ของบุคคลิกแข็งแรงในยุคเรขศิลป์คอนสตรัคทีวิสม์นี้ใช้รูปทรงสี่เหลี่ยม ส่วนที่เหลือใช้รูปทรงในแนวทแยง รูปทรงโค้ง และรูปทรงในแนวตั้ง จากกลุ่มตัวอย่างจึงสรุปได้ว่าบุคคลิกแข็งแรงควรใช้รูปทรงสี่เหลี่ยม

กรอบภาพของผลงานบุคคลิกนี้ใช้กรอบภาพสี่เหลี่ยม ผลงานลำดับที่a1ใช้กรอบสี่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวนอน ผลงานลำดับที่a2 a5 a6 และa10ใช้กรอบสี่เหลี่ยมจัตุรัส ส่วนผลงานลำดับที่b5 b6 c1 d1 e1 f1 และf2ใช้กรอบสี่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวตั้ง

การใช้รูปทรงสี่เหลี่ยม ภายในกรอบสี่เหลี่ยม ทำให้เกิดรูปที่ว่างในแนวตั้ง แนวนอนเช่นกันซึ่งให้ความรู้สึกมั่นคง สงบนิ่ง นอกจากนี้ยังพบว่าผลงานบุคคลิกแข็งแรงส่วนนั้นจะใช้รูปทรงขนาดใหญ่จำนวนน้อยชิ้น

ตำแหน่งของรูปทรง

ผลงานส่วนใหญ่ในบุคลิกแข็งแรงนั้น มีการจัดตำแหน่งรูปทรงโดยใช้ความสมดุลแบบสมมาตร เนื่องจากการวางตำแหน่งรูปทรงที่เอียงไปจากแกนกลางภาพมีการเว้นระยะที่ว่างทางด้านซ้ายและขวาของภาพไม่เท่ากัน และมีบางผลงานเท่านั้นที่มีการจัดวางตำแหน่งรูปทรงโดยเว้นระยะที่ว่างทางด้านซ้าย และด้านขวาของภาพเท่าๆกันในแบบสมดุลแบบสมมาตร แต่เมื่อเปรียบเทียบการจัดวางตำแหน่งทั้ง 2 แบบแล้วจะเห็นได้ว่าการจัดวางตำแหน่งแบบสมมาตรนั้นให้ความรู้สึกแข็งแรงมากกว่าการจัดวางแบบสมมาตร เนื่องจากการจัดวางตำแหน่งแบบสมมาตรนั้นยึดเส้นแกนกลางภาพเป็นหลัก และจัดวางระยะรูปทรงและที่ว่างเท่าๆกันทั้งทางด้านซ้ายและด้านขวาของแกนกลางภาพ จึงให้ความรู้สึกที่มั่นคง แข็งแรง ได้มากกว่า

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

รูปแบบที่ว่างในการวิเคราะห์มี 3 รูปแบบด้วยกันได้แก่ มิติของที่ว่าง ที่ว่างแบบรูปปิดหรือเปิด และที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบ

มิติของที่ว่าง

ผลงานส่วนใหญ่ในบุคลิกแข็งแรงนั้นใช้มิติที่ว่างตั้งได้แก่ผลงานลำดับที่ a2 a5 a6 c1 d1 และ f2 และมีบางผลงานที่ใช้มิติที่ว่างลึกได้แก่ผลงานลำดับที่ a1 a10 b5 b6 e1 และ f1 ซึ่งมีจำนวนผลงานเท่ากัน แต่เมื่อเปรียบเทียบมิติที่ว่างทั้ง 2 แบบแล้ว มิติที่ว่างตั้งจะสามารถสื่อถึงบุคลิกแข็งแรงได้ดีกว่ามิติที่ว่างลึกเนื่องจากบุคลิกแข็งแรงนั้นให้ความรู้สึกที่สงบนิ่ง มั่นคง ซึ่งมิติที่ว่างตั้งจะให้ความสงบนิ่งได้มากกว่ามิติที่ว่างลึก เพราะว่ามิติที่ว่างตั้งนั้นแสดงมิติในแนวระนาบแบนทางความกว้างและความยาว ส่วนมิติที่ว่างลึกนั้นยังแสดงถึงมิติที่ 3 คือความลึกที่เป็นการขยายมิติที่ว่างออกไปในแนวลึกซึ่งให้ความเคลื่อนไหวของที่ว่างได้มากขึ้น

ที่ว่างแบบรูปปิด หรือ แบบรูปเปิด

ผลงานบุคลิกแข็งแรงมีทั้งผลงานที่ใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด และ ที่ว่างรูปแบบปิด ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าบุคลิกแข็งแรงใช้ได้ทั้งที่ว่างแบบรูปเปิด และ ที่ว่างรูปแบบปิด

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ

จากตารางที่ 50 พบว่าตัวอย่างผลงานบุคลิกแข็งแรง ใช้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกและที่ว่างลบ 3 แบบ ได้แก่ ที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบซึ่งมีผลงานจำนวน 2 ชิ้น ที่ว่างบวกเท่ากับที่ว่างลบซึ่งมีจำนวนผลงาน 4 ชิ้น และที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบซึ่งมีจำนวนผลงาน 4 ชิ้น แม้ว่ากลุ่มตัวอย่างผลงานส่วนใหญ่จะใช้ขนาดสัดส่วนที่ว่างบวกเท่ากับ หรือ น้อยกว่า ที่ว่างลบก็ตาม แต่เมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว พบว่าการใช้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบ จะสื่อบุคลิกแข็งแรงได้ดีที่สุด เนื่องจากเมื่อที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบ หมายถึงการมีพื้นที่ของรูปทรงมากกว่าที่ว่าง ซึ่งแสดงถึงความแข็งแรงได้จากการแสดงพื้นที่ขนาดใหญ่ของรูปทรง

ผลงานบุคคลิกแข็งแรงส่วนใหญ่มีการจัดวางจังหวะระยะระหว่างที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบอย่าง
ไม่สม่ำเสมอ ส่วนผลงานที่เหลือมีการจัดวางจังหวะระยะระหว่างที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบอย่าง
สม่ำเสมอ ได้แก่ผลงานลำดับที่a2 และc1 แต่เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วการใช้จังหวะที่ว่างอย่างสม่ำเสมอ
นั้นสื่อถึงความแข็งแรงได้ดีกว่าเนื่องจากการจัดวางจังหวะที่ว่างอย่างเป็นระเบียบเท่าๆกัน ดูมั่นคง

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

ผลงานบุคคลิกแข็งแรง มีการใช้รูปแบบโครงสร้างหลายโครงสร้าง ได้แก่โครงสร้างตาราง โครง
สร้างเน้นแนวเส้นทแยง และ โครงสร้างเน้นแนวเส้นตั้ง โดยที่เป็นผลงานที่ใช้โครงสร้างตาราง5ชิ้น ใช้
โครงสร้างเน้นแนวเส้นทแยง5ชิ้น และ ใช้โครงสร้างเน้นแนวเส้นตั้ง1ชิ้น

แต่เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบแล้วจะเห็นได้ว่าโครงสร้างตาราง เป็นโครงสร้างที่ถึงบุคคลิกแข็งแรง
ได้ดีที่สุด เนื่องจากเป็นโครงสร้างที่ให้ความรู้สึกถึงความมั่นคง และประสิทธิภาพ

ข้อสรุปแนวการใช้ที่ว่างสำหรับบุคคลิก แข็งแรง(Strong)

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสามารถสรุปแนวการใช้ที่ว่างได้ดังนี้

1. ภาพและพื้นภาพ(Figure and Ground)

จากการวิเคราะห์พบว่า ผลงานบุคคลิกแข็งแรงนั้นใช้พื้นภาพเรียบง่าย

2. รูปทรง และ กรอบภาพ (Element and Frame of Reference)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปทรงและ กรอบภาพ ให้แสดงถึงบุคคลิกแข็งแรงได้แก่

-ลักษณะงานที่ใช้รูปที่ว่าง ในแนวเส้นตั้งและเส้นนอน ซึ่งเกิดเมื่อใช้รูปทรงสี่เหลี่ยมขนาดใหญ่

จำนวนน้อยชิ้น ในกรอบภาพรูปสี่เหลี่ยม

-ลักษณะงานที่ทิ้งระยะที่ว่างทางด้านซ้าย และขวาระหว่างรูปทรง จากแกนกลางภาพเท่าๆกัน

ซึ่งเกิดจากการจัดวางรูปทรงแบบสมมาตร

3. รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง ให้แสดงถึงบุคคลิกแข็งแรง ได้แก่

-ลักษณะงานที่ใช้มิติที่ว่างตั้ง

-ลักษณะงานที่ใช้ได้ทั้งที่ว่างแบบรูปเปิด และที่ว่างแบบรูปปิด

-ลักษณะงานที่มีการจัดวางระยะระหว่างที่ว่างบวกและลบอย่างสม่ำเสมอ มีขนาดสัดส่วนของ

พื้นที่ที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบ

4. โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ ให้แสดงถึงบุคคลิกแข็งแรง ได้แก่โครงสร้างตา

ราง

ผลงานเรขศิลป์บุคคลิกเรียบง่าย (Simplicity)

จากการคัดเลือกผลงานเรขศิลป์สไตล์คอนสตรัคทีวิซึม ปรากฏว่ามีผลงานบุคคลิกเรียบง่าย (Simplicity) ทั้งหมด 9 ชิ้น แบ่งกลุ่มผลงานได้ 3 กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผลงานลำดับที่ a2-a7

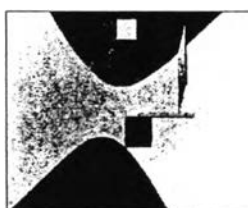
ผลงานลำดับที่ a2

ภาพที่ 118 ผลงานสัญลักษณ์ชื่อ "Black Square", 1913

โดย คาสิเมียร์ มาเลวิช (Kasimir Malevich)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

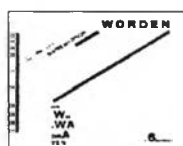
ผลงานลำดับที่ a3

ภาพที่ 119 เป็นผลงานชื่อ "Proun 23", 1919

โดย เอล ลิสซีสกี (El Lissitzky)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่ a4

ภาพที่ 120 ผลงานหนังสือสำหรับเด็ก ชื่อ "Of two Square", 1922 โดย เอล ลิสซีสกี (El Lissitzky)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่ a5

ภาพที่ 121 ผลงานหนังสือสำหรับเด็ก ชื่อ "Of two Square", 1922

โดย เอล ลิสซีสกี (El Lissitzky)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

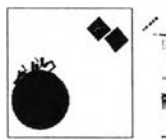

ผลงานลำดับที่ a6

ภาพที่ 23 จากหน้า 20 ผลงานหนังสือสำหรับเด็ก ชื่อ "Of two Square", 1922 โดย เอล ลิสซีสกี (El Lissitzky)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่a7

ภาพที่122 ผลงานหนังสือสำหรับเด็ก ชื่อ "Of two Square" , 1922 โดย เอล ลิสสิตส์กี (El Lissitzky)

ที่มา: History of Graphic Design โดย Phillip B. Meggs และ A History of Visual Communication โดย Muller-Brock Mamm

กลุ่มที่3ผลงานลำดับที่c1-c2

ผลงานลำดับที่c1

ภาพที่24 จากหน้า21 ผลงานการจัดเรียงอักษรจากหนังสือ "The Isme of Art" , 1924

โดย เอล ลิสสิตส์กี (El Lissitzky)

ที่มา: Thirty Centuries of Graphic Design

โดยJame Graig and Bruce Barton

ผลงานลำดับที่c2

ภาพที่133 เป็นผลงานหน้าปกหนังสือ ของเอล ลิสสิตส์กี (El Lissitzky)

ที่มา: Thirty Centuries of Graphic Design

โดยJame Graig and Bruce Barton

กลุ่มที่4ผลงานลำดับที่d1

ผลงานลำดับที่d1

ภาพที่134 ผลงานโฆษณากระดาษคาร์บอน"Pelikan" , 1924 โดย เอล ลิสสิตส์กี (El Lissitzky)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

จากสรุปการใช้ที่ว่างจากผลงานเรขาคณิต คอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) ในตารางที่ 48 สามารถคัดเลือกนำมาเฉพาะผลงานที่มีบุคลิกเรียบง่าย ที่แสดงการใช้ที่ว่างได้ดังในตารางที่51 หน้า368 และวิเคราะห์สรุปแนวการใช้ที่ว่างบุคลิกเรียบง่ายได้ดังในหน้า369

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างบุคคลิกเรียบง่าย (Simplicity)

ตัวอย่างผลงานเรขศิลป์คอนสตรัคทีวิวิสม์ จัดเป็นผลงานที่มีบุคคลิกเรียบง่าย ทั้งหมด9ชิ้นงาน จัดแบ่งเป็น3กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ผลงานลำดับที่a2 a3 a4 a5 a6และa7

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ผลงานลำดับที่c1 และc2

กลุ่มที่ 4 ได้แก่ผลงานลำดับที่d1

จากตารางที่48 ซึ่งได้สรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานทั้งหมด ในยุคเรขศิลป์คอนสตรัคทีวิวิสม์ สามารถนำมาจัดแยกเป็นการสรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานเรขศิลป์ที่มีบุคคลิกเรียบง่าย ได้ในตารางที่51 และจากตารางที่51นี้ได้นำมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์การใช้ที่ว่างสำหรับบุคคลิกเรียบง่าย ได้ดังนี้

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ ภาพ และ พื้นภาพ(Figure and Ground)

จากตารางที่51 พบว่าตัวอย่างผลงานทั้งหมดของบุคคลิกเรียบง่ายใช้พื้นภาพแบบเรียบง่าย ดังนั้นจึงสรุปว่าบุคคลิกเรียบง่ายใช้พื้นภาพแบบเรียบง่าย

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปทรง และ กรอบภาพ

(Element and Frame of Reference)

ความสัมพันธ์ของรูปทรงและกรอบภาพอันมีผลต่อที่ว่างในผลงานเรขศิลป์บุคคลิกเรียบง่าย มี2ประเด็นด้วยกันได้แก่ ลักษณะของรูปทรง กรอบภาพ และ ตำแหน่งของรูปทรง

ลักษณะของรูปทรง

ผลงานบุคคลิกเรียบง่ายนั้นมีการใช้รูปทรงหลักที่หลากหลาย ผลงานลำดับที่a2 a5 a6 c1 c2 และd1ใช้รูปทรงสี่เหลี่ยม ผลงานลำดับที่a4 และa6ใช้รูปทรงทแยง และผลงานลำดับที่a3 รูปทรงโค้ง ส่วนผลงานลำดับที่a7 นั้นใช้รูปทรงทแยงประกอบกับรูปทรงโค้ง โดยมีข้อสังเกตว่าผลงานส่วนใหญ่ในบุคคลิกเรียบง่ายนั้นใช้รูปทรงจำนวนน้อยชิ้น ในจุดนี้จึงเป็นข้อสรุปได้ว่า บุคคลิกเรียบง่ายสามารถใช้รูปทรงได้หลากหลาย และควรใช้รูปทรงจำนวนน้อยชิ้น เพื่อให้ความสัมพันธ์ของที่ว่างและรูปทรงมองดูเรียบง่ายชัดเจน

การใช้กรอบภาพของผลงานในบุคคลิกนี้เป็นกรอบรูปสี่เหลี่ยม ได้แก่ กรอบสี่เหลี่ยมจัตุรัส กรอบสี่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวตั้ง และ กรอบสี่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวนอน

เมื่อรูปทรงสี่เหลี่ยมอยู่ภายในกรอบสี่เหลี่ยมจะสร้างรูปที่ว่างในแนวตั้ง และแนวนอน ให้ความรู้สึกสงบนิ่ง ส่วนรูปทรงทแยง และโค้ง ภายในกรอบสี่เหลี่ยม จะสร้างรูปที่ว่างในแนวทแยงและโค้ง ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว ซึ่งรูปทรงและที่ว่างทั้ง3แบบสามารถแสดงความเรียบง่ายได้เช่นกัน โดยการใชรูปทรงจำนวนน้อย บนพื้นภาพเรียบง่าย เว้นที่ว่างค่อนข้างมากบนพื้นภาพ

ตำแหน่งของรูปทรง

ผลงานทั้ง3กลุ่มของบุคคลิกเรียบง่าย มีการจัดตำแหน่งรูปทรงโดยใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร ที่ตำแหน่งรูปทรงเอียงไปจากแกนกลางภาพมีการเว้นระยะที่ว่างทางด้านซ้ายและขวาของภาพไม่เท่ากัน

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

รูปแบบที่ว่างในการวิเคราะห์มี3รูปแบบด้วยกันได้แก่ มิติของที่ว่าง ที่ว่างแบบรูปปิดหรือเปิด และที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบ

มิติของที่ว่าง

ผลงานบุคคลิกเรียบง่ายนั้น ใช้มิติที่ว่างทั้ง2แบบ ผลงานลำดับที่a2 a5 a6 c1 และd1ใช้มิติที่ว่างตั้ง ส่วนผลงานลำดับที่a3 a4 a7และc2ใช้มิติที่ว่างลึก ซึ่งมีจำนวนผลงานใกล้เคียงกัน จึงสรุปได้ว่าผลงานบุคคลิกเรียบง่ายสามารถใช้ได้ทั้งมิติที่ว่างตั้งและที่ว่างลึก โดยจากผลงานตัวอย่างพบว่าการใช้มิติที่ว่างลึกที่เกิดจากการลดหลั่นขนาด และการซ้อนกันของรูปทรงระนาบแบน

ที่ว่างแบบรูปปิด หรือ แบบรูปเปิด

จากตารางที่51 พบว่าผลงานส่วนใหญ่ในบุคคลิกเรียบง่าย ใช้ทั้งที่ว่างแบบรูปเปิด จึงสรุปว่าบุคคลิกเรียบง่ายควรใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ

ผลงานส่วนใหญ่ของบุคคลิกเรียบง่ายมีการให้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบ มีผลงานเพียงชิ้นเดียวที่มีการให้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบได้แก่ผลงานลำดับที่a2 และมีผลงาน2ชิ้นที่ให้ขนาดสัดส่วนที่ว่างบวกใกล้เคียงกับที่ว่างลบ จึงสรุปได้ว่าบุคคลิกเรียบง่ายควรให้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบ หมายถึงการเว้นที่ว่างค่อนข้างมากบนพื้นภาพนั่นเอง

ผลงานบุคคลิกเรียบง่ายมีการจัดวางจังหวะระยะระหว่างที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบ ทั้ง2แบบคือ อย่างไม่สม่ำเสมอ เนื่องจากมีการจัดวางตำแหน่งรูปทรงอย่างอิสระได้แก่ผลงานลำดับที่a3 a4 a5 a6 และa7 และ อย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากมีการจัดวางตำแหน่งรูปทรงโดยเว้นจังหวะที่ว่างเท่าๆกัน ได้แก่ผลงานลำดับที่a2 และc1

แต่บุคคลิกเรียบง่ายแสดงออกด้วย การใช้รูปทรงจำนวนน้อยขึ้น บนพื้นภาพเรียบง่ายเว้นที่ว่างค่อนข้างมาก ดังนั้นจึงสามารถใช้ได้ทั้งการจัดวางจังหวะที่ว่างอย่างสม่ำเสมอ และ สม่ำเสมอ

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

ผลงานบุคลิกเรียบง่าย มีการใช้รูปแบบโครงสร้าง2แบบ ได้แก่ โครงสร้างตารางในแนวเส้นตั้ง และเส้นนอน และโครงสร้างเน้นเส้นทแยง ซึ่งบุคลิกเรียบง่ายสามารถใช้ได้ทั้ง2แบบ เนื่องจากบุคลิกบุคลิกเรียบง่าย นั้นเน้นที่ความชัดเจนเรียบของรูปทรงและที่ว่าง มากกว่าโครงสร้าง

ข้อสรุปแนวการใช้ที่ว่างสำหรับบุคลิก เรียบง่าย(Simplicity)

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสามารถสรุปแนวการใช้ที่ว่างได้ดังนี้

1. ภาพและพื้นภาพ(Figure and Ground)

จากการวิเคราะห์พบว่า บุคลิกเรียบง่ายนั้นใช้พื้นภาพแบบเรียบง่าย

2. รูปทรง และ กรอบภาพ (Element and Frame of Reference)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปทรงและ กรอบภาพ ให้แสดงถึงบุคลิกเรียบง่ายได้แก่

-ลักษณะงานที่ไม่กำหนดรูปทรงที่ว่างโดยสามารถใช้รูปทรงที่ว่างในโครงสร้างตาราง ในแนวเส้นโค้งหรือแนวเส้นทแยง แต่กำหนดให้ใช้รูปทรงจำนวนน้อยซึ่งอาจเป็นรูปทรงขนาดใหญ่หรือเล็กเพื่อความเรียบง่ายและชัดเจน

-ลักษณะงานที่ทิ้งระยะที่ว่างทางด้านซ้าย และขวาของรูปทรง ไม่เท่าๆกัน ซึ่งเกิดจากการจัดวางรูปทรงแบบอสมมาตร

3. รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง ให้แสดงถึงบุคลิกเรียบง่าย ได้แก่

-ลักษณะงานที่ใช้ได้ทั้งมิติที่ว่างตั้ง และมิติที่ว่างลึกอันเกิดจากการใช้ตัวบ่งชี้เรื่องขนาด การซ้อนกันของระนาบรูปทรงแบน

-ลักษณะงานที่ใช้ได้ทั้งที่ว่างแบบรูปปิด และที่ว่างแบบรูปเปิด

-ลักษณะงานที่มีการจัดวางระยะระหว่างที่ว่างบวกและลบได้ทั้งอย่างสม่ำเสมอและ สม่ำเสมอ โดยให้สัดส่วนของพื้นที่ที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบ

4. โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ ให้แสดงถึงบุคลิกเรียบง่าย ได้แก่ โครงสร้างตาราง และ โครงสร้างเน้นเส้นทแยง

จากการวิเคราะห์การใช้ที่ว่างผลงานเรขศิลป์คอนสตรัคทีวิสม์ สามารถบ่งบอกบุคลิกได้ 3บุคลิก ได้แก่ บุคลิกพลวัต (Dynamic) แข็งแรง(Strong) และเรียบง่าย(Simplicity) สามารถสรุปแนวการใช้ที่ว่างได้ดังตารางต่อไปนี้

สรุปผลการวิเคราะห์

ผลงานเรขศิลป์คอนสตรัคติวิสม์ (Constructivism)สามารถบ่งบอกบุคลิกได้ 3บุคลิก ได้แก่ บุคลิกพลวัต (Dynamic) แข็งแรง(Strong) และเรียบง่าย(Simplicity)

จากตารางที่52สามารถสรุปแนวการใช้ที่ว่างแต่ละบุคลิกได้ดังนี้

บุคลิกพลวัต(Dynamic) เน้นการใช้ที่ว่างรูปทรงโค้งหรือทแยงจากการจัดวางรูปทรงต่างขนาด โดยใช้รูปทรงที่มีความโปร่งใสเรียงซ้ำๆกันบนพื้นภาพเรียบง่ายที่เว้นที่ว่างค่อนข้างมาก มีการจัดวางรูปทรงและที่ว่างในทิศทางที่แสดงให้เห็นลำดับการเคลื่อนไหวของรูปทรง

บุคลิกแข็งแรง(Strong) เน้นการใช้รูปทรงที่ว่างในแนวเส้นตั้งและเส้นนอน โดยเหลือที่ว่างค่อนข้างน้อยเนื่องจากการใช้รูปทรงขนาดใหญ่ และใช้รูปทรงจำนวนน้อยชิ้น

บุคลิกเรียบง่าย(Simplicity) เน้นการใช้รูปทรงที่ว่างเรียบง่าย เว้นที่ว่างค่อนข้างมาก โดยไม่กำหนดรูปแบบของรูปทรงอาจเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยม รูปทรงโค้ง หรือ รูปทรงทแยงก็ได้

ผลงานเรขศิลป์สไตล์เดอ สไตล์

จากการคัดเลือกผลงานเรขศิลป์สไตล์เดอ สไตล์ ปรากฏว่ามีผลงานทั้งหมด 6 ชิ้น แบ่งกลุ่มผลงานได้ 3 กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผลงานลำดับที่ a1-a2

ผลงานลำดับที่ a1

ภาพที่ 139 ผลงานจากหนังสือ "De Stijl", 1917

โดย วิลมอด ฮาสซาร์ (Vilmos Huszar)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs, Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

และ A History of Visual Communication โดย

Muller-Brock Mamm

ผลงานลำดับที่ a2

ภาพที่ 26 จากบทที่ 2 หน้า 22 ผลงานจาก

หนังสือ "De Stijl", 1917 โดย วิลมอด ฮาสซาร์

(Vilmos Huszar)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs, Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

และ Thirty Centuries of Graphic Design

โดย Jame Graig and Bruce Barton

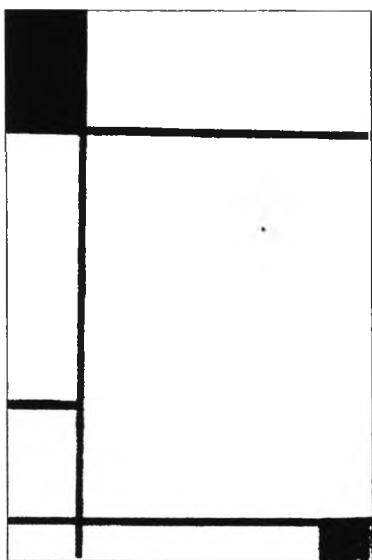
กลุ่มที่2ผลงานลำดับที่b1-b3

ผลงานลำดับที่b1

ภาพที่140 ผลงานปกหนังสือเบาวิเฮาส์(Cover of a Bauhaus Book), 1925 โดย แลสโซ โมโฮลี่แนจี้ และ ทีโ อว น ดอสเบิร์ก (Laszlo Moholy-Nagy and Theo Van Doesburg)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

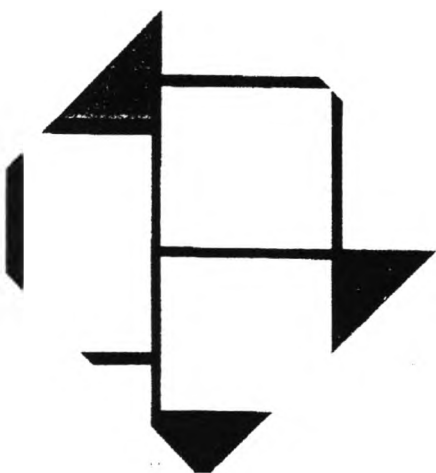

ผลงานลำดับที่b2

ภาพที่141 ผลงานการจัดองค์ประกอบ ชื่อ"Composition in Red Yellow and Blue", 1931 โดย เพียท มอนเดรียน (Piet Mondrian)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่b3

ภาพที่25จากบทที่2 หน้า21 ผลงานการจัดองค์ประกอบชื่อ"Diamond Painting in Red Yellow and Blue", 1921 โดย เพียท มอนเดรียน (Piet Mondrian)

ที่มา: Thirty Centuries of Graphic Design

โดยJame Graig and Bruce Barton

กลุ่มที่3ผลงานลำดับที่c1-c2

ผลงานลำดับที่c1

ภาพที่142 ผลงานปกหนังสือ"De Stijl" , 1922

โดย ทีโอ แวน ดอสเบิร์ก (Theo Van Doesburg)

ที่มา: Thirty Centuries of Graphic Design

โดยJame Graig and Bruce Barton

ผลงานลำดับที่c2

ภาพที่143 ผลงานโฆษณาในแบบเดอ สไตล์,

1921 โดย ทีโอ แวน ดอสเบิร์ก (Theo Van Doesburg)

ที่มา: Thirty Centuries of Graphic Design

โดยJame Graig and Bruce Barton

กลุ่มตัวอย่างผลงานเรขาคณิตศิลป์สไตล์โดย สไตส์ มีจำนวนผลงานทั้งหมด 7 ชิ้น จากผลงานทั้งหมด สามารถแบ่งรูปแบบผลงานได้เป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

ผลงานกลุ่มที่ 1 เป็นผลงานเรขาคณิตศิลป์ที่เน้นความเรียบง่ายและกลมกลืน ด้วยการใช้รูปทรงและโครงสร้างองค์ประกอบในแนวเดียวกัน รูปทรงที่ใช้ในผลงานกลุ่มนี้ใช้เพียงรูปทรงสี่เหลี่ยม และตัวอักษรเองก็ถูกจัดวางในขอบเขตโครงร่างรูปสี่เหลี่ยม ทั้งรูปทรงและตัวอักษรนั้นจัดวางในโครงสร้างเส้นแนวตั้งและเส้นนอน ดังนั้นองค์ประกอบที่ใช้ในผลงานกลุ่มนี้จึงใช้รูปทรงเหมือนกันคือรูปสี่เหลี่ยม และจัดเรียงในแนวขนานทิศทางเดียวกัน ผลงานในกลุ่มนี้ประกอบด้วยผลงานทั้งสิ้น 3 ชิ้น ได้แก่

ผลงานลำดับที่ a1-2 ผลงานจากหนังสือ "De Stijl"

โดย วิลมอส ฮาซซาร์ (Wilmos Huszar) 1917

ผลงานลำดับที่ a3 ผลงานการจัดองค์ประกอบ "Composition XI"

โดย ทีโวน แวน ดอสเบิร์ก (Theo Van Doesburg) 1918

ผลงานกลุ่มที่ 1 มีลักษณะของที่วางตามหัวข้อในการวิเคราะห์เรื่อง ภาพ และ พื้นภาพ รูปทรง และ กรอบภาพ รูปแบบที่วาง และ โครงสร้างการจัดองค์ประกอบ ดังนี้

ภาพ และ พื้นภาพ

ส่วนที่เป็น ภาพ ผลงานในกลุ่มที่ 1 ได้แก่ ตัวอักษรที่จัดวางในขอบเขตรูปสี่เหลี่ยม และ ระบายแบบรูปสี่เหลี่ยม พื้นภาพ ได้แก่ พื้นที่ว่างขาวเรียบๆ มีการจัดวางรูปทรงบนพื้นภาพที่ว่างขาวเรียบๆ โดยเว้นที่ว่างค่อนข้างมากอย่างเห็นได้ชัดเจน ดังนั้นผลงานในกลุ่มนี้จึงจัดได้ว่ามีพื้นภาพเรียบง่าย

รูปทรง และ กรอบภาพ

ลักษณะรูปทรง ผลงานในกลุ่มนี้เน้นการใช้รูปทรงสี่เหลี่ยม ดังนั้นลักษณะรูปทรงของผลงานในกลุ่มนี้ จึงได้แก่ รูปสี่เหลี่ยม

ลักษณะกรอบภาพ กรอบภาพที่ใช้ ได้แก่ กรอบภาพสี่เหลี่ยม ผลงานลำดับที่ a1 และ a2 ใช้กรอบภาพสี่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวตั้ง ส่วนผลงานลำดับที่ a3 ใช้กรอบภาพสี่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวนอน

ตำแหน่งของรูปทรง ตำแหน่งของรูปทรงของผลงานกลุ่มนี้ มีการจัดวางตำแหน่งที่เอียงไปจากศูนย์กลางภาพ ทำให้ระยะพื้นที่ว่างทางด้านซ้ายและด้านขวาของแกนกลางภาพไม่เท่ากัน ซึ่งจัดเป็นการใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร

รูปแบบที่ว่าง

มิติที่ว่าง มิติที่ว่างของผลงานกลุ่มนี้ จัดเป็นมิติที่ว่างตัน เนื่องจากเป็นผลงานที่ใช้ระนาบรูปทรงแบบที่มีขนาด และความเข้มสีใกล้เคียงกัน จึงทำให้รู้สึกว่ารูปร่างทั้งหมดอยู่บนระนาบใกล้เคียงกัน ไม่แสดงถึงความใกล้ ไกล ของมิติความลึกที่ว่างในภาพ

ที่ว่างแบบรูปปิดและแบบรูปเปิด ผลงานในกลุ่มนี้ใช้รูปแบบที่ว่างเปิด เนื่องจากนักออกแบบเว้นระยะที่ว่างระหว่างรูปทรงและตัวอักษร ที่ว่างจึงสามารถเคลื่อนไหวถ่ายเทถึงกันได้

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ ที่ว่างบวกในผลงานกลุ่มนี้ ได้แก่รูปทรงสี่เหลี่ยม ที่ว่างลบได้แก่ พื้นที่ว่างเรียบๆ มีการให้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกใกล้เคียงกับที่ว่างลบเนื่องจากพื้นที่ของรูปทรงมีขนาดใกล้เคียงกับพื้นที่ว่าง

ผลงานในกลุ่มนี้มี จังหวะการเว้นระยะระหว่าง ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ อย่างไม่สม่ำเสมอ เนื่องจากผลงานมีการเว้นระยะช่องว่างระหว่างรูปทรงหรือตัวอักษรอย่างไม่สม่ำเสมอ บางช่วงเว้นระยะมาก บางช่วงเว้นระยะน้อย

โครงสร้างองค์ประกอบ

ผลงานในกลุ่มนี้จัดวางรูปทรงสี่เหลี่ยมในแนวโครงสร้างเส้นตั้งและเส้นนอน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าผลงานในกลุ่มนี้ใช้โครงสร้างตารางในการจัดองค์ประกอบ

ผลงานกลุ่มที่2 เป็นผลงานเรขาคณิตที่มีเอกลักษณ์เด่นชัด ของการใช้การสานกันของเส้นตั้งและเส้นนอน ก่อให้เกิดระนาบสี่เหลี่ยมในขนาดสัดส่วนที่แตกต่างกันไป และมีการลงสีแม่สีได้แก่สีแดง น้ำเงิน และ เหลือง ในบางพื้นที่ระนาบทำให้งานมีสีสันและน่าสนใจยิ่งขึ้น ในกลุ่มนี้ประกอบด้วยผลงานทั้งสิ้น 3 ชิ้น ได้แก่

ผลงานลำดับที่b1 ผลงานปกหนังสือเบาวิเฮาส์(Cover of a Bauhaus Book)

โดย แลสโซ โมโฮลีย์แนจี้ และ ทีโอ แวน ดอสเบิร์ก

(Laszlo Moholy-Nagy and Theo Van Doesburg) 1925

ผลงานลำดับที่b2 ผลงานการจัดองค์ประกอบชื่อ"Composition in Red Yellow and Blue"

โดย เพียท มอนเดรียน (Piet Mondrian) 1931

ผลงานลำดับที่b3 ผลงานการจัดองค์ประกอบชื่อ

"Diamond Painting in Red Yellow and Blue"

โดย เพียท มอนเดรียน (Piet Mondrian) 1921

ผลงานกลุ่มที่2 มีลักษณะของที่ว่างตามหัวข้อในการวิเคราะห์เรื่อง ภาพ และ พื้นภาพ รูปทรง และกรอบภาพ รูปแบบที่ว่าง และ โครงสร้างการจัดองค์ประกอบ ดังนี้

ภาพ และ พื้นภาพ

ผลงานในกลุ่มที่2 ใช้พื้นภาพเป็นที่ว่างเรียบๆ เนื่องจากผลงานในกลุ่มประกอบด้วยระนาบสี เหลี่ยมแบนๆ และใช้รูปทรงอันได้แก่เส้นและระนาบจำนวนน้อยชิ้น ให้ความรู้สึกถึงความเรียบง่ายทั้ง ส่วนที่เป็นภาพและพื้นภาพ

รูปทรง และ กรอบภาพ

ลักษณะรูปทรง รูปทรงหลักในผลงานกลุ่มนี้ได้แก่รูปทรงสี่เหลี่ยม ซึ่งสร้างจากการสานกันของ เส้นตั้งและเส้นนอน

ลักษณะกรอบภาพ ผลงานลำดับที่b1และb2 ใช้กรอบภาพสี่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวตั้ง แต่ผลงานที่b3ที่ใช้กรอบภาพสี่เหลี่ยมข้าวหลามตัด

ตำแหน่งของรูปทรง ตำแหน่งของรูปทรงของผลงานในกลุ่มนี้ มีการจัดวางตำแหน่งที่เยื้องไป จากศูนย์กลางภาพ ทำให้ระยะพื้นที่ว่างทางด้านซ้ายและด้านขวาของแกนกลางภาพไม่เท่ากัน ซึ่งจัดเป็นการใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร

รูปแบบที่ว่าง

มิติที่ว่าง ผลงานในกลุ่มนี้จัดเป็นมิติที่ว่างที่ค่อนข้างตัน เนื่องจากผลงานใช้การสานกันของเส้น ตรงทำให้เกิดระนาบสีเหลี่ยมแบนๆ

ที่ว่างแบบรูปปิดและแบบรูปเปิด ผลงานในกลุ่มนี้ใช้รูปแบบที่ว่างปิด เนื่องจากนักออกแบบ ใช้แถบเส้นตรงปิดล้อมพื้นที่ว่างสร้างขอบเขตของระนาบรูปทรง ที่ว่างในผลงานกลุ่มนี้จึงถูกปิดกั้น ขอบเขตซึ่งกันและกันไม่สามารถเคลื่อนไหวถ่ายเทสู่กันได้

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ ที่ว่างบวกในผลงานกลุ่มนี้ได้แก่ เส้นแถบและระนาบ ส่วนที่ว่างลบ ได้แก่ ที่ว่างขาวเรียบๆ โดยผลงานในลำดับที่b1นั้น มีการให้ขนาดสัดส่วนที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบ ส่วนผลงานในลำดับที่b2 และb3ให้ขนาดสัดส่วนที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบ

ผลงานในกลุ่มนี้มี จังหวะการเว้นระยะระหว่าง ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ อย่างไม่สม่ำเสมอ เนื่องจากผลงานมีการเว้นระยะช่องว่างระหว่างรูปทรงหรือตัวอักษรอย่างไม่สม่ำเสมอ บางช่วงเว้นระยะมาก บางช่วงเว้นระยะน้อย

โครงสร้างองค์ประกอบ

ผลงานในกลุ่มนี้ มีการจัดวางองค์ประกอบลงบนที่ว่างด้วยโครงสร้างในแนวเส้นตั้งและเส้นนอน หรือ โครงสร้างตาราง

ผลงานกลุ่มที่3 เป็นผลงานการจัดเรียงตัวอักษรอย่างเรียบง่ายด้วยโครงสร้างตาราง ใช้ตัวอักษรแบบ เรียบง่ายไม่มีเชิง(San Serif)ขนาดใหญ่ และใช้แถบเส้นตรงที่เรียกว่า Bar ในการแบ่งคอลัมน์ ในกลุ่มนี้มี ผลงานทั้งสิ้น2ชิ้น ได้แก่

ผลงานลำดับที่c1 ผลงานปกหนังสือ"De Stijl"

โดย ทีโอ แวน ดอสเบิร์ก (Theo Van Doesburg) 1922

ผลงานลำดับที่c2 ผลงานโฆษณาในแบบเดอ สไตล์

โดย ทีโอ แวน ดอสเบิร์ก (Theo Van Doesburg) 1921

ผลงานกลุ่มที่3 มีลักษณะของที่ว่างตามหัวข้อในการวิเคราะห์เรื่อง ภาพ และ พื้นภาพ รูปทรง และกรอบภาพ รูปแบบที่ว่าง และ โครงสร้างการจัดองค์ประกอบ ดังนี้

ภาพ และ พื้นภาพ

ผลงานในกลุ่มที่3นี้เป็นการจัดวางตัวอักษรและแถบเส้นบนพื้นภาพที่ว่างขาวเรียบ โดยเว้นที่ว่าง ค่อนข้างมากทำให้เห็นพื้นภาพเรียบๆได้ชัดเจน ดังนั้นผลงานกลุ่มนี้จึงจัดเป็นผลงานที่มีพื้นภาพเรียบง่าย

รูปทรง และ กรอบภาพ

ลักษณะรูปทรง ผลงานในกลุ่มนี้ให้รูปทรงหลักสี่เหลี่ยม รูปทรงหลักสี่เหลี่ยมในผลงานกลุ่มนี้ เกิดจากการจัดเรียงแถบเส้น และตัวอักษรในขอบเขตรูปสี่เหลี่ยม

ลักษณะกรอบภาพ กรอบภาพที่ใช้ ได้แก่ กรอบภาพสี่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวนอน

ตำแหน่งของรูปทรง ตำแหน่งของรูปทรงของผลงานในกลุ่มนี้ มีการจัดวางตำแหน่งที่เยื้องไป จากศูนย์กลางภาพ ทำให้ระยะพื้นที่ว่างทางด้านซ้ายและด้านขวาของแกนกลางภาพไม่เท่ากัน ซึ่งจัดเป็น การใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร

รูปแบบที่ว่าง

มิติที่ว่าง ผลงานลำดับที่c1นั้นใช้มิติที่ว่างลึกเนื่องจากการใช้ขนาดตัวอักษรที่มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนทำให้รู้สึกถึงความใกล้ ไกลของตัวอักษรบนภาพ ส่วนผลงานลำดับที่c2ใช้มิติที่ว่างตื้น เนื่องจากการใช้ขนาดตัวอักษรที่ใกล้เคียงกัน และ แถบเส้นที่มีขนาดความหนาเท่ากัน นำมาจัดวางใน แนวเส้นตั้งและเส้นนอน

ที่ว่างแบบรูปปิดและแบบรูปเปิด ผลงานในกลุ่มนี้ใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด เนื่องจากมีการเว้นระยะที่ว่างระหว่างกลุ่มตัวอักษรต่างๆ ทำให้ที่ว่างสามารถเคลื่อนไหวไปในบริเวณพื้นที่ต่างๆระหว่างรูปทรงบนภาพได้

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ ที่ว่างบวกในผลงานกลุ่มนี้ ได้แก่ตัวอักษร และแถบเส้นตรง ที่ว่างลบได้แก่ พื้นที่ว่างเรียบๆ โดยให้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบเนื่องจากเว้นที่ว่างค่อนข้างมาก และมีจังหวะการเว้นระยะระหว่าง ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ อย่างไม่สม่ำเสมอ เนื่องจากผลงานมีการเว้นระยะช่องว่างระหว่างรูปทรงหรือตัวอักษรอย่างไม่สม่ำเสมอ บางช่วงเว้นระยะมาก บางช่วงเว้นระยะน้อย

โครงสร้างองค์ประกอบ

ผลงานในกลุ่มนี้จัดว่ามีการจัดองค์ประกอบด้วยโครงสร้างตาราง หรือ โครงสร้างในแนวเส้นตั้งและเส้นนอน เนื่องจากผลงานมีการจัดเรียงตัวอักษรและแถบเส้นในโครงสร้างของเส้นในแนวตั้งและแนวนอน

จากการอธิบายการใช้ที่ว่างของผลงานทั้งหมดในสไตล์โคธ สไตส์ สามารถสรุปเป็นตารางได้ดังต่อไปนี้

ผลงานเรขศิลป์โดย สไตล์ (De Stijl)สามารถบ่งบอกบุคลิกได้ 3บุคลิก ได้แก่ บุคลิกพลวัต (Dynamic) ความกลมกลืน(Harmony) และเรียบง่าย(Simplicity) ดังได้วิเคราะห์ตามลำดับบุคลิกดังนี้

ผลงานเรขศิลป์บุคลิกพลวัต (Dynamic)

จากการคัดเลือกผลงานเรขศิลป์สไตล์โดย สไตล์ ปรากฏว่ามีผลงานบุคลิกพลวัต (Dynamic)ทั้งหมด 4ชิ้น แบ่งกลุ่มผลงานได้2กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่1ผลงานลำดับที่a1-a2

ผลงานลำดับที่a1

ภาพที่131 ผลงานจากหนังสือ"De Stijl", 1917

โดย วิลมอส ฮาสซาร์ (Vilmos Huszar)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs, Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

และ A History of Visual Communication โดย

Muller-Brock Mamm

ผลงานลำดับที่a2

ภาพที่26จากบทที่2หน้า22 ผลงานจาก

หนังสือ"De Stijl", 1917 โดย วิลมอส ฮาสซาร์

(Vilmos Huszar)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs, Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

และ Thirty Centuries of Graphic Design

โดยJame Graig and Bruce Barton

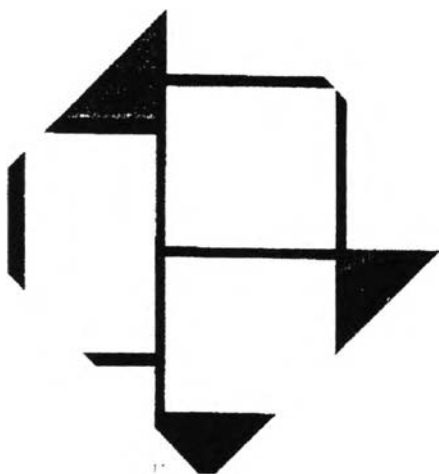
กลุ่มที่2ผลงานลำดับที่b1และb3

ผลงานลำดับที่b1

ภาพที่140 ผลงานปกหนังสือเบาวิเฮาส์(Cover of a Bauhaus Book), 1925 โดย แลสโซ โมโฮลีย์แนจ และ ทีโอ แวน โดสเบิร์ก (Laszlo Moholy-Nagy and Theo Van Doesburg)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่b3

ภาพที่25 จากหน้า21 ผลงานการจัดองค์ประกอบชื่อ "Diamond Painting in Red Yellow and Blue", 1921 โดย เพียท มอนเดรียน (Piet Mondrian)

ที่มา: Thirty Centuries of Graphic Design

โดยJame Graig and Bruce Barton

จากสรุปการใช้ที่ว่างจากผลงานเรขาคณิต สไตลเดอ สไตล ในตารางที่ 53 สามารถคัดเลือกนำมาเฉพาะผลงานที่มีบุคลิกพลวัต ที่แสดงการใช้ที่ว่างได้ดังในตารางที่54 หน้า385 และวิเคราะห์สรุปแนวการใช้ที่ว่างบุคลิกพลวัต ได้ดังในหน้า386

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างบุคคลิกพลวัต (Dynamic)

กลุ่มตัวอย่างผลงานเรขศิลป์เดอ สไตล์ มีบุคคลิกพลวัตทั้งหมด4ชิ้นงาน จัดแบ่งเป็น2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ผลงานลำดับที่a1 และa2

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ผลงานลำดับที่b1 และ b3

จากตารางที่53 ซึ่งได้สรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานทั้งหมด ในยุคเรขศิลป์เดอ สไตล์ สามารถนำมาจัดแยกเป็นการสรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานเรขศิลป์ที่มีบุคคลิกพลวัตได้ในตารางที่54 และจากตารางที่54นี้ได้นำมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์การใช้ที่ว่างสำหรับบุคคลิกพลวัต ได้ดังนี้

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ ภาพ และ พื้นภาพ(Figure and Ground)

จากตารางที่54 พบว่าผลงานทั้ง4ชิ้น ใช้พื้นภาพแบบเรียบง่าย ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าบุคคลิกพลวัต ใช้พื้นภาพแบบเรียบง่าย

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปทรง และ กรอบภาพ

(Element and Frame of Reference)

ความสัมพันธ์ของรูปทรงและกรอบภาพอันมีผลต่อที่ว่างในผลงานเรขศิลป์บุคคลิกพลวัต มี2ประเด็นด้วยกันได้แก่ ลักษณะของรูปทรง กรอบภาพ และ ตำแหน่งของรูปทรง

ลักษณะของรูปทรง

ผลงานบุคคลิกพลวัตในยุคเรขศิลป์เดอ สไตล์นี้ใช้รูปทรงสี่เหลี่ยม

กรอบภาพของผลงานในบุคคลิกนี้ใช้กรอบสี่เหลี่ยม และสี่เหลี่ยมข้าวหลามตัด โดยผลงานลำดับที่a2 ใช้กรอบสี่เหลี่ยมจัตุรัส ผลงานลำดับที่a1และb1 ใช้กรอบสี่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวตั้ง มีผลงานลำดับที่b3เพียงผลงานเดียวที่ใช้กรอบสี่เหลี่ยมข้าวหลามตัด

การใช้รูปทรงสี่เหลี่ยมภายในกรอบสี่เหลี่ยมนี้ทำให้เกิดรูปที่ว่างในแนวเส้นตั้งและเส้นนอน ให้ความรู้สึกสงบนิ่ง แต่เนื่องจากผลงานเรขศิลป์เดอ สไตล์นั้น มีการใช้ขนาดพื้นที่ของรูปทรงและที่ว่างอย่างหลากหลาย จึงทำให้เกิดความรู้สึกเคลื่อนไหว

การใช้รูปทรงสี่เหลี่ยมภายในกรอบสี่เหลี่ยมข้าวหลามตัดนั้นให้ผลรูปที่ว่างในทางตรงกันข้ามคือเกิดรูปที่ว่างในแนวเส้นทแยง ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว

ตำแหน่งของรูปทรง

ผลงานทั้งหมดในบุคลิกพลวัตมีการจัดตำแหน่งรูปทรงโดยใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร เนื่องจากการวางตำแหน่งรูปทรงที่เอียงไปจากแกนกลางภาพมีการเว้นระยะที่ว่างทางด้านซ้ายและขวาของภาพไม่เท่ากันนั้นให้ความรู้สึกที่มีการเคลื่อนไหว จากกลุ่มตัวอย่างจึงสรุปว่าบุคลิกพลวัตควรจัดวางตำแหน่งรูปทรงแบบอสมมาตร

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

รูปแบบที่ว่างในการวิเคราะห์มี3รูปแบบด้วยกันได้แก่ มิติของที่ว่าง ที่ว่างแบบรูปปิดหรือเปิด และที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบ

มิติของที่ว่าง

จากตารางที่54 พบว่าผลงานบุคลิกพลวัตในเรขศิลป์ดอ สไตน์ นั้นใช้มิติที่ว่างตั้ง แม้ว่ามีมิติที่ว่างตั้งนั้นจะสร้างมุมมองการเคลื่อนไหวของรูปทรงและที่ว่างเพียงในแนวระนาบของความกว้างและความยาวก็ตาม แต่เรขศิลป์ดอ สไตน์ นั้นสร้างผลงานบุคลิกพลวัตที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวโดยการใช้ระนาบสี่เหลี่ยมแบนๆ ที่มีขนาดเล็กและใหญ่แตกต่างกัน ประกอบกับการเว้นที่ว่างในระยะพื้นที่ที่หลากหลาย สร้างให้เกิดแรงดึงกันและระหว่างระนาบเหล่านั้น ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว

ที่ว่างแบบรูปปิด หรือ แบบรูปเปิด

จากตารางที่54 พบว่าผลงานในกลุ่มที่1ใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด ผลงานในกลุ่มที่2ใช้ที่ว่างแบบรูปปิด ซึ่งมีจำนวนผลงานเท่ากัน จากกลุ่มตัวอย่างจึงสรุปได้ว่าบุคลิกพลวัตสามารถใช้ได้ทั้งที่ว่างแบบรูปเปิด และที่ว่างแบบรูปปิด

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ

จากตารางที่54 พบว่าผลงานของบุคลิกพลวัต มีขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกและที่ว่างลบ3แบบ ผลงานลำดับที่a1 และa2 ให้นขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกใกล้เคียงกับที่ว่างลบ ผลงานลำดับที่b1 ให้นขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบ ส่วนผลงานลำดับที่b3 ให้นขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบ

เมื่อพิจารณาร่วมเปรียบเทียบกันแล้วพบว่าเมื่อขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่าหรือเท่ากับที่ว่างลบ จะแสดงบุคลิกพลวัตได้ชัดเจนว่าเมื่อขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบ เนื่องจากเมื่อขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่าหรือเท่ากับที่ว่างลบ หมายถึงผลงานมีการเว้นที่ว่างค่อนข้างมาก ซึ่งพื้นที่ว่างนั้นจะสร้างความรู้สึกที่เคลื่อนไหวให้กับรูปทรง ได้มากกว่าเมื่อพื้นที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบ หรือเมื่อพื้นที่ส่วนใหญ่ของผลงานเป็นรูปทรงซึ่งจะให้ความรู้สึกยึดอัดและหยุดนิ่ง ดังนั้นจึงสรุปว่าบุคลิกพลวัตควรให้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบ

จากตารางที่ 54 พบว่าผลงานบุคลิกพลวัตทั้ง 4 ชิ้น มีการจัดวางจังหวะระยะระหว่างที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบอย่างไม่สม่ำเสมอ จึงสรุปว่าบุคลิกพลวัตควรมีการวางจังหวะระยะระหว่างที่ว่างบวกและลบอย่างไม่สม่ำเสมอ บางช่วงอาจเว้นระยะมาก บางช่วงอาจเว้นระยะน้อย

จากกลุ่มตัวอย่างจึงสรุปว่าบุคลิกพลวัตควรมีการจัดวางจังหวะระยะระหว่างที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบอย่างไม่สม่ำเสมอ

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

กลุ่มตัวอย่างผลงานบุคลิกพลวัตในเรขาคณิตเดอส์ไคล์ทั้งหมด มีการใช้รูปแบบโครงสร้างตาราง แม้ว่าโครงสร้างตารางนั้นสร้างให้เกิดความรู้สึกถึงความมั่นคง และประสิทธิภาพ มากกว่าความรู้สึกเคลื่อนไหว แต่การใช้โครงสร้างตารางโดยการจัดวางตำแหน่ง และ ขนาดพื้นที่ของรูปทรงและที่ว่าง อย่างอิสระและหลากหลายก็สามารถทำให้เกิดความรู้สึกเคลื่อนไหวได้

ข้อสรุปแนวการใช้ที่ว่างสำหรับบุคลิก พลวัต(Dynamic)

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสามารถสรุปแนวการใช้ที่ว่างได้ดังนี้

1. ภาพและพื้นภาพ(Figure and Ground)

จากการวิเคราะห์พบว่า ผลงานบุคลิกพลวัตนั้นใช้พื้นภาพเรียบง่าย

2. รูปทรง และ กรอบภาพ (Element and Frame of Reference)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปทรงและ กรอบภาพ ให้แสดงถึงบุคลิกพลวัตได้แก่

-ลักษณะงานที่ใช้รูปที่ว่าง ในแนวเส้นตั้งและเส้นนอน ซึ่งเกิดเมื่อใช้รูปทรงสี่เหลี่ยมในกรอบภาพรูปสี่เหลี่ยม และ ลักษณะงานที่ใช้รูปที่ว่าง ในแนวเส้นทแยง ซึ่งเกิดเมื่อใช้รูปทรงสี่เหลี่ยมในกรอบภาพรูปสี่เหลี่ยมข้าวหลามตัด

-ลักษณะงานที่ทิ้งระยะที่ว่างทางด้านซ้าย และขวาของรูปทรง ไม่เท่าๆกัน ซึ่งเกิดจากการจัดวางรูปทรงแบบอสมมาตร

3. รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง ให้แสดงถึงบุคลิกพลวัต ได้แก่

-ลักษณะงานที่ใช้มิติที่ว่างตั้ง
-ลักษณะงานที่สามารถใช้ได้ทั้งที่ว่างแบบรูปเปิด และที่ว่างแบบรูปปิด
-ลักษณะงานที่มีการจัดวางระยะระหว่างที่ว่างบวกและลบอย่างไม่สม่ำเสมอ มีขนาดสัดส่วนของพื้นที่ที่ว่างบวกน้อยกว่าหรือเท่ากับที่ว่างลบ

4. โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ ให้แสดงถึงบุคลิกพลวัตสำหรับผลงานเรขาคณิตแบบไดนามิก ได้แก่โครงสร้างตาราง

ผลงานเรขาคณิตแบบคลิกกลมกลืน (Harmony)

จากการคัดเลือกผลงานเรขาคณิตสไตล์เดอ สไตล์ ปรากฏว่ามีผลงานเรขาคณิตกลมกลืน (Harmony) ทั้งหมด 6 ชิ้น แบ่งกลุ่มผลงานได้ 3 กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผลงานลำดับที่ a1-a2

ผลงานลำดับที่ a1

ภาพที่ 139 ผลงานจากหนังสือ "De Stijl", 1917

โดย วิลมอส ฮาสซาร์ (Vilmos Huszar)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs, Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

และ A History of Visual Communication โดย

Muller-Brock Mamm

ผลงานลำดับที่ a2

ภาพที่ 26 จากบทที่ 2 หน้า 22 ผลงานจาก

หนังสือ "De Stijl", 1917 โดย วิลมอส ฮาสซาร์

(Vilmos Huszar)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs, Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

และ Thirty Centuries of Graphic Design

โดย Jame Graig and Bruce Barton

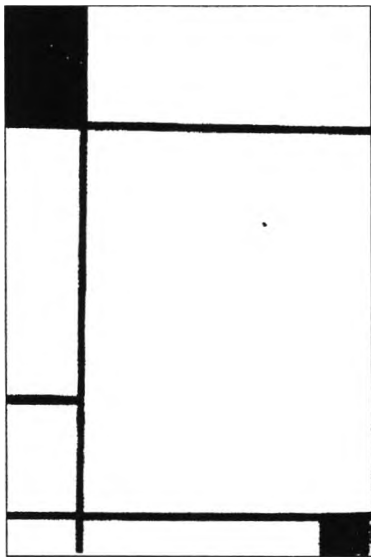
กลุ่มที่2ผลงานลำดับที่b1-b3

ผลงานลำดับที่b1

ภาพที่140 ผลงานปกหนังสือเบาวิเฮาส์(Cover of a Bauhaus Book), 1925 โดย แลสโซ โมโฮลี่แนจี้ และ ทีโอบาน โดสเบิร์ก (Laszlo Moholy-Nagy and Theo Van Doesburg)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

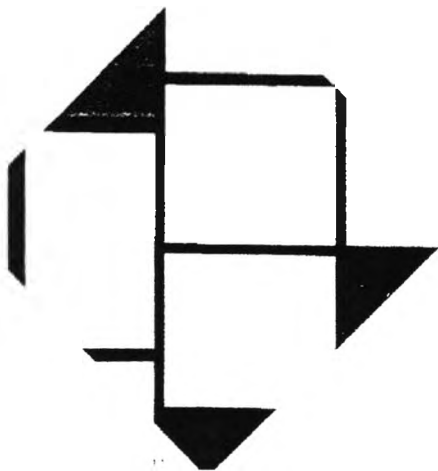
ผลงานลำดับที่b2

ภาพที่141 ผลงานการจัดองค์ประกอบ

ชื่อ"Composition in Red Yellow and Blue", 1931 โดย เพียท มอนเดรียน (Piet Mondrian)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่b3

ภาพที่25 จากหน้า21 ผลงานการจัดองค์ประกอบ

ชื่อ"Diamond Painting in Red Yellow and Blue", 1921 โดย เพียท มอนเดรียน (Piet Mondrian)

ที่มา: Thirty Centuries of Graphic Design

โดยJame Graig and Bruce Barton

กลุ่มที่3ผลงานลำดับที่c1-c2

ผลงานลำดับที่c1

ภาพที่142 ผลงานปกหนังสือ"De Stijl" , 1922

โดย ทีโอบาน โดสเบิร์ก (Theo Van Doesburg)

ที่มา: Thirty Centuries of Graphic Design

โดยJame Graig and Bruce Barton

ผลงานลำดับที่c2

ภาพที่143 ผลงานโฆษณาในแบบเดอ สไตล์,

1921 โดย ทีโอบาน โดสเบิร์ก (Theo Van

Doesburg)

ที่มา: Thirty Centuries of Graphic Design

โดยJame Graig and Bruce Barton

จากสรุปการใช้ที่ว่างจากผลงานเวปศิลป์ เดอ สไตล์ ในตารางที่ 53 สามารถคัดเลือกนำมา
เฉพาะผลงานที่มีบุคลิกกลมกลืน ที่แสดงการใช้ที่ว่างได้ดังในตารางที่55 หน้า393 และวิเคราะห์สรุปแนว
การใช้ที่ว่างบุคลิกกลมกลืน ได้ดังในหน้า394

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างบุคคลิกกลมกลืน (Harmony)

ผลงานเรขศิลป์เดอ สไตล์ จัดเป็นผลงานที่มีบุคคลิกกลมกลืนทั้งหมด6ชิ้นงาน จัดแบ่งเป็น3กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ผลงานลำดับที่a1 และa2

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ผลงานลำดับที่b1 b2และb3

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ผลงานลำดับที่c2

จากตารางที่53 ซึ่งได้สรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานทั้งหมด ในยุคเรขศิลป์เดอ สไตล์ สามารถนำมาจัดแยกเป็นการสรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานเรขศิลป์ที่มีบุคคลิกกลมกลืนได้ในตารางที่55 และจากตารางที่55นี้ได้นำมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์การใช้ที่ว่างสำหรับบุคคลิกกลมกลืนได้ดังนี้

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ ภาพ และ พื้นภาพ(Figure and Ground)

จากตารางที่55 พบว่าผลงานทั้งหมดในบุคคลิกกลมกลืนใช้พื้นภาพแบบเรียบง่าย ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าบุคคลิกกลมกลืนควรใช้พื้นภาพแบบเรียบง่าย

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปทรง และ กรอบภาพ

(Element and Frame of Reference)

ความสัมพันธ์ของรูปทรงและกรอบภาพอันมีผลต่อที่ว่างในผลงานเรขศิลป์บุคคลิกกลมกลืน มี2 ประเด็นด้วยกันได้แก่ ลักษณะของรูปทรง กรอบภาพ และ ตำแหน่งของรูปทรง

ลักษณะของรูปทรง

ผลงานบุคคลิกกลมกลืนนั้นมีการใช้รูปทรงสี่เหลี่ยม

การใช้กรอบภาพของผลงานในบุคคลิกนี้ เป็นกรอบรูปสี่เหลี่ยม จากผลงานทั้งหมด6ชิ้น มีผลงานลำดับที่b3เพียงชิ้นเดียวที่ใช้ กรอบสี่เหลี่ยมข้าวหลามตัด ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าบุคคลิกกลมกลืนควรใช้กรอบสี่เหลี่ยม

เมื่อรูปทรงสี่เหลี่ยมอยู่ภายในกรอบสี่เหลี่ยมจะสร้างรูปที่ว่างในแนวตั้งและแนวนอน ให้ความรู้สึกสงบนิ่ง และให้ความกลมกลืนจากการใช้รูปที่ว่างแบบเดียวกัน

ตำแหน่งของรูปทรง

จากกลุ่มตัวอย่างของบุคคลิกกลมกลืนทั้งหมด6ชิ้น มีการจัดตำแหน่งรูปทรงโดยใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร ที่ตำแหน่งรูปทรงเยื้องไปจากแกนกลางภาพมีการเว้นระยะที่ว่างทางด้านซ้ายและขวาของภาพไม่เท่ากัน ดังนั้นจึงสรุปว่าบุคคลิกกลมกลืนควรจัดวางรูปทรงแบบอสมมาตร

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

รูปแบบที่ว่างในการวิเคราะห์มี3รูปแบบด้วยกันได้แก่ มิติของที่ว่าง ที่ว่างแบบรูปปิดหรือเปิด และที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบ

มิติของที่ว่าง

จากตารางที่55 พบว่าผลงานบุคคลิกกลมกลืนนั้น ใช้มิติที่ว่างดีน จึงสรุปได้ว่าผลงานบุคคลิกกลมกลืนใช้มิติที่ว่างดีน

ที่ว่างแบบรูปปิด หรือ แบบรูปเปิด

กลุ่มตัวอย่างผลงานบุคคลิกกลมกลืน ใช้ที่ว่างทั้ง2แบบได้แก่ ที่ว่างแบบรูปเปิดในผลงานลำดับที่ a1 a2 และc2 ผลงานที่ใช้ที่ว่างแบบรูปปิด ได้แก่ผลงานลำดับที่b1 b2 และb3 จึงสรุปได้ว่าบุคคลิกกลมกลืนใช้ได้ทั้งที่ว่างแบบรูปเปิด และที่ว่างแบบรูปปิด

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ

ผลงานของบุคคลิกกลมกลืนมีการให้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกและที่ว่างลบ 3แบบ ได้แก่ ที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบ ที่ว่างบวกเท่ากับที่ว่างลบ และ ที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบ แต่เนื่องจากลักษณะรูปทรง ทิศทาง และการจัดวางที่เป็นไปในแนวทางเดียวกันมีผลต่อบุคคลิกกลมกลืนมากกว่าขนาดสัดส่วน จึงสรุปได้ว่าไม่มีการกำหนดขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวก และที่ว่างลบ สำหรับบุคคลิกกลมกลืน

จากตารางที่55 พบว่าผลงานบุคคลิกกลมกลืนทั้ง5ชิ้น มีการจัดวางจังหวะระยะระหว่างที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบอย่างไม่สม่ำเสมอ จึงสรุปว่าบุคคลิกกลมกลืนควรมีการวางจังหวะระยะระหว่างที่ว่างบวก และลบอย่างไม่สม่ำเสมอ บางช่วงอาจเว้นระยะมาก บางช่วงอาจเว้นระยะน้อย

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

จากตารางที่55 พบว่าผลงานบุคคลิกกลมกลืนทั้ง6ชิ้น มีการใช้รูปแบบโครงสร้างตาราง ในแนวเส้นตั้งและเส้นนอน ดังนั้นจึงสรุปว่าบุคคลิกกลมกลืนควรใช้โครงสร้างตาราง

ข้อสรุปแนวการใช้ที่ว่างสำหรับบุคลิก กลมกลืน(Harmony)

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสามารถสรุปแนวการใช้ที่ว่างได้ดังนี้

1. ภาพและพื้นภาพ(Figure and Ground)

จากการวิเคราะห์พบว่า บุคลิกกลมกลืนนั้นใช้พื้นภาพแบบเรียบง่าย

2. รูปทรง และ กรอบภาพ (Element and Frame of Reference)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปทรงและ กรอบภาพ ให้แสดงถึงบุคลิกกลมกลืนได้แก่

-ลักษณะงานที่ใช้รูปที่ว่าง ในแนวเส้นตั้งและเส้นนอน ซึ่งเกิดเมื่อใช้รูปทรงสี่เหลี่ยมในกรอบภาพรูปสี่เหลี่ยม โดยให้รูปที่ว่างเป็นไปในแนวทิศทางเดียวกัน

-ลักษณะงานที่ทิ้งระยะที่ว่างทางด้านซ้าย และขวาของรูปทรง ไม่เท่าๆกัน ซึ่งเกิดจากการจัดวางรูปทรงแบบอสมมาตร

3. รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง ให้แสดงถึงบุคลิกกลมกลืน ได้แก่

-ลักษณะงานที่ใช้มิติที่ว่างตั้ง

-ลักษณะงานที่ใช้ได้ทั้งที่ว่างแบบรูปเปิด และ ที่ว่างแบบรูปปิด

-ลักษณะงานที่มีการจัดวางระยะระหว่างที่ว่างบวกและลบอย่างไม่สม่ำเสมอ โดยไม่กำหนดขนาดสัดส่วนของพื้นที่ที่ว่างบวกและที่ว่างลบ

4. โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ ให้แสดงถึงบุคลิกกลมกลืน ได้แก่ โครงสร้างตารางในแนวเส้นตั้งและเส้นนอน

ผลงานเรขาคณิตเรียบง่าย (Simplicity)

จากการคัดเลือกผลงานเรขาคณิตสไตล์เดอ สไตล์ ปรากฏว่ามีผลงานเรขาคณิตเรียบง่าย (Simplicity) ทั้งหมด 6 ชิ้น แบ่งกลุ่มผลงานได้ 3 กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผลงานลำดับที่ a1-a2

ผลงานลำดับที่ a1

ภาพที่ 139 ผลงานจากหนังสือ "De Stijl", 1917

โดย วิลมอส ฮาซซาร์ (Wilmos Huszar)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs, Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

และ A History of Visual Communication โดย

Muller-Brock Mamm

ผลงานลำดับที่ a2

ภาพที่ 26 จากหน้า 22 ผลงานจากหนังสือ "De

Stijl", 1917 โดย วิลมอส ฮาซซาร์ (Wilmos

Huszar)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs, Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

และ Thirty Centuries of Graphic Design

โดย Jame Graig and Bruce Barton

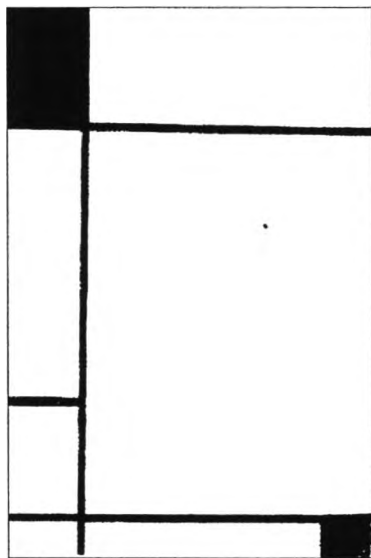
กลุ่มที่2ผลงานลำดับที่b1-b3

ผลงานลำดับที่b1

ภาพที่140 ผลงานปกหนังสือเบาวิเฮาส์(Cover of a Bauhaus Book), 1925 โดย แลสโซ โมโฮลลีแนจ และ ทีโ อว นโดสเบิร์ก (Laszlo Moholy-Nagy and Theo Van Doesburg)

ที่มา: Graphic Style

โดย Steven Heller & Seymour Chwast

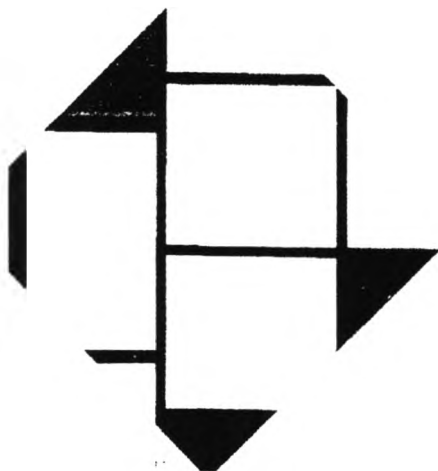
ผลงานลำดับที่b2

ภาพที่141 ผลงานการจัดองค์ประกอบ

ชื่อ"Composition in Red Yellow and Blue", 1931 โดย เพียท มอนเดรียน (Piet Mondrian)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่b3

ภาพที่25จากหน้า21 ผลงานการจัดองค์ประกอบ

ชื่อ"Diamond Painting in Red Yellow and Blue", 1921 โดย เพียท มอนเดรียน (Piet Mondrian)

ที่มา: Thirty Centuries of Graphic Design

โดยJame Graig and Bruce Barton

กลุ่มที่3ผลงานลำดับที่c1-c2
 ผลงานลำดับที่c1
 ภาพที่142 ผลงานปกหนังสือ"De Stijl" , 1922
 โดย ทีโอ แวน โดสเบิร์ก (Theo Van Doesburg)
 ที่มา: Thirty Centuries of Graphic Design
 โดยJame Graig and Bruce Barton

ผลงานลำดับที่c2
 ภาพที่143 ผลงานโฆษณาในแบบเดอ สไตล์,
 1921 โดย ทีโอ แวน โดสเบิร์ก (Theo Van
 Doesburg)
 ที่มา: Thirty Centuries of Graphic Design
 โดยJame Graig and Bruce Barton

จากสรุปการใช้ที่วางจากผลงานเรขาคณิต สไตล์เดอ สไตล์ ในตารางที่ 53 สามารถคัดเลือกนำมา
 เฉพาะผลงานที่มีบุคลิกเรียบง่าย ที่แสดงการใช้ที่วางได้ดังในตารางที่56 หน้า400 และวิเคราะห์สรุปแนว
 การใช้ที่วางบุคลิกเรียบง่าย ได้ดังในหน้า401

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างบุคคลิกเรียบง่าย (Simplicity)

ผลงานเรขศิลป์โดย สไตน์ จัดเป็นผลงานที่มีบุคคลิกเรียบง่ายทั้งหมด7ชิ้นงาน จัดแบ่งเป็น3กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ผลงานลำดับที่a1 และa2

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ผลงานลำดับที่b1 b2และb3

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ผลงานลำดับที่c1 และc2

จากตารางที่53 ซึ่งได้สรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานทั้งหมด ในยุคเรขศิลป์โดย สไตน์ สามารถนำมาจัดแยกเป็นการสรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานเรขศิลป์ที่มีบุคคลิกเรียบง่ายได้ในตารางที่56 และจากตารางที่56นี้ได้นำมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์การใช้ที่ว่างสำหรับบุคคลิกเรียบง่าย ได้ดังนี้

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ ภาพ และ พื้นภาพ(Figure and Ground)

จากตารางที่56 พบว่าผลงานบุคคลิกเรียบง่ายทั้ง7ชิ้นใช้พื้นภาพแบบเรียบง่าย ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าบุคคลิกเรียบง่ายควรใช้พื้นภาพแบบเรียบง่าย

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปทรง และ กรอบภาพ

(Element and Frame of Reference)

ความสัมพันธ์ของรูปทรงและกรอบภาพอันมีผลต่อที่ว่างในผลงานเรขศิลป์บุคคลิกเรียบง่าย มี2ประเด็นด้วยกันได้แก่ ลักษณะของรูปทรง กรอบภาพ และ ตำแหน่งของรูปทรง

ลักษณะของรูปทรง

ผลงานบุคคลิกเรียบง่ายนั้นมีการใช้รูปทรงสี่เหลี่ยม

การใช้กรอบภาพของผลงานในบุคคลิกนี้ เป็นกรอบรูปสี่เหลี่ยม มีผลงานลำดับที่b3เพียงชิ้นเดียวที่ใช้ กรอบสี่เหลี่ยมข้าวหลามตัด ดังนั้นจึงสรุปว่าบุคคลิกเรียบง่ายควรใช้กรอบสี่เหลี่ยม

เมื่อรูปทรงสี่เหลี่ยมอยู่ภายในกรอบสี่เหลี่ยมจะสร้างรูปที่ว่างในแนวตั้งและแนวนอน ให้ความเรียบง่ายของรูปที่ว่างและรูปทรง

ตำแหน่งของรูปทรง

ผลงานทั้ง3กลุ่มของบุคคลิกเรียบง่าย มีการจัดตำแหน่งรูปทรงโดยใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร ที่ตำแหน่งรูปทรงเยื้องไปจากแกนกลางภาพมีการเว้นระยะที่ว่างทางด้านซ้ายและขวาของภาพไม่เท่ากัน จากกลุ่มตัวอย่างจึงสรุปว่าบุคคลิกเรียบง่ายใช้ความสมดุลอสมมาตร

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

รูปแบบที่ว่างในการวิเคราะห์มี3รูปแบบด้วยกันได้แก่ มิติของที่ว่าง ที่ว่างแบบรูปปิดหรือเปิด และที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบ

มิติของที่ว่าง

ผลงานส่วนใหญ่ของบุคคลิกเรียบง่ายขึ้น ใช้มิติที่ว่างตั้ง มีเพียงผลงานลำดับที่c1เท่านั้นที่ใช้มิติที่ว่างลึก ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าผลงานบุคคลิกเรียบง่ายขึ้นควรใช้มิติที่ว่างตั้ง

ที่ว่างแบบรูปปิด หรือ แบบรูปเปิด

จากตารางที่56 พบว่าผลงานบุคคลิกเรียบง่ายขึ้น มีการใช้รูปแบบที่ว่างทั้ง2แบบ ผลงานที่ใช้ที่ว่างแบบรูปเปิดได้แก่ผลงานลำดับที่a1 a2 c1และc2 ผลงานที่ใช้ที่ว่างแบบรูปปิด ได้แก่ผลงานลำดับที่b1 b2 และb3 ซึ่งมีจำนวนผลงานใกล้เคียงกันจากกลุ่มตัวอย่างจึงสรุปได้ว่าบุคคลิกเรียบง่ายขึ้นใช้ได้ทั้งที่ว่างแบบรูปเปิด และที่ว่างแบบรูปปิด

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ

ผลงานบุคคลิกเรียบง่ายขึ้นมีการใช้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกและที่ว่างลบทั้ง3แบบ ได้แก่ ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกมากกว่าที่ว่างลบมีจำนวนผลงาน1ชิ้น ที่ว่างบวกเท่ากับที่ว่างลบมีจำนวนผลงาน2ชิ้น และ ที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบมีจำนวนผลงาน4ชิ้น จากกลุ่มตัวอย่างจึงสรุปได้ว่าบุคคลิกเรียบง่ายขึ้นควรให้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบ

จากตารางที่56 พบว่าผลงานบุคคลิกเรียบง่ายขึ้นทั้ง7ชิ้น มีการจัดวางจังหวะระยะระหว่างที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบอย่างไม่สม่ำเสมอ จึงสรุปว่าบุคคลิกเรียบง่ายขึ้นควรมีการวางจังหวะระยะระหว่างที่ว่างบวก และลบอย่างไม่สม่ำเสมอ บางช่วงอาจเว้นระยะมาก บางช่วงอาจเว้นระยะน้อย

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

จากตารางที่56 พบว่าผลงานบุคคลิกเรียบง่ายขึ้น มีการใช้รูปแบบโครงสร้างตาราง ในแนวเส้นตั้ง และเส้นนอน จากกลุ่มตัวอย่างสรุปได้ว่าบุคคลิกเรียบง่ายขึ้นควรใช้โครงสร้างตาราง

ข้อสรุปแนวการใช้ที่ว่างสำหรับบุคคลิก เรียบง่าย(Simplicity)

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสามารถสรุปแนวการใช้ที่ว่างได้ดังนี้

1. ภาพและพื้นภาพ(Figure and Ground)

จากการวิเคราะห์พบว่า บุคคลิกเรียบง่ายนั้นใช้พื้นภาพแบบเรียบง่าย

2. รูปทรง และ กรอบภาพ (Element and Frame of Reference)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปทรงและ กรอบภาพ ให้แสดงถึงบุคคลิกเรียบง่ายได้แก่

-ลักษณะงานที่ใช้รูปที่ว่าง ในแนวเส้นตั้งและเส้นนอน ซึ่งเกิดเมื่อใช้รูปทรงสี่เหลี่ยมในกรอบภาพรูปสี่เหลี่ยม และการใช้รูปทรงจำนวนน้อยโดยเว้นที่ว่างมาก

-ลักษณะงานที่ทิ้งระยะที่ว่างทางด้านซ้าย และขวาของรูปทรง ไม่เท่าๆกัน ซึ่งเกิดจากการจัดวางรูปทรงแบบอสมมาตร

3. รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง ให้แสดงถึงบุคคลิกเรียบง่าย ได้แก่

-ลักษณะงานที่ใช้ได้ทั้งมิติที่ว่างตั้ง

-ลักษณะงานที่ใช้ได้ทั้งที่ว่างแบบรูปเปิด และ ที่ว่างแบบรูปปิด

-ลักษณะงานที่มีการจัดวางระยะระหว่างที่ว่างบวกและลบอย่างไม่สม่ำเสมอ โดยให้สัดส่วนของพื้นที่ที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบ

4. โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ ให้แสดงถึงบุคคลิกเรียบง่าย ได้แก่ โครงสร้างตารางในแนวเส้นตั้งและเส้นนอน

จากการวิเคราะห์การใช้ที่ว่างผลงานเรขาคณิตของ สไตล สามารถบ่งบอกบุคคลิกได้ 3บุคคลิก ได้แก่ บุคคลิกพลวัต (Dynamic) ความกลมกลืน(Harmony) และเรียบง่าย(Simplicity) สามารถสรุปแนวการใช้ที่ว่างได้ดังตารางต่อไปนี้

สรุปผลการวิเคราะห์

ผลงานเรขศิลป์เดอ สไตล์ (De Stijl) สามารถบ่งบอกบุคลิกได้ 3บุคลิก ได้แก่ บุคลิกพลวัต (Dynamic) ความกลมกลืน(Harmony) และเรียบง่าย(Simplicity)

จากตารางที่57สามารถสรุปแนวการใช้ที่ว่างแต่ละบุคลิกได้ดังนี้

บุคลิกพลวัต กลมกลืน และเรียบง่ายในเรขศิลป์เดอ สไตล์ นั้นมีแนวการใช้ที่ว่างแบบเดียวกัน ได้แก่ การใช้ที่ว่างรูปสี่เหลี่ยม เว้นพื้นที่ว่างค่อนข้างมากที่มีการเว้นระยะที่ว่างระหว่างรูปทรงอย่างไม่สม่ำเสมอ โดยใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร แต่ทั้ง3บุคลิกมีการเน้นการใช้ที่ว่างที่แตกต่างกันเพื่อแสดงความชัดเจนของแต่ละบุคลิกดังนี้

บุคลิกพลวัต(Dynamic) เน้นการจัดแบ่งพื้นที่ว่างสี่เหลี่ยมในขนาดสัดส่วนที่แตกต่างกัน ทำให้เกิดแรงดึงที่ทำให้เกิดความเคลื่อนไหวระหว่างพื้นที่

บุคลิกกลมกลืน(Harmony) เน้นการใช้รูปทรงที่ว่างแบบเดียวกันเพื่อให้เกิดความกลมกลืนกัน

บุคลิกเรียบง่าย(Simplicity) เน้นการใช้รูปทรงที่ว่างเรียบง่าย เว้นที่ว่างค่อนข้างมาก

ผลงานเรขศิลป์สไตล์บาวเฮาส์

จากการคัดเลือกผลงานเรขศิลป์สไตล์บาวเฮาส์ ปรากฏว่ามีผลงานทั้งหมด 15 ชิ้น แบ่งกลุ่มผลงานได้ 3 กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผลงานลำดับที่ a1-a7

ผลงานลำดับที่ a1

ภาพที่ 144 ผลงานจากหนังสือสำหรับนิทรรศการของบาวเฮาส์ (Title Page Bauhaus Exhibition Catalogue), 1925 โดย แลสโซ โมโฮลีย์ แนจ (László Moholy-Nagy)
ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่ a2

ภาพที่ 145 ผลงานแผ่นพับ (Page of Brochure for Office Supplies Firm), 1924 โดย จูสต์ ไชมิดท์ (Joost Schmidt)

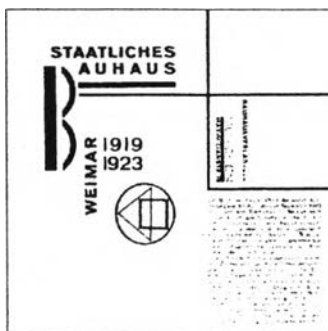
ที่มา: Graphic Style โดย Steven Heller & Seymour Chwast และ A History of Visual Communication โดย Muller-Brock Mamm

ผลงานลำดับที่ a3

ภาพที่ 146 ผลงานจากหนังสือบาวเฮาส์ (Prospectus for the Bauhaus Exhibition Catalogue), 1923 โดย แลสโซ โมโฮลีย์ แนจ (László Moholy-Nagy)

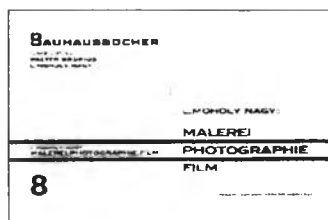
ที่มา: Thirty Centuries of Graphic Design โดย Jame Graig and Bruce Barton

ผลงานลำดับที่ a4

ภาพที่ 147 ผลงานจากหนังสือบาวเฮาส์ (Bauhaus Book on Painting, Photography and Film), 1925 โดย แลสโซ โมโฮลีย์ แนจ (László Moholy-Nagy)

ที่มา: Thirty Centuries of Graphic Design โดย Jame Graig and Bruce Barton

กลุ่มที่2ผลงานลำดับที่b1-b4

ผลงานลำดับที่b1

ภาพที่150 ผลงานโปสเตอร์ครบรอบ60ปีของแคนดินสกี (Kandinsky's 60th Birthday Poster) โดย เฮอเบิร์ต เบเยอร์ (Herbert Bayer)

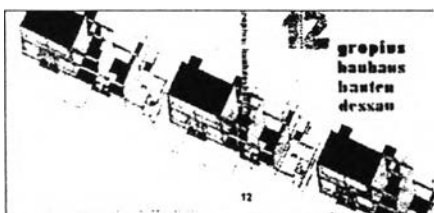
ที่มา: History of Graphic Design โดย Phillip B. Meggs และ Graphic Style โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่b2

ภาพที่151 เป็นผลงานโปสเตอร์ของบาวเฮาส์ (Bauhaus Poster), 1923 โดย จูสต์ ไชมิดท์ (Joost Schmidt)

ที่มา: History of Graphic Design โดย Phillip B. Meggs, Graphic Style โดย Steven Heller & Seymour Chwast และ Thirty Centuries of Graphic Design โดย Jame Graig and Bruce Barton

ผลงานลำดับที่b3

ภาพที่29 จากบทที่2หน้า23 ผลงานจากปกหนังสือบาวเฮาส์ (Bauhaus Book12), 1930 โดย แลสโซ โมโฮลยี (Laszlo Moholy-Nagy)

ที่มา: History of Graphic Design โดย Phillip B. Meggs, Graphic Style โดย Steven Heller & Seymour Chwast และ Thirty Centuries of Graphic Design โดย Jame Graig and Bruce Barton

ผลงานลำดับที่b4

ภาพที่152 ผลงานจากนิตยสารบาวเฮาส์(Title Page of the Bauhaus Magazine), 1928 โดย แลสโซ โมโฮลลี แนจี้ (Laszlo Moholy-Nagy)

ที่มา: Thirty Centuries of Graphic Design

โดยJame Graig and Bruce Barton

กลุ่มที่3ผลงานลำดับที่c1-c4

ผลงานลำดับที่c1

ภาพที่28 จากบทที่2หน้า23 ผลงานโปสเตอร์โฆษณาทางรถ, 1923 โดย แลสโซ โมโฮลลี แนจี้ (Laszlo Moholy-Nagy)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

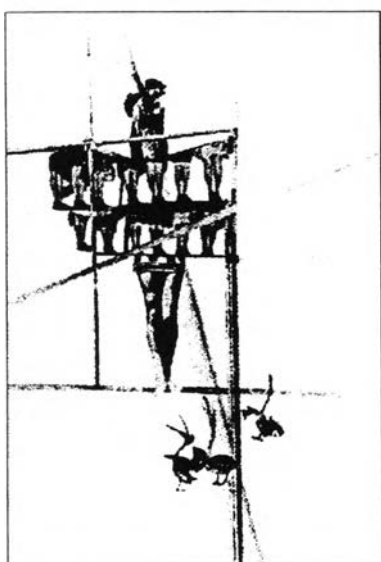
ผลงานลำดับที่c2

ภาพที่153 ผลงานจากหนังสือบรูม, 1923 โดย แลสโซ โม

โฮลลี่ แนจ (Laszlo Moholy-Nagy)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

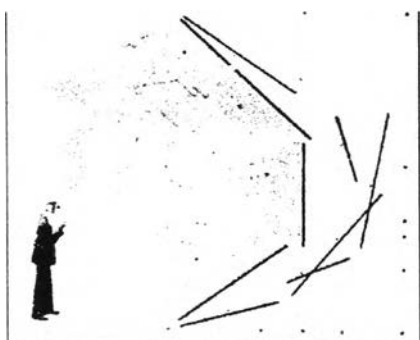
ผลงานลำดับที่c3

ภาพที่154 ผลงานชื่อ "The World Foundation", 1927

โดย แลสโซ โมโฮลลี่ แนจ (Laszlo Moholy-Nagy)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่c4

ภาพที่155 ผลงานแผนภาพสำหรับนิทรรศการ

(Exhibition Diagram), 1930 โดย เฮอเบิร์ต เบเยอร์

(Herbert Bayer)

ที่มา: A History of Visual Communication โดย

Muller-Brock Mamm

กลุ่มตัวอย่างผลงานเรขาคณิตแบบศิลปะของบาวเฮาส์ มีจำนวนผลงานทั้งหมด 15 ชิ้น จากผลงานทั้งหมดสามารถแบ่งรูปแบบผลงานได้เป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

ผลงานกลุ่มที่ 1 เป็นผลงานเรขาคณิตที่ประกอบด้วยตัวอักษรแบบเรียบง่าย ไม่มีเชิง และ แถบเส้นตรงนำมาจัดเรียงในโครงสร้างเส้นแนวตั้งและเส้นแนวนอน โดยจัดวางตำแหน่งรูปทรงแบบสมมาตร และมีการเว้นระยะที่ว่างระหว่างกลุ่มตัวอักษร และ แถบเส้นในขนาดพื้นที่ที่หลากหลายบางช่วงเว้นพื้นที่มาก บางช่วงเว้นพื้นที่น้อย ผลงานในกลุ่มนี้ประกอบด้วยผลงานทั้งสิ้น 7 ชิ้น ได้แก่

ผลงานลำดับที่ a1 ผลงานจากหนังสือสำหรับนิทรรศการของบาวเฮาส์

(Title Page Bauhaus Exhibition Catalogue)

โดย แลสโซ โมโฮลยี แนจี้ (Laszlo Moholy-Nagy) 1925

ผลงานลำดับที่ a2 ผลงานแผ่นพับ (Page of Brochure for Office Supplies Firm)

โดย จูสท์ ไชมิดท์ (Joost Schmidt) 1924

ผลงานลำดับที่ a3 ผลงานจากหนังสือบาวเฮาส์

(Prospectus for the Bauhaus Exhibition Catalogue)

โดย แลสโซ โมโฮลยี แนจี้ (Laszlo Moholy-Nagy) 1923

ผลงานลำดับที่ a4 ผลงานจากหนังสือบาวเฮาส์

(Bauhaus Book on Painting, Photography and Film)

โดย แลสโซ โมโฮลยี แนจี้ (Laszlo Moholy-Nagy) 1925

ผลงานลำดับที่ a5 ผลงานสัญลักษณ์ (Symbol from the Kraus Stained-Glass work Shop)

โดย เฮอเบิร์ต เบเยอร์ (Herbert Bayer) 1923

ผลงานลำดับที่ a6 ผลงานโฆษณาหนังสือบาวเฮาส์ (Advertisement for the Bauhaus Book)

โดย เฮอเบิร์ต เบเยอร์ (Herbert Bayer)

ผลงานลำดับที่ a7 ผลงานหน้าคู่ของเมนู (Double Page of a Menu)

โดย อัลเฟรด อรานด์ (Alfred Arndt) 1927

ผลงานกลุ่มที่ 1 มีลักษณะของที่ว่างตามหัวข้อในการวิเคราะห์เรื่อง ภาพ และ พื้นภาพ รูปทรง และกรอบภาพ รูปแบบที่ว่าง และ โครงสร้างการจัดองค์ประกอบ ดังนี้

ภาพ และ พื้นภาพ

ส่วนที่เป็น ภาพ ในผลงานกลุ่มนี้ ได้แก่ ตัวอักษร และ แถบเส้นตรง

พื้นภาพ ได้แก่ พื้นที่ว่างเรียบๆ โดยเว้นพื้นที่เว้นค่อนข้างมาก

ผลงานในกลุ่มที่ 1 จัดเรียงตัวอักษรและแถบเส้นบนที่ว่างขาวเรียบๆ ดังนั้นผลงานกลุ่มนี้จึงจัดเป็นผลงานที่มีพื้นภาพเรียบง่าย

รูปทรง และ กรอบภาพ

ลักษณะรูปทรง ลักษณะรูปทรงของผลงานในกลุ่มนี้ ได้แก่รูปทรงสี่เหลี่ยม เนื่องจากนักออกแบบจัดวางตัวอักษรและแถบเส้น ในแนวเส้นตั้งและเส้นนอน

ลักษณะกรอบภาพ กรอบภาพที่ใช้ ได้แก่ กรอบภาพสี่เหลี่ยมผืนผ้า โดยผลงานลำดับที่ a1 a3 a5 และ a6 ใช้กรอบสี่เหลี่ยมจัตุรัส ส่วนผลงานลำดับที่ a2 a4 และ a7 ใช้กรอบสี่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวเส้นตั้ง

ตำแหน่งของรูปทรง ตำแหน่งของรูปทรงของผลงานในกลุ่มนี้ มีการจัดวางตำแหน่งที่เอียงไปจากศูนย์กลางภาพ ทำให้ระยะพื้นที่ว่างทางด้านซ้ายและด้านขวาของแกนกลางภาพไม่เท่ากัน ซึ่งจัดเป็นการใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร

รูปแบบที่ว่าง

มิติที่ว่าง มิติที่ว่างของผลงานในกลุ่มนี้ มีทั้งผลงานที่ใช้มิติที่ว่างตั้งและผลงานที่ใช้มิติที่ว่างลึก โดยผลงานลำดับที่ b1 b2 และ b3 จัดเป็นมิติที่ว่างลึก ด้วยการใช้นขนาดตัวอักษร และขนาดความหนาเส้นที่แตกต่างกัน มีทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่ ส่วนผลงานอื่นๆที่เหลือใช้มิติที่ว่างตั้งเนื่องจากเป็นผลงานที่เน้นตัวอักษรเป็นองค์ประกอบหลัก และเน้นการอ่าน ดังนั้นตัวอักษรขนาดเท่าๆกันจึงถูกจัดเรียงในแนวเส้นนอนอย่างเป็นระเบียบ จึงทำให้รู้สึกที่ตัวอักษรทั้งหมดอยู่บนระนาบเดียวกัน

ที่ว่างแบบรูปปิดและแบบรูปเปิด ผลงานในกลุ่มนี้ใช้ทั้งรูปแบบที่ว่างปิด และรูปแบบที่ว่างเปิด ผลงานลำดับที่ c1 c2 c3 และ c4 ใช้รูปแบบที่ว่างเปิดเนื่องจากนักออกแบบเว้นระยะที่ว่างระหว่างรูปทรงและตัวอักษร ที่ว่างจึงสามารถเคลื่อนไหวได้ถึง ส่วนผลงานลำดับที่ c5 c6 และ c7 ใช้รูปแบบที่ว่างปิด เนื่องจากนักออกแบบจัดวางตัวอักษรในตาราง ที่ว่างจึงถูกปิดล้อมภายในขอบเขตของเส้นตาราง

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ ที่ว่างบวกในผลงานในกลุ่มนี้ ได้แก่ตัวอักษร และแถบเส้นตรง ที่ว่างลบ ได้แก่ พื้นที่ว่างเรียบๆ โดยให้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบเนื่องจากการเว้นที่ว่างค่อนข้างมาก

ผลงานในลำดับที่ a1 a2 a3 a4 และ a5 มีจังหวะการเว้นระยะระหว่าง ที่ว่างบวก และที่ว่างลบอย่างไม่สม่ำเสมอ เนื่องจากผลงานมีการเว้นระยะช่องว่างระหว่างรูปทรงหรือตัวอักษรอย่างไม่สม่ำเสมอ บางช่วงเว้นระยะมาก บางช่วงเว้นระยะน้อย ส่วนผลงานในลำดับที่ a6 และ a7 มีจังหวะการเว้นระยะระหว่าง ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ อย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากผลงานในกลุ่มแบ่งส่วนพื้นที่ว่างออกเท่าๆกันด้วยตาราง

โครงสร้างองค์ประกอบ

ผลงานในกลุ่มนี้ใช้โครงสร้างองค์ประกอบได้แก่ โครงสร้างตาราง เนื่องจากนักออกแบบได้จัดเรียงตัวอักษรและแถบเส้นตรงในแนวเส้นตั้งและเส้นนอน

ใกล้ และไกล ในขณะที่ผลงานลำดับที่b3 มีมิติที่ว่างลึกเนื่องจากการใช้รูปทรง3มิติ ที่เกิดจากการประกอบกันของระนาบในทิศทางต่างๆที่แสดงความกว้าง ยาวและลึก การใช้ความเข้มสีอ่อนและแก่ตามทิศทางของแสงเงาที่ตกกระทบลงบนรูปทรง

ที่ว่างแบบรูปปิดและแบบรูปเปิด ผลงานในกลุ่มนี้ใช้รูปแบบที่ว่างเปิดเนื่องจากนักออกแบบเว้นระยะที่ว่างระหว่างรูปทรงและตัวอักษร ที่ว่างจึงสามารถเคลื่อนไหวถ่ายเทถึงกันได้

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ ที่ว่างบวกในผลงานกลุ่มนี้ ได้แก่รูปทรงต่างๆ และตัวอักษร ที่ว่างลบ ได้แก่ พื้นที่ว่างเรียบๆ ผลงานที่b4 ให้น้ำหนักสัดส่วนของที่ว่างบวกใกล้เคียงกับที่ว่างลบเนื่องจากพื้นที่ของรูปทรงมีขนาดใกล้เคียงกับพื้นที่ว่าง ส่วนผลงานลำดับที่b1 b2 และb3 ให้น้ำหนักสัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบเนื่องจากการเว้นที่ว่างค่อนข้างมาก

ผลงานกลุ่มนี้มีจังหวะการแทรกตัวของที่ว่างลบ เข้าไประหว่างที่ว่างบวก อย่างไม่สม่ำเสมอ เนื่องจากผลงานมีการเว้นระยะช่องว่างระหว่างรูปทรงหรือตัวอักษรอย่างไม่สม่ำเสมอ บางช่วงเว้นระยะมาก บางช่วงเว้นระยะน้อย ยกเว้นผลงานลำดับที่b4ซึ่งจัดเรียงรูปภาพสี่เหลี่ยมเป็นแถวโดยเว้นระยะระหว่างรูปทรงเท่าๆกันอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นจึงมีการแทรกตัวของที่ว่างลบเข้าไประหว่างที่ว่างบวกอย่างสม่ำเสมอ

โครงสร้างองค์ประกอบ

ผลงานลำดับที่b1 b2 และb3มีการจัดวางองค์ประกอบลงบนที่ว่างด้วยโครงสร้างในแนวเส้นทแยง ส่วนผลงานลำดับที่b4มีการจัดวางองค์ประกอบลงบนที่ว่างด้วยโครงสร้างตาราง เห็นได้จากการจัดวางรูปทรงและตัวอักษรในแนวเส้นตั้งและเส้นนอน

ผลงานกลุ่มที่3 เป็นผลงานเรขาคณิตที่ประกอบด้วยตัวอักษร เส้น ระนาบ และภาพประกอบ นำมาจัดองค์ประกอบโดยเน้นการแสดงมิติและมุมมองของภาพ ด้วยการซ้อน การซ้ำกัน ความโปร่งใสของรูปทรง การบิดเอียง การลดหลั่นขนาดของรูปทรง และการจัดวางรูปทรงในแนวเส้นโค้ง เส้นทแยง ในกลุ่มนี้มีผลงานทั้งสิ้น4ชิ้น ได้แก่

ผลงานลำดับที่c1ผลงานโปสเตอร์โฆษณาจรวด

โดย แลสโซ โมโฮลลี แนจี้ (Laszlo Moholy-Nagy) 1923

ผลงานลำดับที่c2ผลงานจากหนังสือบูรุม

โดย แลสโซ โมโฮลลี แนจี้ (Laszlo Moholy-Nagy) 1923

ผลงานลำดับที่c3 ผลงานชื่อ"The World Foundation"

โดย แลสโซ โมโฮลลี แนจี้ (Laszlo Moholy-Nagy) 1927

ผลงานลำดับที่c4 ผลงานแผนภาพสำหรับนิทรรศการ(Exhibition Diagram)

โดย เฮอเบิร์ต เบเยอร์(Herbert Bayer) 1930

ผลงานกลุ่มที่3 มีลักษณะของที่ว่างตามหัวข้อในการวิเคราะห์เรื่อง ภาพ และ พื้นภาพ รูปทรง และกรอบภาพ รูปแบบที่ว่าง และ โครงสร้างการจัดองค์ประกอบ ดังนี้

ภาพ และ พื้นภาพ

ผลงานในกลุ่มที่3นี้ ส่วนที่เป็นภาพ ได้แก่ ตัวอักษรและภาพประกอบจากภาพถ่าย แถบเส้น และ รูปทรงเรขาคณิต พื้นภาพ ได้แก่ พื้นที่ว่างขาวเรียบๆ ผลงานในกลุ่มนี้นั้นจัดว่าใช้พื้นภาพแบบเรียบง่าย เนื่องจากภาพผลงานสามารถมองเห็นพื้นภาพที่ว่างเรียบๆได้ง่ายและชัดเจน

รูปทรง และ กรอบภาพ

ลักษณะรูปทรง ผลงานในกลุ่มนี้ใช้รูปทรงหลัก2แบบได้แก่รูปทรงโค้งและรูปทรงทแยง ผลงานลำดับที่c1ใช้รูปทรงโค้งจากการใช้แถบรูปทรงโค้งและการจัดเรียงตัวอักษรในแนวเส้นโค้ง ส่วนผลงานลำดับที่c2 c3 และc4 ใช้รูปทรงทแยง จากการจัดวางเส้น และรูปสี่เหลี่ยม ในแนวเส้นทแยง

ลักษณะกรอบภาพ ผลงานลำดับที่c1 c2 และc3ใช้กรอบภาพสี่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวตั้ง ผลงานลำดับที่c4 ใช้กรอบภาพสี่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวนอน

ตำแหน่งของรูปทรง ตำแหน่งของรูปทรงของผลงานในกลุ่มนี้ มีการจัดวางตำแหน่งที่เอียงไปจากศูนย์กลางภาพ ทำให้ระยะพื้นที่ว่างทางด้านซ้ายและด้านขวาของแกนกลางภาพไม่เท่ากัน ซึ่งจัดเป็นการใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร

รูปแบบที่ว่าง

มิติที่ว่าง ผลงานในกลุ่มนี้ใช้มิติที่ว่างลึก นักออกแบบสื่อแสดงมิติความรู้สึกของงาน โดยการจัดวางระนาบของเส้น ตัวอักษร และรูปทรงสี่เหลี่ยม ในทิศทางที่แสดงมิติความรู้สึกของภาพ นอกจากนี้ยังมีการใช้ขนาดรูปทรง และตัวอักษรที่ลดหลั่นกัน การซ้อนกัน และความโปร่งใสของรูปทรงที่ซ้อนกัน การให้ค่าความเข้มสี(Value)ที่แตกต่างกัน และ การให้มิติแสงเงาที่เกิดกับรูปทรง

ที่ว่างแบบรูปปิดและแบบรูปเปิด ผลงานในกลุ่มนี้ใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด เนื่องจากมีการเว้นระยะที่ว่างระหว่างรูปทรง ซึ่งเปิดช่องทำให้ที่ว่างสามารถเคลื่อนไหวไหลเวียนไปบนพื้นที่บริเวณต่างๆบนภาพได้

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ ที่ว่างบวกในผลงานกลุ่มนี้ ได้แก่รูปทรงต่างๆและตัวอักษร ที่ว่างลบ ได้แก่ พื้นที่ว่างเรียบๆ โดยให้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบเนื่องจากเว้นที่ว่างค่อนข้างมาก และมีจังหวะการเว้นระยะระหว่าง ที่ว่างลบ และ ที่ว่างบวก อย่างไม่สม่ำเสมอ เนื่องจากผลงานมีการเว้นระยะช่องว่างระหว่างรูปทรงหรือตัวอักษรอย่างไม่สม่ำเสมอ บางช่วงเว้นระยะมาก บางช่วงเว้นระยะน้อย

โครงสร้างองค์ประกอบ

ผลงานในกลุ่มนี้ใช้ลักษณะโครงสร้าง 2 แบบ ผลงานลำดับที่ c1 นั้นจัดวางตัวอักษรและรูปทรงในแนวเส้นโค้ง จึงจัดว่าใช้โครงสร้างที่เน้นเส้นโค้ง ส่วนผลงานลำดับที่ c2 c3 และ c4 นั้นจัดวางรูปทรงและตัวอักษรในแนวเส้นทแยง จึงจัดว่าใช้โครงสร้างที่เน้นเส้นทแยง

จากการอธิบายการใช้ที่ว่างของผลงานทั้งหมดในสไลด์บาวเฮวส์ สามารถสรุปเป็นตารางได้ดังต่อไปนี้

ผลงานเรขศิลป์าวเฮาเวิร์ส(Bauhaus)สามารถบ่งบอกบุคลิกได้ 2บุคลิก ได้แก่ บุคลิกพลวัต (Dynamic) และ ที่เน้นประโยชน์ใช้สอย(Functional) ดังได้วิเคราะห์ตามลำดับบุคลิกดังนี้

ผลงานเรขศิลป์บุคลิกพลวัต (Dynamic)

จากการคัดเลือกผลงานเรขศิลป์ยุคาวเฮาเวิร์ส ปรากฏว่ามีผลงานบุคลิกพลวัต (Dynamic)ทั้งหมด 10ชิ้น แบ่งกลุ่มผลงานได้3กลุ่มดังนี้

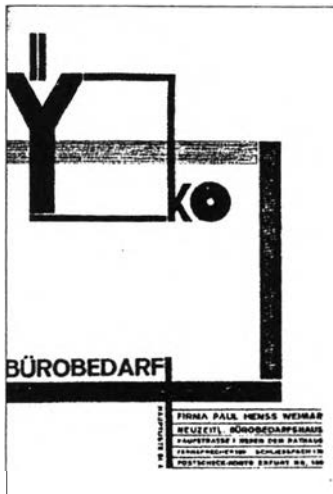
กลุ่มที่1ผลงานลำดับที่a1-a3

ผลงานลำดับที่a1

ภาพที่144 ผลงานจากหนังสือสำหรับนิทรรศการของาวเฮาเวิร์ส(Title Page Bauhaus Exhibition Catalogue), 1925 โดย แลสโซ โมโฮลลี่ แนจ (Laszlo Moholy-Nagy)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่a2

ภาพที่145 ผลงานแผ่นพับ(Page of Brochure for Office Supplies Firm), 1924 โดย จุสต์ ไชมิคท์ (Joost Schmidt)

ที่มา: Graphic Style โดย Steven Heller & Seymour

Chwast และ A History of Visual Communication โดย Muller-Brock Mamm

ผลงานลำดับที่a3

ภาพที่146 ผลงานจากหนังสือาวเฮาเวิร์ส(Prospectus for the Bauhaus Exhibition Catalogue), 1923 โดย แลสโซ โมโฮลลี่ แนจ (Laszlo Moholy-Nagy)

ที่มา: Thirty Centuries of Graphic Design

โดยJame Graig and Bruce Barton

กลุ่มที่2ผลงานลำดับที่b1-b3

ผลงานลำดับที่b1

ภาพที่150 ผลงานโปสเตอร์ครบรอบ60ปีของแคนดินสกี (Kandinsky's 60th Birthday Poster) โดย เฮอเบิร์ต เบเยอร์ (Herbert Bayer)

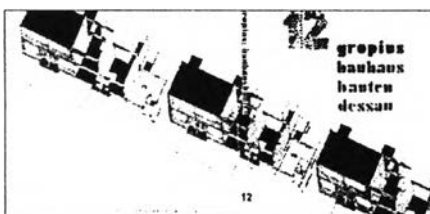
ที่มา: History of Graphic Design โดย Phillip B. Meggs และ Graphic Style โดย Steven Heller & Seymour Chwast

ผลงานลำดับที่b2

ภาพที่151 เป็นผลงานโปสเตอร์ของบาวเฮาส์ (Bauhaus Poster), 1923 โดย จูสต์ ไชมิดท์ (Joost Schmidt)

ที่มา: History of Graphic Design โดย Phillip B. Meggs, Graphic Style โดย Steven Heller & Seymour Chwast และ Thirty Centuries of Graphic Design โดย Jame Graig and Bruce Barton

ผลงานลำดับที่b3

ภาพที่29 จากหน้า23 ผลงานจากปกหนังสือบาวเฮาส์ (Bauhaus Book12), 1930 โดย แลสโซ โมโฮลตี แนจี้ (Laszlo Moholy-Nagy)

ที่มา: History of Graphic Design โดย Phillip B. Meggs, Graphic Style โดย Steven Heller & Seymour Chwast และ Thirty Centuries of Graphic Design โดย Jame Graig and Bruce Barton

กลุ่มที่3ผลงานลำดับที่c1-c4

ผลงานลำดับที่c1

ภาพที่28 จากหน้า23 ผลงานโปสเตอร์โฆษณาทางรถ,
1923 โดย แลสโซ โมโฮลลี่ แนจ (Laszlo Moholy-Nagy)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

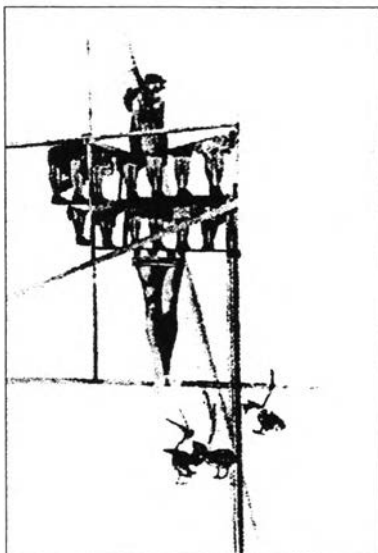

ผลงานลำดับที่c2

ภาพที่153 ผลงานจากหนังสือบรูม, 1923 โดย แลสโซ โม
โฮลลี่ แนจ (Laszlo Moholy-Nagy)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

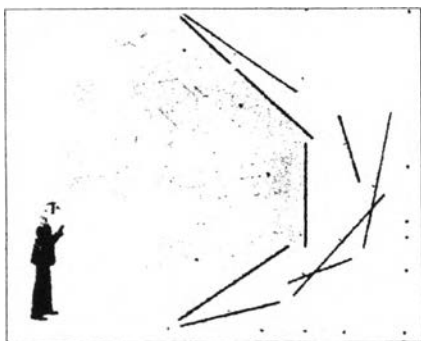
ผลงานลำดับที่c3

ภาพที่154 ผลงานชื่อ "The World Foundation", 1927

โดย แลสโซ โมโฮลลี่ แนจ (Laszlo Moholy-Nagy)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่c4

ภาพที่155 ผลงานแผนภาพสำหรับนิทรรศการ

(Exhibition Diagram), 1930 โดย เฮอเบิร์ต เบเยอร์

(Herbert Bayer)

ที่มา: A History of Visual Communication โดย

Muller-Brock Mamm

จากสรุปการใช้ที่ว่างจากผลงานเรขาคณิต บาวเฮาส์ ในตารางที่ 58 สามารถคัดเลือกนำมาเฉพาะผลงานที่มีบุคลิกพลวัต ที่แสดงการใช้ที่ว่างได้ดังในตารางที่59 หน้า422 และวิเคราะห์สรุปแนวการใช้ที่ว่างบุคลิกพลวัต ได้ดังในหน้า423

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างบุคคลิกพลวัต (Dynamic)

ผลงานเรขศิลป์ขาวเฮาวส์ จัดเป็นผลงานที่มีบุคคลิกพลวัตทั้งหมด10ชิ้นงาน จัดแบ่งเป็น3กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ผลงานลำดับที่a1 a2 และa3

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ผลงานลำดับที่b1 b2 และb3

กลุ่มที่ 3 ได้แก่ผลงานลำดับที่c1 c2 c3 และc4

จากตารางที่58ซึ่งได้สรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานทั้งหมดในยุคเรขศิลป์ขาวเฮาวส์ สามารถนำมาจัดแยกเป็นการสรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานเรขศิลป์ที่มีบุคคลิกพลวัตได้ในตารางที่ 59 และจากตารางที่59นี้ได้นำมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์การใช้ที่ว่างสำหรับบุคคลิกพลวัต ได้ดังนี้

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ ภาพ และ พื้นภาพ(Figure and Ground)

จากการสรุปลักษณะผลงานบุคคลิกพลวัตในตารางที่59 พบว่าผลงานทั้ง10ชิ้นที่ใช้พื้นภาพแบบ เรียบง่าย ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าบุคคลิกพลวัต ใช้พื้นภาพแบบเรียบง่าย

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปทรง และ กรอบภาพ

(Element and Frame of Reference)

ความสัมพันธ์ของรูปทรงและกรอบภาพอันมีผลต่อที่ว่างในผลงานเรขศิลป์บุคคลิกพลวัต มี2 ประเด็นด้วยกันได้แก่ ลักษณะของรูปทรง กรอบภาพ และ ตำแหน่งของรูปทรง

ลักษณะของรูปทรง

ผลงานบุคคลิกพลวัตในยุคเรขศิลป์ขาวเฮาวส์นี้ใช้รูปทรง3แบบ แบบแรกคือรูปทรงสี่เหลี่ยมซึ่ง เกิดจากการจัดวางตัวอักษร และเส้น ในโครงรูปร่างสี่เหลี่ยม ได้แก่ ผลงานลำดับที่a1 a2 และa3 แบบที่สองคือรูปทรงทแยงได้แก่ ผลงานลำดับที่b1 b2 b3 c2 c3 และc4 แบบที่สามคือรูปทรงโค้งได้แก่ ผลงานลำดับที่c1 ซึ่งผลงานที่ใช้รูปทรงทแยงมีจำนวนมากที่สุด จากกลุ่มตัวอย่างจึงสรุปได้ว่าบุคคลิกพลวัตควร ใช้รูปทรงทแยง

กรอบภาพของผลงานในบุคคลิกนี้ใช้กรอบสี่เหลี่ยม โดยผลงานลำดับที่a1 และa3ใช้กรอบสี่เหลี่ยมจัตุรัส ผลงานลำดับที่a2 b2 b3 c1 c2 และc3 ใช้กรอบสี่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวตั้ง ผลงานลำดับที่ b1 และc4 เป็นกรอบสี่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวนอน จึงสรุปว่าบุคคลิกพลวัตใช้กรอบสี่เหลี่ยม

การใช้รูปทรงทแยงภายในกรอบสี่เหลี่ยมนี้ทำให้เกิดรูปที่ว่างในแนวเส้นทแยงและเส้นโค้งเช่นกัน ซึ่งทำให้เกิดความรู้สึกที่เคลื่อนไหว

ตำแหน่งของรูปทรง

ผลงานทั้ง 3 กลุ่มในบุคลิกพลวัตนั้น มีการจัดตำแหน่งรูปทรงโดยใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร เนื่องจากการวางตำแหน่งรูปทรงที่เอียงไปจากแกนกลางภาพมีการเว้นระยะที่ว่างทางด้านซ้ายและขวาของภาพไม่เท่ากันนั้นให้ความรู้สึกที่มีการเคลื่อนไหว

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

รูปแบบที่ว่างในการวิเคราะห์มี 3 รูปแบบด้วยกันได้แก่ มิติของที่ว่าง ที่ว่างแบบรูปปิดหรือเปิด และที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบ

มิติของที่ว่าง

จากตารางที่ 59 พบว่าผลงานบุคลิกพลวัตนั้นใช้มิติที่ว่างลึก จึงสรุปได้ว่าบุคลิกพลวัตใช้มิติที่ว่างลึก

ที่ว่างแบบรูปปิด หรือ แบบรูปเปิด

จากตารางที่ 59 พบว่าผลงานบุคลิกพลวัตนั้นใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าบุคลิกพลวัตใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ

จากตารางที่ 59 พบว่าผลงานบุคลิกพลวัต มีขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบเนื่องจากเป็นผลงานที่มีการเว้นที่ว่างค่อนข้างมาก จึงสรุปได้ว่าบุคลิกพลวัตใช้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบ

จากกลุ่มตัวอย่างในตารางที่ 59 พบว่าผลงานบุคลิกพลวัตมีจังหวะการเว้นระยะระหว่างที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบ อย่างไม่สม่ำเสมอ เนื่องจากมีการจัดวางตำแหน่งรูปทรงอย่างอิสระ

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

ผลงานบุคลิกพลวัต มีการใช้รูปแบบโครงสร้างหลายโครงสร้าง ได้แก่ โครงสร้างตาราง โครงสร้างเน้นแนวเส้นทแยง และ เส้นโค้ง โดยเป็นผลงานที่ใช้โครงสร้างตาราง 3 ชิ้น ใช้โครงสร้างเน้นแนวเส้นทแยง 6 ชิ้น และ ใช้โครงสร้างเส้นโค้ง 1 ชิ้น จากกลุ่มตัวอย่างจึงสรุปว่าบุคลิกพลวัตควรใช้โครงสร้างในแนวเส้นทแยง

ข้อสรุปแนวการใช้ที่ว่างสำหรับบุคคลิก พลวัต(Dynamic)

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสามารถสรุปแนวการใช้ที่ว่างได้ดังนี้

1. ภาพและพื้นภาพ(Figure and Ground)

จากการวิเคราะห์พบว่า ผลงานบุคคลิกพลวัตนั้นใช้พื้นภาพเรียบง่าย

2. รูปทรง และ กรอบภาพ (Element and Frame of Reference)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปทรงและ กรอบภาพ ให้แสดงถึงบุคคลิกพลวัตได้แก่

-ลักษณะงานที่ใช้รูปที่ว่าง ในแนวเส้นทแยงซึ่งเกิดเมื่อใช้รูปทรงเป็นรูปทแยง ในกรอบภาพรูปสี่เหลี่ยม

-ลักษณะงานที่ทิ้งระยะที่ว่างทางด้านซ้าย และขวาของรูปทรง ไม่เท่าๆกัน ซึ่งเกิดจากการจัดวางรูปทรงแบบอสมมาตร

3. รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง ให้แสดงถึงบุคคลิกพลวัต ได้แก่

-ลักษณะงานที่ใช้ที่ว่างลงตา ที่มีมิติของภาพดูลึก โดยเน้นเรื่องการลดหลั่นขนาดของรูปทรง การซ้อนกันของรูปทรงที่โปร่งใส การใช้รูปทรงเรขาคณิต3มิติ และ การใช้มุมมองที่หลากหลายเช่น มุมมองจากด้านบน หรือมุมมองจากด้านข้าง

-ลักษณะงานที่ใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด ที่มีการเว้นระยะที่ว่างระหว่างรูปทรง ให้เกิดการเคลื่อนไหวของที่ว่าง และรูปทรง

-ลักษณะงานที่มีการจัดวางระยะระหว่างที่ว่างบวกและลบอย่างไม่สม่ำเสมอ มีขนาดสัดส่วนของพื้นที่ที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบ

4. โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ ในผลงานบุคคลิกพลวัต ได้แก่โครงสร้างเน้นเส้นทแยง

ผลงานเรขาคณิตเน้นประโยชน์ใช้สอย (Functional)

จากการคัดเลือกผลงานเรขาคณิตสไตล์บาวเฮาส์ ปรากฏว่ามีผลงานเรขาคณิตเน้นประโยชน์ใช้สอย (Functional) ทั้งหมด 8 ชิ้น แบ่งกลุ่มผลงานได้ 2 กลุ่มดังนี้

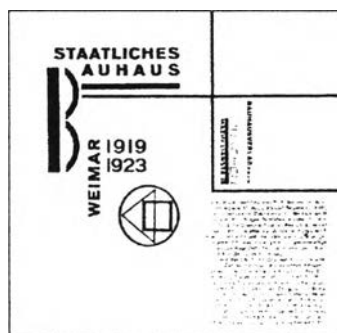
กลุ่มที่ 1 ผลงานลำดับที่ a1, a3-a6

ผลงานลำดับที่ a1

ภาพที่ 144 ผลงานจากหนังสือสำหรับนิทรรศการของบาวเฮาส์ (Title Page Bauhaus Exhibition Catalogue), 1925 โดย แลสโซ โมโฮลีย์ แนจ (Laszlo Moholy-Nagy)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs

ผลงานลำดับที่ a3

ภาพที่ 146 ผลงานจากหนังสือบาวเฮาส์ (Prospectus for the Bauhaus Exhibition Catalogue), 1923 โดย แลสโซ โมโฮลีย์ แนจ (Laszlo Moholy-Nagy)

ที่มา: Thirty Centuries of Graphic Design

โดย Jame Graig and Bruce Barton

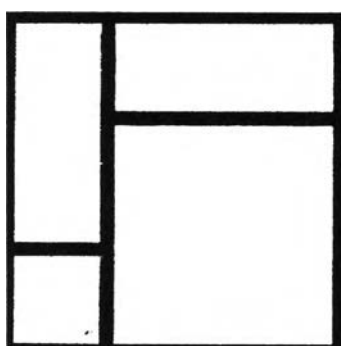

ผลงานลำดับที่ a4

ภาพที่ 147 ผลงานจากหนังสือบาวเฮาส์ (Bauhaus Book on Painting, Photography and Film), 1925 โดย แลสโซ โมโฮลีย์ แนจ (Laszlo Moholy-Nagy)

ที่มา: Thirty Centuries of Graphic Design

โดย Jame Graig and Bruce Barton

ผลงานลำดับที่ a5

ภาพที่ 148 เป็นผลงานสัญลักษณ์ (Symbol fro the Kraus Stained-Glass work Shop), 1923 โดย เฮอเบิร์ต เบเยอร์ (Herbert Bayer)

ที่มา: History of Graphic Design

โดย Phillip B. Meggs และ A History of Visual Communication โดย Muller-Brock Mamm

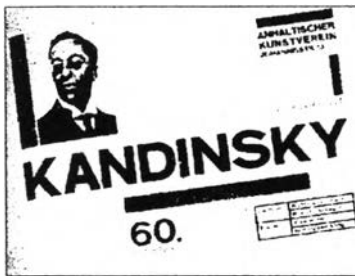

ผลงานลำดับที่a6

ภาพที่30 จากหน้า 24ผลงานโฆษณาหนังสือบาวเฮาส์
(Advertisement for the Bauhaus Book) โดย เฮอเบิร์ต

เบเยอร์ (Herbert Bayer)

ที่มา: A History of Visual Communication โดย
Muller-Brock Mamm

กลุ่มที่2ผลงานลำดับที่b1-b3

ผลงานลำดับที่b1

ภาพที่150 ผลงานโปสเตอร์ครบรอบ60ปีของแควนดินสกี
(Kandinsky's 60th Birthday Poster) โดย เฮอเบิร์ต เบ

เยอร์ (Herbert Bayer)

ที่มา: History of Graphic Design โดย Phillip B.

Meggs และ Graphic Style โดย Steven Heller &
Seymour Chwast

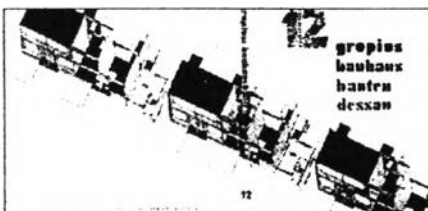

ผลงานลำดับที่b2

ภาพที่151 เป็นผลงานโปสเตอร์ของบาวเฮาส์
(Bauhaus Poster), 1923 โดย จูสต์ ไชมิดท์ (Joost
Schmidt)

ที่มา: History of Graphic Design โดย Phillip B.

Meggs, Graphic Style โดย Steven Heller & Seymour
Chwast และ Thirty Centuries of Graphic Design โดย
Jame Graig and Bruce Barton

ผลงานลำดับที่b3

ภาพที่29 จากหน้า 23ผลงานจากปกหนังสือบาวเฮาส์
(Bauhaus Book12), 1930 โดย แลสโซ โมโฮลย์ แนจี้

(Laszlo Moholy-Nagy)

ที่มา: History of Graphic Design โดย Phillip B.

Meggs, Graphic Style โดย Steven Heller &
Seymour Chwast และ Thirty Centuries of Graphic
Design โดยJame Graig and Bruce Barton

ตารางที่ 60 สรุปการใช้ที่ว่างจากผลงานเรขศิลป์าวเฮาซ (Bauhaus) บุคลิกเน้นประโยชน์ใช้สอย(Functional)

ผลที่ ได้รับ	ระดับ ความยาก	ภาพ & พื้นภาพ	รูปทรงและกรอบภาพ													รูปแบบที่ว่าง						โครงสร้างองค์ประกอบ										
			รูปทรง						กรอบภาพ						ตำแหน่งรูปทรง																	
			วงกลม	รูปสี่เหลี่ยม	รูปวงรี	รูปสามเหลี่ยม	รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า	รูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส	รูปวงรี	รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า	รูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส	รูปวงรี	รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า	รูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส	รูปวงรี	รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า	รูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส	รูปวงรี	รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า	รูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส	รูปวงรี	รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า	รูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส	รูปวงรี	รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า	รูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส	รูปวงรี	รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า	รูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส	รูปวงรี	รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า	รูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส
1	A1	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	
	A3	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	
	A4	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	
	A5	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	
	A6	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	
2	B1	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	
	B2	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	
	B3	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	

หมายเหตุ สัญลักษณ์ แสดงถึงการใช้ที่ว่าง

ส่วนภาพสัญลักษณ์ต่างๆ เช่น มีเพื่อช่วยในการสื่อความหมายการใช้ที่ว่างในลักษณะต่างๆ

บุคลิกเน้นประโยชน์ใช้สอย (Function)

ผลงานเรขศิลป์ขาวเฮวส์ จัดเป็นผลงานที่มีบุคลิกเน้นประโยชน์ใช้สอยทั้งหมด8ชิ้น งาน จัดแบ่งเป็น2กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ผลงานลำดับที่a1 a3 a4 a5 และa6

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ผลงานลำดับที่b1 b2 และb3

จากตารางที่58ซึ่งได้สรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานทั้งหมดในยุคเรขศิลป์ขาวเฮวส์ สามารถนำมาจัดแยกเป็นการสรุปลักษณะการใช้ที่ว่างของผลงานเรขศิลป์ที่มีบุคลิกเน้นประโยชน์ใช้สอยได้ในตารางที่60 และจากตารางที่60นี้ได้นำมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์การใช้ที่ว่างสำหรับบุคลิกเน้นประโยชน์ใช้สอย ได้ดังนี้

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ ภาพ และ พื้นภาพ(Figure and Ground)

จากการสรุปลักษณะผลงานบุคลิกเน้นประโยชน์ใช้สอยในตารางที่60 พบว่าผลงานทั้งหมดใช้พื้นภาพแบบเรียบง่าย ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าบุคลิกเน้นประโยชน์ใช้สอย ใช้พื้นภาพแบบเรียบง่าย

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปทรง และ กรอบภาพ

(Element and Frame of Reference)

ความสัมพันธ์ของรูปทรงและกรอบภาพอันมีผลต่อที่ว่างในผลงานเรขศิลป์บุคลิกเน้นประโยชน์ใช้สอย มี2ประเด็นด้วยกันได้แก่ ลักษณะของรูปทรง กรอบภาพ และ ตำแหน่งของรูปทรง

ลักษณะของรูปทรง

จากตารางที่60 พบว่าผลงานส่วนใหญ่ของบุคลิกเน้นประโยชน์ใช้สอยในยุคเรขศิลป์ขาวเฮวส์นี้ใช้รูปทรงสี่เหลี่ยมซึ่งเกิดจากการจัดวางตัวอักษร และเส้นในโครงรูปร่างสี่เหลี่ยม ได้แก่ ผลงานลำดับที่a1 a3 a4 a5 และa6 มีผลงานเพียง3ชิ้นที่ใช้รูปทรงในแนวเส้นทแยง ได้แก่ ผลงานลำดับที่b1 b2และb3 จากกลุ่มตัวอย่างจึงสรุปได้ว่าบุคลิกเน้นประโยชน์ใช้สอยควรใช้รูปทรงสี่เหลี่ยม

กรอบภาพของผลงานในบุคลิกนี้ใช้กรอบสี่เหลี่ยม โดยผลงานลำดับที่a1 a3 a5 และa6 ใช้กรอบสี่เหลี่ยมจัตุรัส ผลงานลำดับที่a4 b2 และb3 ใช้กรอบสี่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวตั้ง ผลงานลำดับที่b1 ใช้กรอบสี่เหลี่ยมผืนผ้าในแนวนอน จากกลุ่มตัวอย่างจึงสรุปได้ว่าบุคลิกเน้นประโยชน์ใช้สอยควรใช้กรอบรูปสี่เหลี่ยม

การใช้รูปทรงสี่เหลี่ยม ภายในกรอบสี่เหลี่ยม สร้างที่ว่างในแนวเส้นตั้งและเส้นนอน การใช้รูปที่ว่างในแนวเส้นตั้งและเส้นนอน อันเนื่องมาจากการใช้รูปทรงสี่เหลี่ยมภายในกรอบสี่เหลี่ยม

นั้นจะแสดงถึงบุคลิกเน้นประโยชน์ใช้สอย เนื่องจากแสดงให้เห็นวัตถุประสงค์ของนักออกแบบที่ต้องการให้ผู้อ่านเข้าใจง่าย และ อ่านได้อย่างรวดเร็วมากกว่าที่จะแสดงความเคลื่อนไหวของรูปทรงและที่ว่าง ดังนั้นการจัดเรียงอักษร และการแบ่งขอบเขตของแถวและคอลัมน์ ในโครงร่างเส้นแนวตั้งและเส้นแนวนอนจึงเหมาะสมกว่า จากการวิเคราะห์จึงสรุปได้ว่าสำหรับบุคลิกเน้นประโยชน์ใช้สอยนั้นควรใช้รูปที่ว่างในแนวเส้นตั้งเส้นนอน

ตำแหน่งของรูปทรง

ผลงานทั้งหมดในบุคลิกเน้นประโยชน์ใช้สอยนั้น มีการจัดตำแหน่งรูปทรงโดยใช้ความสมดุลแบบอสมมาตร เนื่องจากการวางตำแหน่งรูปทรงที่เอียงไปจากแกนกลางภาพมีการเว้นระยะที่ว่างทางด้านซ้ายและขวาของภาพไม่เท่ากัน

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

รูปแบบที่ว่างในการวิเคราะห์มี3รูปแบบด้วยกันได้แก่ มิติของที่ว่าง ที่ว่างแบบรูปปิดหรือเปิด และที่ว่างบวก และ ที่ว่างลบ

มิติของที่ว่าง

จากตารางที่60 พบว่าผลงานบุคลิกเน้นประโยชน์ใช้สอยนั้นมีการใช้มิติที่ว่างลึก5ชั้น และมิติที่ว่างตื้น3ชั้น แต่จากการพิจารณาการใช้มิติที่ว่างของแต่ละผลงานแล้วพบว่า การใช้มิติที่ว่างโดยภาพรวมของผลงานบุคลิกนี้เป็นมิติที่ว่างที่ค่อนข้างตื้น เนื่องจากผลงานในบุคลิกนี้เน้นการจัดวางอย่างเป็นระเบียบ หมวดหมู่ การใช้มิติที่ว่างลึกในผลงานส่วนใหญ่จึงใช้เพียงการลดหลั่นขนาดของรูปทรง บางรูปทรงใหญ่มาก บางรูปทรงเล็ก ทั้งนี้เนื่องมีจุดประสงค์ในการเน้นความสำคัญของแต่ละองค์ประกอบไม่เท่ากันเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจถึงหัวข้อหลักหัวข้อรอง จะไม่มีการใช้ตัวบ่งชี้ที่ทำให้รู้สึกถึงมิติที่ว่างลึกอื่นๆเช่น การซ้อนกัน ความโปร่งใส การใช้ทัศนียภาพ หรือการไล่แสงเงา มากนักดังนั้นจึงสรุปได้ว่าบุคลิกเน้นประโยชน์ใช้สอยใช้ได้ทั้งมิติที่ว่างตื้น และมิติที่ว่างลึก โดยการสร้างมิติที่ว่างลึกนั้นใช้เพียงการลดหลั่นขนาดของรูปทรงเท่านั้น

ที่ว่างแบบรูปปิด หรือ แบบรูปเปิด

จากตารางที่60 พบว่าผลงานบุคลิกเน้นประโยชน์ใช้สอยนั้นใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด7ชั้น และที่ว่างแบบรูปปิดเพียง1ชั้น ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าบุคลิกเน้นประโยชน์ใช้สอยควรใช้ที่ว่างแบบรูปเปิด

ที่ว่างบวก และที่ว่างลบ

จากตารางที่60 พบว่าผลงานบุคคลิกเน้นประโยชน์ใช้สอย ใช้ขนาดสัดส่วนที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบ เนื่องจากเป็นผลงานที่มีการเว้นที่ว่างค่อนข้างมาก จึงสรุปได้ว่าบุคคลิกเน้นประโยชน์ใช้สอยใช้ขนาดสัดส่วนของที่ว่างบวกน้อยกว่าที่ว่างลบ

จากตารางที่60 พบว่าผลงานบุคคลิกเน้นประโยชน์ใช้สอยมีจังหวะการเว้นระยะระหว่างที่ว่างบวกและที่ว่างลบอย่างไม่สม่ำเสมอ6ชิ้น และมีจังหวะการเว้นระยะระหว่างที่ว่างบวกและที่ว่างลบอย่างสม่ำเสมอ2ชิ้น แม้จำนวนผลงานที่ใช้จังหวะที่ว่างอย่างสม่ำเสมอจะน้อยกว่าผลงานที่ใช้จังหวะที่ว่างอย่างไม่สม่ำเสมอ แต่เมื่อพิจารณาแล้วพบว่าบุคคลิกเน้นประโยชน์ใช้สอยควรใช้จังหวะที่ว่างอย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากการจัดวางจังหวะที่ว่างอย่างสม่ำเสมอสื่อแสดงการจัดวางที่ว่างอย่างมีแบบแผนที่แสดงประโยชน์ใช้สอยได้มากกว่าการเว้นจังหวะที่ว่างอย่างไม่สม่ำเสมอที่ดูให้ความอิสระเคลื่อนไหวมากกว่าประโยชน์ใช้สอย

วิเคราะห์การใช้ที่ว่างหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

จากตารางที่60 พบว่าผลงานบุคคลิกเน้นประโยชน์ใช้สอย มีการใช้รูปแบบโครงสร้าง2แบบได้แก่โครงสร้างตารางมีจำนวนผลงาน5ชิ้น และโครงสร้างเน้นแนวเส้นทแยงมีจำนวนผลงาน3ชิ้น จากกลุ่มตัวอย่างจึงสรุปว่าบุคคลิกเน้นประโยชน์ใช้สอย ควรใช้โครงสร้างตาราง

ข้อสรุปแนวการใช้ที่ว่างสำหรับบุคคลิก เน้นประโยชน์ใช้สอย(Function)

จากการวิเคราะห์ข้างต้นสามารถสรุปแนวการใช้ที่ว่างได้ดังนี้

1. ภาพและพื้นภาพ(Figure and Ground)

จากการวิเคราะห์พบว่า ผลงานบุคคลิกเน้นประโยชน์ใช้สอยนั้นใช้พื้นภาพเรียบง่าย

2. รูปทรง และ กรอบภาพ (Element and Frame of Reference)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปทรงและ กรอบภาพ ให้แสดงถึงบุคคลิกเน้นประโยชน์ใช้สอย ได้แก่

-ลักษณะงานที่ใช้รูปที่ว่าง ในแนวเส้นตั้งและเส้นนอน ซึ่งเกิดเมื่อใช้รูปทรงเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยม ในกรอบภาพรูปสี่เหลี่ยม

-ลักษณะงานที่ทิ้งระยะที่ว่างทางด้านซ้าย และขวาของรูปทรง ไม่เท่าๆกัน ซึ่งเกิดจากการจัดวางรูปทรงแบบอสมมาตร

3. รูปแบบของที่ว่าง (Type of Space)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ รูปแบบของที่ว่าง ให้แสดงถึงบุคคลิกเน้นประโยชน์ใช้สอย ได้แก่

-ลักษณะงานที่ใช้ได้ทั้งมิติที่ว่างตั้งและมิติที่ว่างลึก โดยใช้เพียงการลดหลั่นขนาดของรูปทรง เมื่อใช้มิติที่ว่างลึก

-ลักษณะงานที่ใช้ได้ทั้งที่ว่างแบบรูปเปิด และที่ว่างแบบรูปปิด

-ลักษณะงานที่มีการจัดวางระยะระหว่างที่ว่างบวกและลบอย่างสม่ำเสมอ

4. โครงสร้างองค์ประกอบ (Structure)

แนวการใช้ที่ว่างในหัวข้อ โครงสร้างองค์ประกอบ ในผลงานบุคคลิกเน้นประโยชน์ใช้สอย ได้แก่โครงสร้างตาราง

จากการวิเคราะห์การใช้ที่ว่างผลงานเรขศิลป์บาวเฮาส์ สามารถบ่งบอกบุคคลิกได้ 2 บุคคลิก ได้แก่ บุคคลิกพลวัต (Dynamic) และ ที่เน้นประโยชน์ใช้สอย(Functional) สามารถสรุปแนวการใช้ที่ว่างได้ดังตารางต่อไปนี้

สรุปผลการวิเคราะห์

ผลงานเรขศิลป์บาวเฮาส์ (Bauhaus) สามารถบ่งบอกบุคลิกได้ 2 บุคลิก ได้แก่ บุคลิกพลวัต (Dynamic) และ ที่เน้นประโยชน์ใช้สอย (Functional) ทั้ง 2 บุคลิกมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน ดังนี้ จากตารางที่ 61 สามารถสรุปแนวการใช้ที่ว่างแต่ละบุคลิกได้ดังนี้

บุคลิกพลวัต (Dynamic) ได้แก่การจัดวางตำแหน่งรูปทรงและที่ว่างในแบบอสมมาตร ด้วยโครงสร้างในแนวเส้นทแยง โดยเน้นการเว้นที่ว่างระหว่างรูปทรงอย่างหลากหลายไม่สม่ำเสมอ และเว้นที่ว่างค่อนข้างมาก การใช้รูปทรงที่มีการไล่ลำดับขนาดใหญ่ไปเล็ก การใช้รูปทรงที่โปร่งใสเรียงซ้ำๆ กัน แสดงลำดับการเคลื่อนไหวของรูปทรง

บุคลิกเน้นประโยชน์ใช้สอย (Functional) ได้แก่การจัดวางรูปทรงให้เกิดรูปที่ว่างในแนวเส้นตั้ง และเส้นนอนหรือการใช้โครงสร้างตาราง อย่างสม่ำเสมอเป็นระเบียบ และลำดับความสำคัญของรูปทรงในการสื่อความหมายด้วยขนาดของรูปทรง โดยในส่วนที่สำคัญจะใช้รูปทรงขนาดใหญ่